

การใช้ภาษาในการนำเสนอตนเองบนไดอะรี่ออนไลน์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

พ.ศ. 2549

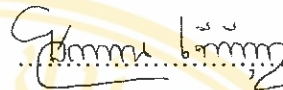
ISBN 974-04-7152-8

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหิดล

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การใช้ภาษาในการนำเสนอตนเองบนไดอะรี่ออนไลน์

นางสาวโสมวรรณ เทียมกีรกุล

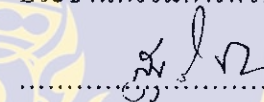
ผู้วิจัย

อาจารย์สุนิดา ศิวปฐมชัย,

อ.บ., ศศ.ม.

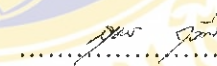
ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุกุมาวดี จำหิรัญ,

ศศ.บ., M.A. Adv.Dip.

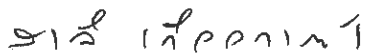
กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

อาจารย์สุภาพร ฤดีจำเริญ,

วส.บ., ศศ.บ.

กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาลี เกี่ยวการคำ Ph.D.

รักษาราชการแทนรองคณบดีฝ่ายบริการ

บัณฑิตวิทยาลัย

รองศาสตราจารย์ดวงพร คำหนูวัฒน์,

นศ.บ., M.A.

ประธานคณะกรรมการประจำหลักสูตร

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและ

วัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา

สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท

วิทยานิพนธ์

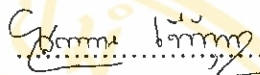
เรื่อง

การใช้ภาษาในการนำเสนอตนเองบนไดอะรี่ออนไลน์

ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร

ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา

วันที่ 31 มีนาคม พ.ศ.2549

นางสาวโสมวรรณ เทียมกิร์กุล

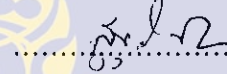
ผู้วิจัย

อาจารย์สุนิดา ศิวปฐมชัย,

อ.บ., ศศ.ม.

ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุชนาวดี จำหริญ,

ศศ.บ., M.A. Adv.Dip.

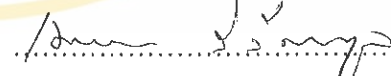
กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

อาจารย์สุภาพร ฤดีจำเริญ,

วส.บ., ศศ.ม.

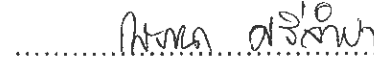
กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์เมตตา วิวัฒนานุกูล

อ.บ., M.A.

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

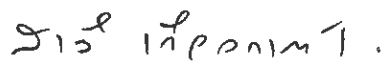
รองศาสตราจารย์โสภณา ศรีจำปา,

Ph.D.

ผู้อำนวยการ

สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท

มหาวิทยาลัยมหิดล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาลี เกี่ยวการค้า Ph.D

รักษาราชการแทนรองคณบดีฝ่ายบริการ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

กิตติกรรมประกาศ

การทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดีนั้น นอกจากความพากเพียรพยายามตลอดระยะเวลาในการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของตัวเองแล้ว ยังมาจากความช่วยเหลือด้านวิชาการ รวมถึงกำลังใจจากบุคคลหลายท่านที่ช่วยให้ผู้วิจัยมุ่งมั่นในการทำวิทยานิพนธ์จนเสร็จสมบูรณ์

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ อาจารย์สุนิดา ศิวปฐมชัย ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ที่สละเวลาอันมีค่าในการให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุชุมาวดี ขำหิรัญ อาจารย์สุภาพร ฤดีจำเริญ กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์เมตตา วิวัฒนานุกูล ที่ให้แง่คิดด้านวิชาการ ตลอดจนอาจารย์ทุกท่านของสถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ขอบคุณเจ้าหน้าที่สถาบันฯ ทุกคน พี่นุช พี่แมว พี่เกด เจ้าหน้าที่ห้องบริการการศึกษาสำหรับความช่วยเหลือมากมาย พี่ฟอง เจ้าหน้าที่ห้องสมุดสถาบันฯ สำหรับการบริการยืม – คืนหนังสือทั้งด้วยตนเองและทางโทรศัพท์

ตลอดระยะเวลาการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ณ สถาบันวิจัยภาษาฯ มหาวิทยาลัยมหิดล ผู้วิจัยได้รับความรู้ทั้งด้านวิชาการ งานวิจัย และได้เรียนรู้ประสบการณ์อันมีค่าที่หาไม่ได้จากตำราเล่มใดในโลก ผู้วิจัยขอขอบคุณรุ่นพี่ เพื่อน รุ่นน้องร่วมสถาบันฯ ทุกคน ตลอดจนพี่ ๆ และเพื่อน ๆ จากสถานศึกษาฯ และองค์กรนักศึกษาฯ สำหรับกำลังใจ การแลกเปลี่ยนทัศนคติด้านวิชาการ และการทำกิจกรรมทั้งในและนอกสถาบันฯ อันเป็นประโยชน์ต่อชีวิตนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาทั้งสิ้น

ผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์ข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์จากบุคคลหลายฝ่าย ได้แก่ กลุ่มผู้สร้างสรรค์เว็บไซต์ไดอะรี่ออนไลน์ <http://www.diaryhub.com/> ขอขอบคุณพี่นก – บรรณาธิการเว็บไซต์ น้องฮันท์ – โปรแกรมเมอร์ ขอขอบคุณพี่โบ พี่นิว ค้อม น้องเสตมป์ น้องมี น้องออย น้องทราย น้องนิน น้องแพน และน้องแพรว สำหรับข้อมูลไดอะรี่ออนไลน์และการพูดคุยอันเป็นประโยชน์ นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณ ชินิกาญจน์ เหว้นต์ เพื่อนสนิทที่แนะนำให้ผู้วิจัยได้รู้จักกับมิตรภาพบนเว็บไซต์ไดอะรี่ออนไลน์อันก่อให้เกิดแรงบันดาลใจในการทำวิทยานิพนธ์

ผู้วิจัยขอขอบคุณ นันทวรรณ ม่วงใหญ่ พี่สาวที่แสนดี วรวิทย์ กิจเจริญไพบุลย์ เพื่อนผู้มีน้ำใจ คอยช่วยเหลือให้ทุกขั้นตอนในการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ด้วยดี นับตั้งแต่เรื่องเล็กน้อยไปจนถึงเรื่องสำคัญ คือ การตรวจแก้ไขต้นฉบับภาษาอังกฤษ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะสำเร็จมิได้เลย หากปราศจากกำลังใจสำคัญจากทุกคนในครอบครัว เทียมกิริกุล ผู้วิจัยขอขอบพระคุณพ่อ แม่ และพี่สาว สำหรับความรัก ความห่วงใย การดูแลเอาใจใส่ ความช่วยเหลือ การกระตุ้นเตือน รวมทั้งเป็นกำลังใจทริพย์ กำลังสมอง กำลังสติปัญญา และกำลังใจอันก่อให้เกิดกำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์

โสมวรรณ เทียมกิริกุล

การใช้ภาษาในการนำเสนอตนเองบนไดอะรี่ออนไลน์ (LANGUAGE USAGE FOR SELF – PRESENTATION ON THE ONLINE DIARY)

โสมวรรณ เทียมศิริกุล 4637048 LCCD / M

ศศ.ม. (ภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: สุนิดา ศิวปจุมชัย, ศศ.ม., สุขุมาวดี ขำหิรัญ, M.A. Adv.Dip.,
สุภาพร ฤดีจำเริญ, ศศ.ม.

บทคัดย่อ

การวิจัย การใช้ภาษาในการนำเสนอตนเองบนไดอะรี่ออนไลน์ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีการรวบรวมข้อมูลจากไดอะรี่ออนไลน์ 10 ไดอะรี่ที่ได้รับความนิยมอ่านสูงสุดบน <http://www.diaryhub.com/> เพื่อศึกษาการใช้วัจนภาษา และอวัจนภาษาในการบันทึกไดอะรี่ออนไลน์ และการใช้ภาษาในการนำเสนอตนเองบนไดอะรี่ออนไลน์ วิธีดำเนินการวิจัย คือ การเก็บข้อมูลเชิงสังเกต โดยใช้ตาราง และการเก็บข้อมูลเชิงสัมภาษณ์ โดยใช้แบบสัมภาษณ์ เพื่อประกอบการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัยพบว่า ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ทั้ง 10 คนมีการใช้วัจนภาษาแบ่งออกได้เป็น 5 องค์ประกอบ ได้แก่ การตั้งชื่อไดอะรี่ ชื่อผู้บันทึก คำโปรย หัวเรื่อง และการใช้คำบนไดอะรี่ออนไลน์ พบว่า โดยรวมมีการใช้คำทั้งหมด 6 ลักษณะ คือ การใช้คำเรียกขาน การใช้คำทับศัพท์ ภาษาต่างประเทศแทนภาษาไทย การใช้คำเพื่อเลียนเสียงพูด การใช้คำเลียนแบบโฆษณา การใช้คำสแลง และการเลี่ยงการใช้คำต้องห้าม โดยผู้บันทึกมีการใช้วัจนลีลา 2 ลักษณะ ได้แก่ วัจนลีลาแบบกันเอง และ วัจนลีลาแบบสนิทสนม ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ทั้ง 10 คนมีการใช้อวัจนภาษาแบ่งออกได้เป็น 3 ส่วน คือ การใช้สี ภาพ และเพลงบนไดอะรี่ออนไลน์ กล่าวคือ ผู้บันทึกนิยมใช้สี และภาพมาประกอบหัวไดอะรี่ สีพื้นหลังไดอะรี่ สีบริเวณที่เป็นพื้นที่แสดงไดอะรี่ไปในทิศทางเดียวกัน และนิยมนำเสนอเพลงที่สอดคล้องกับเนื้อหาไดอะรี่วันนั้น ๆ

สำหรับประเด็น การนำเสนอตนเองบนไดอะรี่ออนไลน์ นั้น พบว่า ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์มีการนำเสนอลักษณะการดำรงชีวิต หรือกิจกรรมส่วนตัวผ่านการบันทึกเนื้อหาในแต่ละวัน โดยแบ่งได้เป็น 2 ส่วน ได้แก่ กิจกรรมหลักเพื่อการดำรงชีวิต คือ การเรียน และการทำงาน กิจกรรมเพื่อการนันทนาการ คือ การพักผ่อน ซึ่งสามารถสะท้อนกิจกรรมที่วัยรุ่นส่วนใหญ่นิยมทำ อาทิ การชมภาพยนตร์ การชมคอนเสิร์ต เป็นต้น

คำสำคัญ: ไดอะรี่ออนไลน์ / อินเทอร์เน็ต / การใช้ภาษา / การนำเสนอตนเอง

262 หน้า ISBN 974-04-7152-8

LANGUAGE USAGE FOR SELF – PRESENTATION ON THE ONLINE DIARY

SOMMAWAN THIEMKEERAKUL 4637048 LCCD / M

M.A. (LANGUAGE AND CULTURE FOR COMMUNICATION AND DEVELOPMENT)

THESIS ADVISORS: SUNIDA SIWAPATHOMCHAI, M.A., SUKHUMAVADEE KHAMHIRAN, M.A. Adv.Dip., SUPAPORN RUEDEECHAMROEN, M.A.

ABSTRACT

This thesis, a qualitative study, is a study of language usage for self-presentation on Thai online diaries. Its objectives are to study verbal and non-verbal language as well as language use. In terms of collecting data, I selected the top 10 most popular diarists whose online diaries are posted on the website <http://www.diaryhub.com>. The thesis methodology was to analyze data obtained from observation by assigning data and using tables to compare and contrast information, and interviews based on questionnaires.

All 10 diarists used verbal language which could be classed in five parts: the name of online diary, name of diarist, heading, topic, and word use. Furthermore, these five characteristics could be classified into six main characteristics such as address terms, transliterations, use of foreign words instead of Thai words, use of spoken language, use of slang, and avoiding of taboo words. Moreover, all of them used a casual and intimate speech style. In terms of non-verbal language, all the 10 diarists used three kinds of non-verbal language: colors, pictures and songs. The diarists preferred to use colors and pictures to insert into their heading of diary and also to use background colors and songs which suited their diary contexts.

In terms of whole diary contents, the 10 diarists mostly presented their writing in two parts. Firstly, there was writing about daily life such as study and work. Next, there was writing about activities which teenagers love to do when they have leisure such as traveling, going to see a movie, going to a concert, etc.

KEY WORDS: ONLINE DIARY / INTERNET / LANGUAGE USAGE / SELF - PRESENTATION

262 P. ISBN 974-04-7152-8

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ค
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญภาพ	ฎ
บทที่	
1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญและที่มาของหัวข้อ	1
1.2 วัตถุประสงค์ในการวิจัย	5
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
1.4 ขอบเขตในการศึกษา	6
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	6
1.6 กรอบแนวความคิด	8
2 ทบทวนวรรณกรรม	9
2.1 แนวคิดที่ใช้ในการวิเคราะห์	9
2.1.1 แนวคิด และรูปแบบของภาษา	9
2.1.1.1 ลักษณะการเปลี่ยนแปลงของภาษา	10
2.1.1.2 การแปรของภาษา	11
2.1.2 วจนลีลา	11
2.1.3 การใช้ภาษาบนอินเทอร์เน็ต	14
2.1.4 ทฤษฎี และแนวคิดเกี่ยวกับการเปิดเผยตนเอง	15
2.1.4.1 ที่มาของทฤษฎีการเปิดเผยตนเอง	15
2.1.4.2 ความหมายและระดับการเปิดเผยตนเอง	16
2.1.4.3 ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยตนเองกับการสื่อสาร	17
2.1.5 แนวคิดเกี่ยวกับสี	20
2.1.5.1 ทฤษฎีสี	20
2.1.5.2 วรรณะของสี	22

สารบัญ (ต่อ)

	2.1.5.3 ประเภทสี	22
2.2	ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเว็บไซต์ไดอะรี่ออนไลน์	24
	2.2.1 ที่มาของการจัดทำเว็บไซต์ไดอะรี่	24
	2.2.2 รายละเอียดเนื้อหาของ http://www.diaryhub.com/	25
2.3	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	26
3	วิธีดำเนินการวิจัย	29
	3.1 การคัดเลือกข้อมูล	29
	3.2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	30
	3.2.1 การเก็บข้อมูลเชิงสังเกต	30
	3.2.2 การเก็บข้อมูลเชิงสัมภาษณ์	31
	3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	33
	3.3.1 การใช้ตาราง	33
	3.3.2 การใช้แบบสัมภาษณ์	37
	3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	38
	3.5 การนำเสนอข้อมูล	38
4	การใช้ฐานภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์	40
	4.1 ลักษณะการใช้ฐานภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์	40
	4.1.1 ชื่อไดอะรี่	40
	4.1.2 ชื่อผู้บันทึก	44
	4.1.3 คำโปรย	48
	4.1.4 หัวเรื่อง	52
	4.1.5 การใช้คำบนไดอะรี่ออนไลน์	57
	1) การใช้คำเรียกงาน	57
	2) การใช้คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศแทนภาษาไทย	67
	3) การใช้คำเพื่อเลียนเสียงพูด	70
	4) การใช้คำเลียนแบบโฆษณา	72
	5) การใช้คำสแลง	74
	6) การเลียนการใช้คำต้องห้าม	76

สารบัญ (ต่อ)

4.2	วิจารณ์لابนไคอะร็ออนไลน์	77
4.2.1	วิจารณ์لابแบบเป็นกันเอง	77
4.2.2	วิจารณ์لابแบบสนิทนสม	80
4.3	การใช้วิจารณ์ภาษาในการนำเสนอตนเองบนไคอะร็ออนไลน์	81
4.3.1	ลักษณะทางประชากร	81
4.3.1.1	เพศ	81
4.3.1.2	อายุ	87
4.3.1.3	อาชีพ	88
4.3.1.4	ระดับการศึกษา	90
4.3.2	บุคลิกลักษณะนิสัย	90
4.3.3	อารมณ์ความรู้สึก	92
4.3.4	ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	94
4.3.5	ลักษณะการดำรงชีวิต หรือกิจกรรมส่วนตัว	97
5	การใช้วิจารณ์ภาษาบนไคอะร็ออนไลน์	102
5.1	ลักษณะการใช้วิจารณ์ภาษาบนไคอะร็ออนไลน์	102
5.1.1	การใช้สื่อบนไคอะร็ออนไลน์	102
5.1.1.1	การใช้สื่หลักบนไคอะร็ออนไลน์	102
5.1.1.2	การใช้สื่อดัอักษรบนไคอะร็ออนไลน์	114
5.1.2	การใช้ภาพบนไคอะร็ออนไลน์	127
5.1.2.1	การใช้ภาพประกอบหัวไคอะร็ออนไลน์	128
5.1.2.2	การใช้ภาพพื้นหลังไคอะร็ออนไลน์	138
5.1.2.3	การใช้ภาพถ่ายประกอบเนื้อหาไคอะร็ออนไลน์	141
5.1.2.4	การใช้สัณรูป	145
5.1.3	การใช้เพลงบนไคอะร็ออนไลน์	152
5.2	การใช้วิจารณ์ภาษาในการนำเสนอตนเองบนไคอะร็ออนไลน์	155
5.2.1	ลักษณะทางประชากร	155
5.2.1.1	เพศ	155
5.2.1.2	อายุ	162

สารบัญ (ต่อ)

5.2.1.3	อาชีพ	162
5.2.1.4	ระดับการศึกษา	162
5.2.2	บุคลิกลักษณะนิสัย	163
5.2.3	อารมณ์ความรู้สึก	166
5.2.4	ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	169
5.2.5	ลักษณะการดำรงชีวิต หรือกิจกรรมส่วนตัว	172
6	การนำเสนอตนเองบนไดอะรี่ออนไลน์	175
6.1	http://sign-ton.diaryhub.com/	175
6.2	http://for-men.diaryhub.com/	181
6.3	http://serendipity.diaryhub.com/	186
6.4	http://panta.diaryhub.com/	191
6.5	http://shopaholic.diaryhub.com/	196
6.6	http://praewwy.diaryhub.com/	201
6.7	http://hatosung.diaryhub.com/	206
6.8	http://jnewja.diaryhub.com/	211
6.9	http://zonteen.diaryhub.com/	216
6.10	http://oilstory.diaryhub.com/	221
7	สรุป อภิปรายผลการศึกษา และข้อเสนอแนะ	227
7.1	สรุป	227
7.2	อภิปรายผลการศึกษา	233
7.3	ข้อเสนอแนะ	241
7.3.1	ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษา	241
7.3.2	ข้อเสนอแนะสิ่งที่ควรวิจัยต่อไป	242
	บรรณานุกรม	243
	ภาคผนวก	247
	ภาคผนวก ก. ตัวอย่างแบบบันทึกการสัมภาษณ์	248
	ภาคผนวก ข. ตัวอย่างคำคัดกรองบนไดอะรี่ออนไลน์ http://www.diaryhub.com/	251
	ประวัติผู้วิจัย	252
	Executive Summary	253

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1	35
ตาราง 2	37
ตาราง 3	175
ตาราง 4	176
ตาราง 5	181
ตาราง 6	182
ตาราง 7	186
ตาราง 8	187
ตาราง 9	191
ตาราง 10	192
ตาราง 11	196
ตาราง 12	197
ตาราง 13	201

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง 14	ตารางแสดงความถี่การใช้วัจนภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์ของ http://praewwy.diaryhub.com/	202
ตาราง 15	ตารางแสดงความถี่การใช้วัจนภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์ของ http://hatosung.diaryhub.com/	206
ตาราง 16	ตารางแสดงความถี่การใช้วัจนภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์ของ http://hatosung.diaryhub.com/	207
ตาราง 17	ตารางแสดงความถี่การใช้วัจนภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์ของ http://jnewja.diaryhub.com/	211
ตาราง 18	ตารางแสดงความถี่การใช้วัจนภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์ของ http://jnewja.diaryhub.com/	212
ตาราง 19	ตารางแสดงความถี่การใช้วัจนภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์ของ http://zonteen.diaryhub.com/	216
ตาราง 20	ตารางแสดงความถี่การใช้วัจนภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์ของ http://zonteen.diaryhub.com/	217
ตาราง 21	ตารางแสดงความถี่การใช้วัจนภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์ของ http://oilstory.diaryhub.com/	221
ตาราง 22	ตารางแสดงความถี่การใช้วัจนภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์ของ http://oilstory.diaryhub.com/	222

สารบัญ

[illegible]

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่ 5.26	ภาพตัวอย่างประกอบการใช้ภาพประกอบหัวไคอะรี	130
ภาพที่ 5.27	ภาพตัวอย่างประกอบการใช้ภาพประกอบหัวไคอะรี	131
ภาพที่ 5.28	ภาพตัวอย่างประกอบการใช้ภาพประกอบหัวไคอะรี	132
ภาพที่ 5.29	ภาพตัวอย่างประกอบการใช้ภาพประกอบหัวไคอะรี	133
ภาพที่ 5.30	ภาพตัวอย่างประกอบการใช้ภาพประกอบหัวไคอะรี	134
ภาพที่ 5.31	ภาพตัวอย่างประกอบการใช้ภาพประกอบหัวไคอะรี	135
ภาพที่ 5.32	ภาพตัวอย่างประกอบการใช้ภาพประกอบหัวไคอะรี	136
ภาพที่ 5.33	ภาพตัวอย่างประกอบการใช้ภาพประกอบหัวไคอะรี	137
ภาพที่ 5.34	ภาพตัวอย่างประกอบการใช้สัญลักษณ์เพื่อแบ่งใจความเนื้อหา	145
ภาพที่ 5.35	ภาพตัวอย่างประกอบการใช้สัญลักษณ์เพื่อแบ่งใจความเนื้อหา	146
ภาพที่ 5.36	ภาพตัวอย่างประกอบการใช้สัญลักษณ์แทนผู้บันทึก	146
ภาพที่ 5.37	ภาพตัวอย่างประกอบการใช้เพลงบนไคอะรีออนไลน์	152
ภาพที่ 5.38	ภาพตัวอย่างประกอบการใช้เพลงประกอบหัวไคอะรี	153
ภาพที่ 5.39	ภาพตัวอย่างประกอบการใช้เพลงประกอบหัวไคอะรี	154

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของหัวข้อ

ปัจจุบันเทคโนโลยีสื่ออินเทอร์เน็ตมีบทบาทต่อชีวิตประจำวันของมนุษย์เป็นอย่างมาก ทำให้รูปแบบการสื่อสารมีพัฒนาการที่ซับซ้อนขึ้น กล่าวคือ คนที่อยู่ไกลกันสามารถสื่อสารกันได้สะดวกและรวดเร็วขึ้น คนที่ไม่รู้จักกันสามารถรู้จักกันได้ โดยอาศัยสื่อเว็บไซต์ต่าง ๆ เช่น เว็บไซต์เพื่อการสนทนา กระดานข่าว ซึ่งสามารถตอบสนองธรรมชาติของมนุษย์ที่ชอบอยู่รวมกันเป็นกลุ่มเมื่อต้องอยู่ตามลำพังจึงแสวงหาวิถีคลายเหงา ไม่เว้นแม้กระทั่งการเขียนบันทึกประจำวัน หรือไดอารี่ ซึ่งถือเป็นเรื่องราวความลับส่วนบุคคล

ไดอารี่ หรือบันทึกประจำวันส่วนบุคคล นับว่าเป็นวิธีการระบายความเครียดรูปแบบหนึ่ง โดยการเขียนบันทึกนั้นถือเป็นการสื่อสารภายในตนเอง ข้อเขียนส่วนใหญ่จึงมักเป็นเรื่องเกี่ยวกับอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิดของผู้บันทึกที่มีต่อบุคคล หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ซึ่งไม่อาจถ่ายทอดให้ผู้อื่นฟังได้ ดังนั้น ผู้หนึ่งผู้ใดจึงไม่ควรละเมิดสิทธิส่วนบุคคลในการอ่านไดอารี่ของผู้อื่น หากพิจารณาในมุมกลับกัน ถ้าเจ้าของไดอารี่เต็มใจให้ผู้อื่นอ่านไดอารี่ของตนได้คงจะเป็นเรื่องที่ผิดปกติที่ยินยอมให้คนนอกรับรู้เรื่องส่วนตัว

การปรับเปลี่ยนช่องทางในการเขียนบันทึกประจำวัน จากที่เขียนลงสมุดบันทึกส่วนตัวมาเป็นเขียนลงบนเว็บไซต์ซึ่งถือเป็นพื้นที่สาธารณะนั้น เป็นเรื่องที่ค่อนข้างแปลกใหม่สำหรับสังคมไทย ผู้ที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการเปิดรับการสื่อสารผ่านไดอารี่ออนไลน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในฐานะของผู้บันทึกไดอารี่ออนไลน์นั้น ต้องพิจารณาเห็นสมควรแล้วว่าเรื่องราวที่ตนนำเสนอสามารถนำเสนอได้บนเว็บไซต์ และที่สำคัญต้องเข้าใจและยอมรับการปรับเปลี่ยนรูปแบบของการสื่อสารจากการบันทึกเรื่องราวต่าง ๆ ลงสมุดส่วนตัว ซึ่งถือเป็นการสื่อสารภายในตนเอง และเป็นการสื่อสารทางเดียว มาเป็นรูปแบบของไดอารี่ออนไลน์ ซึ่งเปรียบได้กับหนังสือสาธารณะที่จะถ่ายทอดเรื่องราวส่วนตัวของผู้บันทึกให้ผู้อื่นได้รับทราบ อีกทั้ง ผู้อื่นยังสามารถแสดงความคิดเห็นที่มีต่อเนื้อหาบนไดอารี่ออนไลน์นั้น ๆ ได้ด้วย ลักษณะการสื่อสารดังกล่าวถือเป็นการสื่อสารสองทาง สามารถจำแนกได้เป็นการสื่อสารระหว่างบุคคล จนกระทั่งเป็นการสื่อสารกลุ่ม

อาจกล่าวได้ว่า เว็บไซต์ไดอะรี่ เป็นสื่อที่สามารถตอบสนองความต้องการส่วนลึกของมนุษย์ได้ การนำเสนอเรื่องราวส่วนตัวผ่านไดอะรี่ออนไลน์ให้ผู้อื่นได้รับทราบนั้น เป็นการสนองความต้องการให้ผู้อื่นรู้จัก ยอมรับ รวมถึงเข้าใจความรู้สึกของตนเองซึ่งตามปกติไม่สามารถบอกเล่าให้ผู้อื่นใกล้ชิดรับรู้ได้ ดังที่ อมรวิรัช นาคทรพรพ (2547) กล่าวถึงธรรมชาติของมนุษย์ทุกคนที่ล้วนต้องการการยอมรับจากผู้อื่นว่า ตามหลักจิตวิทยา คนเราทุกคนล้วนอยากเป็นคนสำคัญ ซึ่งวัยรุ่นปัจจุบันรู้สึกว่าตนเองไม่ค่อยสำคัญ จึงทำให้วัยรุ่นกลายเป็นคนขี้อายและขาดการยอมรับ โดยเว็บไซต์ไดอะรี่มีปัจจัยหลายประการที่สามารถตอบสนองความต้องการทางจิตใจเหล่านี้ได้ กล่าวคือการช่วยคลายเหงา เพราะผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์แต่ละคนสามารถแลกเปลี่ยนความรู้สึกระหว่างกันได้โดยใช้ไดอะรี่เป็นสื่อ ประการที่สองคือ การเขียนไดอะรี่ออนไลน์ทำให้ผู้บันทึกรู้สึกว่าตนเองได้รับความสนใจจากผู้อื่น ซึ่งการที่ผู้บันทึกและผู้อ่านต่างแลกเปลี่ยนความรู้สึกกันนั้น ทำให้บุคคลนั้นเรียนรู้ที่จะเข้าใจคนอื่นมากขึ้น

ด้วยเหตุนี้ สื่ออินเทอร์เน็ตจึงเข้ามามีบทบาทมากขึ้นในฐานะที่เป็นโลกเสมือนจริง ที่ผู้คนไม่รู้จักคุ้นเคยกันสามารถสื่อสารกันได้อย่างอิสระ ดังนั้น ผู้บันทึกจึงสามารถเลือกที่จะนำเสนอตัวตนมาก หรือน้อยเพียงใดก็ได้ จากเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้มีผู้คิดริเริ่มบันทึกไดอะรี่ออนไลน์ลงในเว็บไซต์ต่าง ๆ เช่น เว็บไซต์ส่วนบุคคล รวมถึงเว็บไซต์ที่เปิดให้บริการแสดงข้อคิดเห็นแบบสาธารณะ หรือเว็บบอร์ด เพื่อถ่ายทอดเรื่องราวชีวิตประจำวัน ประสบการณ์ ความคิดของตนเองให้ผู้อื่นได้รับรู้ หรืออาจเพื่อพัฒนาทักษะด้านการเขียน ต่อมาเมื่อมีผู้สนใจอ่านและบันทึกไดอะรี่ออนไลน์มากขึ้น กลุ่มผู้สร้างสรรค์เว็บไซต์จึงได้พัฒนารูปแบบมาเป็นเว็บไซต์ที่เปิดให้บริการสมัครสมาชิกในที่สุด

ผู้วิจัยได้สำรวจจำนวนเว็บไซต์เฉพาะในประเทศไทยที่จัดทำขึ้นเพื่อเปิดให้บริการบันทึกไดอะรี่ออนไลน์เพียงอย่างเดียว ณ วันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ.2547 พบว่า มีเว็บไซต์จำนวน 4 เว็บไซต์ที่เปิดให้บริการอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง โดยเรียงตามลำดับการเริ่มเปิดให้บริการ ได้แก่

1. <http://www.storythai.com/> เปิดให้บริการ พ.ศ.2542 มีจำนวนสมาชิกประมาณ 27,000 คน
2. <http://www.thaidiaryist.com/> เปิดให้บริการเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2543 มีจำนวนสมาชิกประมาณ 5,000 คน
3. <http://www.diaryhub.com/> เปิดให้บริการเดือนเมษายน พ.ศ.2545 มีจำนวนสมาชิกประมาณ 38,000 คน
4. <http://www.diaryclub.com/> เปิดให้บริการเดือนตุลาคม พ.ศ.2546 มีจำนวนสมาชิกประมาณ 10,000 คน

จากข้อมูลจำนวนเว็บไซต์ไดอารีออนไลน์ดังกล่าวข้างต้น พบว่าตั้งแต่ พ.ศ.2542 ถึง พ.ศ. 2547 ตลอดระยะเวลา 5 ปีมีผู้บันทึกไดอารีออนไลน์ประมาณ 70,000 คน ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ปัจจุบันมีผู้นิยมบันทึกไดอารีออนไลน์เพิ่มมากขึ้นตามลำดับ และเว็บไซต์ไดอารีออนไลน์ <http://www.diaryhub.com/> เป็นเว็บไซต์ที่มีผู้ใช้บริการสูงสุดจากจำนวนเว็บไซต์ที่จัดทำขึ้นเพื่อเป็นไดอารีออนไลน์โดยเฉพาะ และมีได้เป็นเว็บไซต์บริการด้านอื่นที่มีบริการไดอารีเป็นส่วนประกอบ

เว็บไซต์ไดอารีออนไลน์ <http://www.diaryhub.com/> เป็นเว็บไซต์ที่ให้บริการบันทึกไดอารีออนไลน์ ซึ่งเปิดให้บริการอย่างเป็นทางการครั้งแรกเมื่อวันที่ 25 เมษายน พ.ศ.2545 โดยมีนายชนกศุ กาญจนพรพงศ์ รับผิดชอบเป็นบรรณาธิการเว็บไซต์ นายศิริะ สัจจินานนท์ เป็นผู้จัดทำเว็บไซต์ นายศิลา สัจจินานนท์ เป็นผู้ดูแลระบบ และนางสาวศิวพร อโนทัยสินทวี เป็นผู้ดูแลจัดการเรื่องทั่วไปของเว็บไซต์ เว็บไซต์ไดอารีออนไลน์แห่งนี้มีเป้าหมายเพื่อให้บริการบันทึกประจำวันบนอินเทอร์เน็ต โดยมุ่งเน้นให้เป็นเว็บไซต์ทางเลือกสำหรับคนที่ชอบบันทึกไดอารีเพื่อสร้างเป็นสังคมสำหรับคนที่ชอบบันทึกไดอารีเหมือนกัน จึงตั้งเป็นเว็บไซต์ที่ชื่อว่า Diaryhub.com อันหมายถึงศูนย์รวมไดอารีออนไลน์

เว็บไซต์ <http://www.diaryhub.com/> ได้รับความนิยมนอย่างรวดเร็วและกว้างขวาง โดยหากนับจากระยะที่เว็บไซต์นี้เปิดให้บริการอย่างเป็นทางการ ตั้งแต่ 25 เมษายน พ.ศ.2545 จนถึงวันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ.2547 เว็บไซต์นี้มีจำนวนไดอารีออนไลน์ที่ผู้บันทึก หรือไดอาริสต์ เข้ามาบันทึกอย่างสม่ำเสมอประมาณ 38,000 ไดอารี ซึ่งกลุ่มผู้สร้างสรรค์เว็บไซต์ได้จัดอันดับไดอารีออนไลน์ที่มีผู้เข้าชมสูงสุดของเว็บไซต์จำนวน 10 อันดับในแต่ละวัน โดยทาง <http://www.diaryhub.com/> มีเงื่อนไขระบุไว้อย่างชัดเจนว่า หากผู้บันทึกไดอารี หรือไดอาริสต์คนใดไม่มีการติดต่อกับทางเว็บไซต์เป็นเวลา 60 วัน ทางกลุ่มผู้สร้างสรรค์เว็บไซต์จะดำเนินการปิดไดอารีออนไลน์นั้น

จากความนิยมการบันทึกไดอารีออนไลน์ รวมถึงรูปแบบ ลักษณะการใช้งานของไดอารีออนไลน์ดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าไดอารีออนไลน์มีความโดดเด่นและความน่าสนใจมากพอสมควร ในการทำให้มีจำนวนผู้สนใจบันทึกไดอารีเพิ่มมากขึ้น ความน่าสนใจเฉพาะตัวประการหนึ่งของไดอารีออนไลน์ที่สามารถสังเกตเห็นได้อย่างชัดเจนคือ การใช้ภาษาในการบันทึกไดอารีรูปแบบดังกล่าว เนื่องจากรูปแบบการบันทึกไดอารีที่ปรับเปลี่ยนไปจากการบันทึกลงสมุดบันทึกส่วนตัว มาเป็นแบบการบันทึกบนเว็บไซต์นั้นย่อมมีผลต่อการใช้ภาษาที่สื่อความบนไดอารีออนไลน์ของแต่ละบุคคลให้มีความหลากหลายแตกต่างกันออกไป อาทิ การบันทึกเสมือนการพูดคุยกับตนเอง การบันทึกเสมือนการบอกเล่าให้ผู้อื่นได้รับรู้ ส่วนเนื้อหาที่ปรากฏ เช่น การบันทึกประสบการณ์ที่ได้พบในแต่ละวัน การบันทึกความคิดเห็นในแง่มุมต่าง ๆ การบันทึกอารมณ์ความรู้สึกที่มีต่อเหตุการณ์

หรือผู้คน เป็นต้น ทั้งนี้ ลักษณะการใช้ภาษาในการนำเสนอตนเองบนไคอะร็ออนไลน์ซึ่งสื่อความเป็นตัวตนที่แท้จริงของผู้บันทึกนั้น ถือเป็นเสน่ห์และเอกลักษณ์ของการบันทึกรูปแบบนี้เช่นกัน

การที่ผู้บันทึกไคอะร็ออนไลน์นำเสนอตนเองมาก หรือน้อยเพียงใดนั้น สามารถสังเกตได้จากประเด็นที่ผู้บันทึกเลือกบันทึกบนไคอะร็ออนไลน์ ซึ่งรวมถึง วัจนภาษา และอวัจนภาษาที่ใช้ในการบรรยาย หรือพรรณนาด้วย จากการศึกษาของ โจอินสัน (2004) พบว่า การสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์สนับสนุนการพัฒนาความคิด และ / หรือสะท้อนให้เห็นสถานะของจิตใจ กล่าวคือ คอมพิวเตอร์จะแสดงออกเสมือนกระจกในการสะท้อนกลับการสื่อสาร ซึ่งจะนำไปสู่การยึดถือตนเองเป็นจุดศูนย์กลาง นอกจากนี้ ยังจำเป็นต้องเลือกใช้การสื่อความผ่านตัวอักษรเพื่อแสดงอารมณ์ที่เกิดขึ้นในสถานการณ์การสื่อสารแบบเผชิญหน้า ซึ่งจะทำให้เกิดการระมัดระวังตนเองอย่างมากในขณะเขียนเพื่อแสดงอารมณ์และความรู้สึกภายใน ซึ่งไคอะร็ออนไลน์มีลักษณะของการนำเสนอเรื่องราวความเป็นส่วนตัวบนพื้นที่สาธารณะ ดังนั้น ผู้บันทึกซึ่งเลือกการเขียนบันทึกรูปแบบนี้ จำเป็นต้องยอมรับเงื่อนไขของความเป็นสาธารณะโดยยังพยายามคงไว้ซึ่งความเป็นบันทึกส่วนตัว

ฮาฟฟาเกอร์ และ คาลเวิร์ด (2005) ได้แสดงความคิดเห็น ประเด็นการนำเสนอข้อมูลส่วนตัวบนบล็อกส์ ความว่า ... เหตุใดผู้บันทึกบล็อกส์ จึงเลือกแสดงตัวตนที่แท้จริงบนโลกเสมือนจริง ซึ่งการแสดงอัตลักษณ์เป็นเรื่องที่พลิกแพลงได้ คำตอบอาจเป็นเพราะมุมมองเรื่องการเขียนบันทึกส่วนตัวที่ผลักดันให้ผู้บันทึกบล็อกส์ เลือกที่จะนำเสนอว่า ตนเองเป็นใคร หรืออาจเป็นเพราะความรู้สึกต้องการแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกที่ไม่จำเป็นต้องใส่หน้ากากเข้าหากัน

สำหรับประเทศไทยนั้น ไคอะร็ออนไลน์เป็นช่องทางการสื่อสารที่ได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นอย่างมากในกลุ่มคนตั้งแต่วัยรุ่นตอนต้น จนถึงวัยทำงาน เนื่องด้วยปัจจัยความสะดวกสบายของการเข้าถึงสื่ออินเทอร์เน็ต รวมถึงลักษณะสังคมที่เปลี่ยนแปลงเป็นสังคมเมืองมากขึ้น ส่งผลให้ระดับความใกล้ชิดของความสัมพันธ์ระหว่างผู้คนลดน้อยลงกว่าในอดีต ซึ่งมีส่วนผลักดันให้ผู้คนไม่กล้านำเสนอเรื่องราวส่วนตัว อารมณ์ ความรู้สึก ต่อคนแปลกหน้าที่ตนมีปฏิสัมพันธ์ในชีวิตประจำวันได้ ดังนั้น ไคอะร็ออนไลน์จึงถือเป็นช่องทางที่สามารถตอบสนองความต้องการระบายความรู้สึกเหล่านั้นได้

แม้ว่า การสื่อสารผ่านเว็บไซต์บนอินเทอร์เน็ต เช่น การบันทึกไคอะร็ออนไลน์ มีลักษณะคล้ายคลึงกับการสื่อสารระหว่างบุคคล ด้านรูปแบบการสื่อสารที่เป็นสองทาง แต่ไคอะร็ออนไลน์เป็นเว็บไซต์ที่มีลักษณะพิเศษคือ การเป็นการสื่อสารแบบใหม่ที่เป็นสื่อระหว่างบุคคลโดยผ่านการใช้เว็บไซต์ คือ การนำบันทึกไคอะร็มาปรับช่องทางการนำเสนอข้อมูลให้ทันสมัยขึ้นด้วยการใช้เว็บไซต์แทนการใช้สมุดบันทึกแบบเดิม

ด้วยเหตุนี้ จึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจศึกษาว่า การที่ผู้บันทึกได้อะรือออนไลน์ไม่จำกัดตนเองว่า การบันทึกได้อะรือออนไลน์เป็นการนำลักษณะการบันทึกด้วยภาษาเขียนมาใช้บนสื่ออินเทอร์เน็ตซึ่งมีข้อจำกัดด้านการแสดงออกทางอารมณ์ แต่มีการพยายามบันทึกได้อะรือออนไลน์ให้คล้ายกับภาษาพูดของตนเองให้มากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้บันทึกได้อะรือออนไลน์ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาหลักในการติดต่อสื่อสารนั้น จำเป็นต้องประยุกต์ใช้ภาษาไทยซึ่งมีลักษณะเฉพาะทางด้านภาษา อาทิ การกร่อนคำ การปรับวรรณยุกต์ พยัญชนะ สระ ตัวสะกด คำควบกล้ำ เพื่อสื่ออารมณ์ที่ตนเองต้องการแสดงออกมาให้ได้เสมือนการสื่อสารแบบเผชิญหน้า

นอกจากนี้ การใช้ภาษาบนได้อะรือออนไลน์ ยังถือเป็นการนำเสนอตนเองด้าน ลักษณะทางประชากร สังคม บุคลิกภาพ และจิตวิทยา กล่าวคือ การที่ผู้เลือกบันทึกได้อะรือออนไลน์ เพราะต้องการให้ผู้อื่นยอมรับและเข้าใจตนเอง ซึ่งบางครั้งผู้คนไม่กล้านำเสนอ หรือแสดงอารมณ์ความรู้สึกต่อคนที่ตนเองรู้จักสนิทสนมได้ เนื่องจากบทบาททางสังคมของตนเอง จึงเลือกแสดงออกผ่านทาง การบันทึกได้อะรือออนไลน์แทน ดังที่ โจอินสัน (2004) พบว่า การสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์จะมีระดับการนำเสนอตนเองที่สูงเมื่อเปรียบเทียบกับ การสื่อสารแบบเผชิญหน้า ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ทามูระ (2005) ที่พบว่า ผู้คนบนอินเทอร์เน็ตนิยมเล่าเรื่องเพื่อแสดงความเป็นตัวตนตามที่ตนเองต้องการ ทั้งนี้ เนื่องจากเว็บได้อะรือถือเป็นโลกส่วนตัว จึงทำให้ผู้คนสะดวกใจที่จะนำเสนอความลับแก่คนที่ไม่รู้จักตนเอง

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ประกอบกับการที่ยังไม่ค่อยมีงานวิจัยการใช้ภาษาไทยบนสื่ออินเทอร์เน็ตมากนัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานวิจัยเกี่ยวกับได้อะรือออนไลน์ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษา ลักษณะการใช้ภาษาของผู้บันทึกได้อะรือออนไลน์ ทั้งวัจนภาษา อวัจนภาษา ลักษณะทางสังคมที่มีผลต่อลักษณะการใช้ภาษาในการนำเสนอตนเองบนได้อะรือออนไลน์ ตลอดจนการนำเสนอตนเอง (Self – Presentation) ที่มีผลต่อลักษณะการนำเสนอตนเองบนได้อะรือออนไลน์

1.2 วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการใช้วัจนภาษา และอวัจนภาษาในการบันทึกได้อะรือออนไลน์
2. เพื่อศึกษาการใช้ภาษาในการนำเสนอตนเอง (Self – Presentation) บนได้อะรือออนไลน์

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อทราบลักษณะการใช้วัจนภาษา และอวัจนภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์
2. เพื่อทราบการใช้ภาษาในการนำเสนอตนเอง (Self – Presentation) บนไดอะรี่ออนไลน์
3. เพื่อเป็นภาพสะท้อนลักษณะการใช้ภาษาของผู้ใช้สื่ออินเทอร์เน็ต
4. เพื่อเป็นแนวทางแก่ผู้สนใจศึกษาการใช้ภาษาไทยในปัจจุบันในแง่มุมอื่นต่อไป

1.4 ขอบเขตในการศึกษา

วิทยานิพนธ์ เรื่อง การใช้ภาษาในการนำเสนอตนเองบนไดอะรี่ออนไลน์ กำหนดขอบเขตในการวิจัย ดังนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาวัจนภาษา และอวัจนภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์ที่มีผู้เข้าชมสูงสุด 10 อันดับ บนเว็บไซต์ <http://www.diaryhub.com/> อย่างต่อเนื่องเป็นเวลา 7 วัน ในกรณีที่ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์คนใดไม่ได้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์อย่างต่อเนื่อง ผู้วิจัยเก็บข้อมูลไดอะรี่ออนไลน์นั้นจนครบจำนวน 7 ครั้ง โดยวิเคราะห์เนื้อหาเฉพาะที่ผู้บันทึกได้บันทึกด้วยตนเองเท่านั้น
2. ผู้วิจัยศึกษาลักษณะการนำเสนอตนเองจำนวน 4 ลักษณะ ได้แก่ ลักษณะทางประชากร ลักษณะทางสังคม ลักษณะทางบุคลิกภาพ และลักษณะทางจิตวิทยา
3. ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสัมภาษณ์กลุ่มผู้สร้างสรรค์เว็บไซต์ และผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ที่มีผู้เข้าชมสูงสุด 10 อันดับ บนเว็บไซต์ <http://www.diaryhub.com/> เพื่อประกอบการวิเคราะห์วัจนภาษาและอวัจนภาษา ทั้งนี้ ในกรณีที่ผู้วิจัยไม่สามารถสัมภาษณ์ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์อันดับใดได้โดยตรง ผู้วิจัยได้ปรับอันดับไดอะรี่ออนไลน์ที่มีผู้เข้าชมสูงสุดอันดับต่อไปขึ้นมาแทนที่จนครบจำนวน 10 อันดับ

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้มีความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงนิยามศัพท์ที่ใช้ในการศึกษา ดังต่อไปนี้

ไดอะรี่ออนไลน์ หมายถึง การบันทึกไดอะรี่ออนไลน์บนเว็บไซต์ <http://www.diaryhub.com/>

ผู้บันทึก หรือผู้บันทึกไดอะรี่ หมายถึง ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์บนเว็บไซต์ <http://www.diaryhub.com/>

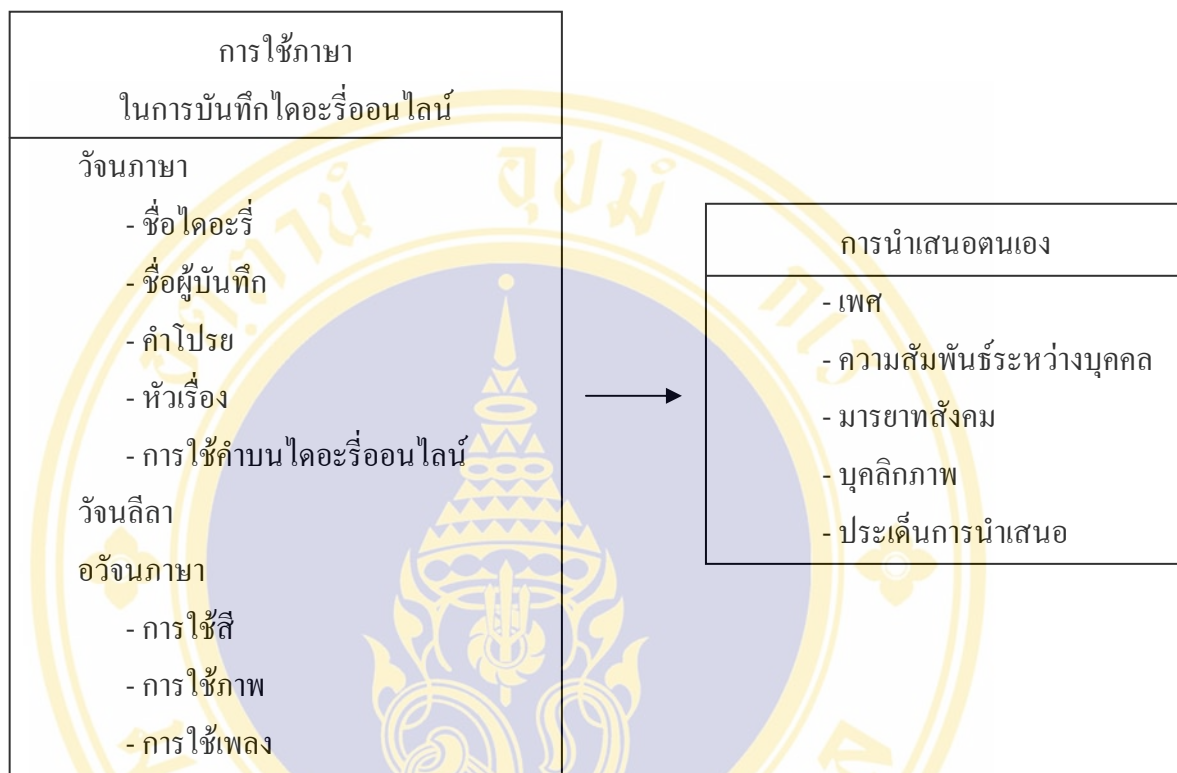
การใช้ภาษาในการบันทึกไดอะรี่ออนไลน์ หมายถึง การใช้วัจนภาษา วัจนลีลา และวัจนภาษา ซึ่งผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 10 อันดับใช้ในการบันทึกไดอะรี่ออนไลน์ประจำวันบนเว็บไซต์ <http://www.diaryhub.com/>

วัจนภาษา หมายถึง ภาษาที่ปรากฏบนไดอะรี่ออนไลน์ ได้แก่ ชื่อไดอะรี่ ชื่อผู้บันทึก คำโปรย หัวเรื่อง และการใช้คำบนไดอะรี่ออนไลน์ ซึ่งประกอบด้วย การใช้คำเรียกขาน การใช้คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศแทนภาษาไทย การใช้คำเพื่อแทนเสียงพูด การใช้คำเลียนแบบโมทนา การใช้คำสแลง และการเลี่ยงการใช้คำต้องห้าม

วัจนลีลา หมายถึง รูปแบบการใช้ภาษาที่ผู้บันทึกใช้ในการบันทึกไดอะรี่ออนไลน์ประจำวันบนเว็บไซต์ <http://www.diaryhub.com/>

อวัจนภาษา หมายถึง ลักษณะทางภาษาอื่น ๆ ดังนี้ การใช้สี ได้แก่ การใช้สีบนไดอะรี่ออนไลน์ คือ การใช้สีหลัก และการใช้สีตัวอักษร รวมทั้งการใช้ภาพบนไดอะรี่ออนไลน์ คือ การใช้ภาพประกอบหัวไดอะรี่ การใช้ภาพพื้นหลังไดอะรี่ การใช้ภาพถ่ายประกอบเนื้อหา การใช้สัญลักษณ์ประเด็นต่อมา คือ การใช้เพลงบนไดอะรี่ออนไลน์

1.6 กรอบแนวความคิด

การวิจัย การใช้ภาษาในการนำเสนอตนเองบนไดอะรี่ออนไลน์ ได้นำแนวคิด 3 แนวคิดมาปรับเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ กล่าวคือ

1. การแปรของภาษา ของ ปราณี กุลละวณิชย์
2. แนวคิดวัจนลีลา ของ อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์
3. แนวคิดปัจจัยที่มีผลต่อการนำเสนอตนเอง ของ พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ และ เดอวิต

กรอบแนวคิดงานวิจัยนี้ อธิบายได้ว่า การใช้ภาษาในการบันทึกไดอะรี่ออนไลน์ 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนแรกคือ วัจนภาษา ประกอบด้วย ชื่อไดอะรี่ ชื่อผู้บันทึก คำโปรย หัวเรื่อง การใช้คำบนไดอะรี่ออนไลน์ ส่วนที่ 2 คือ วัจนลีลา ส่วนที่ 3 คือ อวัจนภาษา ประกอบด้วย การใช้สี การใช้ภาพ และการใช้เพลง มีผลต่อการนำเสนอตนเอง 4 ลักษณะคือ 1. เพศ 2. ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล 3. มารยาทสังคม 4. บุคลิกภาพ 5. ประเด็นการนำเสนอ

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

วิทยานิพนธ์ การใช้ภาษาในการนำเสนอตนเองบนไดอะรี่ออนไลน์ จำเป็นต้องศึกษาแนวคิดและรูปแบบของภาษา เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของภาษาที่ใช้ในการเขียนไดอะรี่ออนไลน์ ซึ่งถือเป็นเรื่องที่มีความเฉพาะตัว กล่าวคือ การเขียนบันทึกประจำวันบนสื่ออินเทอร์เน็ตเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อน เพราะเกี่ยวข้องกับเรื่องราวส่วนตัว ดังนั้น รูปแบบการใช้ภาษาจึงมีความสำคัญอย่างมากในการสื่อสารความเป็นตัวคนให้ผู้อื่นเข้าใจ

นอกจากนี้ ผู้ศึกษายังได้ศึกษาทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการเปิดเผยตนเอง เพื่อนำมาประกอบการวิเคราะห์การใช้ภาษาในการนำเสนอตนเองบนไดอะรี่ออนไลน์ครั้งนี้ให้ครบถ้วนสมบูรณ์ยิ่งขึ้นด้วย

2.1 แนวคิดที่ใช้ในการวิเคราะห์

2.1.1 แนวคิด และรูปแบบของภาษา

ภาษา คือระบบสัญลักษณ์ ไม่ว่าจะเป็นสัญลักษณ์ที่เกิดจากการพูด หรือการเขียน ซึ่งสมาชิกของสังคมใช้ในทางที่ค่อนข้างเป็นมาตรฐาน เพื่อให้เกิดความหมายร่วมกัน และเป็นสิ่งที่ทำให้มนุษย์ต่างจากสัตว์อื่นอย่างเห็นได้ชัด (พัชนี เชยจรรยา และคณะ, อ้างถึงใน เจตนา จันทรมโน, 2546: 16) หรืออาจกล่าวได้ว่ามนุษย์ประดิษฐ์อักษรขึ้นเป็นสัญลักษณ์แทนเสียงพูด เพื่อถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้สึกนึกคิดของตนแก่ผู้อื่น (จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และคณะ, 2540: 19)

ลักษณะที่สำคัญของภาษาประการหนึ่งคือ ภาษามีลักษณะที่ไม่ตายตัว ... และภาษายังมีลักษณะสรรค์สร้าง (จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และคณะ, 2540: 19) เมื่อกลุ่มคนที่ใช้ภาษาเดียวกันมาอยู่รวมกัน จึงเกิดชุมชนภาษาขึ้น ชุมชนภาษาคือกลุ่มคนที่มีบรรทัดฐานทางภาษาร่วมกัน แต่มีความหลากหลายที่เบี่ยงเบนออกไปจากบรรทัดฐานได้ เมื่อชุมชนภาษาเริ่มขยายใหญ่จึงทำให้เกิดความหลากหลายของภาษา ซึ่งหมายถึง การที่ภาษาหนึ่งภาษาใดมีประเภทย่อยหลายรูปแบบในตัวของมันเอง ในภาษาศาสตร์สังคม มีคำที่หมายความถึง “ภาษาชนิดหนึ่ง” ที่มีลักษณะต่างจากชนิดอื่น ๆ คือ

คำว่าวิธภาษา คำว่า “วิธภาษา” ชี้บ่งความจริงที่ว่า ภาษามีความหลากหลาย มีหลายแบบหลายประเภท (อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2536: 16 – 17)

2.1.1.1 ลักษณะการเปลี่ยนแปลงของภาษา

ธรรมชาติของการเปลี่ยนแปลงของภาษาไว้ว่า คนส่วนใหญ่มักมีทัศนคติว่า ภาษาที่ดีคือภาษาที่ถูกต้องตามแบบแผนที่กำหนดไว้ การที่ภาษามีการเปลี่ยนแปลงไปจากภาษามาตรฐาน ถือเป็นการใช้ภาษาที่ผิด อาทิ การใช้สแลง การใช้คำภาษาต่างประเทศ เป็นต้น หากแต่ในความเป็นจริงนั้น การเปลี่ยนแปลงของภาษาเป็นธรรมชาติของภาษาที่ยังไม่ตาย กล่าวคือ การเปลี่ยนแปลงของภาษาเป็นลักษณะธรรมชาติของภาษาที่ยังไม่ตาย คือภาษาที่ยังมีผู้พูดในชีวิตประจำวัน ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส เป็นตัวอย่างของภาษาที่ยังไม่ตาย ภาษาละติน ภาษาบาลี ภาษาสันสกฤต จัดว่าเป็นภาษาที่ตายแล้ว ถึงแม้ว่าจะมีผู้ศึกษาภาษาเหล่านั้นถึงขั้นที่จะเขียน หรือพูดได้ก็ตาม แต่ผู้ที่ศึกษาเหล่านั้นก็มิได้ใช้ภาษาเหล่านั้นในชีวิตประจำวันเพื่อการสื่อสาร เป็นแต่เพียงศึกษาภาษาเหล่านั้นเท่านั้น การที่กล่าวว่า ภาษาที่มีผู้ใช้เท่านั้นจึงจะมีการเปลี่ยนแปลง เท่ากับหมายความว่า ภาษาที่มีผู้ใช้จะต้องเปลี่ยนแปลง ไม่มีใครสามารถหยุดการเปลี่ยนแปลงของภาษาได้ เพราะผู้ใช้นั้นเองเป็นผู้ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ถ้าจะให้ภาษาไม่มีการเปลี่ยนแปลงก็ต้องไม่มีผู้ใช้นั้น

(ปราณี กุลละวณิช และคณะ, 2544: 47)

นอกจากนั้น ปราณี กุลละวณิช และคณะ (2544: 56 - 60) ยังได้กล่าวถึง ปัจจัยและกระบวนการที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในภาษา สรุปว่า ปัจจัยที่ทำให้ผู้พูดเปลี่ยนแปลงการพูดของตน ได้แก่

1. ความสะดวกในการออกเสียง
2. ปัจจัยจากตัวผู้พูด เช่น ความรู้สึกรู้หาของผู้พูด ผู้ใช้ภาษามักเลือกใช้คำที่มีความหมายตรงกับสิ่งที่ตนต้องการสื่อความ และฐานะทางสังคมของผู้ใช้ภาษาในสังคม ผู้ที่ได้รับการศึกษาสูงอาจนำคำภาษาต่างประเทศมาใช้ เป็นต้น
3. ความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการ ทำให้เกิดการคิดค้นคำใหม่เพื่อเรียกแทนสิ่งต่าง ๆ

2.1.1.2 การแปรของภาษา

การแปรของภาษา คือ ลักษณะการเปลี่ยนแปลงทางภาษาที่แตกต่างกันไปตามปัจจัยต่าง ๆ ซึ่งปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่ง คือ ความแตกต่างของผู้พูดในสังคม ประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ เป็นต้น ดังนี้

1. เพศ เพศเป็นสิ่งที่กำหนดให้ผู้คนมีสถานภาพทางสังคมแตกต่างกัน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมของแต่ละชาติแต่ละภาษาด้วย กล่าวคือ แต่ละสังคมจะเปิดโอกาสให้มีการแสดงออกทางความคิดของผู้ชายและผู้หญิงในระดับที่ไม่เท่าเทียมกัน จึงทำให้ในสถานการณ์การพูดรูปแบบเดียวกัน มีลักษณะการใช้ภาษาที่แตกต่างกัน
2. อายุ อายุทำให้ลักษณะการใช้ภาษาเปลี่ยนแปลงไป เพราะภาษาย่อมปรับเปลี่ยนไปตามเวลาที่แตกต่างกัน แม้ว่าภาษาโดยทั่วไปจะคล้ายคลึงกัน แต่ก็มีภาษาเฉพาะกลุ่มที่หลากหลายตามแต่ละช่วงวัย อาทิ ภาษาเด็ก ภาษาผู้ใหญ่ ภาษาผู้สูงอายุ เป็นต้น
3. การศึกษา ระดับการศึกษาที่ต่างกันทำให้ลักษณะการใช้ภาษาแตกต่างกันไปด้วย อาทิ ผู้ที่ได้รับการศึกษาน้อยจะใช้ภาษาที่ง่าย ตรงไปตรงมา ส่วนผู้ที่ได้รับการศึกษาสูงอาจใช้ภาษาที่ซับซ้อนขึ้น หรือนำศัพท์ภาษาต่างประเทศมาใช้ในการสนทนาเพิ่มขึ้น
4. อาชีพ อาชีพสัมพันธ์กับระดับการศึกษา โดยเกี่ยวข้องกับระดับการศึกษาด้วย เพราะผู้ที่ได้รับการศึกษาสูงมีโอกาสประกอบอาชีพที่เฉพาะทางมากขึ้น เช่น หมอ ทนาย ทหาร จึงทำให้ลักษณะภาษาที่ใช้มีความเฉพาะกลุ่ม

(ปราณี กุลละวณิช และคณะ, 2544: 61 - 65)

2.1.2 วาจณลีลา

วาจณลีลา หมายถึงรูปแบบการใช้ภาษาแบบใดแบบหนึ่งซึ่งแตกต่างจากการใช้แบบอื่นโดยบริบท หรือสถานการณ์การใช้ภาษา (อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2536: 142)

มาติน จูส (Joos 1961) (เล่มเดียวกัน, 148 – 152) กล่าวถึงวาจณลีลาในภาษาอังกฤษว่า มี 5 ระดับ แต่ละระดับมีหน้าที่แตกต่างกัน และมีลักษณะทางภาษาที่แตกต่างกันด้วย สรุปดังนี้

1. วังนลิตาแบบตายตัว ต้องใช้ด้วยความระมัดระวัง โดยใช้ในโอกาสสำคัญมาก ๆ ใช้พูดกับบุคคลที่ผู้พูดต้องการให้ความเคารพอย่างสูง เป็นวิธภาษาที่ปรกติแล้วไม่ใช้สนทนาในชีวิตประจำวัน มักพบในวรรณกรรมชั้นสูง และพิธีการสำคัญ ๆ มีลักษณะทางภาษาคือ ใช้ภาษาหยาบช้า ไพเราะ ซึ่งชาวบ้านอาจไม่เข้าใจความหมาย มีรูปประโยคซับซ้อนและตายตัว
2. วังนลิตาแบบเป็นทางการ ใช้ในสถานการณ์สำคัญ เป็นวิธภาษาที่สวยงาม มีรูปแบบการใช้ที่กระชับ ชัดเจน ไม่มีการลดรูป ไม่มีการใช้คำย่อ คำศัพท์ส่วนใหญ่เป็นคำเฉพาะด้านวิชาการซึ่งผู้อื่นอาจไม่เข้าใจ
3. วังนลิตาแบบปรึกษาหารือ ใช้ในการติดต่อธุรกิจ มีการโต้ตอบกันระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง การออกเสียงไม่ชัดเจน สมบูรณ์ และระมัดระวังเท่าแบบเป็นทางการ รวมถึงคำศัพท์เป็นแบบทั่วไป ไม่เฉพาะเจาะจงมากนัก
4. วังนลิตาแบบเป็นกันเอง ใช้กับเพื่อนสนิท คนที่รู้จักคุ้นเคยกัน ใช้เมื่อผู้พูดอยู่ในสถานการณ์สบาย ๆ ไม่จำเป็นต้องระวังตัว มีการใช้ภาษาที่เป็นธรรมชาติ มีการออกเสียงไม่สมบูรณ์ พูดไม่ชัด มีการพูดเร็ว เร็ว ละคำ สามารถใช้ประโยคที่เรียบง่าย ไม่สมบูรณ์ และไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ มีการใช้สแลง หรือภาษาย่อยต่าง ๆ
5. วังนลิตาแบบสนิทสนม ใช้ในครอบครัวและบุคคลที่ผู้พูดสนิทด้วยมาก ผู้สนทนามีสิ่งที่เข้าใจร่วมกันจึงอาจละคำพูดไว้ในฐานที่เข้าใจได้ การออกเสียงไม่ชัดเจน และมีการใช้อ่อนภาษา

อนึ่ง ในภาษาไทยนั้นยัง ไม่มีการจำแนกประเภทวรรณศิลป์อย่างชัดเจนแน่นอน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่
ที่ความแตกต่างของบริบททางภาษาเป็นสำคัญ โดย อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2536: 154 – 157)
กล่าวว่า หากนำหลักเกณฑ์วรรณศิลป์ทั้ง 5 ระดับของ มาร์ติน จูส มาประยุกต์ให้เข้ากับภาษาไทยแล้ว
สามารถอธิบายได้ดังนี้

1. วรรณศิลป์แบบตายตัว ภาษาไทยใช้วรรณศิลป์รูปแบบนี้พูดกับบุคคลที่เป็นที่เคารพอย่างสูง อาทิ ภาษาที่ใช้กราบบังคมทูลพระมหากษัตริย์ และราชศัพท์ที่ใช้บรรยายพระราชกรณียกิจต่าง ๆ นอกจากนี้ ยังหมายรวมถึงภาษาที่ใช้เรียกขานในศาล ในที่ประชุมรัฐสภา และภาษาที่ใช้กล่าวในพิธีการสำคัญต่าง ๆ
2. วรรณศิลป์แบบเป็นทางการ คือ รูปแบบของภาษาที่ใช้ในโอกาสสำคัญและใช้พูดกับบุคคลที่สูงกว่า ภาษารูปแบบนี้สามารถปรับใช้ให้เหมาะสมได้ ไม่ตายตัวเหมือน

วจนลีลาแบบตายตัว วจนลีลาแบบเป็นทางการใช้แสดงความสำคัญของเรื่องที่พูด อาทิ ภาษาที่ใช้เขียนบทความวิชาการ ภาษาที่ใช้เขียนเอกสารทางราชการ ภาษาที่ใช้ในการกล่าวสุนทรพจน์โดยทั่วไป ภาษาที่ใช้ในการประชุมที่เป็นทางการ และ ภาษาที่ใช้บันทึกรายงานการประชุม เป็นต้น

3. วจนลีลาแบบปรึกษาหารือ วจนลีลารูปแบบนี้ในภาษาไทยไม่ต่างจากภาษาอังกฤษ กล่าวคือ เป็นภาษาที่ใช้ในการสนทนาติดต่อทางอาชีพ การงานในชีวิตประจำวัน รวมทั้งการประชุมที่ไม่เป็นทางการ จริงจึ่งน้อยกว่าวจนลีลาแบบเป็นทางการ แต่ก็มากกว่าวจนลีลาแบบเป็นกันเอง
4. วจนลีลาแบบเป็นกันเอง เป็นรูปแบบของภาษาที่ใช้พูดโดยไม่ระมัดระวัง พูดแบบตามสบายและไม่รู้สึกตัว ไม่มีการเกร็ง ใช้พูดกับเพื่อน หรือคนที่คุ้นเคยกันพอสมควร ในการออกเสียงในภาษาไทยมักมีการออกเสียงไม่ชัดเจน มีการรวมคำ หรือกร่อนคำมาก รูปประโยคไม่ซับซ้อน มีการละประธานและมีการซ้ำคำมาก คำศัพท์ที่ใช้มักมีสแลงปน และใช้คำลงท้ายมาก
5. วจนลีลาแบบสนิทสนม ในภาษาไทยวจนลีลาแบบสนิทสนมอาจจะยากที่จะแยกให้ต่างจากแบบเป็นกันเอง เพราะการละคำ การกร่อนคำ การใช้คำสแลงก็เป็นลักษณะที่พบในวจนลีลาแบบสนิทสนมในภาษาไทยด้วย อย่างไรก็ตาม วจนลีลาแบบสนิทสนมในภาษาไทยอาจสังเกตจากการละคำที่มีมากกว่า และมีการใช้คำย่อที่ผู้อยู่นอกกลุ่มไม่เข้าใจ เป็นภาษาที่ใช้ในครอบครัว หรือในกลุ่มที่สนิทกันมาก ๆ การออกเสียงมีการกร่อนคำมากกว่าแบบเป็นกันเอง และผู้ฟังต้องเข้าใจบริบทร่วมกับผู้พูด

เนื่องด้วย ความแตกต่างของบริบทภาษาไทย จึงทำให้การศึกษาวจนลีลาในภาษาไทยมีความแตกต่างกันตามขอบเขต กรณีศึกษา อาทิ ปิยะ มณีวงศ์ (2544) ศึกษาวิเคราะห์การเล่าเรื่อง และวจนลีลาในงานประพันธ์เนื้อร้องเพลงไทยสากลของระวี กังสนารักษ์ พบว่า วจนลีลาในงานดังกล่าวเป็นวจนลีลาแบบเป็นกันเอง และวจนลีลาแบบสนิทสนม กล่าวคือ

วจนลีลาแบบเป็นกันเอง เป็นภาษาพูดที่ไม่มีข้อจำกัดระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง ทั้งสองฝ่ายสามารถพูดคุยได้ตามสบาย ไม่จำเป็นต้องระวังหลักการใช้ภาษา มีการรวบคำ หรือกร่อนคำมาก มีการละประธานในประโยค มีการใช้คำลงท้าย รวมทั้งมีการใช้คำศัพท์สแลงปะปนค่อนข้างมาก ทั้งนี้ เนื่องจาก บริบทของกรณีศึกษาดังกล่าวคือ เนื้อร้องเพลงวัยรุ่นซึ่งต้องการให้ออกเสียงง่ายเหมือนการ

พูดในชีวิตประจำวันทั่วไป และเพื่อเป็นการแสดงวัฒนธรรมการใช้ภาษาของวัยรุ่น อาทิ การใช้ศัพท์แสลงที่มีที่มาจากคำ หรือประโยคที่คุ้นหูและนิยมพูดกันในกลุ่มวัยรุ่นอยู่แล้ว

วัจนลีลาแบบสนทนาสนม เป็นรูปแบบของภาษาที่แสดงความสนิทสนมระหว่างครอบครัวหรือเพื่อนสนิท มีการใช้ศัพท์เฉพาะกลุ่ม การพูดจะเป็นธรรมชาติ มีการละคำพูดฐานที่เข้าใจและสามารถเดาได้จากบริบท รวมทั้งมีการใช้วัจนภาษาประกอบการสนทนาซึ่งกันและกัน

จากการศึกษาวิทยานิพนธ์ของ ปิยะ มณีวงศ์ (2544) จะเห็นได้ว่า วัจนลีลาในภาษาไทยมีลักษณะที่ค่อนข้างซับซ้อนและละเอียดอ่อนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัจนลีลาแบบเป็นกันเองและวัจนลีลาแบบสนทนาสนม ซึ่งไม่อาจแยกได้อย่างชัดเจนนัก ข้อแตกต่างประการหนึ่งที่พอจะสังเกตได้คือ วัจนลีลาแบบสนทนาสนมนั้น ผู้ส่งสารและผู้รับสารจำเป็นต้องมีภูมิหลังเพียงพอในการทำความเข้าใจบริบทเนื้อหาที่ปรากฏ รวมถึงศัพท์เฉพาะกลุ่ม ในขณะที่วัจนลีลาแบบเป็นกันเองนั้น ผู้ส่งสารและผู้รับสารอาจอาศัยแค่ข้อมูลที่ใกล้เคียงกันในการทำความเข้าใจระดับภาษา หรือคำสแลงต่าง ๆ เป็นต้น

2.1.3 การใช้ภาษาบนอินเทอร์เน็ต

ในการศึกษาครั้งนี้ นอกจากผู้ศึกษาจะศึกษาแนวคิดภาษา วัจนลีลา และการจำแนกวัจนลีลาทั้ง 5 แบบแล้ว ยังศึกษาแนวคิดการใช้ภาษาในการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์เพิ่มเติม ซึ่งแนวคิดดังกล่าวจะมีความสำคัญต่อการวิเคราะห์ และความเข้าใจภาษาที่ปรากฏบนสื่ออินเทอร์เน็ตได้ดียิ่งขึ้น ดังนี้

วอลเลซ แพทริเซีย (Wallace, Patricia M., 1999: 9 –12) กล่าวถึง ภาษาบนอินเทอร์เน็ต ไว้ในหนังสือ The psychology of the Internet ว่า คนที่ใช้อินเทอร์เน็ตเจตนาใช้ภาษาที่ไม่จริงจังนัก และบ่อยครั้งที่แสดงตัวตนออกมาอย่างมาก

ข้อเขียนดังกล่าวสอดคล้องกับที่ กิตติ กันภัย (2543: 109 – 113) กล่าวถึงลักษณะทางสังคมของการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ว่า มีความพยายามที่จะลดความแตกต่างทางสังคมโดยใช้ภาษาสแลง กล่าวคือ การสนทนาผ่านคอมพิวเตอร์มักจะใช้ภาษาที่ไม่เป็นทางการ และเปิดเผย ... โดยเฉลี่ย การสื่อสารด้วยการพิมพ์ผ่านแป้นของคอมพิวเตอร์ จะใช้จำนวนประโยคและจำนวนคำ เพื่อสื่อความหมายน้อยกว่าการสื่อสารแบบพูดคุย หรือต้องใช้เสียง ในบริบท CMC ผู้สื่อสารจะตัดประโยคและคำที่รุ่มร่ามออก เหลือเป็นประโยคที่ไม่สมบูรณ์ (ด้วยรูปแบบ) แต่ให้ความหมายได้ตามที่ต้องการ ถ้อยคำมักถูกตัดทอน ย่นย่อ แปลงให้เป็นคอมพิวเตอร์สแลง เพื่อลดปริมาณการใช้ถ้อยคำลง ...

2.1.4 ทฤษฎี และแนวคิดเกี่ยวกับตนเอง

2.1.4.1 ที่มาของทฤษฎีการเปิดเผยตนเอง

บุษบา สุธีธร สรุปที่มาและรายละเอียดของทฤษฎีการเปิดเผยตนเองไว้บนเว็บไซต์ http://www.stou.ac.th/Thai/Schools/Sca/MA_TEXT/UNIT07.txt ว่า ทฤษฎีและงานวิจัยส่วนมากที่ศึกษาด้านการเปิดเผยตนเองนี้เริ่มต้นจากความสนใจของนักจิตวิทยาในช่วงปี ค.ศ.1960 เป็นต้นมา ผลงานที่น่าจะมีอิทธิพลต่อการศึกษาค้นคว้าในเรื่องนี้ในเวลาต่อ ๆ มา ได้แก่ ผลงานของ คาร์ล โรเจอร์ส ซึ่งได้ชี้ให้เห็นว่าเป้าหมายของการสื่อสารคือความเข้าใจที่ตรงกันของตนเองและผู้อื่น ซึ่งจะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อได้มีการสื่อสารกันและกันด้วยความจริงใจ และหนึ่งในนักทฤษฎีที่ศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการเปิดเผยตนเองและได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางคือ ชินีเย่ เจอรัลด์ เขาได้พูดถึงข้อกำหนดสำคัญเพื่อการดำรงอยู่ของมนุษย์ คือ การเปิดรับ / การเปิดโอกาส หรือความโปร่งใส ทั้งสองคำนี้หมายถึง การเปิดเผยตนเองให้กับทุกสรรพสิ่งที่เกิดขึ้นในโลก รวมไปถึงเปิดเผยตนเองให้ผู้อื่นได้มีโอกาสในการเข้าถึง และรับรู้ในความเป็นตัวตนของตนเองด้วย ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่ดีจะเกิดขึ้นได้ ต่อเมื่อมีการยอมให้ผู้อื่นได้เข้ามามีโอกาสร่วมประสบการณ์กันกับตนเองอย่างเต็มที่ และเปิดเผยตนเองให้มีโอกาสเรียนรู้และเข้าใจประสบการณ์ของผู้อื่นด้วยเช่นกัน

เจอรัลด์พัฒนาแนวความคิดทฤษฎีในเรื่องการเปิดเผยตนเองนี้หลังจากสังเกตพบว่า คนไข้ที่มีอาการเจ็บป่วยทางจิตใจจะมีแนวโน้มที่จะปิดตัวเองจากโลกภายนอก และได้เห็นว่าคนไข้เหล่านั้นมักจะมีแนวโน้มที่มีสุขภาพดีขึ้นเมื่อกลับมาที่มีความต้องการเปิดเผยตัวเองกับนักจิตบำบัด ดังนั้น เจอรัลด์จึงเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างความเจ็บป่วยเข้ากับการปิดตัวเอง และเชื่อมโยงความสมบูรณ์แข็งแรง การมีสุขภาพที่ดีกับการเปิดรับ หรือการเปิดเผยตนเอง เราสามารถสังเกตเห็นความสัมพันธ์ดังกล่าวนี้ได้จากการที่พบว่าคนที่เจ็บป่วยมักจำกัดตัวเองให้อยู่ในโลกแคบ ๆ ของตนเอง มักเฉื่อยชา และไม่กระตือรือร้น

ในขณะที่ลักษณะสำคัญของบุคคลที่มีความเติบโตสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ จะมีการเปิดเผยตัวเองต่อโลกภายนอก ยอมรับการเปลี่ยนแปลง ยอมรับเปิดโอกาสให้คนอื่นเข้าถึงความเป็นตัวตนของตนเอง และให้โอกาสแก่ตนเองในการทำความเข้าใจความเป็นตัวตนของคนอื่นอีกด้วย การเปิดเผยตัวเองของคู่สื่อสารช่วยให้ต่างฝ่ายต่างรู้จักกันและกันได้ดียิ่งขึ้น ทั้งนี้ การสื่อสารระหว่างบุคคลนับเป็นรูปแบบการสื่อสารที่มีบทบาทสำคัญต่อการเปิดเผยตนเองของคู่สื่อสาร

2.1.4.2 ความหมายและระดับการเปิดเผยตนเอง

ซิดนีย์ เจอรัลด์ (อ้างถึงใน Fisher, B. Aubrey, 1987; 143) กล่าวว่า การเปิดเผยตนเองคือ พฤติกรรมการทำให้ตนเองเป็นที่รู้จัก การแสดงตนเพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจ

เดอวิต (Joseph A. DeVito, 1978: 544) กล่าวถึงความหมายการเปิดเผยตนเอง ว่าเป็น กระบวนการเปิดเผย แสดงให้ผู้อื่น หรือให้กลุ่มได้รับทราบบางเรื่องราวเกี่ยวกับตน ซึ่งโดยปกติ แล้วเรื่องราวเหล่านั้นเป็นเรื่องที่ไม่เปิดเผยแก่บุคคลอื่น

จากการให้ความหมายของ ซิดนีย์ เจอรัลด์ และเดอวิต สรุปความได้ว่า การเปิดเผยตนเอง คือการที่บุคคลผู้นั้นเปิดเผยให้บุคคลอื่นทราบเรื่องราวส่วนตัวของตนเอง เพื่อที่บุคคลอื่นจะได้ ยอมรับและเข้าใจตน

โจเซฟ ลูฟต์ และ ฮารี อิงแกม นักจิตวิทยาได้คิดพัฒนาหน้าต่างโจฮารี ขึ้นช่วงปี ค.ศ.1955 ระหว่างการศึกษาวิจัยเรื่องพัฒนาการกลุ่มที่ UCLA หน้าต่าง โจฮารี ถือเป็นเครื่องมือที่ใช้อธิบาย แนวคิดการตระหนักในตนเอง และการเปิดเผยตนเอง ทั้งในส่วนที่ตนเองรู้ หมายถึงความเป็นตัวตน ที่เป็นส่วนตัว และในส่วนที่ผู้อื่นรับรู้ตัวเรา

	ตนเองรู้	ตนเองไม่รู้
คนอื่นรู้	I ส่วนเปิด	II ส่วนบอด
คนอื่นไม่รู้	III ส่วนปิดบัง	IV ส่วนไม่รู้

หน้าต่างโจฮารี

ดังภาพ หน้าต่างโจฮารี หน้าต่างรูปจัตุรัสสี่ สามารถแบ่งเป็นสี่ส่วน แต่ละส่วนแสดงความแตกต่างมาก – น้อยในการรับรู้แต่ละบุคคลที่มีต่อตนเอง และการรับรู้ของผู้อื่นที่มีต่อบุคคลนั้น ได้แก่ ตนเองรู้ ตนเองไม่รู้ คนอื่นรู้ คนอื่นไม่รู้ ซึ่งจำแนกได้เป็น ส่วนเปิด ส่วนบอด ส่วนซ่อนเร้น และส่วนไม่รู้

ส่วนที่หนึ่ง เรียกว่าส่วนเปิด หมายถึงข้อมูลส่วนที่เป็นพฤติกรรม ทักษะ ความรู้สึก ความต้องการ ฯลฯ ที่เป็นที่รับรู้ทั้งของผู้อื่นและของตนเอง พื้นที่ในส่วนเปิดนี้จะมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับระดับความสัมพันธ์ ความใกล้ชิดที่มีต่อกันของแต่ละคน ในกรณีที่เพิ่งรู้จักกัน ส่วนที่หนึ่งจะมีขนาดเล็ก และค่อย ๆ ขยายขนาดเมื่อบุคคลผู้นั้นรู้สึกเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น หากส่วนที่หนึ่งมีการเพิ่มหรือลดขนาดจะส่งผลต่อส่วนอื่น ๆ ตามมาด้วย หลักการเปลี่ยนแปลงภายในหน้าต่างโจฮารี คือ ยิ่งส่วนแรกนี้มีน้อยเท่าไร ปัญหาทางการสื่อสารที่ยิ่งมากขึ้นเท่านั้น ทั้งนี้ เพราะจุดเริ่มต้นของการสื่อสารที่ดีนั้น ต้องอาศัยระดับการเปิดตนเองของกันและกันให้เป็นที่รู้จักเสียก่อน

ส่วนที่สอง เรียกว่าส่วนบอด หมายถึงส่วนที่ผู้อื่นรู้ แต่ตนเองไม่รู้ เช่น คำพูดบางคำที่เรามักพูดเสมอโดยไม่รู้ตัว หรือกิริยาที่เราแสดงออกโดยไม่รู้ตัว วิธีที่ลดส่วนบอดเพื่อที่จะได้รู้จักตนเองและเกิดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเอง เช่น การพยายามหาข้อมูลในส่วนที่ไม่รู้นี้จากผู้อื่นด้วยการสร้างความไว้วางใจ และความจริงใจในการสื่อสารระหว่างกัน การเปิดตนเองกับคู่สื่อสารจะช่วยทำให้คู่สื่อสารวางใจและเปิดเผยในส่วนนี้ให้อีกฝ่ายหนึ่งทราบได้

ส่วนที่สาม เรียกว่าส่วนปิดบัง หมายถึงส่วนที่เจ้าตัวรู้ แต่ไม่เปิดเผยแก่ผู้อื่น เป็นส่วนที่เจ้าตัวต้องการปกปิด ไม่อยากให้คนอื่นรู้ โดยส่วนที่สามนี้จะมีขนาดเล็กลงเมื่อส่วนที่หนึ่งใหญ่ขึ้น

ส่วนที่สี่ เรียกว่าส่วนไม่รู้ หมายถึงส่วนที่ไม่มีใครรู้แม้แต่เจ้าตัวเองก็ตาม ทั้งในส่วนที่เป็นเชิงบวกเช่น พรสวรรค์ต่าง ๆ ที่แต่ละคนมี หรือในเชิงลบ เช่น พฤติกรรมที่ค่อนข้างซับซ้อนที่ต้องอาศัยนักจิตวิทยา หรือกระบวนการทางจิตบำบัดในการช่วยค้นหาคำตอบ

2.1.4.3 ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยตนเองกับการสื่อสาร

การเปิดเผยตนเอง เป็นการสื่อสารข้อมูลในส่วนที่แต่ละคนยอมเปิดเผยเกี่ยวกับตัวเองให้คนอื่นได้รับรู้ นั่นคือ การพยายามเปิดเผยข้อมูลในส่วนที่เป็นส่วนตัว เพื่อให้ผู้อื่นได้รู้จักความเป็นตัวตนของตนเองได้มากขึ้น ข้อมูลดังกล่าวประกอบด้วยส่วนที่เป็น ความคิดความรู้สึก พฤติกรรมต่าง ๆ ที่เจ้าตัวยอมเปิดเผยหรือเป็นที่ปรากฏให้ผู้อื่นได้รับรู้ การเปิดเผยตนเองจึงเป็นจุดเปลี่ยนผ่านจากการสื่อสารภายในตนเข้าสู่จุดเริ่มต้นที่สำคัญของการสื่อสารระหว่างบุคคล การที่คนเราจะรู้จักใครสักคนแบบที่เรียกว่ารู้จักกันได้นั้น มีจุดเริ่มต้นจากการเปิดเผยตนเองแก่กันและกันของคู่สื่อสารนี้เอง นักจิตวิทยาพบว่า การสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลจะเกิดขึ้นได้จากการเปิดเผยตนเองต่อกันและกัน การแสดงปฏิกิริยาป้อนกลับไปมาระหว่างกันและความไวในการรับรู้ความรู้สึกที่มีต่อกันของคู่สื่อสาร แม้การเปิดเผยตนเองจะเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้คู่สื่อสารเรียนรู้

กันและกันได้ดียิ่งขึ้น แต่การเปิดเผยตนเองมีระดับของการเปิดเผยด้วยว่าเรื่องใดควรเปิดเผย ควรเปิดเผยกับใครและเปิดเผยได้มาก – น้อยเพียงไร

(บุษบา สุธีธร บณ http://www.stou.ac.th/Thai/Schools/Sca/MA_TEXT/UNIT07.txt)

ระดับของการเปิดเผยตนเองจะมาก หรือน้อยเพียงไรนั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ ดังที่ พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ (2531: 51 – 56) สรุปปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเปิดเผยตนเองไว้ทั้งหมด 9 ประการ ดังนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล คนเราจะเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวมาก หรือน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับระดับความสัมพันธ์ ยิ่งสนิทกันมากเท่าไร โอกาสที่จะเปิดเผยตนเองจะยิ่งเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น
2. ความเชื่อใจ การที่บุคคลใดเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวให้ผู้อื่นทราบ แสดงว่าบุคคลนั้น เชื่อใจว่าผู้รับฟังจะเก็บข้อมูลดังกล่าวเป็นความลับ
3. ความรู้สึกปลอดภัย ผู้เปิดเผยตนเองต้องมั่นใจว่าข้อมูลที่มีการเปิดเผยนั้นจะไม่ทำให้ตนเองเดือดร้อน
4. การเปิดเผยสิ่งเหมือนกัน การเปิดเผยเรื่องราวส่วนตัวที่คล้ายกันมีส่วนเสริมให้บุคคลกลุ่มนั้นรู้สึกเป็นคนกลุ่มเดียวกัน
5. ระยะของความสัมพันธ์ ถ้ารู้จักสนิทสนมกันเป็นเวลานาน จะยังมีการเปิดเผยตนเองมากขึ้นตามลำดับ
6. ความเท่าเทียมกันทางสังคม และความเหมือนกันในบทบาททางสังคม ปัจจัยนี้ ขึ้นอยู่ที่ลักษณะของแต่ละสังคมที่บุคคลนั้นอาศัยอยู่ว่ามีค่านิยมเช่นไร อาทิ บทบาทของเพศชายและเพศหญิง บทบาทของอาชีพ เป็นต้น
7. ความภูมิใจในตนเอง คนเรามักไม่กล้าเปิดเผยความสามารถ หรือความผิดพลาดต่าง ๆ เพราะเกรงเสียชื่อเสียง
8. ความรู้สึกที่ต้องพึ่งพาผู้อื่น บุคคลต้องการเปิดเผยตนเองเพิ่มขึ้นเมื่อต้องการความช่วยเหลือจากผู้อื่น
9. มารยาทสังคม สังคมมีข้อกำหนดว่าทุกคนควรกล่าวสิ่งดี ๆ แก่กัน ไม่ควรเปิดเผยความคิด ความรู้สึกให้ผู้อื่นทราบมากเกินไป เพราะถือเป็นการเสียมารยาท

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเปิดเผยตนเองดังที่ พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ กล่าวถึงในหนังสือ จิตวิทยาการสื่อสาร คล้ายกับปัจจัยที่ เดอวิต (อ้างถึงใน บุญบา สุธีธร, http://www.stou.ac.th/Thai/Schools/Sca/MA_TEXT/UNIT07.txt) โดยสามารถสรุปปัจจัยที่มีผลต่อการเปิดเผยตนเองได้เป็นประเด็น ดังนี้

1. ขนาดของกลุ่ม การเปิดเผยตนเองจะเกิดในกลุ่มเล็กมากกว่ากลุ่มใหญ่ กลุ่มสองคน จะเกิดการเปิดเผยตนเองได้มากที่สุด เพราะคู่สื่อสารสามารถฟังและแสดงปฏิกิริยาตอบสนองได้ทันที
2. ความชอบ คนมีแนวโน้มจะเปิดเผยกับผู้ที่ตัวรู้สึกชอบหรือรัก และมีแนวโน้มเปิดเผยมากขึ้นกับคนที่ไว้วางใจ คนเราจะไม่เปิดเผยตนเองกับคนที่ตัวไม่ชอบ นอกจากนั้น ยังมีแนวโน้มที่จะรักหรือชอบคนที่เปิดเผยตนเองอีกด้วย โดยงานวิจัยพบว่า ตัวแปรนี้มักเกิดในกลุ่มผู้หญิง
3. อายุ พบว่า โอกาสที่จะเปิดเผยตนเองจะมากขึ้นเมื่อคู่สื่อสารอยู่ในวัยใกล้เคียงกัน
4. บุคลิกภาพ คนที่มีบุคลิกภาพชอบกิจกรรมทางสังคมสูง หรือคนที่มีลักษณะเปิดเผย จะมีการเปิดเผยตนเองมากกว่าคนเก็บตัว
5. ประเด็นการเปิดเผย ประเด็นที่เปิดเผยมักเป็นประเด็นทางบวก หรือประเด็นทั่วไป มากกว่าประเด็นที่เป็นส่วนตัวมาก ๆ เช่น คนยอมเปิดเผยในเรื่องงานอดิเรก เรื่องการทำงานมากกว่าจะเปิดเผยชีวิตรัก หรือปัญหาด้านการเงินของตนเอง เป็นต้น
6. วัฒนธรรม สังคมที่แตกต่างกันก็เป็นส่วนกำหนดให้คนมีลักษณะการเปิดเผยตนเอง ตลอดจนเรื่องที่น่ามาเปิดเผยที่แตกต่างกัน ในสังคมบางสังคมถือว่าการเปิดเผยความรู้สึกในใจเป็นการแสดงความรู้สึกอ่อนแอ แต่ในบางสังคมกลับไม่รู้สึกเช่นนั้น
7. เพศ เพศชายมีการเปิดเผยตนเองน้อยกว่าหญิง งานวิจัยแสดงให้เห็นว่าบทบาททางเพศ มีอิทธิพลต่อการเปิดเผยตนเองมากกว่าความแตกต่างในด้านชีวภาพ นอกจากนั้น ยังพบว่าเหตุผลสำคัญที่หญิงและชายหลีกเลี่ยงการเปิดเผยตนเองคือเกรงเสียภาพลักษณ์ของตน หรือมักเกี่ยวข้องกับการกลัวการสูญเสียความสามารถในการควบคุม เป็นต้น

จากข้อเขียนของ พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ และเดอวิต สามารถสรุปปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเปิดเผยตนเองได้ว่าประกอบด้วย

1. ความสัมพันธ์ของบุคคล ได้แก่ ระยะของความสัมพันธ์ ความสนิทสนม ซึ่งมีผลต่อความไว้วางใจและความรู้สึกปลอดภัยในการเปิดเผยตนเอง
2. ประเด็นการเปิดเผย ได้แก่ การเปิดเผยสิ่งที่เหมือนกัน การเปิดเผยเรื่องทั่วไปที่ดี
3. ความเท่าเทียมกันทางสังคมและความเหมือนกันในบทบาททางสังคม ได้แก่ เพศ อาชีพ เป็นต้น
4. มารยาทสังคม ได้แก่ วัฒนธรรมที่คนในสังคมนั้นยอมรับและปฏิบัติ

การศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษานำปัจจัยที่สัมพันธ์กับแนวคิดการเปิดเผยตนเอง ในการใช้ภาษาเพื่อนำเสนอตนเองบนไดอะรี่ออนไลน์ มาประกอบการศึกษาทั้งสิ้น 5 ปัจจัย คือ

1. เพศ
2. ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล
3. มารยาทสังคม
4. บุคลิกภาพ
5. ประเด็นการนำเสนอ

2.1.5 แนวคิดเกี่ยวกับสี

ผู้วิจัยศึกษาแนวคิดสี เพื่อประกอบการวิเคราะห์ประเด็นการใช้วัจนภาษาในการนำเสนอตนเองบนไดอะรี่ออนไลน์ โดย สมพงษ์ เกศนิลพรรณ กล่าวถึงทฤษฎีสี วรรณะของสี และประเภทสี บน http://www.thaigoodview.com/library/teachershow/pechburi/somphong_k/index.html คือ

2.1.5.1 ทฤษฎีสี

การนำสีไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันนั้น สีแต่ละสีย่อมแสดงอารมณ์ที่ต่างกันซึ่งพอจะยกตัวอย่างได้ ดังนี้

- สีทองเงิน และสีที่มันวาว แสดงถึงความรู้สึกมั่นคง
- สีขาว แสดงถึง ความบริสุทธิ์ เบิกบาน สะอาด
- สีดำอยู่กับสีขาว แสดงถึงความรู้สึกทางอารมณ์ที่ถูกกดดัน

- สีเทาปานกลาง แสดงถึงความนิ่งเฉย สงบ
- สีเขียวแก่ผสมกับสีเทา แสดงถึงความสลด รันทดใจ ชรา
- สีเขียวและน้ำเงิน แสดงความรู้สึกสงบเยือก
- สีสดและสีบาง ๆ ทุกชนิด แสดงความรู้สึกกระชุ่มกระชวย แจ่มใส
- สีดอกกุหลาบ แสดงถึงความอ่อนหวาน นุ่มนวล
- สีแดง แสดงถึงความตื่นเต้น เร้าใจ
- สีแดงเข้ม แสดงถึงความสง่าผ่าเผย ปิติ อิ่มเอิบ
- สีเหลือง แสดงถึงความไพเราะ

แต่ทั้งนี้ ผู้คนบางคนบางกลุ่มอาจมีความรู้สึกกับสีที่ต่างอารมณ์ ต่างความรู้สึกซึ่งกันและกันได้ อาจเป็นเพราะเหตุผลส่วนตัว หรือขนบธรรมเนียม จารีตของแต่ละกลุ่มชน สีนอกจากจะให้ความรู้สึกทางอารมณ์ที่ต่างกันแล้วยังแสดงถึงระยะที่ต่างกันของวัตถุที่ต่างกันด้วย

ค่าความเข้มหรือน้ำหนักของสี หากนำสีต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในวงจรสีมาเรียงน้ำหนักความอ่อนแก่ของสีหลายสี เช่น ม่วง น้ำเงิน เขียวแกมน้ำเงิน เขียว และเหลืองแกมเขียว หรือ ม่วง แดง แดงส้ม ส้ม ส้มแกม เหลือง และเหลือง หรือเรียกว่าค่าในน้ำหนักของสีหลายสี ดังตัวอย่าง

สำหรับค่าความเข้มอีกประเภทหนึ่งเกิดจากการนำสีใดสีหนึ่งเพียงสีเดียวแล้วนำมาได้น้ำหนักอ่อนแก่ในตัวเองเรียกว่าค่าน้ำหนักสีเดียว

2.1.5.2 วรรณะของสี

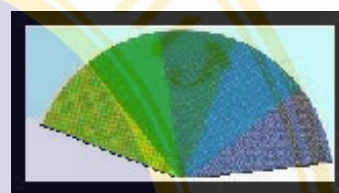
วรรณะของสีก็คือ ค่าความแตกต่างของสีแต่ละด้านของวงจรสีที่แสดงถึงความรู้สึกที่แตกต่างกัน ซึ่งถ้าเปรียบเทียบกับเสียงเพลงหรือเสียงดนตรีก็คือเสียงสูง เสียงต่ำ ที่แสดงออกทางอารมณ์ ที่มีการเคลื่อนไหว มีชีวิตชีวา หรือเศร้าโศกหรือร้อนใจ

สีที่อยู่ในวรรณะร้อน

ได้แก่ สีเหลืองส้ม สีส้ม สีแดง และสีม่วงแดง

สีที่อยู่ในวรรณะเย็น

ได้แก่ สีเขียว สีฟ้า สีม่วงคราม

สีทั้งสองวรรณะอาจจะไม่ใช่สีที่สดดั่งเช่นในวงจรสี เพราะความจริงแล้วในธรรมชาติยังมีสีที่แตกต่างไปจากในวงจรสีอีกมากมาย ให้อนุมานว่าสีใดที่ค่อนข้างไปทางสีแดง หรือสีส้มให้ถือว่าเป็นสีวรรณะร้อน ส่วนสีที่ค่อนข้างไปทางน้ำเงิน เขียวให้อนุมานว่าเป็นวรรณะเย็น ในการสร้างสรรคงานศิลปะที่ต้องให้สีหลายสีในภาพอย่างอิสระ และผู้เขียนสามารถใช้สีให้เกิดความกลมกลืนเป็นอย่างดีจนชำนาญ จะเห็นว่าเรื่องของวรรณะของสีนั้นเข้ามามีบทบาทในภาพเขียนเสมอ กล่าวคือโทนสีของภาพจะแสดงออกไปทางใดทางหนึ่งของวรรณะสีเสมอ นั่นคือองค์ประกอบหนึ่งที่จะนับได้ว่าเป็นภาพเขียนที่ดี คือเมื่อเขียนภาพโทนเย็นก็มักจะเอาสีในวรรณะเย็นมาใช้เป็นส่วนมาก ส่วนภาพที่เป็นโทนร้อน ก็จะนำสีในวรรณะร้อนมาใช้มากเช่นกัน ในวรรณะของสีแต่ละฝ่ายยังสามารถแยกออกเป็นอีก 2 ระยะคือ ร้อนอย่างรุนแรง หรือเข้มข้น คือแสดงออกถึงความรุนแรงของโทนสีในภาพที่มีผลต่ออารมณ์ของผู้ชมอย่างแรง และร้อนอย่างเบาบาง คือให้ความรู้สึกที่ไม่ร้อนแรงมากอย่างประเภทแรก ใช้โทนสีที่ร้อนแต่ไม่รุนแรง

ภาพเขียนที่ใช้โทนสีหรือวรรณะของสีเข้ามาเกี่ยวข้องมักแสดงความรู้สึกและอารมณ์ในภาพ เช่นวรรณะเย็นให้ความรู้สึก เศร้า สงบ ราบเรียบ ส่วนวรรณะร้อนให้ความรู้สึกกระฉับกระเฉง และความขัดแย้งขึ้นอยู่กับอารมณ์ของศิลปินผู้สร้างสรรค์ผลงาน จิตรกรผู้สร้างมีอารมณ์ใดในขณะนั้นก็มักแสดงออกมาถึงโทนสีและความรู้สึกในภาพเขียนเช่น ปิคัสโซ (จิตรกรชาวสเปน เกิดที่เมือง Malaga เมื่อปี ค.ศ.1881) ซึ่งเมื่อขณะที่เขาเป็นหนุ่มมีความรักมักสร้างผลงานในวรรณะร้อน

ก่อนไปทางชมพู ส่วนในช่วงที่เขาทุกข์ระทม ภาพเขียนเขาจะใช้สีในวรรณะเย็นก่อนไปทางน้ำเงิน รวมทั้งศิลปินต่าง ๆ ในประเทศไทยเราก็สร้างสรรค์ผลงานออกมาโดยใช้ความรู้เรื่องวรรณะของสีไปใช้ในการสร้างสรรค์เช่นเดียวกัน

ตัวอย่างภาพจิตรกรรมที่ใช้สีวรรณะเย็น

ตัวอย่างภาพจิตรกรรมที่ใช้สีวรรณะร้อน

2.1.5.3 ประเภทของสี

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาประเภทของสีในงานศิลปะด้วย โดย สมพงษ์ เกศนิลพรรณ กล่าวไว้ บน http://www.thaigoodview.com/library/teachershow/pechburi/somphong_k/index.html ดังนี้

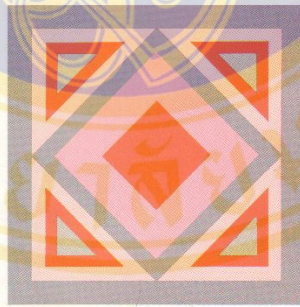
1) หลักในการใช้ความรู้เรื่องวรรณะของสีในการสร้างสรรคงานศิลปะ

ในการสร้างสรรคงานศิลปะโดยมากมักจะเน้นโทนสีของภาพออกไปในทางวรรณะใดวรรณะหนึ่งเป็นหลักอยู่แล้ว แต่บางครั้งสามารถนำเอาสีทั้งสองวรรณะมาไว้ในภาพเดียวกันได้ เพียงแต่รู้หลักในการนำมาใช้ กล่าวคือหากจะนำสีทั้งสองวรรณะมาไว้ในภาพเดียวกัน ถ้าใช้สีวรรณะร้อนที่มีเปอร์เซ็นต์มากกว่า ตั้งแต่ 70 ถึง 80 เปอร์เซนต์ของภาพแล้วใช้สีวรรณะเย็นเพียง 30 หรือ 20 เปอร์เซนต์ ผลของภาพนั้นก็ยังเป็นภาพวรรณะร้อน ดังนั้น การจะสร้างสรรค์ผลงานศิลปะในวรรณะเย็นหรือร้อนไม่จำเป็นต้องใช้สีในวรรณะร้อนหรือเย็นเพียงอย่างเดียว สามารถเอาสีต่างวรรณะมาผสมผสานกันได้แต่คุมปริมาณให้อยู่ในวรรณะใดวรรณะหนึ่งในปริมาณที่ยกตัวอย่างไปข้างต้น

2) สีเอกรงค์

เอกรงค์ คือสี สีเดียวหรือสีที่แสดงออกมาเด่นเพียงสีเดียว ซึ่งเหมือนว่าจะคล้ายคลึงกับสีส่วนรวมหรือสีครอบงำ แต่ที่จริงแล้วสีทั้งสองชนิดมีวิธีการที่แตกต่างกันออกไป สีส่วนรวมนั้นสีที่ใช้อาจเป็นสีสด หรือสีที่ลดค่าลงไปแล้ว แต่สีเอกรงค์ต้องใช้สีใดสีหนึ่งเป็นสีสดยืนพื้นเพียงสีเดียว แล้วลดค่าน้ำหนักอ่อนแก่ ในระยะต่าง ๆ เป็นต้น

หลักเกณฑ์คือ เมื่อเอาสีที่สดใสเป็นจุดเด่นของภาพแล้ว สีที่เป็นส่วนประกอบรอบๆ ต้องลดค่าความสดลงแล้วนำเอาสีที่จุดเด่นนั้นไปผสมด้วยบ้างทุก ๆ แห่งในภาพ ข้อสำคัญคือ สีที่จะนำมาประกอบนั้นจะใช้สีกี่ก็ตาม แต่โดยมากนิยมใช้ไม่เกิน 5 สี โดยนำเอามาจากวงจรสีด้านหรือวรรณะใดวรรณะหนึ่ง ไม่นิยมนำมาจากสองวรรณะ รวมทั้งสีที่ต้องการใช้เป็นสียืนพื้น (เอกรงค์) ด้วย เพราะสีที่อยู่ในด้านหรือวรรณะเดียวกันจะผสมกลมกลืนกันง่ายกว่า ตัวอย่างเช่น ถ้าเลือกสีมา 6 สีจากวงจรสี คือ เหลือง ส้ม แสด แดงชาด แดงเลือดนก และม่วงแดง เมื่อนักเรียนจะทำเอกรงค์ของสีเหลือง ก็ใช้สีเหลืองเป็นหลักหรือสีเด่น วางจุดใดจุดหนึ่งของภาพแล้วนำสีอื่น ๆ ข้างต้นมาลดค่าหรือความสดใสลง โดยการนำเอาสีตรงข้างของแต่ละกลุ่มผสมลงไปพอสมควร เมื่อจะระบายก็นำเอาสีเหลืองที่เป็นสียืนพื้นเข้ามาผสมด้วยเล็กน้อยก็จะได้สีเอกรงค์ของสีเหลืองตามที่เราต้องการ

ตัวอย่างสีเอกรงค์ของสีแดง

การสร้างสรรค์งานศิลปะด้วยสีเอกรงค์นี้จะได้ผลงานที่งดงาม เพราะโครงสร้างสีไม่รุนแรง เพราะว่ามีเรื่องสีตัดกันเข้าไปผสม และสีแต่ละวรรณะก็ไม่เข้าไปปะปนซึ่งกันและกัน นับว่าเป็นงานศิลปะที่มีโครงสร้างประณีต ผลงานชิ้นเด่น ๆ ของโลกก็ใช้วิธีการนี้เช่นกัน ข้อดีอีกอย่างหนึ่งของสีเอกรงค์คือ โครงสีจะละเอียดละไม ไม่เหมือนกับการใช้สีหลายสีมาผสมผสานกัน

3) สีตัดกัน

สีตัดกันหรือสีตรงข้ามก็คือสีที่อยู่ตรงข้ามกันในวงจรสีนั่นเอง การที่เราจะทราบว่าสีคู่ใดเป็นสีตรงข้ามกันอย่างแท้จริงหรือไม่ ให้นำเอาสีคู่ นั้นมาผสมกันดู ถ้าผลการผสมกันออกมาเป็นสีกลางนั้นหมายถึงว่าสีคู่ นั้นเป็นคู่สีตัดกันอย่างแท้จริง ตัวอย่างสีคู่ตัดกันมีดังนี้

	สีเขียวเหลือง กับ สีม่วงแดง
	สีเหลือง กับ สีแดง
	สีเหลืองแก่ กับ สีแดงส้ม
	สีน้ำเงิน กับ สีส้ม
	สีม่วง กับ สีเหลือง
	สีม่วงน้ำเงิน กับ สีเหลืองส้ม

สีดังตัวอย่างนั้นเป็นคู่สีที่ตัดกันซึ่งการใช้สีตัดกันในการสร้างงานศิลปะนั้นต้องมีหลักเกณฑ์พอสมควร หากใช้อย่างไม่รู้หลักการแล้วจะทำให้การสร้างสรรคผลงานออกมาไม่น่ามอง ขัดต่อหลักการทางศิลปะ อีกด้วย การสร้างงานศิลปะที่มีแต่สีกลมกลืนโดยไม่นำสีที่ตัดกันไปใช้ บางครั้งทำให้ภาพดูน่าเบื่อหากนำสีตัดกันไปใช้จะทำให้ภาพดูมีชีวิตชีวา

2.2 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเว็บไซต์ไออะร็ออนไลน์

2.2.1 ที่มาของการจัดทำเว็บไซต์ไออะร็ออนไลน์

เว็บไซต์ไออะร็ออนไลน์ถือเป็นรูปแบบการสื่อสารแบบใหม่ ซึ่งกำลังเป็นที่นิยมอยู่ในขณะนี้ สืบเนื่องจากจำนวนเว็บไซต์ไออะร็ออนไลน์ที่เพิ่มจำนวนมากขึ้นเรื่อย ๆ

ช่วงแรกเว็บไซต์ไออะร็ออนไลน์เป็นการจัดทำขึ้นในเว็บไซต์ส่วนบุคคล อาทิ <http://keng.com/> ไออะร็ออนไลน์ของกติกาสายเสนีย์ ซึ่งถือเป็นเว็บไซต์ไออะร็ออนไลน์แห่งแรก โดยปรากฏเว็บไซต์ไออะร็ออนไลน์ส่วนบุคคลที่เนื้อหาได้รับการตีพิมพ์เป็นหนังสือ อาทิ เรื่อง

เอดส์ไคอะรี # 1 วินาทีชีวิต และเอดส์ไคอะรี # 2 มิตรภาพ ความหวัง กำลังใจ จาก <http://www.kaewdiary.com/>, เรื่อง หัวใจก้าวเดิน ของแม่อุ๊ก้อย หรือต้นกล้า นัยนา รวบรวมเรื่องราวจากเว็บไซต์ <http://www.maama.com/>, เสือใบไคอะรี ของภูมิชาย บุญสินสุข นักจัดรายการวิทยุ จาก <http://www.ibick.com/> เป็นต้น

ต่อมาเมื่อมีกระดานข่าว เกิดขึ้นจึงมีผู้นิยมเขียนบันทึกลงในกระดานข่าว และได้เกิดแนวคิดการพัฒนาารูปแบบจนกระทั่งเป็นเว็บไซต์ที่เปิดบริการเขียนไคอะรีออนไลน์ในที่สุด

กติกา สายเสนีย์ ผู้สร้างสรรค์เว็บไซต์ <http://keng.com/> ไคอะรีออนไลน์แห่งแรก กล่าวไว้บนเว็บไซต์ <http://keng.travelify.com/forums/index.php?showtopic=20> ว่า ตนได้แนวคิดการจัดทำเว็บไซต์ไคอะรีออนไลน์มาจากต่างประเทศ เมื่อแรกได้ทดลองเขียนและส่งให้เพื่อนที่รู้จักกันอ่าน โดยเพื่อนที่ได้อ่านเกิดความประทับใจ จนกระทั่งมีการแนะนำให้ผู้อื่นรู้จักรูปแบบการเขียนไคอะรีออนไลน์ต่อไปเรื่อย ๆ

ปัจจุบันมีเว็บไซต์ที่เปิดให้บริการเขียนไคอะรีออนไลน์เป็นจำนวนมาก โดยมีทั้งเว็บไซต์ที่จัดทำขึ้นเพื่อให้บริการเขียนไคอะรีออนไลน์โดยเฉพาะ ได้แก่ <http://www.diaryhub.com/>, <http://www.diaryclub.com/>, <http://www.storythai.com/>, <http://www.thaidiarist.com/>

2.2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับ <http://www.diaryhub.com/>

<http://www.diaryhub.com/> มีการให้บริการการบันทึกไคอะรีออนไลน์แบบไม่เสียค่าบริการ และแบบเสียค่าบริการ สำหรับผู้ที่ต้องการเนื้อที่ในการบันทึกไคอะรีออนไลน์มากขึ้น รวมถึงต้องการลักษณะพิเศษของไคอะรีออนไลน์เพิ่มเติม

หน้าเว็บไซต์ไคอะรีออนไลน์ <http://www.diaryhub.com/> ประกอบด้วยเนื้อหาหลัก 4 ส่วน ได้แก่

ส่วนแรก คือ ส่วนของสารบัญ ประกอบด้วย Index, Diary, Directory และ Community โดยผู้ให้บริการสามารถเข้าถึงบริการต่าง ๆ ของ <http://www.diaryhub.com/> ได้โดยสังเขป ลักษณะต่อมา คือ บริการการบันทึกไคอะรีออนไลน์สำหรับสมาชิก หรือผู้ที่ต้องการสมัครเป็นสมาชิก พื้นที่โฆษณา ชื่อและที่อยู่สำหรับส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อติดต่อกลุ่มผู้สร้างสรรค์เว็บไซต์

ส่วนที่ 2 คือ การแสดงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเว็บไซต์ไคอะรีออนไลน์บางส่วน ได้แก่ Site Status แสดงวันเดือนปี และจำนวนผู้เข้าชมเว็บไซต์ จำนวนและชื่อของสมาชิกที่ใช้บริการอยู่ขณะนั้น, Diaries แบ่งย่อยเป็น 10 Most Popular Diaries, 10 Most Popular Diaries showing by alphabet และ Latest Updated Diaries โดยที่ผู้เข้าชมเว็บไซต์สามารถอ่าน และแสดงความเห็นที่มีต่อไคอะรีนั้น ๆ

ได้ด้วย นอกจากนั้น ยังมี Diary Corner ซึ่งเป็นบทสัมภาษณ์เรื่องราวในแง่มุมต่าง ๆ ของสมาชิกที่บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ได้น่าสนใจ, Free Style และ Tip & Trick เป็นการแนะนำเทคนิคพิเศษเพื่อนำมาใช้ในการบันทึกไดอะรี่ออนไลน์

ส่วนที่ 3 ประกอบด้วยส่วนพิเศษ 2 ส่วน และส่วนที่มีการจัดหมวดหมู่อย่างชัดเจน 4 ส่วน กล่าวคือ ส่วนพิเศษส่วนแรกเป็นบริการ SMS เพื่อให้ผู้เข้าชมเว็บไซต์สามารถแสดงความคิดเห็น หรือส่งข้อความถึงกันภายในหน้าเว็บไซต์ได้ ส่วนพิเศษส่วนที่ 2 คือ การแสดงตัวอย่างไดอะรี่ออนไลน์ โดยมีการย่อส่วนหน้าไดอะรี่ออนไลน์ของบรรณาธิการ และผู้จัดทำ <http://www.diaryhub.com/>, ส่วนที่มีการจัดหมวดหมู่ชัดเจน ได้แก่ Latest Achieve เป็นการแนะนำกิจกรรมพิเศษที่ทางกลุ่มผู้สร้างสรรค์เว็บไซต์จัดทำขึ้น หรืออาจเป็นการแนะนำกิจกรรมอื่นที่น่าสนใจ, Highlight คือ การนำเสนอเรื่องราว หรือประเด็นพิเศษ, Directory หรือการจัดหมวดหมู่ไดอะรี่ออนไลน์ทั้งหมดเป็น 12 กลุ่มตามความสนใจ และลักษณะการบันทึกไดอะรี่ออนไลน์ของสมาชิกเว็บไซต์ ได้แก่ ไดอะรี่ไดอะรี่ รักอักษร รองเท้าคู่ใจ เป้ ้วยทำงาน ้วยรุ่น ้วยเรียน หัวใจสีชมพู บ้านเท็งเริงใจ รักศิลปะ ชาวไทยต่างแดน เทคโนโลยี กีฬา และศูนย์รวมใจ, Advertisement โฆษณาประชาสัมพันธ์ ส่วนหมวดสุดท้าย คือ Message Board เปิดโอกาสให้ผู้เข้าชมเว็บไซต์สามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อสื่อสารกับผู้เข้าชมคนอื่น ได้

ส่วนที่ 4 เป็นส่วนของรายละเอียดปลีกย่อย และบริการอื่น ๆ ได้แก่ Special Member คือการแนะนำบริการการบันทึกไดอะรี่ออนไลน์แบบเสียค่าสมาชิก, Poll คือ การสำรวจความคิดเห็นของผู้ใช้บริการเว็บไซต์ในประเด็นต่าง ๆ, Chat ผู้ใช้บริการเว็บไซต์สามารถสนทนากับผู้ให้บริการคนอื่นได้โดยตรงผ่านโปรแกรม IRC, User Status เป็นส่วนที่แสดงจำนวนไดอะรี่ออนไลน์ทั้งหมดใน <http://www.diaryhub.com/> และบริการสุดท้าย คือ สน.ไดอะรี่ฮับ ซึ่งผู้เข้าชมเว็บไซต์สามารถส่งข้อความถึงกลุ่มผู้สร้างสรรค์เว็บไซต์เพื่อตรวจสอบไดอะรี่ออนไลน์ที่ไม่เหมาะสมได้

2.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อดัม เอ็น. โจอินสัน ศึกษาเรื่อง Self – disclosure in computer – mediated communication: The role of self – awareness and visual anonymity พบว่า การสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์สนับสนุนการพัฒนาความคิด และ / หรือสะท้อนให้เห็นสภาวะของจิตใจ กล่าวคือ คอมพิวเตอร์จะแสดงออกเสมือนกระจกในการสะท้อนกลับการสื่อสาร ซึ่งจะนำไปสู่การยึดถือตนเองเป็นจุดศูนย์กลาง นอกจากนี้ ยังจำเป็นต้องเลือกใช้การสื่อความผ่านตัวอักษรเพื่อแสดงอารมณ์ที่เกิดขึ้นในสถานการณ์

การสื่อสารแบบเผชิญหน้า ซึ่งจะทำให้เกิดการระมัดระวังตนเองอย่างมากในขณะที่เขียนเพื่อแสดงอารมณ์และความรู้สึกภายใน

จากการศึกษาของ โจอินสัน แสดงให้เห็นถึงลักษณะเฉพาะของการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ กล่าวคือ การที่คู่สื่อสารไม่จำเป็นต้องรู้จักกัน จึงทำให้ทั้งสองฝ่ายต้องระมัดระวังในการเปิดเผยข้อมูลของตนเอง ซึ่งไคอะร็อนไลน์มีลักษณะของการเปิดเผยเรื่องราวความเป็นส่วนตัวบนพื้นที่สาธารณะ ดังนั้น ผู้บันทึกซึ่งเลือกการเขียนบันทึกในรูปแบบนี้จำเป็นต้องยอมรับเงื่อนไขของความเป็นสาธารณะโดยคงไว้ซึ่งความเป็นบันทึกส่วนตัว

เดวิด เอ. ฮาฟฟาเกอร์ และ แซนดรา แอล. คาลเวิร์ด (David A. Huffaker, Sandra L. Calvert, 2005.) ได้ทำการศึกษาเรื่อง Gender, Identity, and Language Use in Teenage Blogs ซึ่งเป็นการศึกษาการใช้ภาษา ตลอดจนอัตลักษณ์ออนไลน์ ระหว่างวัยรุ่นเพศชายและเพศหญิง ที่สร้างและบันทึกเว็บไซต์ล็อก ซึ่งเว็บไซต์เขียนส่วนตัวที่ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตทั่วไปสามารถอ่าน รวมถึงแสดงความคิดเห็นได้ เดวิด เอ. ฮาฟฟาเกอร์ และ แซนดรา แอล. คาลเวิร์ด พบว่า การใช้ภาษา ตลอดจนอัตลักษณ์ออนไลน์นั้น แสดงออกในลักษณะการเปิดเผยตนเองด้วยการบอกข้อมูลส่วนตัว การระบุเพศ การแสดงอารมณ์ และลักษณะการใช้ภาษา ซึ่งเพศชายและเพศหญิงมักแสดงออกคล้ายคลึงกันบนบล็อก บ่อยครั้งที่มีการเปิดเผยข้อมูลส่วนตัว อาทิ ชื่อจริง อายุ และที่พักอาศัย

นิธิตา คณานิธินันท์ (2545) ศึกษาเรื่อง ความตระหนักรู้ด้านสิทธิข้อมูลส่วนบุคคลในการสื่อสารผ่านอินเทอร์เน็ตในประเทศไทย พบว่า สังคมการสื่อสารทางอินเทอร์เน็ตของไทยตระหนักรู้ต่อการมีอยู่ของสิทธิข้อมูลส่วนบุคคล และการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลในอินเทอร์เน็ต โดยความตระหนักรู้ต่อการมีอยู่ของสิทธิข้อมูลส่วนบุคคลมีมากกว่าความตระหนักรู้ต่อการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล ทั้งนี้ สังคมการสื่อสารทางอินเทอร์เน็ตให้ความสำคัญต่อประเด็นสิทธิในข้อมูลส่วนบุคคลในแง่ของการเป็นเครื่องมือ และการนำไปใช้มากที่สุด

รัตนาวลี เกียรตินิคมศักดิ์ (2542) ศึกษาเรื่อง มณฑลสาธารณะของการสื่อสารผ่านสื่อกลางคอมพิวเตอร์: กรณีศึกษา www.pantip.com และ www.sanook.com พบว่า มีการใช้มณฑลสาธารณะของการสื่อสารผ่านสื่อกลางคอมพิวเตอร์ เพื่อประโยชน์ และความพึงพอใจของตนเอง กล่าวคือ การใช้มณฑลสาธารณะของการสื่อสารผ่านสื่อกลางคอมพิวเตอร์เพื่อตอบสนองความต้องการ

ส่วนตัว เป็นแหล่งข้อมูลเพื่อรับฟังความคิดเห็นจากผู้อื่น เพื่อนำไปเป็นประโยชน์ต่อตนเอง และใช้เพื่อเป็นสื่อกลางในการสร้างสัมพันธ์กับผู้อื่น

จากวิทยานิพนธ์ทั้ง 2 เล่ม สังเกตได้ว่า ปัจจุบันประชาชนตระหนักถึงการใช้ประโยชน์จากสื่ออินเทอร์เน็ตเพิ่มมากขึ้น มีการใช้ข้อมูลผ่านเว็บไซต์เพื่อประโยชน์ต่อตนเอง และเพื่อการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ซึ่งลักษณะการใช้ประโยชน์ดังกล่าว เลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องเกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนบุคคลที่มีอยู่ การเขียนไดอะรี่ออนไลน์เกี่ยวข้องกับการสื่อสารผ่านสื่อกลางคอมพิวเตอร์ และข้อมูลส่วนบุคคลโดยตรง กล่าวคือ ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์เป็นผู้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวของตนเองให้ผู้อื่นได้รับรู้ผ่านรูปแบบการเขียนไดอะรี่ออนไลน์ ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลจะมาก หรือน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่ที่จุดประสงค์ของผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์เป็นหลักว่า เขียนเพื่อต้องการให้ผู้อื่นรู้จักยอมรับตนเอง หรือเพื่อถ่ายทอดเรื่องราวต่าง ๆ ตามความพอใจของตนเสมือนบันทึกประจำวันเท่านั้น

ปริศรา ดันดินาคม (2538) ศึกษาเรื่อง การศึกษาลักษณะการใช้ภาษาไทยของนักจัดรายการวิทยุ สรุปความได้ว่า ลักษณะภาษาของนักจัดรายการวิทยุมีการปรับเปลี่ยนไปตามแนวคิดของรายการ กล่าวคือ รายการที่มุ่งเน้นความบันเทิง มีการใช้ภาษาที่ไม่เป็นทางการ รวมถึงใช้ภาษาที่แปลก เพื่อให้ผู้ฟังประทับใจ ลักษณะการเปลี่ยนแปลงของภาษาไทยดังกล่าว อาทิ การออกเสียง ร ล ควบกล้ำ การเปลี่ยนเสียงคำ การใช้สแลง การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ เป็นต้น

การศึกษาดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า ลักษณะการใช้ภาษาย่อมมีการปรับเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ ในกรณีของการเขียนไดอะรี่ออนไลน์ก็เช่นกัน รูปแบบเฉพาะของไดอะรี่ออนไลน์คือ ความเป็นตัวของตัวเองของผู้บันทึก หรือไดอาริสต์ ดังนั้น ลักษณะการเขียน จึงไม่ได้เป็นภาษาเขียนโดยตรง หากแต่ค่อนข้างเป็นไปตามลักษณะภาษาพูด กล่าวคือ ผู้บันทึกมักบันทึกข้อความตามที่ตนเองต้องการพูด หรือแสดงออก โดยไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ทั้งนี้ ลักษณะภาษาต้องสุภาพตามบรรทัดฐานและการยอมรับจากสังคมด้วย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

วิทยานิพนธ์ เรื่อง การใช้ภาษาในการนำเสนอตนเองบนไดอะรี่ออนไลน์ นี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ มุ่งศึกษาการใช้วัจนภาษา และอวัจนภาษาในการบันทึกไดอะรี่ออนไลน์ ปัจจัยด้านสังคมที่มีผลต่อลักษณะการใช้ภาษาในการบันทึกไดอะรี่ออนไลน์ และปัจจัยการนำเสนอตนเอง ที่มีผลต่อลักษณะการนำเสนอตนเองในการบันทึกไดอะรี่ออนไลน์ ผู้วิจัยใช้วิธีดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

3.1 การคัดเลือกข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง คือ ไดอะรี่ออนไลน์ ที่ได้รับความนิยมอ่านสูงสุด 10 อันดับ บนเว็บไซต์ <http://www.diaryhub.com/> ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มตัวอย่างจากที่เว็บไซต์ <http://www.diaryhub.com/> จัดอันดับความนิยมของผู้เข้าชมไดอะรี่ออนไลน์ แต่ละวัน จากจำนวนประชากรทั้งหมดประมาณ 38,000 ไดอะรี่ บนเว็บไซต์ <http://www.diaryhub.com/> (สำรวจเมื่อ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2547) ซึ่งผู้วิจัยเลือกวันที่เริ่มต้นทำการเก็บข้อมูลของกรณีวิจัย โดยใช้วิธีการสุ่มแบบมีระบบ คือวันที่ 12 ธันวาคม พ.ศ. 2547 แล้วจึงเริ่มเก็บข้อมูลจากวันดังกล่าวอย่างต่อเนื่องเป็นเวลา 7 วัน

เนื่องจาก การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องสัมภาษณ์ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ที่ได้รับความนิยมอ่านสูงสุด 10 อันดับ บนเว็บไซต์ <http://www.diaryhub.com/> ซึ่งถือเป็นเงื่อนไขประการหนึ่งในการกำหนดกลุ่มประชากร กล่าวคือ หากผู้วิจัยไม่สามารถสัมภาษณ์ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ที่ได้รับความนิยมอ่านสูงสุด 10 อันดับคนใดได้ ผู้วิจัยจะเลื่อนไปสัมภาษณ์ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ลำดับต่อไปแทนจนครบทั้ง 10 อันดับตามที่กำหนดไว้ โดยไดอะรี่ออนไลน์ที่ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูล 10 อันดับ มีดังนี้

1. <http://sign-ton.diaryhub.com/>
2. <http://for-men.diaryhub.com/>
3. <http://serendipity.diaryhub.com/>
4. <http://shopaholic.diaryhub.com/>
5. <http://praewwy.diaryhub.com/>
6. <http://panta.diaryhub.com/>
7. <http://hatosung.diaryhub.com/>
8. <http://jnewja.diaryhub.com/>
9. <http://zonteen.diaryhub.com/>
10. <http://oilstory.diaryhub.com/>

3.2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ การใช้ภาษาในการบันทึกไคอะร็ออนไลน์ที่ได้รับความนิยมสูงสุด 10 อันดับ บน <http://www.diaryhub.com/> ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลการใช้ภาษาในการบันทึกไคอะร็ออนไลน์จากกลุ่มตัวอย่างโดยต่อเนื่องเป็นเวลา 7 วัน โดยวันที่เริ่มต้นทำการเก็บข้อมูลของกรณีวิจัย คือ 12 ธันวาคม พ.ศ. 2547 ดังนั้น ข้อมูลที่ได้จึงมีทั้งสิ้น 70 ตัวอย่าง ซึ่งมีรายละเอียดการเก็บข้อมูลดังนี้

3.2.1 การเก็บข้อมูลเชิงสังเกต

การเก็บข้อมูลเชิงสังเกต คือ การเก็บข้อมูลวัจนภาษาและอวัจนภาษาที่ปรากฏบนไคอะร็ออนไลน์ กล่าวคือ ประเด็นวัจนภาษา ได้แก่ ชื่อไคอะร็ ชื่อผู้บันทึก คำโปรย หัวเรื่อง การใช้คำประกอบด้วย การใช้คำเรียกขาน คือ การเรียกตนเอง และการเรียกผู้อื่น การใช้คำทับศัพท์ ภาษาต่างประเทศแทนภาษาไทย การใช้คำเพื่อเลียนเสียงพูด การใช้คำเลียนแบบโฆษณา การเลียงการใช้คำสแลง และการใช้คำต้องห้าม

การเก็บข้อมูลอวัจนภาษาที่ปรากฏบนไคอะร็ออนไลน์ กล่าวคือ ภาษาที่ไม่ใช่ภาษาเขียนซึ่งปรากฏบนไคอะร็ออนไลน์ ประกอบด้วย การใช้สี การใช้ภาพ และการใช้เพลง คือ ประเด็นการใช้สี ได้แก่ การใช้สีหลักบนไคอะร็ออนไลน์ คือ การใช้สีหัวไคอะร็ การใช้สีพื้นหลังไคอะร็ การใช้สีบริเวณที่เป็นพื้นที่แสดงไคอะร็ และการใช้สีตัวอักษรบนไคอะร็ออนไลน์ ประเด็นการใช้ภาพ

ได้แก่ ภาพประกอบหัวไคอะรี ภาพพื้นหลังไคอะรี ภาพประกอบเนื้อหา การใช้สัญลักษณ์ และประเด็นการเลือกใช้เพลงประกอบไคอะรีออนไลน์

3.2.2 การเก็บข้อมูลเชิงสัมภาษณ์

การเก็บข้อมูลเชิงสัมภาษณ์ แบ่งเป็น 2 ส่วนได้แก่ ส่วนที่ 1 สัมภาษณ์กลุ่มผู้สร้างสรรค์เว็บไซต์ <http://www.diaryhub.com/> ประเด็น เสนอแนะในการคัดกรองลักษณะการใช้คำบนไคอะรีออนไลน์

ส่วนที่ 2 สัมภาษณ์กลุ่มผู้บันทึกไคอะรีออนไลน์ที่ได้รับความนิยมอ่านสูงสุด 10 อันดับ บน <http://www.diaryhub.com/> ประเด็นการนำเสนอตนเองบนไคอะรีออนไลน์ ดังนี้ ข้อมูลทั่วไปของผู้บันทึกไคอะรีออนไลน์ ข้อมูลทั่วไปของไคอะรีออนไลน์ ความคิดเห็นที่มีต่อการนำเสนอตนเอง และความคิดเห็นที่มีต่อการบันทึกไคอะรีออนไลน์โดยเลือกใช้สื่ออินเทอร์เน็ต

ผู้วิจัยได้ขอข้อมูลเบื้องต้นเรื่องอันดับไคอะรีออนไลน์ที่ได้รับความนิยมอ่านสูงสุดบน <http://www.diaryhub.com/> ณ วันที่เริ่มต้นเก็บข้อมูล คือ 12 ธันวาคม พ.ศ.2547 จากผู้จัดทำเว็บไซต์ เพื่อเก็บข้อมูลเชิงสัมภาษณ์กลุ่มผู้บันทึกไคอะรีออนไลน์ ซึ่งผู้จัดทำเว็บไซต์ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลไคอะรีออนไลน์ที่ได้รับความนิยมอ่านสูงสุดจำนวน 20 อันดับ ได้แก่

1. <http://sign-ton.com/>
2. <http://for-men.com/>
3. <http://serendipity.com/>
4. <http://kik-kik.com/>
5. <http://shopaholic.com/>
6. <http://praewwy.com/>
7. <http://porie.com/>
8. <http://panta.com/>
9. <http://justus.com/>
10. <http://ximplyred.com/>
11. <http://sweetyjoy.com/>
12. <http://kaitee.com/>
13. <http://taotui.com/>

14. <http://hatosung.com/>
15. <http://jnewja.com/>
16. <http://zonteen.com/>
17. <http://oilstory.com/>
18. <http://error.com/>
19. <http://bess.com/>
20. <http://faint.com/>

จากการที่ผู้วิจัยติดต่อขอเก็บข้อมูลสัมภาษณ์ไคอะร็อนไลน์ที่ได้รับความนิยมอ่านสูงสุด 10 อันดับแรก ผู้วิจัยพบว่า ผู้บันทึกไคอะร็อนไลน์บางคนพำนักอยู่ต่างประเทศจึงไม่สะดวกต่อการให้ข้อมูลเชิงสัมภาษณ์ และผู้บันทึกไคอะร็อนไลน์บางคนไม่สะดวกใจที่จะให้สัมภาษณ์ ผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องเลื่อนอันดับไคอะร็อนไลน์ที่ได้รับความนิยมอ่านสูงสุดบน <http://www.diaryhub.com/> อันดับต่อไปขึ้นมาแทนที่จนกระทั่งครบจำนวน 10 ลำดับที่ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างไว้ ได้แก่

1. <http://sign-ton.diaryhub.com/>
2. <http://for-men.diaryhub.com/>
3. <http://serendipity.diaryhub.com/>
4. <http://shopaholic.diaryhub.com/>
5. <http://praewwy.diaryhub.com/>
6. <http://panta.diaryhub.com/>
7. <http://hatosung.diaryhub.com/>
8. <http://jnewja.diaryhub.com/>
9. <http://zonteen.diaryhub.com/>
10. <http://oilstory.diaryhub.com/>

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยวิเคราะห์เนื้อหา กล่าวคือ วิเคราะห์ภาษาบนไคอะร็อนไลน์ นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ผู้สร้างสรรค์เว็บไซต์ และกลุ่มผู้บันทึกไคอะร็อนไลน์ เพื่อให้การวิจัยสมบูรณ์ขึ้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงจัดทำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็น 2 ส่วน ได้แก่

3.3.1 การใช้ตาราง

ผู้วิจัยได้จัดทำตาราง 2 ตารางเพื่อใช้บันทึกข้อมูลด้านการใช้วัจนภาษา และอวัจนภาษาในการเขียนไดอะรี่ออนไลน์ ดังตัวอย่างตาราง 1 และ 2 ทั้งนี้ เพื่อแยกข้อมูลความเหมือน ความแตกต่างของไดอะรี่ออนไลน์ ตลอดจนความถี่ในการใช้วัจนภาษาและอวัจนภาษา เพื่อให้ง่ายต่อการสังเกตความสัมพันธ์ของประเด็นต่าง ๆ ที่ทำการวิจัย

สำหรับตาราง 1 ผู้วิจัยได้แบ่งหัวข้อในการเก็บข้อมูลออกเป็น 6 หัวข้อ ได้แก่

1. ชื่อไดอะรี่ออนไลน์
2. ชื่อผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์
3. คำโปรยของไดอะรี่ออนไลน์
4. หัวเรื่องของไดอะรี่ออนไลน์
5. ลักษณะการใช้คำที่ปรากฏบนไดอะรี่ออนไลน์ ผู้วิจัยได้แบ่งหัวข้อย่อยตามลักษณะการใช้คำ ได้แก่ การใช้คำเรียกขานตนเองและคนอื่น การใช้คำภาษาต่างประเทศ การใช้คำแทนเสียงพูด การใช้คำเลียนแบบโฆษณา การใช้คำสแลง และการใช้คำต้องห้าม
6. จำนวนความถี่ที่พบ

ตาราง 1 ตารางแสดงการใช้ภาษาบนไดอารี่ออนไลน์

ลักษณะภาษา	วันภาษาพิมพ์ (ความถี่)			
	http://sign-ton.diaryhub.com/	http://for-men.diaryhub.com/	http://serendipity.diaryhub.com/	http://panta.diaryhub.com/
ผู้เขียนบันทึก ■ คำเรียกงาน ■ ชื่อ ■ คำขยาย ■ คำเชื่อม ■ สัญลักษณ์ ■ ภาษาอังกฤษ ■ การกร่อนคำ ■ หัวเรื่อง ■ สัมพันธ์กับเนื้อหา ■ การใช้คำ ○ คำเรียกงาน ○ คำถาม ○ ภาษาต่างประเทศ ○ ทับศัพท์ ○ แทนเสียงพูด ■ คำโปรย ■ วลี/ประโยคอังกฤษ ■ คำขยาย การใช้คำในเนื้อหาที่บันทึก ■ คำเรียกงาน ■ คำทับศัพท์ ■ คำเลียนเสียงพูด ■ คำเลียนใจนึก ■ คำสแลง ■ การเรียงคำต้องห้าม				

สำหรับตาราง 2 ผู้วิจัยได้แบ่งหัวข้อในการเก็บข้อมูลออกเป็น 5 หัวข้อ ได้แก่

1. ชื่อโดะร็อนไลน์
2. การใช้สื่บนโดะร็อนไลน์ ผู้วิจัยได้แบ่งหัวข้อย่อยตามรูปแบบของเว็บไซต์ ได้แก่ การใช้สื่หัวโดะร็ การใช้สื่พื้นหลังโดะร็ การใช้สื่บริเวณที่เป็นพื้นที่แสดงโดะร็ และการใช้สื่ตัวอักษร
3. การใช้ภาพบนโดะร็อนไลน์ ผู้วิจัยได้แบ่งหัวข้อย่อยตามความสามารถในการเพิ่มลูกเล่นบนโดะร็อนไลน์ ได้แก่ การใช้ภาพประกอบหัวโดะร็ การใช้ภาพพื้นหลังโดะร็ การใช้สื่รูป
4. การใช้เพลงบนโดะร็อนไลน์
5. จำนวนความถี่ที่พบ

ตาราง 2 ตารางแสดงการเปรียบเทียบความถี่ของการใช้วลีภาษาบนไดอารี่ออนไลน์

ลักษณะภาษา	วลีภาษาที่พบ (ความถี่)			
	http://sign-ton.diaryhub.com/	http://for-men.diaryhub.com/	http://serendipity.diaryhub.com/	http://panta.diaryhub.com/
การใช้สี ● การใช้สีหลัก - หัวไดอะรี - พื้นหลัง - พื้นี่แสดงไดอะรี ● ตัวอักษร - สีตัวอักษร ● การใช้ภาพ ● หัวไดอะรี ● พื้นหลัง ● ภาพประกอบเนื้อหา □ ภาพวัตถุ □ ภาพบุคคล - ตนเอง - ตนเองกับบุคคลอื่น - บุคคลอื่น □ ภาพสถานที่ ● สัญลักษณ์ □ แบ่งใจความเนื้อหา □ แทนผู้บันทึก □ เชื่อมต่อข้อมูล □ อารมณ์ - สว่างเอง - ถ้าจริงรูป การใช้เพลง	http://sign-ton.diaryhub.com/	http://for-men.diaryhub.com/	http://serendipity.diaryhub.com/	http://panta.diaryhub.com/

3.3.2 การใช้แบบสัมภาษณ์

ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือประกอบการวิเคราะห์การนำเสนอตนเอง และปัจจัยที่มีผลต่อการนำเสนอตนเองในแง่ของความสอดคล้องกับการใช้วัจนภาษาและอวัจนภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์ โดยสัมภาษณ์กลุ่มผู้สร้างสรรค์เว็บไซต์ <http://www.diaryhub.com/> และผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ที่ได้รับความนิยมสูงสุด 10 อันดับ บน <http://www.diaryhub.com/> แนวคำถามในแบบสัมภาษณ์ มีดังนี้

1. แนวคำถามสัมภาษณ์กลุ่มผู้สร้างสรรค์เว็บไซต์ <http://www.diaryhub.com/> เป็นคำถามเกี่ยวกับเกณฑ์ในการคัดกรองลักษณะการใช้คำบนไดอะรี่ออนไลน์
2. แนวคำถามสัมภาษณ์ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ที่ได้รับความนิยมสูงสุด 10 อันดับ บน <http://www.diaryhub.com/>
 - 2.1 ข้อมูลทั่วไป หรือข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ ได้แก่ ชื่อเล่น อายุ เพศ ระดับการศึกษา และอาชีพ
 - 2.2 ข้อมูลทั่วไปของผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ ได้แก่ ชื่อไดอะรี่ออนไลน์ และชื่อที่ใช้ในการบันทึกไดอะรี่ออนไลน์
 - 2.3 ความคิดเห็นที่มีต่อการนำเสนอตนเองในการบันทึกไดอะรี่ออนไลน์
 - ความสัมพันธ์ของบุคคล คือ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์กับผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์คนอื่น อาทิ ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์รู้จักผู้บันทึกคนอื่นเป็นการส่วนตัวมาก่อนที่ตนเองจะบันทึกไดอะรี่ออนไลน์หรือไม่ ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์เคยมีปฏิสัมพันธ์กับผู้บันทึกคนอื่นหรือไม่ และความรู้สึกที่มีต่อผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์
 - ประเด็นการนำเสนอ คือ เรื่องราวที่บันทึกมีความเป็นส่วนตัวมาก – น้อยเพียงใด และผู้บันทึกนำเสนอข้อมูลส่วนตัวลงบนไดอะรี่ออนไลน์ทั้งหมดหรือไม่ มาก – น้อยเพียงใด
 - เพศ อายุ และอาชีพ มีผลต่อการนำเสนอเรื่องราวส่วนตัว และการใช้ภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์หรือไม่ อย่างไร
 - มารยาทสังคม อาทิ เรื่องราวที่บันทึกเป็นประเด็นสาธารณะ หรือประเด็นส่วนตัว ภาษาที่ใช้เป็นภาษาเขียน หรือภาษาพูด มีการใช้สแลงหรือไม่ อย่างไร
 - 2.4 ความคิดเห็นที่มีต่อการนิยมนักบันทึกไดอะรี่โดยเลือกใช้สื่ออินเทอร์เน็ต อาทิ เหตุผลที่เลือกบันทึกไดอะรี่ออนไลน์ การเลือกใช้ภาษาบนสื่ออินเทอร์เน็ต ความคิดเห็นที่มีต่อความปลอดภัยของการนำเสนอข้อมูลส่วนตัวบนอินเทอร์เน็ต

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประเด็นวัจนภาษา อวัจนภาษา และการสัมภาษณ์แล้ว ผู้วิจัยนำผลการเก็บรวบรวมข้อมูลดังกล่าว มาวิเคราะห์ตามแนวคิด และรูปแบบของภาษา ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการนำเสนอตนเอง โดยมีวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.4.1 การวิเคราะห์เนื้อหาที่เก็บรวบรวมเฉพาะประเด็นการใช้ภาษาในการบันทึกไดอะรี่ออนไลน์ด้านต่าง ๆ คือ การใช้วัจนภาษา วาสนลีลาและการใช้อวัจนภาษาในการบันทึกไดอะรี่ออนไลน์

3.4.2 การวิเคราะห์เนื้อหาโดยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้สร้างสรรค์เว็บไซต์ <http://www.diaryhub.com/> ประเด็นเกณฑ์ในการคัดกรองลักษณะการใช้คำบนไดอะรี่ออนไลน์ และการสัมภาษณ์กลุ่มผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ที่ได้รับความนิยมอ่านสูงสุด 10 อันดับ บน <http://www.diaryhub.com/> ประเด็นการนำเสนอตนเองบนไดอะรี่ออนไลน์ มาประกอบการวิเคราะห์เนื้อหาครั้งนี้ด้วย

3.5 การนำเสนอข้อมูล

งานวิจัยชิ้นนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้รูปแบบการนำเสนอข้อมูลด้วยการบรรยาย หลังจากการวิเคราะห์เนื้อหาแล้ว ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอข้อมูลออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนแรกเป็นการศึกษาการใช้วัจนภาษา และการใช้อวัจนภาษาในการบันทึกไดอะรี่ออนไลน์ โดยนำข้อมูลจากการเก็บข้อมูลเชิงสังเกต ด้านวัจนภาษาที่ได้บันทึกไว้ในตาราง 1 และด้านอวัจนภาษาที่ได้บันทึกไว้ในตาราง 2 มาวิเคราะห์เนื้อหาประเด็นการใช้ภาษาในการบันทึกไดอะรี่ออนไลน์ เพื่อให้ทราบลักษณะการใช้วัจนภาษา และอวัจนภาษาในการบันทึกไดอะรี่ออนไลน์ ปัจจัยด้านสังคมที่มีผลต่อลักษณะการใช้ภาษาในการนำเสนอตนเองในการบันทึกไดอะรี่ออนไลน์ โดยนำลักษณะทางประชากร บุคลิกลักษณะนิสัย อารมณ์ความรู้สึก ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และลักษณะการดำรงชีวิตหรือกิจกรรมส่วนตัว มาวิเคราะห์ร่วมกับข้อมูลการใช้วัจนภาษา และการใช้อวัจนภาษาที่ได้วิเคราะห์ไว้ในส่วนแรก เพื่อให้ทราบว่าปัจจัยทางสังคมปัจจัยใดบ้างที่มีผลต่อลักษณะการใช้ภาษาในการนำเสนอตนเองในการบันทึกไดอะรี่ออนไลน์ ตลอดจนศึกษาความถี่ เพื่อให้ทราบความถี่ของการใช้วัจนภาษา และอวัจนภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์

ส่วนต่อมา เป็นการศึกษาการใช้ภาษาที่มีผลต่อลักษณะการนำเสนอตนเองในการบันทึกไดอะรี่ออนไลน์ โดยนำการนำเสนอตนเองจำนวน 5 ปัจจัย ได้แก่ เพศ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล มารยาทสังคม บุคลิกภาพ และประเด็นการนำเสนอ เพื่อให้ทราบถึงการใช้วัจนภาษาและอวัจนภาษาที่มีผลต่อลักษณะการนำเสนอตนเองในการบันทึกไดอะรี่ออนไลน์

บทที่ 4

การใช้วงนภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์

ในบทนี้ ผู้วิจัยนำเสนอผลการศึกษา ลักษณะการใช้วงนภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์ ที่มีผู้เข้าชมสูงสุด 10 อันดับบนเว็บไซต์ <http://www.diaryhub.com/> โดยผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอผลการวิจัยเป็น 3 ส่วน ได้แก่ 1. ลักษณะของวงนภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์ 2. วงนภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์ และ 3. การใช้วงนภาษาในการนำเสนอตนเองบนไดอะรี่ออนไลน์

4.1 ลักษณะการใช้วงนภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์

ในการวิเคราะห์ลักษณะของวงนภาษาที่ปรากฏบนไดอะรี่ออนไลน์ทั้ง 10 ไดอะรี่นั้น ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็นทั้งหมด 5 ส่วน ได้แก่ ชื่อไดอะรี่ ชื่อผู้บันทึก คำโปรย หัวเรื่อง และการใช้คำในเนื้อหาที่บันทึก

4.1.1 ชื่อไดอะรี่

ชื่อไดอะรี่ หมายถึง ชื่อเว็บเพจไดอะรี่ออนไลน์ย่อยบน <http://www.diaryhub.com/> ซึ่งเป็นชื่อเฉพาะที่ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์เลือกด้วยตนเอง โดยไดอะรี่ออนไลน์ทั้งหมดที่ผู้วิจัยได้ศึกษา มีดังนี้

1. <http://sign-ton.diaryhub.com/>
2. <http://for-men.diaryhub.com/>
3. <http://serendipity.diaryhub.com/>
4. <http://panta.diaryhub.com/>
5. <http://shopaholic.diaryhub.com/>

6. <http://praewwy.diaryhub.com/>
7. <http://hatosung.diaryhub.com/>
8. <http://jnewja.diaryhub.com/>
9. <http://zonteen.diaryhub.com/>
10. <http://oilstory.diaryhub.com/>

จากการศึกษาไดอะรี่ออนไลน์ทั้ง 10 เว็บไซต์ ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์มีลักษณะการตั้งชื่อไดอะรี่ออนไลน์แต่ละไดอะรี่ ดังนี้

4.1.1.1 <http://sign-ton.diaryhub.com/>

ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์มีชื่อเล่นว่า **ทราย (sign)** ส่วน **ตัน (ton)** คือ ชื่อเพื่อนชายของผู้บันทึก โดยทั้ง 2 ชื่อมีการใช้ - กันระหว่างชื่อเพื่อเป็นการแสดงความเชื่อมโยงอีกด้วย

4.1.1.2 <http://for-men.diaryhub.com/>

ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์นี้ตั้งใจบันทึกไดอะรี่ออนไลน์เชิงวิพากษ์วิจารณ์ดารา นักร้อง นักแสดง รวมถึงบุคคลที่มีชื่อเสียงในวงการต่าง ๆ โดยเมื่อแรกนั้น ตั้งใจวิจารณ์เฉพาะผู้หญิงเท่านั้น จึงตั้งชื่อว่า **for-men** ซึ่งเป็นคำภาษาอังกฤษ มีความหมายว่า สำหรับผู้ชาย โดยมีการใช้ - กันระหว่างคำว่า **for** และ **men** เพื่อให้ง่ายต่อการแยกเสียงอ่านของแต่ละคำ (สัมภาษณ์, 18 กุมภาพันธ์ 2548)

4.1.1.3 <http://serendipity.diaryhub.com/>

ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์นี้ประทับใจภาพยนตร์เรื่อง **serendipity** มาก ประกอบกับเป็นภาพยนตร์เรื่องสุดท้ายที่ได้ดูกับเพื่อนชายคนก่อน ดังนั้น จึงนำคำว่า **serendipity** มาใช้ โดย **serendipity** เป็นคำภาษาอังกฤษ หมายความว่า เหตุการณ์ หรือเรื่องราวที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญ และนำความสุขมาให้แก่ผู้อื่น

4.1.1.4 <http://panta.diaryhub.com/>

ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์มีชื่อเล่นว่า **แพน (Pan)** ส่วนคำว่า **ta** เป็นคำลงท้ายชื่อเด็กในภาษาญี่ปุ่น (ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในประเด็นการตั้งชื่อผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์)

4.1.1.5 <http://shopaholic.diaryhub.com/>

ผู้บันทึกไคอะร็ออนไลน์นี้เป็นคนที่ชอบซื้อของมาก ดังนั้น จึงตั้งชื่อไคอะร็ออนไลน์ว่า *shopaholic* ซึ่งมาจากการนำคำภาษาอังกฤษ 2 คำมาผสมกัน คือ *shop* กับ *alcoholic* แปลว่า ผู้ที่ชอบการซื้อของอย่างมาก

4.1.1.6 <http://praewwy.diaryhub.com/>

ผู้บันทึกไคอะร็ออนไลน์มีชื่อเล่นว่า **แพรว** จึงสะกดชื่อตนเองเป็นภาษาอังกฤษว่า *praew* และเติมเสียงท้ายว่า *wy* เพื่อให้ชื่อดังกล่าวมีเอกลักษณ์มากขึ้น และออกเสียงตรงกับชื่อที่ผู้บันทึกมักแทนตนเองว่า **แพรววี**

4.1.1.7 <http://hatosung.diaryhub.com/>

ผู้บันทึกไคอะร็ออนไลน์นี้ประทับใจตัวละครชื่อ ฮาโตริ จากภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง **นินจาฮาโตริ** ดังนั้น จึงนำชื่อ **ฮาโตริ** มาปรับเปลี่ยนจากคำว่า ริ เป็น **ซัง** ซึ่งเป็นคำภาษาญี่ปุ่นที่ใช้ลงท้ายชื่อเด็กผู้ชาย กระทั่งกลายเป็นชื่อ *hatosung* เพื่อให้ดูเหมาะสมกับชื่อของผู้ชายมากขึ้น

4.1.1.8 <http://jnewja.diaryhub.com/>

ผู้บันทึกไคอะร็ออนไลน์มีชื่อเล่นว่า **นิว (new)** ส่วนคำว่า *j* ปรับมาจากคำว่า **เจ้** หรือ **เจ๊** ซึ่งเป็นคำภาษาจีนใช้เรียกผู้หญิงมีอาวุโสสูงกว่า คำว่า *ja* มาจากภาษาไทยคำว่า **จ๊ะ** ซึ่งเป็นคำลงท้ายการพูด หรือการตอบรับ เพื่อแสดงความสุภาพ

4.1.1.9 <http://zonteen.diaryhub.com/>

ผู้บันทึกไคอะร็ออนไลน์นี้ตั้งใจบันทึกไคอะร็ออนไลน์โดยใช้คำที่ค่อนข้างนำเสนออารมณ์ความรู้สึก ดังนั้น จึงตั้งชื่อไคอะร็ออนไลน์ว่า *zonteen* อ่านออกเสียงตรงกับภาษาไทยว่า **ซันติน** ซึ่งถือเป็นคำบริภาษเมื่อมีผู้อื่นพูดจาจนประสาท

4.1.1.10 <http://oilstory.diaryhub.com/>

ผู้บันทึกไคอะร็ออนไลน์มีชื่อเล่นว่า **ออย (oil)** ส่วนคำว่า *story* เป็นคำภาษาอังกฤษ แปลว่า เรื่องราว ดังนั้น *oilstory* จึงเป็นไคอะร็ออนไลน์ที่บอกเล่าชีวิตของผู้บันทึก

จากการศึกษาชื่อโดะร็อนไลน์ทั้ง 10 ชื่อข้างต้น ผู้วิจัยพบว่า สามารถวิเคราะห์ลักษณะของวงนภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อโดะร็อนไลน์ได้ ดังนี้

- 1) การใช้ชื่อโดะร็อนไลน์ทั้งหมดเป็นภาษาอังกฤษ เนื่องจากเป็นข้อกำหนดของการเขียนเว็บไซต์ที่จำเป็นต้องใช้ชื่อภาษาอังกฤษ
- 2) โครงสร้างในการตั้งชื่อโดะร็อนไลน์แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่
 - 2.1 ส่วนต้นต้องขึ้นต้นด้วย `http://` เสมอ เนื่องจากเป็นข้อกำหนดของการตั้งชื่อเว็บไซต์ โดย `http://` ถือเป็นคำศัพท์เฉพาะคอมพิวเตอร์ ย่อมาจากภาษาอังกฤษว่า Hypertext Transport (or Transfer) Protocol หมายถึง การถ่ายโอนแฟ้มข้อมูล หรือการสื่อสารระหว่างคอมพิวเตอร์ในระบบเครือข่าย
 - 2.2 ส่วนกลางประกอบด้วย การนำชื่อโดะร็อนไลน์ซึ่งผู้บันทึกโดะร็อนไลน์กำหนดขึ้นเอง และนำชื่อดังกล่าวมาใช้ร่วมกับชื่อกลางของเว็บไซต์ที่ผู้ให้บริการโดะร็อนไลน์กำหนดขึ้น ได้แก่
 - 2.2.1 `sign-ton.diaryhub`
 - 2.2.2 `for-men.diaryhub`
 - 2.2.3 `serendipity.diaryhub`
 - 2.2.4 `panta.diaryhub`
 - 2.2.5 `shopaholic.diaryhub`
 - 2.2.6 `praewwy.diaryhub`
 - 2.2.7 `hatosung.diaryhub`
 - 2.2.8 `jnewja.diaryhub`
 - 2.2.9 `zonteen.diaryhub`
 - 2.2.10 `oilstory.diaryhub`
 - 2.3 ส่วนท้ายต้องลงท้ายด้วย `.com/` เสมอตามข้อกำหนดของการจดทะเบียนเว็บไซต์ โดยอาจถือว่า `.com/` เป็นนามสกุลของแฟ้มข้อมูลเว็บไซต์นั้น ๆ

4.1.2 ชื่อผู้บันทึก

ชื่อผู้บันทึก คือ ชื่อที่ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์สร้างสรรค์ขึ้นเองเพื่อใช้ในการบันทึกไดอะรี่ออนไลน์นั้น ๆ

จากการศึกษาไดอะรี่ออนไลน์ทั้ง 10 ไดอะรี่นั้น ผู้วิจัยพบว่าลักษณะการใช้ชื่อของผู้บันทึกไดอะรี่แตกต่างกันออกไป ดังนี้

4.1.2.1 ไดอะรี่ออนไลน์ชื่อ <http://sign-ton.diaryhub.com/> ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ใช้ชื่อว่า **นุ้** ทรายกับนายตัน

คำว่า **นุ้** ที่นำหน้าชื่อ **ทราย** นั้น มักใช้เป็นคำเรียกเด็ก โดยถือเป็นคำพ้องเสียงกับคำว่า **หนู** ซึ่งการสะกดคำว่า **หนู** เป็น **นุ้** คือ ลักษณะการสะกดคำซึ่งกลุ่มวัยรุ่นปัจจุบันกำลังนิยมเขียน ส่วนการใช้คำว่า **นาย** นำหน้าชื่อเล่น **ตัน** นั้น เป็นคำพ้องเสียงและพ้องรูปกับคำว่า **นาย** ซึ่งโดยทั่วไปใช้เป็นคำนำหน้านามบุรุษที่อายุมากกว่า 15 ปี เพื่อแสดงให้ผู้อื่นทราบว่าผู้นั้นเป็นเพศชาย

กรณีของชื่อผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์นี้ ผู้บันทึกเลือกใช้คำว่า **นุ้** แทนคำว่า **หนู** การสะกดคำในลักษณะดังกล่าว เป็นการตั้งใจสะกดคำผิด คือ มีการใช้ไม้จัตวา (+) มากำกับคำว่า **นุ้** ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถออกเสียงว่า **นุ้** ได้เหมือนการพูดจริง โดยมักเกิดขึ้นกับคำที่มี **ห** นำ ซึ่งตามหลักการออกเสียงในภาษาไทยที่ถูกต้องนั้น พยัญชนะกลุ่มที่มี **ห** นำ เช่น **ง น ม ย ร ล ว** คำดังกล่าวจะออกเสียงจัตวา แต่เวลาเขียนไม่ปรากฏรูปไม้จัตวา (+)

4.1.2.2 ไดอะรี่ออนไลน์ชื่อ <http://for-men.diaryhub.com/> ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ใช้ชื่อที่มีลักษณะแตกต่างกันออกไป รวมทั้งสิ้น 5 ชื่อ ได้แก่

- 1) ★พอลล่า ทะลิ่ง★
- 2) ชูปเปอร์น้องพอลล่า ®
- 3) พอลล่าชั้นชูปเปอร์แซ่บ ®
- 4) พอลล่าชูปเปอร์แซ่บ ®
- 5) พอลล่าชั้นชูปเปอร์แซ่บรสทะลิ่ง ®

1) ★พอลล่า ทะลิ่ง★ มีการนำสัญลักษณ์ ★ มาใช้เป็นเสมือนเครื่องหมายคำพูด หรือ วงเล็บเปิด – ปิดชื่อ เพื่อแสดงให้เห็นว่าคำว่า **พอลล่า** และ **ทะลิ่ง** เป็นคำคำเดียวกัน และเพื่อบอกให้

ชื่อผู้บันทึกนี้เด่นชัดด้วย โดยคำว่า **พอลล่า** เป็นการนำชื่อนักแสดง คือ **พอลล่า เทเลอร์** มาใช้ร่วมกับคำว่า **ทะลิ่ง** ซึ่งมีนัย หมายถึง การพูดจาหยาบโลน สื่อความหมายนัยทางเพศ เพื่อแสดงว่าคนเป็นผู้ที่มีนิสัยไม่เรียบร้อย สามารถกล่าวคำแสดงนัยทางเพศได้อย่างน่าสนใจ

2) **ซูเปอร์น้องพอลล่า®** ผู้บันทึกได้อะไรออนไลน์นำคำภาษาอังกฤษมาใช้เพิ่มเติมด้วย คือ **ซูเปอร์ (super)** แปลว่า มากเป็นพิเศษ ส่วน ® เป็นคำย่อมาจากภาษาอังกฤษว่า **Registered** คือเครื่องหมายแสดงลิขสิทธิ์ทางการค้า เพื่อหมายถึงว่า **พอลล่า** ซึ่งสื่อถึงตัวผู้บันทึกได้อะไรออนไลน์เอง เป็นคนที่มีความสามารถมากเป็นพิเศษเฉพาะตัวที่ไม่มีใครสามารถเลียนแบบการบันทึกได้อะไรออนไลน์แบบนี้ได้

3) **พอลล่าชั้นซูเปอร์แซ่บ®**

และ

4) **พอลล่าซูเปอร์แซ่บ®** เป็นการปรับชื่อผู้บันทึกได้อะไรออนไลน์ที่มีอยู่เดิม มารวมกับคำว่า **ชั้น** ซึ่งเป็นคำโฆษณาบนบรรจุภัณฑ์อาหารกึ่งสำเร็จรูป ประเภทน้ำชั้น และ **ชั้น** ยังมาจากคำว่า เข้มข้น เพื่อหมายความถึง ระดับความเข้มข้นของการนำเสนอเนื้อหาบนได้อะไรออนไลน์ของตนเองว่า มีมากเป็นพิเศษกว่าธรรมดา และยังมีการใช้คำว่า **แซ่บ** ซึ่งหมายถึง รสชาติเผ็ดร้อน เปรี้ยวหวาน เค็ม มากกว่ารสชาติอาหารธรรมดา ทั้งนี้ เพื่อสื่อถึงลักษณะการเขียนได้อะไรออนไลน์ของตนเองที่มีการเขียนบันทึกโดดเด่นกว่าได้อะไรออนไลน์อื่น ด้านการใช้ภาษาเขียนที่สื่ออารมณ์ต่าง ๆ มากเป็นพิเศษ

5) **พอลล่าชั้นซูเปอร์แซ่บรสทะลิ่ง** มีการนำคำว่า **รสทะลิ่ง** ซึ่งเป็นคำบอกรสชาติบนโฆษณาบนบรรจุภัณฑ์อาหารกึ่งสำเร็จรูปมาปรับเพิ่มคำว่า **ทะลิ่ง** โดยการใช้คำว่า **รสทะลิ่ง** เพื่อสื่อให้ผู้อื่นทราบว่าผู้เขียนได้อะไรออนไลน์นี้ เป็นผู้ที่มีอุปนิสัยไม่เรียบร้อยนัก โดยอาจกล่าวคำแสดงนัยทางเพศได้อย่างไม่ปิดบัง

4.1.2.3 ได้อะไรออนไลน์ชื่อ <http://serendipity.diaryhub.com/> ผู้บันทึกได้อะไรออนไลน์ใช้ชื่อว่า **เด็กหญิงด้อม - - > เจ้าหนูตุตุ**

คำว่า **เด็กหญิง** ที่นำหน้าชื่อ **ด้อม** เป็นคำที่ใช้เพื่อแสดงความรู้สึกอ่อนเยาว์กว่าอายุจริง ไม่ได้แสดงสถานะทางอายุ เหมือนการใช้คำนำหน้า **เด็กหญิง** หรือ **นางสาว** ดังที่ปรากฏเป็นคำนำหน้าชื่อเพศหญิงแต่ประการใด ส่วนสัญลักษณ์ - - > คือ เครื่องหมายลูกศรเพื่อแสดงทิศทางว่า **เด็กหญิงด้อม** คือ **เจ้าหนูตุตุ** และคำว่า **เจ้าหนูตุตุ** เป็นชื่อตัวเองในการ์ตูนเรื่อง เจ้าหนูตุตุ โดยคำว่า **เจ้าหนู** ที่นำหน้าชื่อ **ตุตุ** นั้น ยังถือเป็นคำที่เรียกผู้ที่มีอายุน้อยกว่าเพื่อแสดงความเอ็นดูอีกด้วย

4.1.2.4 ไคอะร็ออนไลน์ชื่อ <http://panta.diaryhub.com/> ผู้บันทึกไคอะร็ออนไลน์ใช้ชื่อว่า *Panta*^{^^}

ผู้บันทึกไคอะร็ออนไลน์นี้มีชื่อเล่นว่า *แพน* จึงใช้ชื่อผู้บันทึกว่า *Panta* ซึ่งเป็นการนำชื่อเล่น *แพน* สามารถสะกดเป็นภาษาอังกฤษได้ว่า *Pan* ส่วนคำว่า *ta* อ่านว่า *ตะ* ซึ่งเป็นคำลงท้ายชื่อเด็กในภาษาญี่ปุ่น สัญลักษณ์ ^^ เป็นสัญลักษณ์แสดงอารมณ์ว่า กำลังดีใจ หรือมีความสุข โดยเครื่องหมาย ^2 อันติคกัน หรือ ^^ มีลักษณะคล้ายดวงตาที่กำลังยิ้มอย่างมีความสุข

4.1.2.5 ไคอะร็ออนไลน์ชื่อ <http://shopaholic.diaryhub.com/> ผู้บันทึกไคอะร็ออนไลน์ใช้ชื่อว่า *ไอน่ารัก & ไอโคตรสวย*

ไอ และ *ไอ* เป็นคำคำเดียวกัน คือ คำว่า *ไอ* เป็นสรรพนามที่ไม่ยกย่องในการเรียกบุคคลที่สาม แต่ในที่นี้ ผู้บันทึกใช้เรียกตนเองเพื่อแสดงความสนิทสนมเป็นกันเองกับผู้อ่านไคอะร็ออนไลน์คนอื่น ส่วน *&* เป็นเครื่องหมายภาษาอังกฤษ ที่ผู้บันทึกใช้แทนคำในภาษาไทยว่า *กับ* หรือ *และ* คำว่า *น่ารัก* เป็นคำชม หมายถึง ดุติ คำว่า *โคตร* เป็นภาษาปากมีความหมายว่า มาก ดังนั้น *โคตรสวย* จึงตีความได้ว่า สวยมาก

4.1.2.6 ไคอะร็ออนไลน์ชื่อ <http://praewwy.diaryhub.com/> ผู้บันทึกไคอะร็ออนไลน์ใช้ชื่อว่า *`prwwii . o★`*

`prwwii . o★` เป็นการใช้ตัวอักษรภาษาอังกฤษและสัญลักษณ์ทางคอมพิวเตอร์หลายสัญลักษณ์ร่วมกัน ดังนี้ `` และ `` คือเครื่องหมายเปิด – ปิดคำพูดเพื่อเน้นความสำคัญ *prwwii* คือชื่อที่ผู้บันทึกไคอะร็ออนไลน์กำหนดให้แทนคำว่า *แพรววี* ซึ่งเป็นชื่อที่ผู้บันทึกใช้เรียกตนเอง โดยมีที่มาจากชื่อเล่นของตนเองคือ *แพรว* เครื่องหมาย . แทนจุดทศนิยมซึ่งเป็นสัญลักษณ์เชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างชื่อหน้าจุดและชื่อหลังจุดดังกล่าว ส่วน *o* หรือ *โอ* เป็นอักษรภาษาอังกฤษแทนชื่อเพื่อนชายของผู้บันทึก ส่วน *★* หรือเครื่องหมายดาว เป็นเครื่องหมายเน้นความสำคัญของชื่อสองชื่อที่อยู่ใน `` และ ``

4.1.2.7 ไคอะร็ออนไลน์ชื่อ <http://hatosung.diaryhub.com/> ผู้บันทึกไคอะร็ออนไลน์ใช้ชื่อว่า *สูงลำปัญญาอ่อน*

โดยทั่วไป คำว่า *สูง* เป็นคำเรียกขาน หมายถึง พี่ชายของบิดา หรือมารดา แต่ในที่นี้ คำว่า *สูง* ถือเป็นการนำคำเรียกญาติเทียมมาใช้ เพื่อแสดงความสัมพันธ์ที่ไม่ใช่ญาติแต่นับถือเหมือนญาติ ดังนั้น คำว่า *สูง* จึงอาจสื่อถึงผู้ชายที่อายุมาก คำว่า *ลำ* เป็นคำที่แสดงลักษณะทางกายภาพว่า บุคคลผู้

นี้มีร่างกายแข็งแรง ส่วนคำว่า **ปัญญาอ่อน** นั้น โดยทั่วไปใช้สื่อถึงบุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา แต่ในที่นี้ หมายถึง ลักษณะนิสัยที่ค่อนข้างไม่สมวัย มีการแสดงพฤติกรรม หรือความคิดที่เด็กกว่าอายุจริง

4.1.2.8 ไดอะรี่ออนไลน์ชื่อ <http://jnewja.diaryhub.com/> ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ใช้ชื่อว่า **เจนนิ**

คำว่า **เจ้** ซึ่งนำหน้าชื่อ **นิ** เป็นคำที่ปรับมาจากภาษาจีน คือคำว่า **เจ้** ซึ่งเป็นคำเรียกเพศหญิง เพื่อแสดงความเคารพผู้มีวัยวุฒิมากกว่า

4.1.2.9 ไดอะรี่ออนไลน์ชื่อ <http://zonteen.diaryhub.com/> ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ใช้ชื่อว่า **น้องนิน น้ำขุ่น**

คำว่า **น้อง** ซึ่งนำหน้าชื่อ **นิน** โดยทั่วไปเป็นคำเรียกขานผู้ที่มีอายุน้อยกว่า โดยในที่นี้ถือเป็นการนำคำเรียกญาติเทียมมาใช้ เพื่อแสดงความสัมพันธ์ที่ไม่ใช่ญาติแต่ให้ความรู้สึกสนิทสนมเหมือนญาติ ส่วนคำว่า **น้ำขุ่น** เป็นการใช้คำเลียนแบบโฆษณาบนบรรจุภัณฑ์อาหารกึ่งสำเร็จรูป ประเภทน้ำขุ่น

4.1.2.10 ไดอะรี่ออนไลน์ชื่อ <http://oilstory.diaryhub.com/> ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ใช้ชื่อว่า **นางเอก's ไดอารี่**

นางเอก's ไดอารี่ มีการนำคำว่า **นางเอก** ซึ่งหมายถึง ตัวแสดงนำฝ่ายหญิงของหนังสือ หรือละครเรื่องใดเรื่องหนึ่ง มารวมกับ **'s** ที่เป็นคำภาษาอังกฤษแสดงความเป็นเจ้าของ และคำว่า **ไดอารี่** หรือ **ไดอะรี่** คือ บันทึกประจำวัน เมื่อนำคำทั้ง 3 คำมารวมกัน **นางเอก's ไดอารี่** จึงหมายความว่า บันทึกประจำวันของนางเอก

จากการวิเคราะห์ชื่อผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยพบลักษณะของวัจนภาษาในการใช้ชื่อผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ ดังต่อไปนี้

- 1) คำเรียกขาน ได้แก่ นู๋ นาย เด็กหญิง เจ้าหนู ไอ้ ไอ ลุง เจ้ น้อง นางเอก
- 2) การใช้ชื่อ ได้แก่ ทนาย ดัน พอลล่า ค้อม ตุตุ นิ นิน
- 3) การใช้คำขยาย ได้แก่ ทะลึ่ง รสทะลึ่ง ข้น ซุปเปอร์ แซ่บ โคตรสวย ลำ ปัญญาอ่อน น้ำขุ่น ไดอารี่
- 4) การใช้คำเชื่อม ได้แก่ กับ &

- 5) การใช้สัญลักษณ์ ได้แก่ ★ ® --> ^ ^ ` ` `
- 6) การใช้คำภาษาอังกฤษ ได้แก่ Pan o 's
- 7) การกร่อนคำ ได้แก่ prwwii

4.1.3 คำโปรย

คำโปรยที่ปรากฏบนไดอะรี่ออนไลน์ คือ คำอธิบายลักษณะเนื้อหาไดอะรี่ออนไลน์นั้น ๆ ซึ่งจะปรากฏอยู่ด้านบนสุดของไดอะรี่ออนไลน์แต่ละไดอะรี่ จากกรณีศึกษาไดอะรี่ออนไลน์ 10 กรณี ผู้วิจัยพบการใช้คำโปรย ดังนี้

4.1.3.1 ไดอะรี่ออนไลน์ชื่อ <http://sign-ton.diaryhub.com/> ผู้บันทึกใช้คำโปรยบนไดอะรี่ออนไลน์ว่า ...*Diary of Love*...

...*Diary of Love*... เป็นคำโปรยที่สื่อถึงว่าไดอะรี่ออนไลน์นี้บันทึกเรื่องราวเกี่ยวกับความรัก โดยไม่ได้จำเพาะเจาะจงบนคำโปรยว่าเกี่ยวข้องกับใคร อย่างไร

4.1.3.2 ไดอะรี่ออนไลน์ชื่อ <http://for-men.diaryhub.com/> ผู้บันทึกใช้คำโปรยที่มีลักษณะแตกต่างกันออกไป รวมทั้งสิ้น 3 ชื่อ ได้แก่

- 1) แอเกิร์ล ไดอะรี่ ® พื้นที่สำหรับคนชอบสาระแน
- 2) แอเกิร์ล ไดอะรี่ ® พื้นที่สำหรับคนมีสาระ (แน)
- 3) แอเกิร์ล ไดอารี่ พื้นที่สำหรับคนมีสาระ (แน)

แอเกิร์ลไดอะรี่ ® พื้นที่สำหรับคนชอบสาระแน / แอเกิร์ลไดอะรี่ ® พื้นที่สำหรับคนมีสาระ (แน) / แอเกิร์ลไดอารี่ พื้นที่สำหรับคนมีสาระ (แน) เป็นการอธิบายลักษณะเด่นของไดอะรี่ออนไลน์แห่งนี้ กล่าวคือ

แอเกิร์ล เป็นชื่อที่ผู้บันทึกเรียกตนเอง โดยเป็นการผสมระหว่างคำภาษาไทยคือ แอ ซึ่งมีความหมายว่า ดีแต่ น่าเสนอ ร่วมกับการใช้คำภาษาอังกฤษซึ่งถอดเสียงเป็นภาษาไทยแล้ว คือ เกิร์ล (girl) หมายถึง เด็กผู้หญิง เมื่อรวมความแล้วจึงสื่อว่าเป็นเด็กหญิงที่มักดีแต่ น่าเสนอเรื่องราวต่าง ๆ

® เป็นคำย่อมาจากภาษาอังกฤษว่า Registered คือเครื่องหมายแสดงลิขสิทธิ์ทางการค้า

ประโยค **พื้นที่สำหรับคนชอบสาระ (แน)** และ **พื้นที่สำหรับคนมีสาระ (แน)** เป็นการเล่นคำที่พ้องเสียงคำต้น 2 คำที่มีความหมายแตกต่างกัน คือ **สาระ** และ **สาระแน** ซึ่งการนำคำทั้ง 2 คำมาใช้โดยให้พยางค์ท้ายอยู่ในวงเล็บนั้น แสดงการเสียดสีตนเอง คือ ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ และผู้อ่านไดอะรี่ออนไลน์ว่า เป็นผู้ที่สนใจเรื่องของผู้อื่น

4.1.3.3 ไดอะรี่ออนไลน์ชื่อ <http://serendipity.diaryhub.com/> ผู้บันทึกใช้คำโปรยบนไดอะรี่ออนไลน์ว่า *Can once in a lifetime happen twice?*

Can once in a lifetime happen twice? เป็นคำโปรยที่ใช้ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นประโยคคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ หมายความว่า **ขอให้ครั้งหนึ่งในชีวิตเกิดขึ้นอีกจะได้ไหม**

4.1.3.4 ไดอะรี่ออนไลน์ชื่อ <http://shopaholic.diaryhub.com/> ผู้บันทึกใช้คำโปรยบนไดอะรี่ออนไลน์ว่า *aNd I kNoW eVeNTUaLLY wE'LL b TogeTheR...oNe SweeT daY*

aNd I kNoW eVeNTUaLLY wE'LL b TogeTheR...oNe SweeT daY เป็นคำโปรยที่มีการใช้ตัวอักษรภาษาอังกฤษพิมพ์เล็กสลับกับการใช้ตัวอักษรภาษาอังกฤษพิมพ์ใหญ่ โดยคำโปรยดังกล่าวเป็นประโยคบอกเล่าที่มีความหมายว่า **และฉันรู้ว่าในท้ายที่สุดเราจะได้อยู่คู่กัน...ในวันอันแสนหวาน**

4.1.3.5 ไดอะรี่ออนไลน์ชื่อ <http://panta.diaryhub.com/> ไม่ปรากฏการใช้คำโปรยบนไดอะรี่ออนไลน์ แต่ปรากฏสัญลักษณ์แสดงอารมณ์ >_< ซึ่งผู้วิจัยได้วิเคราะห์ไว้ในบทที่ 5 การใช้อวัจนภาษาในการนำเสนอตนเองบนไดอะรี่ออนไลน์

4.1.3.6 ไดอะรี่ออนไลน์ชื่อ <http://praewwy.diaryhub.com/> ผู้บันทึกใช้คำโปรยบนไดอะรี่ออนไลน์ว่า *p@~acw™ โลกที่มีแต่.. ``'ซ้นกับเทอ'´..*

“*p@~acw*” เป็นการนำอักษรภาษาอังกฤษคือ p และ w มารวมกับสัญลักษณ์ทางภาษาอังกฤษได้แก่ @ ~ & เพื่อให้อ่านออกเสียงได้ว่า แพรว ซึ่งเป็นชื่อเล่นของผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ ส่วน “*๑*” เป็นคำย่อมาจากภาษาอังกฤษว่า Trademark หรือเครื่องหมายการค้า เพื่อแสดงสิทธิการเป็นเจ้าของชื่อดังกล่าว

คำโปรย *โลกที่มีแต่.. ``'ซ้นกับเทอ'´..* แสดงให้เห็นว่าไดอะรี่ออนไลน์นี้มีการบันทึกเรื่องราวชีวิตส่วนตัวของคนสองคนเท่านั้น โดยเครื่องหมาย `` และ ´´ ถือเป็นการเน้นย้ำคำ

โปรยดังกล่าว คำว่า **ชั้น** เป็นคำที่ออกเสียงตามเสียงพูดจริง โดยเป็นสรรพนามบุรุษที่ 1 แทนตัวผู้พูด มีความหมายเดียวกับคำว่า **ฉัน** และ คำว่า **เธอ** เป็นคำที่ออกเสียงตามเสียงพูดจริง โดยเป็นสรรพนามบุรุษที่ 2 แทนตัวผู้ฟัง มีความหมายเดียวกับคำว่า **เธอ** แต่มีการปรับ ฐ เป็น ท เพื่อแสดงการสะกดคำตามเสียงพูด

4.1.3.7 ไดอะรี่ออนไลน์ชื่อ <http://hatosung.diaryhub.com/> ผู้บันทึกใช้คำโปรยบนไดอะรี่ออนไลน์ว่า *hAtOsUng พาเพลิน*

hAtOsUng พาเพลิน เป็นคำโปรยที่มีการใช้ตัวอักษรภาษาอังกฤษพิมพ์เล็กสลับกับการใช้ตัวอักษรภาษาอังกฤษพิมพ์ใหญ่ โดยนำชื่อไดอะรี่ออนไลน์คือ <http://hatosung.diaryhub.com/> มาใช้เป็นคำโปรย ร่วมกับการใช้คำว่า *พาเพลิน* ซึ่งหมายถึง การนำความเพลิดเพลินสนุกสนานมาให้ ทั้งนี้ เพราะผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ต้องการใช้ไดอะรี่ออนไลน์ของตนบอกเล่าเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันในแง่มุมที่เพลิดเพลิน ไม่เคร่งเครียด (สัมภาษณ์, 20 กุมภาพันธ์ 2548)

4.1.3.8 ไดอะรี่ออนไลน์ชื่อ <http://jnewja.diaryhub.com/> ผู้บันทึกใช้คำโปรยบนไดอะรี่ออนไลน์ว่า *::New's evolution_New's life_New's diary::*

::New's evolution_New's life_New's diary:: เป็นคำโปรยที่มีการผสมระหว่างเครื่องหมายทางคอมพิวเตอร์ ชื่อเล่นของผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ และคำภาษาอังกฤษอื่น ๆ ได้แก่ เครื่องหมายทางคอมพิวเตอร์ คือ *::* ซึ่งเป็นการนำเครื่องหมาย : และ - มาผสมรวมกันเพื่อเป็นเสมือนส่วนเปิด – ปิดคำโปรย โดยเครื่องหมาย *_* ถือเป็นส่วนคั่นระหว่างคำ 2 คำคือคำว่า *New's life* และ *New's diary* ส่วน *New* คือชื่อเล่นของผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ สัญลักษณ์ 's คือสัญลักษณ์ภาษาอังกฤษเพื่อแสดงความเป็นเจ้าของ ส่วน *evolution* มีความหมายว่า ความเจริญ วิวัฒนาการ คำว่า *life* มีความหมายถึงชีวิต และ *diary* หมายถึงบันทึกประจำวัน

นอกจากนั้น เป็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับการใช้คำโปรยว่า *::New's evolution_New's life_New's diary::* ยังถือเป็นการเล่นคำว่า *New* อีกด้วย กล่าวคือ *New* เป็นทั้งชื่อเล่นของผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ และมีความหมายในภาษาอังกฤษว่า *ใหม่* ดังนั้น การใช้คำโปรยดังกล่าวจึงเป็นการแฝงนัยที่ดี

4.1.3.9 ไดอะรี่ออนไลน์ชื่อ <http://zonteen.diaryhub.com/> ผู้บันทึกใช้คำโปรยบนไดอะรี่ออนไลน์ว่า *น้องนิน น้ำจั้น คนบ๊อง กับไคๆบ้า*

น้องนิน น้ำจันทน์ คนบ๊อง กับไดๆบ้า เป็นคำโปรยที่น่าขบขันของผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ ชื่อผู้บันทึก และคำอธิบายมาใช้ร่วมกัน คือ **น้องนิน** คือชื่อเล่นของผู้บันทึก **น้องนิน น้ำจันทน์** คือชื่อผู้บันทึก ส่วนคำว่า **คนบ๊อง** เป็นการอธิบายลักษณะนิสัยของผู้บันทึกว่าเป็นคนที่มีความคิดและการแสดงออกที่ค่อนข้างแปลก ไม่เหมือนคนอื่น นอกจากนี้ คำว่า **ไดๆ บ้า** ยังเป็นการยอคำว่า **ไดอะรี่ออนไลน์** ให้เหลือแค่ **ไดๆ** ซึ่งเป็นคำที่ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์มักใช้เรียกกัน คำว่า **ไดๆ บ้า** มาจากคำว่า **ไดอะรี่ออนไลน์บ้า** เพื่อสื่อความถึงว่า ตนเองมักบันทึกไดอะรี่ออนไลน์ที่แปลกกว่าการบันทึกประจำวันทั่วไป

4.1.3.10 ไดอะรี่ออนไลน์ชื่อ <http://oilstory.diaryhub.com/> ผู้บันทึกใช้คำโปรยบนไดอะรี่ออนไลน์ว่า --* นางเอก's ไดอารี่*---

--* **นางเอก's ไดอารี่***-- เป็นการนำชื่อผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์คือ **นางเอก's ไดอารี่** มาใช้เป็นคำโปรย โดยมีการเพิ่มเครื่องหมายทางคอมพิวเตอร์คือ --* และ *--- เพื่อเป็นเสมือนส่วนเปิด – ปิดคำโปรย

จากการศึกษาคำโปรยที่ปรากฏบนไดอะรี่ออนไลน์ ผู้วิจัยพบลักษณะการใช้วัจนภาษาในการใช้คำโปรยบนไดอะรี่ออนไลน์ ดังนี้

- 1) การใช้ชื่อเล่นของตนเอง ชื่อผู้บันทึก หรือชื่อไดอะรี่ออนไลน์ ได้แก่ แฉเกิร์ล, hAtOsUng, New, น้องนิน, นางเอก
- 2) การใช้วลี หรือประโยคภาษาอังกฤษ ได้แก่ ...Diary of Love..., Can once in a lifetime happen twice?, aNd I kNoW eVeNTUaLLY wE'LL b TogeTheR...oNe SweeT daY
- 3) การใช้สัญลักษณ์ ได้แก่ @, >_<, p@ãew™, ` ` , ' ' , :-:, --*, * ---
- 4) การใช้คำขยาย ได้แก่ พื้นที่สำหรับคนชอบสาระแน, พื้นที่สำหรับคนมีสาระ (แน), โลกที่มีแต่.. ชันกับเทอ.., พาเฟลิน, 's evolution, 's life, 's diary:-:, น้ำจันทน์, 's ไดอารี่
- 5) การใช้คำสแลง ได้แก่ คนบ๊อง

4.1.4 หัวเรื่อง

หัวเรื่องคือ ประเด็นที่ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์กำหนดเป็นหัวข้อไดอะรี่สำหรับวันนั้น ๆ โดยจากการศึกษาหัวเรื่องบนไดอะรี่ออนไลน์ ผู้วิจัยแบ่งการวิเคราะห์หัวเรื่องออกเป็น 2 รูปแบบ กล่าวคือ การวิเคราะห์หัวเรื่องโดยพิจารณาจากความสัมพันธ์ระหว่างชื่อหัวเรื่องกับเนื้อหา และการวิเคราะห์ลักษณะของการใช้ภาษา และเนื่องจากหัวเรื่องไดอะรี่ออนไลน์ที่ได้ทำการศึกษา มีจำนวนมาก ดังนั้น ผู้วิจัยจึงขอยกตัวอย่างกรณีศึกษาหัวเรื่องไดอะรี่ออนไลน์เพียงบางส่วนเท่านั้น

4.1.4.1 การวิเคราะห์หัวเรื่องโดยพิจารณาจากความสัมพันธ์ระหว่างชื่อหัวเรื่องกับเนื้อหา อาทิ

เดทเป็นคู่ๆๆ

(<http://sign-ton.diaryhub.com/?20041212>)

เนื้อหาของไดอะรี่โดยสรุป :

ผู้บันทึกเล่าเรื่องผู้บันทึกกับเพื่อนชาย รวมถึงน้องสาวของผู้บันทึกกับเพื่อนชายมีนัดไปเที่ยวห้างสรรพสินค้า พร้อมทั้งรับประทานอาหาร และดูหนังร่วมกัน

เพราะว่าเรารู้กันจริง ๆ นะ

(<http://sign-ton.diaryhub.com/?20041215>)

เนื้อหาของไดอะรี่โดยสรุป :

ผู้บันทึกเล่าเรื่องความรักของเพื่อนสนิทในกลุ่มของตนกับเพื่อนชายของแต่ละคน

ไปเรียนทันแล้ว !!

(<http://serendipity.diaryhub.com/?20041212>)

เนื้อหาของไดอะรี่โดยสรุป :

ผู้บันทึกเล่าถึงบรรยากาศการเดินทางจากบ้านไปยังสถาบันภาษา

Goethe

(<http://serendipity.diaryhub.com/?20041217>)

เนื้อหาของไดอะรี่โดยสรุป :

ผู้บันทึกเล่าถึงความประทับใจที่มีต่อ Goethe กวีเอกชาวเยอรมัน

T_T

(<http://panta.diaryhub.com/?20041212>)

เนื้อหาของไดอะรี่โดยสรุป :

ผู้บันทึกเล่าถึงความรู้สึกเสียใจของตนเองที่เพื่อน ๆ ลืมวันคล้ายวันเกิด

*miss . fun * bad dream!!*

(<http://praewwy.diaryhub.com/?20041212>)

เนื้อหาของไดอะรี่โดยสรุป :

ผู้บันทึกแบ่งการบันทึกหัวเรื่องเป็น 3 ประเด็น ได้แก่ miss และ fun และ bad dream กล่าวคือ miss ผู้บันทึกเล่าถึงความคิดถึงระหว่างตนที่มีต่อเพื่อน fun คือ ผู้บันทึกนึกถึงบรรยากาศความสนุกสนานที่ตนกับเพื่อนเคยมีร่วมกัน bad dream คือ ผู้บันทึกเล่าเรื่องฝันร้าย

go.outz driverz!!*

(<http://praewwy.diaryhub.com/?20041223>)

เนื้อหาของไดอะรี่โดยสรุป :

ผู้บันทึกเล่าถึงความลำบากของตนในการเดินทางไปธุระนอกบ้าน เพราะคนขับรถลาออก

ย้อนรอยงานฟิค 88 สุดมันส์

(<http://for-men.diaryhub.com/?20041213>)

เนื้อหาของไดอะรี่โดยสรุป :

ผู้บันทึกเล่าย้อนถึงบรรยากาศความสนุกสนานของงานแสดงดนตรีที่จัดโดยสถานีวิทยุฟิค 88

เล่นแคม

(<http://for-men.diaryhub.com/?20041216>)

เนื้อหาของไดอะรี่โดยสรุป :

ผู้บันทึกเล่าถึงการคุยกับเพื่อนโดยผ่านระบบการสนทนาแบบเอ็มเอสเอ็น และมีการใช้กล้องวิดีโอ หรือเว็บแคม เพื่อให้คู่สนทนาสามารถเห็นหน้ากันได้

MISS AC/DC

(<http://jnewja.diaryhub.com/?20041213>)

เนื้อหาของไคอะร็โดยสรุป :

ผู้บันทึกเล่าถึงบรรยากาศการไปร่วมงานประกวดสาวประเภทสอง

> > พี่ชายกูเป็นอะไรครับ?

(<http://zonteen.diaryhub.com/?20041217>)

เนื้อหาของไคอะร็โดยสรุป :

ผู้บันทึกเล่าถึงความรู้สึกของคนที่มีต่อการสนทนากับพี่ชายที่ศึกษาต่ออยู่ต่างประเทศ

ภาพลับนายแห้ว*

(<http://for-men.diaryhub.com/?20041212>)

เนื้อหาของไคอะร็โดยสรุป :

ผู้บันทึกเล่าถึงเหตุการณ์เมื่อไปออกค่ายอาสาพัฒนากับมหาวิทยาลัย และในตอนท้ายของไคอะร็ออนไลน์ได้บันทึกอวยพรวันเกิดเพื่อน รวมถึงนำภาพเพื่อนคนดังกล่าวมาตัดต่อเป็นภาพล้อเลียน

แค่ 45 ล้านเอง ถูกจะตาย

(<http://shopaholic.diaryhub.com/?20041212>)

เนื้อหาของไคอะร็โดยสรุป :

ผู้บันทึกเล่าถึงบทสนทนาระหว่างตนกับเพื่อนชาย และเพื่อนชายเปรยว่าสนใจรถรุ่นหนึ่งซึ่งมีราคาแพงพอสมควร

น่ารักอะ อยากได้

(<http://shopaholic.diaryhub.com/?20041215>)

เนื้อหาของไคอะร็โดยสรุป :

ผู้บันทึกเล่าถึงบทสนทนาระหว่างตนกับเพื่อนชาย และเล่าว่าตนประทับใจบรรจุภัณฑ์ขนมชนิดหนึ่ง ซึ่งสามารถทดลองออกแบบได้ด้วยตนเองและสั่งซื้อได้บนเว็บไซต์แห่งหนึ่ง

มิตติ้งที่เมเจอร์

(<http://panta.diaryhub.com/?20041218>)

เนื้อหาของไดอะรีโดยสรุป :

ผู้บันทึกเล่าถึงบรรยากาศการไปพบเพื่อนสนิท รวมถึงการนัดรับประทานอาหารกับผู้ที่บันทึกไดอะรีออนไลน์คนอื่นๆ

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังพบการบันทึกหัวเรื่องที่ไม่สื่อถึงเนื้อหาของไดอะรีออนไลน์ แต่เป็นหัวเรื่องเพื่อแสดงวันที่ที่ทำการบันทึกไดอะรี ได้แก่

14 ธันวาคม 2547

(<http://jnewja.diaryhub.com/?20041214>)

15 ธันวาคม 2547

(<http://jnewja.diaryhub.com/?20041215>)

21 ธันวาคม 2547

(<http://jnewja.diaryhub.com/?20041221>)

ลุงดำ อินดี้ เด็กแนว เข้าชิง

(<http://hatosung.diaryhub.com/?20041212>)

ลุงดำ Motor Expo

(<http://hatosung.diaryhub.com/?20041214>)

ลุงดำ ดีเบต ตบกระจ่าย แรงหมด ตื่นสาย

(<http://hatosung.diaryhub.com/?20041218>)

รวมมิตรนางเอก...

(<http://oilstory.diaryhub.com/?20041212>)

นางเอกโทรขาย..

(<http://oilstory.diaryhub.com/?20041216>)

นางเอกไทยๆ...

(<http://oilstory.diaryhub.com/?20041217>)

4.1.4.2 การวิเคราะห์หัวข้อเรื่องโดยพิจารณาลักษณะของการใช้วัจนภาษา ได้แก่

1) การใช้คำเรียกขาน ได้แก่

ดูลำปัญญ่าอ่อน จากตัวอย่างหัวข้อเรื่อง **ดูลำ อินดี้ เด็กแนว เข้าชิง, ดูลำ Motor Expo, ดูลำ ดีเบต ตบกระจ่าย แรงหมด ตื่นสาย** มีการตัดทอนคำเหลือแค่คำเรียกว่า **ดูลำ** แล้วจึงเติมประโยคหัวเรื่องขยายความเพื่อสรุปเนื้อหาที่ตนเองได้บันทึกไว้บนไดอะรี่ออนไลน์ ณ วันนั้น

นางเอก's ไดอารี่ จากตัวอย่างหัวข้อเรื่อง **รวมมิตรนางเอก..., นางเอกโทรทรวง..., นางเอกไทยๆ** ... มีการตัดทอนคำเหลือแค่คำว่า **นางเอก** เพื่อเป็นคำแทนตัวผู้บันทึกและใช้เป็นส่วนหนึ่งของหัวข้อเรื่อง จากนั้นจึงเพิ่มเติมรายละเอียดการสรุปเนื้อหาที่ตนเองได้บันทึก ณ วันนั้น

Goethe ซึ่งเป็นชื่อของกวีเอกชาวเยอรมนี ดังนั้น ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์จึงบันทึกหัวข้อเรื่องด้วยชื่อเมื่อบันทึกถึงความประทับใจที่มีต่อบุคคลท่านนี้

MISS AC/DC เป็นชื่อเฉพาะของการประกวด

2) การใช้ประโยคคำถาม ได้แก่

>>พี่ชายกูเป็นอะไรครับ? ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ใช้เครื่องหมายทางคอมพิวเตอร์ >> แทนลูกศรเพื่อแสดงหัวข้อเรื่อง โดยเรียกพี่ชายของตนเองว่า **พี่ชายกู** คำว่า **พี่ชาย** เป็นคำนามเรียกผู้ชายที่มีอายุมากกว่าผู้เรียกไม่มากนัก **กู** เป็นสรรพนามบุรุษที่ 1 แทนตนเอง **เป็นอะไร** คือส่วนที่แสดงว่าเป็นประโยคคำถาม **ครับ** เป็นคำลงท้ายเพื่อแสดงเพศชาย ส่วนเครื่องหมายคำถาม ? เป็นการเน้นว่าประโยคดังกล่าวคือ ประโยคคำถาม

3) การใช้ภาษาต่างประเทศ ได้แก่

miss.fun*bad dream!! และ **go.outz*driverz!!** เป็นหัวข้อเรื่องที่มีการนำภาษาอังกฤษมาใช้ร่วมกับสัญลักษณ์ทางคอมพิวเตอร์ ดังนี้ **miss** แปลว่า คิดถึง **fun** แปลว่า ความสนุกสนาน โดย . เป็นการเชื่อมคำสองคำนี้เข้าด้วยกัน ดังนั้น จึงหมายถึงการคิดถึง ความสนุกสนาน **go** แปลว่า ไป **out** แปลว่า ข้างนอก และเมื่อมี . เชื่อมจึงหมายถึง การออกไปข้างนอก ส่วน * เป็นเครื่องหมายคั่นระหว่างประเด็น 2 ประเด็นของหัวข้อเรื่อง **bad dream** แปลว่า ฝันร้าย **driver** แปลว่า คนขับรถ และ

เครื่องหมาย !! แสดงการเน้นความรู้สึกลึกซึ้งมากกว่าปกติ นอกจากนั้น ตัวอย่าง *go.outz*driverz!!* ยังมีการใช้วงเล็บภาษาที่น่าสนใจคือ การใช้ ๕ ท้ายพยางค์เพื่อเน้นการออกเสียงที่แปลก โดยไม่ได้เกี่ยวข้องกับกฎไวยากรณ์ภาษาอังกฤษแต่ประการใด

4) การใช้คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศแทนภาษาไทย ได้แก่

เดทเป็นคู่ๆ คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศที่ปรากฏคือ **เดท** ซึ่งมาจากคำว่า *date* แปลว่า การนัดหมาย คำว่า **เดท** เป็นคำทับศัพท์ที่มีการใช้อย่างแพร่หลายเพื่อสื่อถึงการนัดหมายระหว่างผู้หญิงและผู้ชาย

เล่นแคม คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศที่ปรากฏคือ **แคม** ซึ่งมาจากคำว่า *Web cam* คือกล้องขนาดเล็กติดกับคอมพิวเตอร์เพื่อให้ผู้สนทนาผ่านเครือข่ายเว็บไซต์สามารถเห็นหน้ากันได้

มีตติ้งที่เมเจอร์ คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศที่ปรากฏคือ **มีตติ้ง** ซึ่งมาจากคำว่า *meeting* แปลว่า การพบปะสังสรรค์

5) การบันทึกเพื่อแทนเสียงพูด ได้แก่

เพราะว่าเรารู้กันจริง ๆ นะ และ น่ารักอะ อยากได้ จากตัวอย่าง คำว่า **นะ** และ คำว่า **อะ** เป็นคำลงท้ายประโยคแบบสนทนาที่ไม่มีมีความหมายใด ๆ ในประโยค

4.1.5 การใช้คำบนไดอะรี่ออนไลน์

จากการศึกษา การใช้คำบนไดอะรี่ออนไลน์ โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างไดอะรี่ออนไลน์ที่มีผู้เข้าชมสูงสุด 10 อันดับ บนเว็บไซต์ <http://www.diaryhub.com/> ผู้วิจัยพบการใช้คำบนไดอะรี่ออนไลน์ทั้งหมด 6 ลักษณะ ได้แก่ การใช้คำเรียกขาน การใช้คำแทนเสียงพูด การใช้คำเลียนแบบโฆษณา การใช้คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศแทนภาษาไทย การใช้คำสแลง และการใช้คำต้องห้าม

1) การใช้คำเรียกขาน

จากการศึกษา การใช้คำเรียกขาน ผู้วิจัยพบลักษณะการใช้คำเรียกขานบนไดอะรี่ออนไลน์แบ่งได้เป็น การใช้คำสรรพนาม และการใช้คำนาม ดังนี้

1.1) การใช้คำสรรพนาม

การใช้คำสรรพนามบนไดอะรี่ออนไลน์ สามารถแบ่งเป็น การใช้คำสรรพนามในการเรียกตนเอง และการใช้คำสรรพนามในการเรียกผู้อื่น

1.1.1) การใช้คำสรรพนามในการเรียกตนเอง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยพบการใช้สรรพนามในการเรียกตนเองบนไดอะรี่ออนไลน์ 2 ลักษณะ คือ การใช้สรรพนามที่บ่งบอกเพศในการเรียกตนเอง และการใช้สรรพนามที่ไม่บ่งบอกเพศในการเรียกตนเอง

ตัวอย่างของการใช้สรรพนามที่บ่งบอกเพศในการเรียกตนเองในการบันทึกเนื้อหาไดอะรี่ออนไลน์ มีดังนี้

วันเกิดหนู มะมีคัยจำ

(<http://panta.diaryhub.com/?20041212>)

แ้ว ทอ-ระ-สับ หนูหายย

(<http://shopaholic.diaryhub.com/?20041212>)

เค่วเค้าจะ ได้กินข้าวฟรีแระตัว

(<http://praewwy.diaryhub.com/?20041212>)

มีใครมองตามชั้นอยู่หรือเปล่านี..

(<http://serendipity.diaryhub.com/?20041216>)

เมื่อวานผมทำอะไรบ้าง

(<http://hatosung.diaryhub.com/?20041212>)

จากตัวอย่างการใช้สรรพนามในการเรียกตนเองดังกล่าว มีการปรากฏคำบ่งบอกเพศ ได้แก่ **หนู** **เค้า** **ฉัน** **ผม** กล่าวคือ คำว่า **เค้า** และคำว่า **ฉัน** เป็นคำสรรพนามบุรุษที่ 1 แทนตัวผู้พูดเพศหญิง คำว่า **ผม** เป็นคำสรรพนามบุรุษที่ 1 แทนตัวผู้พูดเพศชาย ส่วนคำว่า **หนู** มีการปรับคำมาจากคำว่า **หนู** ซึ่งเป็นคำสรรพนามบุรุษที่ 1 แทนตัวเด็กผู้หญิงในภาษาไทย ซึ่งตามหลักการออกเสียงภาษาไทยที่ถูกต้อง **หนู** เป็นคำที่มีการควบเสียง **ห** **หีบ** **นำ** **น** **หนู** ตามหลักการออกเสียงต้องเป็นเสียงจัตวา แต่วัยรุ่นปัจจุบันนิยมปรับคำว่า **หนู** เป็น **นู** โดยใช้รูปจัตวาเพื่อบังคับการออกเสียงพูดให้เป็นเสียงจัตวาเหมือนคำว่า **หนู** ตามหลักภาษาไทยที่ถูกต้อง

สำหรับการใช้สรรพนามที่ไม่บ่งบอกเพศในการเรียกตนเอง มีตัวอย่างดังนี้

ในที่สุด เราก็เข้าห้องเรียนก่อนเหล่าซือจนได้ หลังจากพยายามมาห้าสัปดาห์ติดต่อกัน

(<http://serendipity.diaryhub.com/?20041212>)

ไ้อเราก็นึกว่ามุขโคดลงมา

(<http://for-men.diaryhub.com/?20041213>)

แค่กูไม่ได้บอกชื่อเพื่อนที่คุยด้วย เสียแะ วันแตกใส่

(<http://praewwy.diaryhub.com/?20041212>)

ข้าน้อยขอการวะ

(<http://hatosung.diaryhub.com/?20041212>)

จากตัวอย่างการใช้สรรพนามที่ไม่บ่งบอกเพศในการเรียกตนเอง มีการปรากฏคำสรรพนามที่ไม่บ่งบอกเพศ ได้แก่ เรา ไ้อเรา (คำว่า ไ้อเรา มาจากคำว่า ไ้อเรา เป็นคำที่มีการบันทึกตามเสียงพูดของผู้บันทึก) กู ข้าน้อย คำดังกล่าวถือเป็นคำสรรพนามโดยรวมที่สามารถใช้ได้ทั้งเพศชายและเพศหญิง

นอกจากนั้นแล้ว ผู้วิจัยยังพบลักษณะการใช้สรรพนามที่ไม่บ่งบอกเพศในการเรียกตนเอง แต่สามารถทราบเพศของผู้บันทึกจากบริบทของเนื้อหาได้อะไรออนไลน์ ได้แก่

ครูเกลียดพวกแอบอ้าง อีของปลอม!

(<http://praewwy.diaryhub.com/?20041212>)

วันนี้ไม่เขียนไรมากนะครั้บ แบบว่ากูเบื่้อๆ

(<http://zonteen.diaryhub.com/?20041212>)

กูลื้มกะป้า

(<http://oilstory.diaryhub.com/?20041213>)

จากตัวอย่างจะเห็นว่ามีการใช้สรรพนามบุรุษที่ 1 จำนวน 3 คำ คือ **ครู กู และกู** ซึ่งคำว่า **ครู** และ **กู** มีการปรับคำมาจากคำว่า **กู** กล่าวคือ คำว่า **ครู** มีการเพิ่มพยัญชนะควบกล้ำ จากคำว่า **กู** เพิ่มพยัญชนะ **ร** เรือ จึงกลายเป็น **ครู** ส่วนคำว่า **กู** มีการปรับสระเสียงยาวเป็นสระเสียงสั้น จากสระอุ ในคำว่า **กู** ปรับเป็นสระอู กลายเป็นคำว่า **กู**

ผู้อ่านไดอะรี่ออนไลน์สามารถทราบเพศของผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ได้จากบริบทของทั้ง 3 ประโยค คือ ตัวอย่างแรกมีการใช้คำว่า **อีของปลอม** ซึ่งปรับมาจากคำว่า **อีของปลอม** ซึ่งการแทนตัวบุรุษที่ 3 ว่า **อี** เป็นลักษณะการใช้คำของเพศหญิง ส่วนตัวอย่างอีก 2 ประโยคต่อมา ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์มีการลงท้ายประโยคว่า **ครั้บ และ กะ** ซึ่งในภาษาไทย คำว่า **ครั้บ และ กะ** เป็นคำลงท้ายเพื่อบ่งบอกเพศชายและเพศหญิงตามลำดับ

1.1.2) การใช้สรรพนามในการเรียกผู้อื่น

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยพบการใช้สรรพนามในการเรียกผู้อื่นบนไดอะรี่ออนไลน์ 2 ลักษณะ คือ การใช้สรรพนามที่บ่งบอกเพศในการเรียกผู้อื่น และการใช้สรรพนามที่ไม่บ่งบอกเพศในการเรียกผู้อื่น

ตัวอย่างของการใช้สรรพนามที่บ่งบอกเพศในการเรียกผู้อื่นในการบันทึกไดอะรี่ออนไลน์ มีดังนี้

พล่ามมานานน happy birthday ละกันนะยะ **หล่อน**

(<http://praewwy.diaryhub.com/?20041213>)

ซิกี้ทำท่าตกใจเอามือทาบอก

(http://jnewja.diaryhub.com/?20041219)

จากตัวอย่าง จะพบว่ามีการใช้สรรพนามบ่งบอกเพศในการเรียกผู้อื่น คือ **หล่อน** และ **ซี** คำว่า หล่อน เป็นคำที่ในภาษาไทยใช้เป็นสรรพนามบุรุษที่ 2 หรือบุรุษที่ 3 ที่เป็นเพศหญิง ส่วนคำว่า ซี เป็นคำเลียนเสียงคำว่า she ซึ่งเป็นคำสรรพนามบุรุษที่ 3 เพศหญิงในภาษาอังกฤษ

สำหรับการใช้สรรพนามที่ไม่บ่งบอกเพศในการเรียกผู้อื่น มีตัวอย่าง ดังนี้

ประเด็นการใช้สรรพนามที่ไม่บ่งบอกเพศในการเรียกผู้อื่น ผู้วิจัยพบการใช้สรรพนามบุรุษที่ 2 และการใช้สรรพนามบุรุษที่ 3 ดังตัวอย่าง

ที่คุณเห็นว่าหน้ามีเปลี่ยนไปหนะคงเพราะว่ามันบานขึ้นละมั้งไม่ได้ไปทำอะไรมาทั้งนั้นนะกะ
รับทราบด้วย

(http://shopaholic.diaryhub.com/?20041213)

รักกันแล้ว จะชิงทำไมคับ (เป็นข่าวเน่มีงง....)

(http://zonteen.diaryhub.com/?20041213)

สรรพนาม **คุณ** และ **มีงง** เป็นสรรพนามบุรุษที่ 2 เพื่อสื่อสารกับผู้อ่านไดอะรี่ออนไลน์คนอื่น โดยคำว่า มีงง มาจากคำว่า มีง โดยเป็นคำที่มีการบันทึกตามเสียงพูดของผู้บันทึก มีการเพิ่มเสียงวรรณยุกต์โท เพื่อให้เกิดเสียงสูง เสมือนการขึ้นเสียงในกรณีที่ผู้เขียนต้องการสื่อให้ผู้อ่านทราบถึงอารมณ์ขณะนั้น

ส่วนตอนเช้าก็ลอง *breakfast* กับ บัวชมพู ฟอร์ด แต่ไม่ได้นั่งกินด้วยกันนะ แกกินเสร็จไปก่อนเค้าแล้วละ

(http://for-men.diaryhub.com/?20041212)

ทีนี้ด้อมซื้อทาโรไปห่อหนึ่งด้วยไข่ฝ้ายมันก็เอาแอปไว้ได้โต๊ะเรียน พอเหล้าซื้อหันไปทางอื่น มันก็ควักขึ้นมาใส่ปาก ยังกะเด็กประถมแอบกินขนมในห้องเรียนเนอะ

(<http://serendipity.diaryhub.com/?20041212>)

มิสอียิปต์ กับไพร่พลชนนากของเธอ

(<http://jnewja.diaryhub.com/?20041213>)

สรรพนาม คำ มัน เธอ ดังตัวอย่างที่ปรากฏบนไดอะรี่ออนไลน์ เป็นสรรพนามบุรุษที่ 3 ที่ค่อนข้างเป็นกลาง ไม่ได้เฉพาะเจาะจงเพศของบุคคลผู้นั้น

1.2) การใช้คำนาม

จากการศึกษา การใช้คำนามบนไดอะรี่ออนไลน์ที่มีผู้เข้าชมสูงสุด 10 อันดับ บนเว็บไซต์ <http://www.diaryhub.com/> ผู้วิจัยพบการใช้คำนามในการเรียกตนเองและผู้อื่น 6 ลักษณะ ได้แก่ คำเรียกชื่อ คำเรียกญาติ คำนำหน้าชื่อ คำบอกอาชีพ คำที่บอกความสัมพันธ์บางอย่าง และคำที่แสดงความรัก

1.2.1) การใช้คำนามในการเรียกตนเอง

คำเรียกชื่อ

จากการสัมภาษณ์ และการศึกษาการใช้คำนามในการเรียกชื่อตนเอง ผู้วิจัยพบว่า ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ 8 คนจากจำนวน 10 คนมีการใช้ชื่อเล่นของตนเอง และชื่อผู้บันทึกในการเรียกแทนตนเองบนไดอะรี่ออนไลน์

นายต้นมหาทรายที่บ้านด้วย คือใจที่สูด

(<http://sign-ton.diaryhub.com/?20041212>)

สำหรับที่พัก แฉ่พักในห้องพยาบาลของเด็กๆเค้า

(<http://for-men.diaryhub.com/?20041212>)

จริงๆต้องก็ตื่นแล้วอะนะ แต่จี้เกียจลุกอะ

(<http://serendipity.diaryhub.com/?20041212>)

แพนบั้งไปเลย บักบงอ เอ็มมี่ แคนงาน โรออน กันอยู่เด่นกันสุดชีวิต

(<http://panta.diaryhub.com/?20041212>)

มีขอบนะมีว่าสวยคิๆ ไร่ถูก Lotto พันล้านจะซื้อมาจับ

(<http://shopaholic.diaryhub.com/?20041212>)

แพรวไม่ได้ทุคนานแล้ว ว่าแพรวรักโอมากขนาดไหน ในใจ

(<http://praewwy.diaryhub.com/?20041213>)

นิวชอบที่นี้ะ แต่เสียดายว่าอาจเป็นเพราะมีงบน้อยหรืออะไรก็ตามแต่ ตึกรามอาคาร
ทั้งหลายต้นไม้ต้นไร่เลยมีค้อยได้รับการดูแลมากนั้ก ทั้ง ๆ ที่นิวว่าสถานที่เค้าโอ้อ่าและถ้าดูแลดี ๆ
มันจะสวยงามมาก ๆ เลยแหละ

(<http://jnewja.diaryhub.com/?20041219>)

ออยเลือกตัดใครออกจากชีวิตแล้วก็ตัดจริงๆ.. ไม่ต้องมายุ่งอะไรกันอีก

(<http://oilstory.diaryhub.com/?20041212>)

ปด. กราบขอบคุณ เคะเวง ที่สละเวลาอ่านเมลล์อันแสนยาวเหยียดของนางเอก

(<http://oilstory.diaryhub.com/?20041212>)

นอกจากนี้ ยังปรากฏการใช้คำนามอื่นแทนการใช้ชื่อเล่นของตนเอง และชื่อผู้บันทึกในการ
เรียกแทนตนเองบนไดอะรี่ออนไลน์ อาทิ

สาวน้อยร่างใหญ่ยักษ์คนนี้จะป็นกำลังใจให้ทุกท่านนะคะ

(<http://jnewja.diaryhub.com/?20041214>)

ps. เมื่อคืนไม่ได้ออนเอ็มฯ...ขอโทษสำหรับคนที่อยากคุยกับคนหล่อนะคับ 555 (มีใครอยากคุยกับกูวะ -*~)

(<http://zonteen.diaryhub.com/?20041215>)

คำนำหน้าชื่อ

ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์มีการใช้คำนำหน้าชื่อเล่นของตนเอง ดังนี้

ผู้ทรายไปรับนายดันที่ทำนันทน์

(<http://sign-ton.diaryhub.com/?20041212>)

ช่วงนี้ อีแพรวเสียน้ำตา ก็มีคนแฉเนี่ยะ ใจร้ายโคด ๆ เมื่อวาน เกิดอาการ งอल्ली อีแพรวคะ

(<http://praewwy.diaryhub.com/?20041212>)

1.2.2) การใช้คำนามในการเรียกผู้อื่น

คำเรียกชื่อ

ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์มีการใช้คำนามในการเรียกชื่อผู้อื่นหลายลักษณะ กล่าวคือ เรียกชื่อเล่นของผู้ที่ตนกล่าวถึง หรือเลี่ยงการเรียกชื่อเล่นด้วยการเรียกชื่อผู้บันทึกคนนั้นแทน ได้แก่

ฝ่ายเจ็บคอป่าว ??

(<http://serendipity.diaryhub.com/?20041212>)

จากตัวอย่าง ผู้บันทึกคนนี้เอ่ยชื่อเล่นผู้ที่ตนเองถามบนไดอะรี่ออนไลน์ว่า ฝ่าย

โทรหาแฉเกิล วันอังคาร ไปเที่ยวกัน

(<http://panta.diaryhub.com/?20041212>)

จากตัวอย่าง ผู้บันทึกคนนี้เลี่ยงการเอ่ยชื่อเล่นผู้ที่ตนเองเอ่ยพาดพิงถึงด้วยการเรียกว่า แฉเกิล ซึ่งเป็นชื่อที่บุคคลที่ถูกเอ่ยถึงดังกล่าวใช้เรียกตนเองในการบันทึกไดอะรี่ออนไลน์

จากการศึกษา คำนามในการเรียกชื่อผู้อื่น ผู้วิจัยยังพบอีกว่า ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์มีการเอ่ยถึงบุคคลที่ 3 ซึ่งเป็นผู้ที่มีชื่อเสียง อาทิ นักแสดง นักร้อง เป็นต้น โดยการเอ่ยชื่อนั้นจะมีการระบุลักษณะสำคัญของผู้นั้นเพื่อให้ผู้อ่านไดอะรี่ออนไลน์ทราบว่าตนกำลังเอ่ยถึงใคร โดยไม่จำเป็นต้องอธิบายความเพิ่มเติม ดังตัวอย่าง

ช่วงนี้นอนน้อย ลิวขึ้นเต็มหน้าเลย วันก่อนมีขึ้นมาตรงระหว่างหัวคิ้วเม็ดหนึ่ง เลยไปไวยวายกะไอ้ตัวมีเป็นสิ่ว ไอ้ตนิสัยไม่ดีมากๆ นอกจากจะไม่ปลอบแล้ว ยังหัวเราะเยาะเย้ยว่ามีเป็น **เต๋อ ดอกสะเดาอะ** ><~ มีไฟกลางหน้าผาก แงๆ ว่านู้ทำไมम्म

(<http://shopaholic.diaryhub.com/?20041213>)

ผู้บันทึกเล่าว่าตนมีสิ่วขึ้นกลางหน้าผากและเปรียบเทียบว่า ลักษณะสิ่วนี้เหมือนไฟกลางหน้าผากของ **เต๋อ ดอกสะเดา** นักแสดงตลกชายผู้หนึ่ง ซึ่งการเรียกชื่อบุคคลที่ถูกเอ่ยถึงว่า **เต๋อ** ผู้อ่านไดอะรี่ออนไลน์อาจจะไม่ทราบว่าคือใคร เมื่อผู้บันทึกเอ่ยว่า **เต๋อ ดอกสะเดา** ทำให้ผู้อ่านสามารถทราบและเข้าใจได้ทันที

คำเรียกญาติ

พอ 4 โมงเย็น นู๋ทรายมีนัดคุยหนังกับน้องซี ที่เมเจอร์นนทบุรี

(<http://sign-ton.diaryhub.com/?20041212>)

ไปกิน โออิชิ ไปสยาม ไปถึงสยาม เจอพี่แห้วด้วย

(<http://panta.diaryhub.com/?20041212>)

จากตัวอย่าง ผู้บันทึกใช้คำว่า **น้อง** และ **พี่** นำหน้าชื่อผู้ที่ตนเองเอ่ยถึงบนไดอะรี่ออนไลน์ โดยคำว่า **น้อง** เป็นคำเรียกผู้ที่อายุน้อยกว่า และ **พี่** เป็นคำเรียกผู้ที่อายุมากกว่า ซึ่งอาจเป็นญาติที่มีความสัมพันธ์ทางสายเลือดโดยตรง หรือเรียกตามลำดับอาวุโสก็ได้

คำนำหน้าชื่อ

จากนั้นนายต้นก้อมาที่บ้านทราย อีอิมานั่งดูหนังกัน 2 เรื่อง

(<http://sign-ton.diaryhub.com/?20041212>)

นาย เป็นคำนำหน้าชื่อแสดงเพศชาย

วันนี้ตื่นมา 8 โมงกว่า ยังง่วงอยู่เลย แล้วก็มาอาบน้ำให้ไอ้ชิ ไอ้กิ

(<http://hatosung.diaryhub.com/?20041212>)

คำว่า ไอ้ เป็นคำเรียกที่แสดงความสนิทสนมเป็นกันเองระหว่างผู้เรียกและผู้ถูกเรียก

คำบอกอาชีพ

ก่อนเดินทาง เจอยามหน้ามหาลัยนั่งอ่านหนังสืออยู่

(<http://for-men.diaryhub.com/?20041212>)

ดีเจทีเคซึ่งแมงกะไซค์มา แต่ดีเจที่อปซึ่งปอร์เซมา

(<http://for-men.diaryhub.com/?20041213>)

เข้าเรื่องเลย เมื่อวานยั่วกับการทวงหนี้มากๆ ดึงเรื่องมา 3 เดือนแล้ว อ่างนุ่นอ่างนี้ เคียววันนี้
โทรไป บอกสุกรนี้ ไม่ได้เช็ค คุณก็เตรียมรอตหมายจากทนายละกัน ผมจะให้ทนายทวงเงินแล้ว
เซ็ง

(<http://hatosung.diaryhub.com/?20041214>)

วันนี้ไปถ่ายเอกสารที่จะใช้อ้างอิงเพิ่มที่หอสมุด มศว ประสานมิตร เทคนิคของคนถ่าย
เอกสารที่นี่ยังล้าลึกและรวดเร็วควรค่าแก่การที่คนถ่ายเอกสารตามหอสมุดมหาวิทยาลัยอื่น ๆ จะมา
ศึกษาดูงานเป็นอย่างยิ่ง

(<http://jnewja.diaryhub.com/?20041214>)

จากตัวอย่าง พบคำบอกอาชีพ ได้แก่ ยาม ดีเจ ทนาย และ คนถ่ายเอกสาร

คำที่บอกความสัมพันธ์บางอย่าง

เมียหลวง มะอยู่ เมียเล็ก ซิงนะจ๊ะ จ๊ับๆ

(<http://panta.diaryhub.com/?20041212>)

ในที่นี้ คำว่า **เมียหลวง** และ **เมียเล็ก** ไม่ได้มีความหมายนัยตรงว่า ผู้หญิงที่เป็นภรรยาของผู้ชาย แต่เป็นคำที่ผู้บันทึกคนนี้ใช้เรียกผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์อีก 2 คนที่สนิทสนมกัน

รู้สึกแย่มากะคนอ่านนิคหน่อย แบบว่าถ้าเปิดได้นี้มาแล้วหวังจะเจอไรดี ๆ คงคิดผิดมหันต์

(<http://shopaholic.diaryhub.com/?20041212>)

จากตัวอย่างนี้ ผู้บันทึกเล่าว่า ตนรู้สึกไม่ดีต่อคนอ่าน คือ คนอ่านไดอะรี่ออนไลน์

พอเรียนเล็คก็ไปนั่งหม่ำข้าวกับเพื่อนๆ แล้วก็ไปหานายต้น

(<http://sign-ton.diaryhub.com/?20041214>)

เพื่อน ๆ เป็นการเอ่ยถึงเพื่อนโดยรวม ไม่ได้เจาะจงว่าเป็นเพื่อนคนใดคนหนึ่ง

คำที่แสดงความรัก

พระเอกของนุ้ทราย

(<http://sign-ton.diaryhub.com/?20041213>)

นายต้นนะ ได้งานอีกแล้ว เอาดั่งค้ออีกแล้ว เอาดั่งค้อมาแบ่งบ้างนะจ๊ะ ที่รัก

(<http://sign-ton.diaryhub.com/?20041213>)

คำว่า **พระเอกของนุ้ทราย** และ **ที่รัก** เป็นคำที่แสดงความรักของผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ โดยคำว่า พระเอก ไม่ได้หมายถึงพระเอกละคร หรือพระเอกภาพยนตร์ แต่เป็นพระเอกในชีวิตรักของผู้บันทึกคนนี้

2) การใช้คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศแทนภาษาไทย

ผู้วิจัยพบการใช้คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศแทนภาษาไทย ดังนี้ การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษโดยเขียนเป็นภาษาอังกฤษ การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษโดยเขียนเป็นภาษาไทย และการใช้คำทับศัพท์ภาษาจีนโดยเขียนเป็นภาษาไทย

2.1) การใช้คำภาษาอังกฤษ

ส่วนตอนเช้าก็ลอง **breakfast** กับ บัวชมพู ฟอร์ด

(<http://for-men.diaryhub.com/?20041212>)

คำว่า **breakfast** เป็นคำภาษาอังกฤษ หมายถึง อาหารเช้า

จะ ไปทำ **Workshop** ที่บ้านแพรว

(<http://shopaholic.diaryhub.com/?20041212>)

คำว่า **workshop** เป็นคำภาษาอังกฤษ หมายถึง การประชุมเชิงปฏิบัติการ

อัย มีชื่อไดอารี่นิวเข้าเป็น **candidate** ของสาขาวรรณศิลป์ด้วยหรอเนี่ย

(<http://jnewja.diaryhub.com/?20041212>)

คำว่า **candidate** เป็นคำภาษาอังกฤษ หมายถึง ผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อให้ได้รับคัดเลือก

การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษโดยเขียนเป็นภาษาอังกฤษดังกล่าว ยังปรากฏการใช้คำทับศัพท์เฉพาะอีกด้วย

เด๋วอาทิตย์หน้ามี **Cast** โฆษณา Fanta เด๋วคราวนี้หนูทรายได้ไป **Cast** แล้ว

(<http://sign-ton.diaryhub.com/?20041213>)

คำว่า **Cast** เป็นคำทับศัพท์ของการถ่ายทำโฆษณา หมายถึง การแคสติ้ง หรือการทดสอบบท

นี่คือ **EXTRA MAIN** ทั้งหมด 7 คน

(<http://sign-ton.diaryhub.com/?20041217>)

คำว่า **extra main** เป็นคำทับศัพท์ของการถ่ายทำโฆษณา หมายถึง ตัวประกอบหลักในงานโฆษณาชิ้นนั้น ๆ

มี **supplier** เอาเค้ามามาให้

(<http://hatosung.diaryhub.com/?20041217>)

คำว่า **supplier** เป็นคำทับศัพท์เชิงพาณิชย์ หมายถึง ผู้แทนจำหน่าย จัดหา หรือจัดส่งสินค้า

นอกจากการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษโดยเขียนเป็นภาษาอังกฤษแล้ว ผู้วิจัยยังพบการปรับลักษณะการสะกดคำภาษาอังกฤษ อาทิ

ไปแล้วดีก่า ง่วงนอนจังเลยอะ อีอิ ..G' Nite..

(<http://sign-ton.diaryhub.com/?20041217>)

คำว่า **G'Nite** เป็นคำที่มาจากคำศัพท์ภาษาอังกฤษว่า Good Night ซึ่งเป็นคำกล่าว ราตรีสวัสดิ์ โดยมีการปรับคำว่า Good เป็น G' เพื่อให้สั้นกระชับและง่ายต่อความเข้าใจของกลุ่มสนทนา ส่วนคำว่า Nite เป็นคำภาษาอังกฤษแบบไม่เป็นทางการของคำว่า Night ซึ่งมีความหมายว่า กลางคืน

นี่เลย พราวลีทุพรีเซนต์มากกกก... "เกสซ์ บอดี ไวท์ โลชั่น" ขวดละ 21 บาท

(<http://oilstory.diaryhub.com/?20041217>)

คำว่า **พราวลีทุพรีเซนต์** ตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า proudly to present หมายถึง ภูมิใจนำเสนอ

แพนเลยโดน **ซูเพล็ก** หายไปเลย

(<http://panta.diaryhub.com/?20041218>)

คำว่า **ซูเพล็ก** ตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า suplex ซึ่งเป็นท่ากีฬามวยปล้ำ

2.2) การใช้คำทับศัพท์ภาษาจีน

ในที่สุด เราก็เข้าห้องเรียนก่อนเหล่าซือจนได้

(<http://serendipity.diaryhub.com/?20041212>)

คำว่า **เหล่าซือ** เป็นคำอ่านภาษาจีน หมายถึง ครู หรืออาจารย์

หลังจากนั้นก็ไปกินเลี้ยงครับ เลี้ยงขึ้นบ้านใหม่ เจ้าของบ้านเป็นเซียงต้ง มาจากเมืองจีน มาได้ 10 กว่าปี

(<http://hatosung.diaryhub.com/?20041212>)

คำว่า **เซียงต้ง** หรือ ซิงต้ง เป็นคำอ่านภาษาจีน หมายถึง คนจีน

3) การใช้คำเพื่อเลียนเสียงพูด

การใช้คำเพื่อเลียนเสียงพูด มีจุดประสงค์ในการสื่ออารมณ์ของผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ให้ได้มากที่สุด เพื่อชดเชยการเขียนที่ไม่อาจถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกออกมาได้ครบถ้วนเหมือนการพูด การบันทึกเพื่อเลียนเสียงพูดมักปรากฏการปรับรูปพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์เพื่อแสดงอารมณ์ดังนี้

นายต้นมหาทนายที่บ้านด้วย **ดีใจที่สุด**

(<http://sign-ton.diaryhub.com/?20041212>)

คำว่า **ดีใจที่สุด** ปรับมาจากคำว่า ดีใจที่สุด โดยผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์บันทึกคำนี้ตามเสียงพูดจริงว่า สู้ด ซึ่งการปรับสระอู เป็นสระอุ ซึ่งเสียงเป็นสระเสียงยาว และการเติมวรรณยุกต์ตรี ทำให้เสียงคำว่า สูด ถูกลากให้เป็นเสียงยาวและสูงขึ้นเพื่อแสดงถึงการดีใจอย่างมาก

เครียด เครียด เครียดด แอบเซงชีวิต

(<http://praewwy.diaryhub.com/?20041216>)

คำว่า **เครียด เครียด** เป็นการเลียนเสียงจริงของการพูดโดยการเน้นเสียงสูงพร้อมกับลากเสียงยาวจากการเติมพยัญชนะท้ายของคำ คือ ด เด็ก ว่า เครียดด เพื่อแสดงว่า ผู้นั้นกำลังเครียดมากกว่าปกติ

ที่สำคัญ... **เค้าเลวมากกกกกกกกกกก!!!**... ไม่ว่าจะมาขอโทษหรืออะไรยังไง ออยกก็ไม่อภัยให้เน้อๆ ..

(<http://oilstory.diaryhub.com/?20041213>)

แม่งงงงง เอ้ยยยยย~.... อนุชิตไม่สบายหนักมาก... ต้องเข้าโรงพยาบาล

(<http://zonteen.diaryhub.com/?20041215>)

จากตัวอย่าง คำว่า **เลวมากกกกกกกกกกก** และ **แม่งงงงง เอ้ยยยยย** มีการซ้ำพยัญชนะสะกดท้ายคำเป็นจำนวนหลายตัวอักษรเพื่อลากเสียง แสดงถึงอารมณ์ของผู้บันทึกว่ากำลังอารมณ์ไม่ดีอย่างมาก

ไปนั่งรอ แลเกล ที่หน้าคณะ อีอิ มีคนมาขอเบอร์ ก้ากกกก

(<http://panta.diaryhub.com/?20041218>)

ก้ากกก เป็นการเขียนเพื่อเลียนแบบเสียงหัวเราะเพื่อแสดงความขบขันมากเป็นพิเศษ สังเกตได้จากการใช้สระเสียงยาว และซ้ำตัวสะกด ก ไก่ ทำพยงค์

ไหนๆก็ไหนๆแล้ว แลเลยแอบถ่ายมาให้ดูกัน กิกิ

(<http://for-men.diaryhub.com/?20041216>)

อืออืออือ... วิ้วว~~.. มาแล้วค่ะ.. ช่วงนี้อารมณ์ดี อารมณ์ดี.. มีความสุข

(<http://oilstory.diaryhub.com/?20041217>)

เมื่อวานด้อมเริ่มไม่สบายอะ เจ็บคอ แต่กินน้ำชวดเดียวกับฝ้ายไปเรียบร้อยแล้ว หุหุ

(<http://serendipity.diaryhub.com/?20041212>)

กิกิ อืออืออือ หุหุ เป็นการเขียนเพื่อแสดงว่าผู้ใช้นั้นกำลังอารมณ์ดี มีการเลียนแบบเสียงหัวเราะแบบไม่มาก สังเกตได้จากการใช้สระเสียงสั้น อาทิ สระอิ สระอุ ซึ่งจะปรับเปลี่ยนให้แตกต่างกันไปตามความต้องการ

ไม่มีใครตอบถูกใช้ปะ ถูกก็บ้าแล้ว 555+

(<http://for-men.diaryhub.com/?20041212>)

555 + เป็นการเขียนเพื่อเลียนแบบเสียงหัวเราะเพื่อแสดงความขบขันมากเป็นพิเศษ โดยลักษณะการใช้คำดังกล่าวมีความพิเศษคือ หากผู้อ่านไม่ทราบภาษาไทยจะไม่สามารถเข้าใจเสียงหัวเราะแบบนี้ได้ กล่าวคือ 555 + ออกเสียงอ่านเป็นภาษาไทยได้ว่า ห้าห้าห้า หรือ ซ่าซ่าซ่า ตามแบบการเลียนเสียงหัวเราะ ซึ่งลักษณะนี้ถือเป็นการใช้คำพ้องเสียงคำว่า 5 และ ซ่า เพื่อแสดงอารมณ์ขัน นอกจากนี้ การใช้เครื่องหมายบวกหลังตัวเลขห้า แสดงถึงเสียงหัวเราะที่ต่อเนื่องไม่สิ้นสุด

ประเด็น การบันทึกเพื่อเลียนเสียงพูด นอกจากจะมีการซ้ำพยัญชนะสะกดท้ายพยางค์ รวมถึงการบันทึกคำแสดงอารมณ์ต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องเพื่อเน้นความรู้สึกของผู้บันทึกแล้ว ยังปรากฏการที่ผู้บันทึกได้อธิบายเนื้อเรื่องตั้งใจสะกดคำผิด ทั้งที่ทราบการสะกดที่ถูกต้องอีกด้วย อาทิ

หลอนโคด ฮือๆ

(<http://for-men.diaryhub.com/?20041212>)

ทุกอย่างโอเค เสียค่าย เสียค่าย ห้องน้ำทูเรด

(<http://praewwy.diaryhub.com/?20041212>)

ยังไม่จบนะ มีอีกๆ มันส์กว่านี้ด้วย ไว้ต่อวันหลัง คิเกียดอะ

(<http://for-men.diaryhub.com/?20041213>)

ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ตั้งใจปรับการเขียนพยางค์ที่มีการพ้องเสียง คือ โคด ทูเรด คิเกียด คำเขียนที่ถูกต้องคือ โคตร (โคด) ทูเรศ (ทูเรด) จี้เกียด (จี้เกียด) ตามลำดับ ซึ่ง – ตร – ศ – จ ล้วนเป็นตัวสะกดแม่กด คือ ออกเสียงท้าย ค เด็ก ทั้งสิ้น

อย่าโกดกันนานละกันนะ ขอโทษจิงๆ

(<http://praewwy.diaryhub.com/?20041216>)

เพิ่งเคยดูครั้งแรก เซี่ยๆจิง

(<http://sign-ton.diaryhub.com/?20041212>)

ทำไมต้องไปทำมุกด้วยล่ะ มียังรู้สึกว่ามันโคงไปเลย มีไม่ชอบ จิงๆอยากให้เล็กกว่านี้หน่อยนึ่ง

(<http://shopaholic.diaryhub.com/?20041213>)

จากตัวอย่าง จะเห็นได้ว่าการตัดพยางค์ควบกล้ำ ทั้งควบแท้ และควบไม่แท้ คือ โกด จิง คำเขียนที่ถูกต้องคือ โกรธ (โกรด) จริง (จิง) ทั้งนี้ เพื่อให้ตรงกับเสียงพูดมากที่สุดเพื่อความสะดวกของตัวผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์

4) การใช้คำเลียนแบบโฆษณา

นายต้นหนาว ห่อตัวเป็นหนอนชาเขียวอยู่ข้างหลัง

(<http://sign-ton.diaryhub.com/?20041212>)

หนอนชาเขียว เป็นคำที่มาจากโฆษณาเครื่องดื่มชาเขียวยี่ห้อหนึ่ง โดยหนอนชาเขียวที่ปรากฏในโฆษณามีลักษณะคือ เป็นภาพวาดการ์ตูนตัวกลม สั้น สีเขียว และน่ารัก แตกต่างไปจากหนอนปรกติที่ผู้คนเคยเห็นและรู้สึกว่ามันน่ารังเกียจ ดังนั้น ประโยค ห่อตัวเป็นหนอนชาเขียว จึงมีความหมายว่า ห่อตัวจนกลม ซึ่งแสดงนัยความเอ็นดู มากกว่าการรังเกียจ

พิเศษสุด สำหรับคนรักสุขภาพ ยูนกลิ่นชาเขียว **เด็ดกันสดๆ ก่อนพระอาทิตย์ขึ้น**

(<http://hatosung.diaryhub.com/?20041216>)

เด็ดกันสด ๆ ก่อนพระอาทิตย์ขึ้น เป็นคำอธิบายลักษณะการเก็บใบชาเพื่อนำไปผลิตเป็นเครื่องดื่มชาเขียวยี่ห้อหนึ่ง เพื่อแสดงให้เห็นผู้รับชมโฆษณา รู้สึกถึงคุณภาพของสารสกัดจากใบชาเขียวที่ได้รับจากเครื่องดื่มชาเขียวยี่ห้อนี้

จะสรุปง่าย ๆ เลยมั้ยคะ.. เอาค่าง่าย ๆ นะ.. "โง่!!!"

(<http://oilstory.diaryhub.com/?20041216>)

คำว่า **โง่!!** ไม่ใช่คำบริภาษที่แสดงความรุนแรงทางอารมณ์ของผู้พูด แต่เป็นการแสดงการดูหมิ่นเชิงขบขัน โดยคำนี้ มาจากคำพูดติดปากของตัวละคร เรื่อง บางรักซอย 9 ทางโมเดิร์นไนน์ทีวี

แล้วกูก็ค่อยๆวางมือถือลง..... พี่ชายกู**เปลี่ยนไป!!!**

(<http://zonteen.diaryhub.com/?20041217>)

คำว่า **เปลี่ยนไป** เป็นคำที่มาจากโฆษณาหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่ง เพื่อแสดงอารมณ์ตกใจของผู้พูดว่าผู้ที่ตนกล่าวถึงนั้นเปลี่ยนไปอย่างมาก โดยการเพิ่มเสียงวรรณยุกต์จั่วเข้าไป ซึ่งถือเป็นเอกลักษณ์ของภาษาไทยที่สามารถสื่ออารมณ์ของผู้พูดให้เพิ่มขึ้น หรือลดลงได้จากการปรับเสียงวรรณยุกต์

Ping!! Pong!! ~ **ถูกต้องนะคำบบ!!**

(<http://zonteen.diaryhub.com/?20041217>)

ถูกต้องนะคำบ เป็นประโยคที่มาจากคุณปัญญา นิรันดร์กุล พิธีกรรายการแฟนพันธุ์แท้ ทางททบ.5 คำนี้เป็นคำที่มีการลากเสียงตอนท้ายคำว่า ครับ ให้ยาวขึ้นเป็น คร้าบ หรือ คำบ เพื่อสื่ออารมณ์ที่เป็นกันเองมากขึ้น

5) การใช้คำสแลง

การใช้คำสแลงที่ปรากฏบนไดอะรี่ออนไลน์ มีทั้งสแลงที่เป็นที่รู้จักของวัยรุ่นทั่วไป และสแลงที่เป็นที่รู้จักของกลุ่มผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ กล่าวคือ

5.1) สแลงที่เป็นที่รู้จักของวัยรุ่นทั่วไป

เมื่อวานไปซื้อบัตรโทรศัพท์มาเอาไว้โทรหาไอ้ต แต่แบบ บัตรเป็นบ้าไรไม่รู้ โทรได้ประมาณ 1 นาทีก็ตัดตลอดเลย คุยไปหงุดหงิดไป โมโหมากๆโทรไปเม้งแตกที่ศูนย์มัน

(<http://shopaholic.diaryhub.com/?20041215>)

เม้งแตก หมายความว่า อารมณ์เสีย

ออยเลยโทรไปวินๆๆ ว่าทำไม ไม่โอนตังคืนให้ออย

(<http://oilstory.diaryhub.com/?20041216>)

วิน หมายความว่า อารมณ์เสีย

เป็นช่วง happy to get him เอ้ย together จริงจริงงงง~ อี้ (เล่นมุขตู่ๆ ตั้งแต่เริ่ม -")

(<http://oilstory.diaryhub.com/?20041217>)

มุขตู่ หมายถึง การไม่ประสบความสำเร็จในการพูด หรือเล่าเรื่องตลก เพื่อให้ผู้ฟัง หรือผู้อ่านมีอารมณ์ร่วมด้วย

แต่มียังสติวซิลล์ต่อไป ไม่สะทกสะท้าน เพื่อนก็ถามจิง นอยยัง นอยยัง คำตอบก็อ้อย ไม่รู้สึกไรเลย มานอยก็ตอนฟรีเซนต์จิงอะแหละ

(<http://shopaholic.diaryhub.com/?20041218>)

ซิลล์ มาจากคำภาษาอังกฤษว่า chill – out หมายถึง ความรู้สึกสบาย ๆ ไม่เครียด ส่วนคำว่า นอย มาจากคำภาษาอังกฤษว่า paranoid หมายถึง อาการวิตกกังวล

แต่ก็ร้องไม่ได้กันจริงๆนะ แล้วแบบยืนกันกริบเลย ตอนหลังที่ป๊อดเลยแก้เกมด้วยการร้องเพลง

(<http://for-men.diaryhub.com/?20041214>)

ยีนกันกริบ มาจากคำว่า ยีนกันเงียบกริบ คือการยีนโดยไม่แสดงการมีส่วนร่วมใด ๆ

วงนี้มาเล่นแต่เพลงฝรั่ง แต่มันส์ดี เต็มกระจายหนุกหนานๆ

(<http://for-men.diaryhub.com/?20041214>)

เต็มกระจาย หมายถึง การที่ทุกคนร่วมเดินรำด้วยกันอย่างสนุกสนาน

ส่วนที่เวอร์ชันเกาหลีพีเน็ตเล่าให้ฟังนานแล้ว...บอกว่าคูแล้วซึ่งมาก น้ำตาแตก

(<http://zonteen.diaryhub.com/?20041218>)

น้ำตาแตก หมายถึง การร้องไห้อย่างหนัก

5.2) สแลงที่เป็นที่รู้จักของกลุ่มผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์

ฝากไดโน่งซี่ด้วยนะค่ะ

(<http://sign-ton.diaryhub.com/?20041212>)

เปิดไคมีหัยโหวตๆ นูโหวตมั่ว

(<http://panta.diaryhub.com/?20041212>)

คำว่า **ไค** ย่อมาจากคำว่า ไคอะรี หรือไคอะรี่ออนไลน์

อัฟที่ร้านนะ

(<http://panta.diaryhub.com/?20041212>)

มีเรื่องจะอัฟหลายเรื่องเลย

(<http://oilstory.diaryhub.com/?20041212>)

อัฟ มาจากคำว่า อัฟเคตไคอะรี หมายถึงการเข้ามาบันทึกไดอะรี่ออนไลน์ครั้งล่าสุดของผู้บันทึก

เมียหลวง มะอยู่ เมียเล็ก ซิงนะจ๊ะ

(<http://panta.diaryhub.com/?20041212>)

ซิง หมายถึง การคอมเมนต์ หรือการแสดงความคิดเห็นบนไดอะรี่ออนไลน์เป็นคนแรก

เอาเป็นว่าใครอยากถามไรก็เชิญเม้นท์ถามกันมาเลยนะครับ

(<http://zonteen.diaryhub.com/?20041212>)

ยังไม่ได้ตามเม้นท์ใดใครทำไหร่นะ งานยุ่งมากค้า

(<http://for-men.diaryhub.com/?20041213>)

เม้นท์ หรือคอมเมนต์ หมายถึง การแสดงความคิดเห็นของคนบนไดอะรี่ออนไลน์ของผู้อื่น

6) การเลี่ยงการใช้คำต้องห้าม

เนื่องจาก กลุ่มผู้สร้างสรรค์เว็บไซต์มีการกำหนดคำประเภทต่าง ๆ ให้เป็นคำต้องห้าม (ภาคผนวก) ซึ่งระบบการคัดกรองคำบนเว็บไซต์จะป้องกันไม่ให้คำเหล่านี้ปรากฏบนเนื้อหา ได้แก่ คำที่สื่อถึงอวัยวะเพศ คำบริภาษ รวมถึงคำที่พ้องเสียง พ้องรูปกับคำที่มีลักษณะดังกล่าว ทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ หากปรากฏคำที่มีการสะกดดังกล่าว คำคำนั้นจะถูกเปลี่ยนเป็นสัญลักษณ์อื่นที่ทางเว็บไซต์กำหนด ดังนั้น ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์จึงจำเป็นต้องหาวิธีการปรับคำเพื่อเลี่ยงการใช้คำต้องห้ามดังกล่าว

แเง่ T^T เอดยด ถ้าพวนจะเป็น อดเย็สส

(<http://for-men.diaryhub.com/?20041216>)

เอดยด หรือ อดเย็ส มาจากคำว่า อดเย็ด หมายถึง การไม่สามารถล่วงละเมิดทางเพศต่อบุคคลที่ตนต้องการ

หมดและ??... โหยย... ไม่จุใจเลย... เชี่ยยย.... 2 รูปเอง เลวมาก...-*

(<http://zonteen.diaryhub.com/?20041216>)

เชี่ย เป็นคำที่มาจากคำว่า เชี่ย เป็นคำบริภาษสื่อถึงผู้นั้นนิสัยไม่ดี ไม่น่าคบ โดยผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์มีการปรับพยัญชนะและวรรณยุกต์เพิ่มเติม เพราะผู้สร้างสรรค์เว็บไซต์กำหนดให้คำ

นี่เป็นหนึ่งในคำต้องห้าม ดังนั้น ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์จึงจำเป็นต้องหาวิธีปรับคำเพื่อเลี่ยงคำหยาบคายดังกล่าว เพื่อให้ระบบตรวจการคัดกรองคำบนเว็บไซต์ค้นพบ คือ ปรับ ช ซ้าง มาแทน ห หีบ และปรับ ไม่เอก แทน ไม่โท ซึ่งคำว่า เชี่ย เป็นคำที่มีใช้อยู่จริงในการบริภาษแบบไม่จริงจังนัก ผู้อ่านจึงสามารถเข้าใจความหมายและอารมณ์ของผู้เขียนที่ต้องการสื่อออกมาได้อย่างครบถ้วน

4.2 วังนลลลที่ปรากฎบนไดอะรี่ออนไลน์

วังนลลล หมายถึง รูปแบบการใช้ภาษาพูด หรือภาษาเขียนแบบใดแบบหนึ่งซึ่งแตกต่างจากการใช้แบบอื่นโดยบริบท หรือสถานการณ์การใช้ภาษาเป็นสำคัญ

จากการศึกษาเนื้อหาไดอะรี่ออนไลน์ที่มีผู้เข้าชมสูงสุด 10 อันดับ บน <http://www.diaryhub.com/> พบว่า วังนลลลที่ปรากฎบนไดอะรี่ออนไลน์จัดอยู่ในวังนลลลในภาษาพูดมากกว่าวังนลลลในภาษาเขียน โดยสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ วังนลลลแบบเป็นกันเอง และวังนลลลแบบสนิทสนม

4.2.1 วังนลลลแบบเป็นกันเอง เป็นรูปแบบของภาษาที่ใช้พูดโดยไม่ระมัดระวัง ไม่ต้องระวังหลักการใช้ภาษา มีการออกเสียงไม่ชัดเจน มีการรวมคำหรือกร่อนคำมาก มีการละประธาน มีการใช้คำลงท้าย คำศัพท์ที่ใช้มักมีสแลงปน

4.2.1.1 การรวบคำ หรือกร่อนคำ ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ส่วนใหญ่มักบันทึกไดอะรี่ของตนตามเสียงการสนทนาในชีวิตประจำวันทั่วไป ดังนั้น จึงพบการรวบคำ และการกร่อนคำลักษณะต่าง ๆ ปรากฎอยู่มาก

ตัวอย่าง

เป็นการพบกันครั้งที่ล้านแปดแล้ว ระหว่างแฉกับพี่บอย ประมาณว่าจำโหนกแก้มของกันและกันได้ อย่างแม่นยำ 55+ แล้วพี่บอยแกลงยืนเล่นคอนเสิร์ตนานไปหน่อย ก็เลยเสียศูนย์ ตกเวทีซะงั้นอะ 555+

(<http://for-men.diaryhub.com/?20041213>)

คำว่า **สะจั้น** มีการปรับคำหลายรูปแบบ กล่าวคือ ปรับ ส เสือ ในคำว่า สะจั้น มาจากคำว่า สะจั้น และคำว่า สะจั้น มีการปรับมาจากคำในภาษาเขียนว่า เสียอย่างนั้น

ไปหา แฉเกล ที่ ธรรมชาติ ไปนั่งรอ แฉเกล ที่หน้าคณะ อีอี มีคนมาขอเบอร์ ก้ากกก แต่กั้นะ คิดในใจ เมื่อกี้มาขอเบอร์กู ทำไมเมื่อกี้จะขอคนอื่นอีกม้ายัย มะรู้ว่าเค้าขอให้เพื่อนรู้ปาวนะ แต่จี้ มะไหวอะ เลยบอกว่า มารอแฟน เค้าก็เลย เดินไป แฉเกล ลงมา เล่าห้ยแฉเกลฟัง

(<http://panta.diaryhub.com/?20041218>)

คำว่า **ม้ายัย** **มะรู้** **มะไหว** เป็นการกร่อนคำว่า มะ มาจากคำว่า ไม่ กล่าวคือ คำในภาษาเขียนคือ ไม่ได้ ไม่รู้ ไม่ไหว

4.2.1.2 การละประธานในประโยค โดยใช้รูปศูนย์ (๐) ซึ่งเป็นคำที่ไม่ปรากฏรูป แต่ผู้อ่านจะเข้าใจจากบริบทในประโยคว่าผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ต้องการสื่อถึงใคร

ตัวอย่าง

แล้วเมื่อวานรถก็ติดมากด้วยอะ ด้อมแห่งกอยู่ราชนาเวินนานมากๆ แล้วมือถือก็โทรออกไม่ได้แล้วด้วย ๐ โกรธจริงๆ (โกรธใครหว่า) ฝ่ายก็โทรมาแว็ก ๐ เป็นระยะๆ (สมควร เพราะด้อมไปสายจริงๆอะ) แคม ๐ หาฝ่ายไม่เจอ ๐ ต้องไปวนรอบสามย่านอีกรอบนึ่ง

(<http://serendipity.diaryhub.com/?20041212>)

จากตัวอย่าง ผู้อ่านไดอะรี่ออนไลน์สามารถทราบได้จากบริบทว่า **รูปศูนย์ (๐)** หมายถึง ด้อม หรือตัวผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์

เมื่อคืนนี้เป็นไรที่ร้อนมาก เราะห้ซ้ากรรมซัดสุดๆ คือ ๐ จะไปทำ Workshop ที่บ้านแพรวซึ่งคราวที่แล้ว ๐ หลงไปถึงทางคว้นที่ออกพทยา คราวนี้ ๐ เลยไปแบบห้วนๆ เพราะสยองในใจ ก่อนไป ๐ แวะไปกินอาหารญี่ปุ่นก่อน ร้านไรไม่รู้คนเยอะมาก ๐ รอคิว 1 ชม. 15 นาที

(<http://shopaholic.diaryhub.com/?20041212>)

จากตัวอย่าง ผู้อ่านไดอะรี่ออนไลน์สามารถทราบได้จากบริบทว่า **รูปศูนย์ (๐)** หมายถึง ตัวผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์

4.2.1.3 การใช้คำลงท้าย ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์มักมีการใช้คำลงท้ายประโยค เพื่อให้การบันทึกคล้ายกับการสนทนาจริงในชีวิตประจำวันมากที่สุด

ตัวอย่าง

เฮ้อออ... มาละคะ... มีเรื่องจะอัปหลายเรื่องเลย.. แต่.. ยังเรียบเรียงไม่ถูกอะคะ -"- เอาเป็นว่า
เคียวมาอัปอีกทีละกันเนอะ..

(<http://oilstory.diaryhub.com/?20041212>)

เมื่อคืนแอบเปลี่ยว ไม่มีคนนอนด้วย 5555 ไม่ใช่สิ ไม่มีหมานอนด้วย 555 ...ปกตินอน
ด้วยกันอะ... ทำไมวะ!... นอนกับหมาดูไม่ได้ไง!!... t(-* - o) ตอนสองทุ่มกว่าๆกำลังนั่งแหกซ้อม
ปากร้องเพลงอยู่ดีๆ พี่ชายก็ส่งรูปมาให้จากเกาหลีเลย... สวยมากๆ... แต่!!... ทำไมมึงไม่ส่งรูป
น้ำนมมึงมาด้วยวะครับ??

(<http://zonteen.diaryhub.com/?20041215>)

4.2.1.4 การใช้คำสแลง ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์มีการใช้คำสแลงที่พูดใน
ชีวิตประจำวัน

ตัวอย่าง

เป็นช่วง happy to get him เอ้ย together จริงจริงงงง~~ อี้ (เล่นมุขตื้นๆ ตั้งแต่เริ่ม -"-)

(<http://oilstory.diaryhub.com/?20041217>)

มุขตื้น หมายถึง การไม่ประสบความสำเร็จในการพูด หรือเล่าเรื่องตลก เพื่อให้ผู้ฟัง หรือ
ผู้อ่านมีอารมณ์ร่วมด้วย

แต่มียังสทิวซิลส์ต่อไป ไม่สะทกสะท้าน เพื่อนก็ถามจัง นอยยัง นอยยัง คำตอบก็ยังไม่
รู้สึกไรเลย มานอยก็ตอนฟรีเซนต์จิงอะแหละ

(<http://shopaholic.diaryhub.com/?20041218>)

ซิลส์ มาจากคำภาษาอังกฤษว่า chill – out หมายถึง ความรู้สึกสบาย ๆ ไม่เครียด ส่วนคำว่า
นอย มาจากคำภาษาอังกฤษว่า paranoid หมายถึง อาการวิตกกังวล

จากการศึกษา วังลีลาบนไดอะรี่ออนไลน์ สามารถจำแนกได้เป็นวังลีลาแบบกันเองแล้ว
ยังปรากฏ วังลีลาแบบสนิทสนม ซึ่งไม่อาจแยกความแตกต่างจากวังลีลาแบบกันเองได้อย่าง

ชัดเจนนัก ข้อแตกต่างประการหนึ่งที่พอจะสังเกตได้คือ วัจนลีลาแบบสนธิทสนมนั้น ผู้ส่งสารและผู้รับสารจำเป็นต้องมีภูมิหลังเพียงพอในการทำ ความเข้าใจบริบทเนื้อหาที่ปรากฏ รวมถึงศัพท์เฉพาะกลุ่ม ในขณะที่วัจนลีลาแบบเป็นกันเองนั้น ผู้ส่งสารและผู้รับสารอาจอาศัยแค่ข้อมูลที่ใกล้เคียงกันในการทำ ความเข้าใจระดับภาษา หรือคำสแลงต่าง ๆ เป็นต้น ดังที่ผู้วิจัยจะได้กล่าวเป็นลำดับต่อไป

4.2.2 วัจนลีลาแบบสนธิทสนม เป็นรูปแบบของภาษาที่มีการละคำมากกว่าวัจนลีลาแบบเป็นกันเอง มีการใช้คำศัพท์เฉพาะกลุ่มที่ผู้อ่านนอกกลุ่มไม่เข้าใจ รวมถึงต้องมีการเข้าใจบริบทร่วมกัน

การใช้คำศัพท์เฉพาะกลุ่ม การใช้คำศัพท์เฉพาะกลุ่มที่ปรากฏบนไดอะรี่ออนไลน์นั้นคล้ายกับการใช้คำสแลง แต่ค่อนข้างซับซ้อนกว่า โดยคำศัพท์ หรือความหมายของคำศัพท์จะใช้ และเป็นที่เข้าใจกันเฉพาะในการบันทึกไดอะรี่ออนไลน์เท่านั้น

ตัวอย่าง

ฝากไดโน้องชีด้วยนะคะ

(<http://sign-ton.diaryhub.com/?20041212>)

คำว่า *ได* ย่อมาจากคำว่า ไดอะรี่ หรือไดอะรี่ออนไลน์

เมียหลวง มะอยู่ เมียเล็ก ชิงนะจ๊ะ

(<http://panta.diaryhub.com/?20041212>)

ชิง หมายถึง การคอมเมนต์ หรือการแสดงความคิดเห็นบนไดอะรี่ออนไลน์เป็นคนแรก

จากการศึกษาวัจนลีลาที่ปรากฏบนไดอะรี่ออนไลน์นั้น ผู้วิจัยพบว่า ผู้บันทึกมีการใช้วัจนลีลาแบบสนธิทสนม และแบบกันเอง กล่าวคือ ผู้วิจัยพบวัจนลีลาแบบสนธิทสนมจากการที่ผู้บันทึกใช้การรวบคำ การกร่อนคำ การบันทึกแบบละประธานของประโยคโดยใช้รูปศูนย์ (Ø) การใช้คำลงท้ายประโยคเหมือนการสนทนาในชีวิตประจำวัน และการใช้สแลงที่เป็นที่นิยมใช้กันทั่วไป ส่วนวัจนลีลาแบบกันเองบนไดอะรี่ออนไลน์นั้น ผู้วิจัยพบการใช้สแลงซึ่งเป็นคำศัพท์เฉพาะที่นิยมใช้กันในกลุ่มผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์เท่านั้น

4.3 การใช้วัจนภาษาในการนำเสนอตนเองบนไคอะร็ออนไลน์

จากการศึกษาลักษณะการใช้วัจนภาษาของผู้บันทึกไคอะร็ออนไลน์ทั้ง 10 ไคอะร็อนั้น ผู้วิจัยพบว่า ผู้บันทึกไคอะร็ทั้ง 10 คนมีการใช้วัจนภาษาที่แสดงการนำเสนอตนเองในด้านต่าง ๆ เพื่อแสดงความเป็นตัวตนของผู้บันทึกไคอะร็ ดังนั้น ในหัวข้อนี้ ผู้วิจัยจึงขอนำเสนอลักษณะของการใช้วัจนภาษาที่ผู้บันทึกไคอะร็ออนไลน์ใช้ในการนำเสนอตนเองในประเด็นต่าง ๆ ทั้งสิ้น 5 ประเด็น ได้แก่ ลักษณะทางประชากร ประกอบด้วย เพศ อายุ อาชีพ และระดับการศึกษา ประเด็นต่อมาคือ บุคลิกลักษณะนิสัย อารมณ์ความรู้สึก ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และลักษณะการดำรงชีวิต หรือกิจกรรมส่วนตัว

4.3.1 ลักษณะทางประชากร

ผู้บันทึกไคอะร็ออนไลน์มีการนำเสนอลักษณะทางประชากรของตนเองบนไคอะร็ออนไลน์มาก – น้อยแตกต่างกันไปตามแต่ละหัวข้อ ดังนี้

4.3.1.1 เพศ

จากการวิเคราะห์วัจนภาษา ผู้วิจัยพบว่า ผู้บันทึกไคอะร็ออนไลน์ส่วนใหญ่มีการนำเสนอเพศชาย – หญิงของตนเอง สังเกตได้จากลักษณะการใช้วัจนภาษา 3 ลักษณะ ได้แก่ การใช้คำเรียกขาน การใช้คำขยาย การใช้คำลงท้าย

1) การใช้คำเรียกขาน

ประเด็นการใช้คำเรียกขานในการแสดงเพศของตนเองนั้น ผู้วิจัยพบการใช้คำเรียกขาน 2 ลักษณะ ได้แก่ การใช้คำสรรพนาม และการใช้คำนาม จากการบันทึกไคอะร็ออนไลน์ทั้ง 5 ส่วน คือ ชื่อไคอะร็ ชื่อผู้บันทึก คำโปรย หัวเรื่อง และการใช้คำในเนื้อหาที่บันทึก ดังนี้

1.1) การใช้คำสรรพนาม

การใช้สรรพนามในการแสดงเพศของผู้บันทึกนั้น พบได้จากชื่อไคอะร็ ชื่อผู้บันทึก และการใช้คำในเนื้อหาที่บันทึก

ตัวอย่างชื่อไดอะรี่

j จากชื่อไดอะรี่ <http://jnewja.diaryhub.com/>

ตัวอักษร เจ หรือ *j* ในบริบทชื่อไดอะรี่นี้ ใช้เป็นเสมือนคำว่า เจ้ หรือ เจ๊ ซึ่งเป็นสรรพนามที่เรียกนำหน้าชื่อผู้บันทึก เพื่อสื่อความหมายถึง คำยกย่องหญิงเชื้อสายจีนที่มีวัยวุฒิสูง

ตัวอย่างจากชื่อผู้บันทึก

นุ้ จากชื่อผู้บันทึก *นุ้* ทรายกับนายตัน

นุ้ ทราย เป็นคำที่ผู้บันทึกใช้เป็นสรรพนามแทนตนเอง โดยคำว่า *นุ้* เป็นคำที่ปรากฏนำหน้าชื่อผู้บันทึกที่ใช้แทนตัวเองว่า *นุ้* ทราย คำว่า *นุ้* หรือ *หนู* โดยปกติคำนี้ใช้เป็นคำเรียกเด็กชาย หรือ เด็กหญิง แต่ในที่นี้ ผู้บันทึกใช้เพื่อสื่อว่าตนเองเป็นเพศหญิง ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นคำแสดงเพศที่ตรงข้ามกับคำว่า *นาย* ที่ปรากฏเป็นชื่อผู้บันทึกร่วม

เจ้ จากชื่อผู้บันทึก *เจ๊* นิว

คำว่า *เจ้* เป็นสรรพนามเพื่อสื่อถึงความเป็นเพศหญิง และนำหน้าชื่อ *นิว* ซึ่งเป็นชื่อผู้บันทึก

ตัวอย่างการใช้คำในเนื้อหาที่บันทึก

ผม จากตัวอย่างการใช้คำในเนื้อหาที่บันทึก

*ผม*ว่า ปีนี้เน๊าะ หมวดคำ น่าจะเป็นของใครดี ไม่ก็แเล สองคนนี้ แน่ๆ *ผม*ฟินรง เพราะดูจากความแรงแล้ว อืมม ต้อง 2 คนนี้

(<http://hatosung.diaryhub.com/2004/12/12>)

จากตัวอย่าง การใช้คำสรรพนามว่า *ผม* ในการบันทึกไดอะรี่ออนไลน์ เป็นคำสรรพนามแทนตัวบุรุษที่ 1 เพศชาย

นุ้ จากตัวอย่างเนื้อหาที่บันทึก

ที่มาอัฟซ่าเพราะว่านายตันของ*นุ้* ทรายไปถ่ายโฆษณา ใครจำได้บ้างว่าตอนแรกที่*นุ้* ทรายบอกว่า เป็นโฆษณารองเท้า ปรากฏว่าเป็นโฆษณายีนส์ ยี่ห้อ *adda* ซะงั้น

(<http://sign-ton.diaryhub.com/20041217>)

คำว่า **หนู** หรือ **หนู** เป็นคำสรรพนามบุรุษที่ 1 สื่อถึงตัวผู้บันทึก โดยในบริบทนี้ผู้บันทึกใช้นำหน้าชื่อเล่นของตนเอง เพื่อให้เป็นคำแสดงเพศที่ตรงข้ามกับคำว่า **นายต้น** ที่มีการอ้างถึงในบันทึก

1.2) การใช้คำนาม

การใช้คำนามในการแสดงเพศของผู้บันทึกนั้น พบได้จากชื่อผู้บันทึก คำโปรย หัวเรื่อง และการใช้คำในเนื้อหาที่บันทึก

ตัวอย่างชื่อผู้บันทึก

สูง จากตัวอย่างชื่อผู้บันทึก **สูงล้ำปัญญาอ่อน**

สูงล้ำ ถือว่าเป็นการใช้คำนามแทนตัวผู้บันทึก ในที่นี้ คำว่า **สูง** เป็นคำเรียกญาติเทียม หมายถึง ผู้ชายที่มีอายุมาก ซึ่งจากบริบทนี้ การใช้คำว่า **สูง** ถือเป็นการใช้คำที่มีความหมายขัดแย้งกับคำว่า **ปัญญาอ่อน** ที่ปรากฏในชื่อผู้บันทึก ซึ่งหมายถึง บุคคลที่มีความคิด หรือพฤติกรรมไม่เป็นไปตามอายุที่แท้จริงของตน

เด็กหญิง จากชื่อผู้บันทึก **เด็กหญิงด้อม - - > เจ้าหนูตุตุ**

ในที่นี้ คำว่า **เด็กหญิง** เป็นคำนามชื่อผู้บันทึก เพื่อสื่อถึงความเป็นเพศหญิงเท่านั้น ไม่ได้เป็นคำนำหน้าชื่อเพศหญิงที่อายุต่ำกว่า 15 ปีแต่อย่างใด

นางเอก จากชื่อผู้บันทึก **นางเอก's ไคอารี**

นางเอก เป็นคำเรียกขานตัวละครเอกฝ่ายหญิงในบทละคร หรือหนังสือนิยาย โดยผู้บันทึกนำมาใช้เพื่อสื่อถึงตนเอง

ตัวอย่างคำโปรย

เกิร์ล จากคำโปรย **แฉเกิร์ลไคอะรี® พื้นที่สำหรับคนชอบสาระแน**

แฉเกิร์ลไคอะรี® พื้นที่สำหรับคนมีสาระ (แน)

แฉเกิร์ลไคอารี พื้นที่สำหรับคนมีสาระ (แน)

คำว่า *เกิร์ล* เป็นคำภาษาอังกฤษที่มีความหมายสื่อถึง เด็กผู้หญิง ซึ่งผู้บันทึกนำมาใช้ประกอบกับชื่อผู้บันทึกว่า แอเกิร์ล และได้นำมาเป็นส่วนหนึ่งของคำโปรยด้วย

นางเอก จากคำโปรย --* *นางเอก's ไดอารี่** ----

ผู้บันทึกใช้คำว่า *นางเอก* เพื่อสื่อถึงความเป็นนางเอกบนไดอะรี่ออนไลน์ของตนเอง โดยให้พ้องกับความหมายของคำว่า *นางเอก* ซึ่งเป็นคำเรียกขานตัวละครเอกฝ่ายหญิงในบทละคร หรือหนังสือนิยาย

ตัวอย่างหัวเรื่อง

สูง จากตัวอย่างหัวเรื่อง

สูงล้ำ อินดี้ เด็กแนว เข้าชิง

(<http://hatosung.diaryhub.com/2004/12/12>)

สูงล้ำ ถือว่าเป็นการใช้คำนามแทนตัวผู้บันทึก ซึ่งการใช้คำว่า *สูง* เพื่อแสดงความสอดคล้องกับชื่อผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ คือ *สูงล้ำปัญญาอ่อน*

นางเอก จากตัวอย่างหัวเรื่อง

รวมมิตรนางเอก...

(<http://oilstory.diaryhub.com/20041212>)

ผู้บันทึกใช้คำว่า *นางเอก* เพื่อแสดงความสอดคล้องกับชื่อผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ คือ *นางเอก's ไดอารี่* และ คำโปรยคือ --* *นางเอก's ไดอารี่** ----

ตัวอย่างการใช้คำในเนื้อหาที่บันทึก

นางเอก จากตัวอย่างเนื้อหาที่บันทึก

เข้าไปอ่าน *ได*นางสาวรุ่งรังวันนี้ แล้วรุ่งลงรูปฮามากกกก.. ฮาแบบ ไม่ไหวแล้วค่ะ.. ฮาจนแบบ.. *นางเอก*ขอร้องงงเลยยย..... *นางเอก*กับรุ่งรังไม่ได้ตั้งใจนะ....มันบังเอิญ

(<http://oilstory.diaryhub.com/20041213>)

นางเอก เป็นคำนามแทนตัวผู้บันทึกเพื่อสื่อถึงความเป็นเพศหญิง

สาวน้อย จากตัวอย่างเนื้อหาที่บันทึก

สาวน้อย ร้างใหญ่ยักษ์คนนี้จะป็นกำลังใจให้ทุกท่านนะคะ

(<http://jnewja.diaryhub.com/20041214>)

สาวน้อย หมายถึง ผู้หญิงที่มีอายุน้อย ในที่นี้เป็นคำนามแทนตัวผู้บันทึกเพื่อสื่อว่าตนเองเป็นเพศหญิง และยังเป็นการใช้คำที่มีความหมายเชิงตรงข้ามกับคำขยายว่า ร้างใหญ่ยักษ์

2) การใช้คำขยาย

คนหล่อ จากตัวอย่างการใช้คำในเนื้อหาที่บันทึก

เมื่อคืน ไม่ได้ออนเ็ม...ขอโทษสำหรับคนที่อยากคุยกับคนหล่อนะคับ

(<http://zonteen.diaryhub.com/2004/12/15>)

คำว่า **หล่อ** เป็นคำขยายเพื่อยกย่องผู้ชายที่มีหน้าตาดี โดยในบริบทนี้ใช้ขยายคำนาม เพื่อแทนตัวผู้บันทึก

น่ารัก โคตรสวย จากชื่อผู้บันทึก **ไอน่ารัก & ไอโคตรสวย**

คำว่า **น่ารัก** และ **โคตรสวย** เป็นคำขยายเพื่อยกย่องผู้หญิงที่มีหน้าตาดี โดยในบริบทนี้ใช้ขยายคำเรียกขาน ไอ์ และ ไอ เพื่อแทนตัวผู้บันทึก

3) การใช้คำลงท้าย

ครับ จากตัวอย่างการใช้คำในเนื้อหาที่บันทึก

เอาละครับ พอแล้ว ทำงานต่อดีกว่า สวัสดีครับ

(<http://hatosung.diaryhub.com/2004/12/16>)

อะไรครับ? จากตัวอย่างหัวข้อเรื่อง

> > พี่ชายกูเป็นอะไรครับ?

(<http://zonteen.diaryhub.com/2004/12/17>)

ครั๊บบบ จากตัวอย่างการใช้คำในเนื้อหาที่บันทึก

สมหวัง(ทุกคน)นะครั๊บบบ

(<http://zonteen.diaryhub.com/2004/12/12>)

คับ จากตัวอย่างการใช้คำในเนื้อหาที่บันทึก

รักนะคับ

(<http://zonteen.diaryhub.com/2004/12/16>)

คำว่า **ครั๊บบ** **ครั๊บบ** **คับ** เป็นคำลงท้ายการตอบรับ หรือคำลงท้ายประโยคของผู้ชายในสังคมไทย

ค่า จากตัวอย่างหัวเรื่อง

บาดใช้บบค่า

(<http://for-men.diaryhub.com/20041217>)

นะคะ / ค่ะ จากตัวอย่างเนื้อหาที่บันทึก

ขอบคุณทุกท่านที่ช่วยร่วมเสนอชื่อให้**นะคะ** แม้นิฉันจะไม่รู้ว่าคุณ ๆ เป็นใครบ้างก็ตาม ส่วนจะโหวตให้หรือไม่นั้นก็แล้วแต่ เพราะแอบบอกว่าคุณไม่ได้โหวตให้ตัวเอง**นะคะ**คุณ ส่วนโหวตให้ใครในสาขาใดบ้างนั้น ขอเก็บเป็นความลับเจ้าค่ะ

(<http://jnewja.diaryhub.com/20041212>)

คุณพ่อขา คุณแม่ขา จากตัวอย่างเนื้อหาที่บันทึก

ออยใช้แล้วดีกว่าอย่างอื่น**นะคะ**.. หาซื้อที่กทม. ไม่ได้ ออยเลยต้องให้คุณพ่อขาคุณแม่ขาส่งมาให้จากภูเก็ตทุกที

(<http://oilstory.diaryhub.com/20041217>)

คำว่า **ค่า** **นะคะ** **ค่ะ** **ขา** เป็นคำลงท้ายการตอบรับ หรือคำลงท้ายประโยคของผู้หญิงในสังคมไทย

นอกจากการใช้คำที่บ่งบอกเพศชาย – หญิงแล้ว ผู้วิจัยยังพบว่า ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์บางคนมีการใช้คำที่ไม่บ่งบอกเพศ ดังนี้

ตัวอย่างการบันทึกไดอะรี่ออนไลน์ที่มีการใช้คำไม่บ่งบอกเพศ

ตอนสายๆ พี่ๆขับรถมารับที่บ้าน เอ้อ อันที่จริงเรียกว่าที่บ้านเลยก็เห็นจะไม่ถูกต้องนัก ให้มารอตรงทางโค้งมุมลับตาก่อนถึงทางเข้าหมู่บ้านนะฮะ แล้วนิวกี้อบกระเป๋าสื่อผ้าออกมา สักครู่พี่ๆมีเวลาว่างเว้นจากการสอนสองวันคือวันพฤหัสบดีและวันศุกร์ เนื่องจากโรงเรียนอินเตอร์ที่พี่ๆเป็นอาจารย์พิเศษเค้าหยุดช่วงคริสต์มาส ก็เลยจะไปหาที่ผ่อนคลายเปลี่ยนบรรยากาศกัน ตกลงว่าก็ไปที่พทยานะฮะ

(<http://jnewja.diaryhub.com/?20041219>)

จากการใช้คำบนไดอะรี่ออนไลน์ดังกล่าว ไม่สามารถบ่งบอกเพศที่ชัดเจนของผู้บันทึกได้ เนื่องจากผู้บันทึกมีการใช้ชื่อเล่นของตนเองเป็นประธานของประโยคในการเล่าเรื่อง ซึ่งจากการศึกษา ผู้วิจัยพบว่า เพศหญิงนิยมแทนตนเองด้วยชื่อเล่นบนไดอะรี่ออนไลน์ แต่เพศชายไม่นิยม นอกจากนี้ ยังมีการใช้คำลงท้ายประโยคว่า ฮะ ซึ่งต่างจากเพศหญิงที่มักใช้คำว่า ค่ะ และเพศชายที่มักใช้คำว่า ครับ

4.3.1.2 อายุ

จากการวิเคราะห์วัจนภาษา ผู้วิจัยพบว่า ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ไม่นิยมนำเสนออายุของตนเองอย่างชัดเจน แต่ผู้อ่านสามารถทราบวัยของผู้บันทึกว่ามี 2 ช่วงวัย ได้แก่ วัยรุ่น และวัยผู้ใหญ่ จากเนื้อหาไดอะรี่ออนไลน์

ตัวอย่างเนื้อหาโดยสรุปของการนำเสนออายุของผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์

“prwwii . o★” จาก <http://jnewja.diaryhub.com/> มักบันทึกเรื่องราวเกี่ยวกับการเรียนที่โรงเรียน และเพื่อน ๆ ที่โรงเรียน

นุ้ทรายของนายดัน จาก <http://sign-ton.diaryhub.com/> และไอน่ารัก & ไอโคตรสวย จาก <http://shopaholic.diaryhub.com/> มักบันทึกเรื่องราวเกี่ยวกับการเรียนที่มหาวิทยาลัย

จากตัวอย่างการบันทึกเรื่องราวเกี่ยวกับการเรียนทั้งที่โรงเรียน และมหาวิทยาลัย จึงสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้บันทึกที่ยังศึกษาอยู่ในระดับดังกล่าว น่าจะมีอายุอยู่ในช่วงวัยรุ่น

ลุล่วงปัญญาคือ จาก <http://hatosung.diaryhub.com/> มักบันทึกเกี่ยวกับหน้าที่การทำงานที่รับผิดชอบ ดังนั้น จึงวิเคราะห์ได้ว่า ลุล่วงปัญญาคือ อยู่ในวัยผู้ใหญ่

4.3.1.3 อาชีพ

จากการวิเคราะห์วัจนภาษา ผู้วิจัยพบว่า ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ทั้ง 10 คนไม่มีการนำเสนออาชีพของตนเองอย่างชัดเจนคล้ายกับอายุ แต่สามารถทราบลักษณะของอาชีพจากเนื้อหาไดอะรี่ออนไลน์โดยรวม ซึ่งแบ่งได้เป็น 3 อาชีพ ได้แก่ อาชีพนักเรียน/นักศึกษา อาชีพอิสระ และอาชีพธุรกิจส่วนตัว

ตัวอย่างที่แสดงว่าผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ประกอบอาชีพนักเรียน/นักศึกษา

วันนี้ถ่ายรูปโดดวิชา Photo แต่คือน้อยที่ไม่ Check ชื่อ มันแค่ให้ทำงานส่ง

(<http://sign-ton.diaryhub.com/?20041213>)

ช่วงนี้ จะมีสอบ สอบ สอบแบบ exam สอบ geo ไปแล้ว ทำได้บ้าง ก็ถือว่าง่าย พรุ่งนี้สอบ pe * วันพุธ blc วันพฤหัสบดี eng. sci จบ quarter 2

(<http://praewwy.diaryhub.com/?20041213>)

ต้อง Rewrite วิทยานิพนธ์ บทที่ 1 และ 2 ใหม่ให้เสร็จก่อน 28 ธันวาคมนี้ แต่ถ้าไม่มีอะไรผิดพลาดมันก็จะเสร็จคืนนี้ เอาไปส่งอาจารย์พรุ่งนี้ (ในกรณีที่ไม่ต้องเอากลับมาแก้ก็หลังจากที่จบภารกิจปีใหม่ ก็จะต้องรีบงานใด ๆ ทั้งสิ้นทั้งปวง เพราะมันจะเหลือเวลาอีกแค่สามเดือนที่จะทำบทที่เหลือให้เสร็จ ก็กะเนไว้เดือนละบท เพราะบางส่วนก็วิเคราะห์ไว้บ้างแล้วแต่ยังไม่ได้เรียบเรียงเขียนใหม่เท่านั้นเองคิดว่าทันสอบจบนะ

(<http://jnewja.diaryhub.com/?20041214>)

จากตัวอย่าง การใช้คำว่า โดดวิชา Photo สอบ exam วิทยานิพนธ์ อาจารย์ แสดงว่า ผู้บันทึกประกอบอาชีพนักเรียน นักศึกษา

นอกจากนี้ คำที่สื่อถึงการประกอบอาชีพนักเรียน นักศึกษาแล้ว ผู้วิจัยยังพบการใช้คำศัพท์เฉพาะที่สื่อถึงการประกอบอาชีพอื่น ๆ อีกด้วย

ตัวอย่างที่แสดงว่าผู้บันทึกได้อะรือออนไลน์ประกอบอาชีพอิสระ

วันนี้สุดท้ายไป *Cast* งาน ที่โม 999 ซ.ลาดพร้าว 17 เป็นงานโฆษณาพอนด์อะ

(<http://sign-ton.diaryhub.com/?20041219>)

หนังสือออกต้นกุ่มภาแน่อนค่า ตอนนีแกล้งตรวจฉบับแก้ยู่ ถ้ามีโปรโมทในเว็บมะ ไหระจะมบอกอีกทีคะ ไม่อุดหนุนงอนนะ กิกิ เคียวแจกฉายเซ็นให้ชาวไคฮับเป็นพิเศษเรี่ยย สั่งซื้อ กับแฉ ได้ลด 25% โค้ยย

(<http://for-men.diaryhub.com/?20041217>)

จากตัวอย่าง ผู้บันทึกมีการใช้คำว่า *Cast* เป็นศัพท์เฉพาะ ที่มีความหมายว่า การทดสอบบทนักแสดง และ คำว่า *โฆษณาพอนด์* คำเหล่านี้สื่อถึงอาชีพของผู้บันทึก โดยอาจเราได้จากบริบทว่า ผู้บันทึกคนนี้ประกอบอาชีพนักแสดง และผู้บันทึกคนที่ 2 มีการใช้คำว่า *หนังสือออก ตรวจฉบับแก้แจกฉายเซ็น สั่งซื้อ* แสดงว่าผู้บันทึกอาจประกอบอาชีพนักเขียน

ตัวอย่างที่แสดงว่าผู้บันทึกได้อะรือออนไลน์ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว

เมื่อวานผมทำอะไรบ้าง ตื่นเช้า เข้าโรงงาน ขายเสื้อผ้า ขายผ้า

(<http://hatosung.diaryhub.com/?20041212>)

ขายเสื้อเสร็จ ก็ประชุมแผนการดำเนินงานในปีหน้า ต้องปรับปรุงอะไรบ้าง ทำอะไรบ้าง

(<http://hatosung.diaryhub.com/?20041212>)

จากตัวอย่าง ผู้บันทึกมีการใช้คำที่แสดงถึงการประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว ได้แก่ *ขายเสื้อ ขายผ้า ประชุมแผนการดำเนินงาน* ซึ่งผู้อ่านได้อะรืออาจคาดเดาได้ว่าผู้บันทึกได้อะรือดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับการจำหน่ายเสื้อผ้า

4.3.1.4 ระดับการศึกษา

จากการวิเคราะห์ฐานภาษา ผู้วิจัยพบว่า ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ทั้ง 10 คนไม่มีการนำเสนอระดับการศึกษาของตนเองอย่างชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้บันทึกที่จบการศึกษาแล้ว เพราะไม่มีการกล่าวถึงในไดอะรี่ แต่สำหรับผู้บันทึกที่กำลังศึกษาอยู่นั้น สามารถทราบระดับการศึกษาโดยสังเขปได้จากเนื้อหาไดอะรี่ออนไลน์โดยรวม ซึ่งแบ่งได้เป็น 2 ระดับการศึกษา ได้แก่ ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา ดังนี้

ตัวอย่างที่แสดงว่าผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา

แข่งเรื่อง *pe* ชักหน่อยยย กั๊รร แพรวแบบว่า *pe* อะ แบบพวก *health* 'ไรจี้'เค้าให้เกบ 1.5 credit ไข่มี แร้วปีนี้ แพรวกัเรียน *pe* 0.5 *health* 0.5 รวมเป็นหนึ่ง แร้วในเมื่อ *pe* เป็นวิชาที่เกลียดที่สุดในโลก ปีหน้า อีแพรวเลยจะเลือกเรียน *health* เพราะฉะนั้น แพรวกัจะไม่ไ้เรียน *pe* อีกแร้วว

(<http://praewwy.diaryhub.com/?20041220>)

จากตัวอย่าง ผู้บันทึกมีการเอ่ยถึงคำว่า รร หรือโรงเรียน ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ผู้บันทึกคนนี้กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษา

ตัวอย่างที่แสดงว่าผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ระดับอุดมศึกษา

มินัดส่งงานอาจารย์ที่มหาวิทยาลัย

(<http://jnewja.diaryhub.com/?20041215>)

จากตัวอย่าง ผู้บันทึกมีการเอ่ยว่า มินัดส่งงานอาจารย์ที่มหาวิทยาลัย ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ผู้บันทึกคนนี้กำลังศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษา

4.3.2 บุคลิกลักษณะนิสัย

ผู้บันทึกมีการนำเสนอบุคลิกลักษณะนิสัยของตนเองบนไดอะรี่ออนไลน์ คือ ชื่อไดอะรี่ออนไลน์ ชื่อผู้บันทึก คำโปรย และการใช้คำในเนื้อหาบันทึกไดอะรี่ออนไลน์ ดังนี้

ตัวอย่างการนำเสนอบุคลิกลักษณะนิสัยที่ปรากฏในชื่อไคอะร็อนไลน์

zonteen จากชื่อไคอะร็อนไลน์ <http://zonteen.diaryhub.com/>

ผู้บันทึกนี้ตั้งชื่อไคอะร็อนไลน์ว่า **zonteen** อ่านออกเสียงตรงกับภาษาไทยว่า **สันติน** ซึ่งถือเป็นคำบริภาษเมื่อมีผู้อื่นพูดจาจนประสาท ทั้งนี้ เพื่อแสดงว่าตนเองเป็นคนที่ค่อนข้างนำเสนออารมณ์ ความรู้สึกอย่างตรงไปตรงมา โดยลักษณะดังกล่าวปรากฏในการบันทึกไคอะร็อนไลน์ที่ผู้บันทึกมักมีการเล่าเรื่องโดยใช้ภาษาปากเป็นส่วนใหญ่

นอกจากชื่อไคอะร็อนไลน์แล้ว ชื่อผู้บันทึกถือเป็นส่วนสำคัญในไคอะร็อนไลน์หนึ่ง ๆ ที่การใช้คำในการตั้งชื่อสามารถสะท้อนบุคลิกลักษณะนิสัยของผู้บันทึกได้

ตัวอย่างการนำเสนอบุคลิกลักษณะนิสัยที่ปรากฏในชื่อผู้บันทึก

★พอลล่า ทะลิ่ง★

พอลล่าซันซุเปอร์แซ่บรสทะลิ่ง®

จากตัวอย่างคำว่า **ทะลิ่ง** มีนัย หมายถึง การพูดจาหยาบ โหล่น สื่อความหมายนัยทางเพศ ซึ่งลักษณะการใช้คำดังกล่าว สามารถสื่อได้ว่าผู้บันทึกเป็นผู้ที่มีนิสัยไม่เรียบร้อย สามารถกล่าวคำแสดงนัยทางเพศได้อย่างนำเสนอ

ไฉ่น่ารัก & ไฉโคตรสวย

คำว่า **น่ารัก** และ **โคตรสวย** ถือเป็นคำยกย่องผู้หญิงที่หน้าตาดี โดยในตัวอย่างนี้ การที่ผู้บันทึกเลือกใช้คำดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของชื่อตนเองแสดงว่า ผู้บันทึกเป็นผู้ที่มีความมั่นใจในตนเองอย่างมาก

สูงล้ำปัญญาอ่อน

ผู้บันทึกไคอะร็อนไลน์นี้ นำคำที่แสดงความขัดแย้งทางบุคลิกลักษณะนิสัยมาใช้เป็นชื่อตนเอง กล่าวคือ คำว่า **สูง** เป็นคำเรียกขานที่สื่อถึงผู้ชายอายุมาก คำว่า **ล้ำ** เป็นคำที่แสดงลักษณะทางกายภาพว่า บุคคลผู้นี้มีร่างกายแข็งแรง ส่วนคำว่า **ปัญญาอ่อน** นั้น โดยทั่วไปใช้สื่อถึงบุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา แต่ในที่นี้ หมายถึง ลักษณะนิสัยที่ไม่สมวัย มีการแสดงพฤติกรรม หรือ

ความคิดที่เด็กกว่าอายุจริง ดังนั้น ลูกล่าปญญาอ่อน จึงสื่อถึง ผู้บันทึกว่า เป็นผู้ขายอายุมากที่มี ความคิด หรือการแสดงออกที่ไม่ได้จริงจัง เคร่งครัด ถูกต้องตามระเบียบแบบผู้ใหญ่

ตัวอย่างการนำเสนอบุคลิกลักษณะนิสัยที่ปรากฏในคำโปรย

แกลกิรล์ไคอะรี® พื้นที่สำหรับคนชอบสาระแน

แกลกิรล์ไคอะรี® พื้นที่สำหรับคนมีสาระ (แน)

แกลกิรล์ไคอะรี พื้นที่สำหรับคนมีสาระ (แน)

ผู้บันทึกใช้คำว่า **แกลกิรล์** หมายความว่า เด็กผู้หญิงที่ชอบนำเรื่องของคนอื่นมาเล่าต่อ ซึ่งเป็นการอธิบายนิสัยของผู้บันทึก นอกจากนั้นยังมีการใช้ประโยค **พื้นที่สำหรับคนชอบสาระ (แน)** และ **พื้นที่สำหรับคนมีสาระ (แน)** ที่เป็นการเล่นคำพ้องเสียงคำตันที่มีความหมายขัดแย้งกัน คือ สาระ และ สาระแน ซึ่งการนำคำทั้ง 2 คำมาใช้โดยให้พยางค์ท้ายอยู่ในวงเล็บนั้น แสดงการเสียดสีตนเองว่า สนใจเรื่องของผู้อื่น ซึ่งลักษณะนิสัยที่ปรากฏในการใช้คำโปรยดังกล่าว สามารถพบได้จากเนื้อหาไคอะร็อนไลน์ที่ผู้บันทึกมักเล่าเรื่องของบุคคลอื่น

น้องนิน น้ำจั้น คนบ๊อง กับไคๆ บ้า

ผู้บันทึกใช้คำว่า **คนบ๊อง** และ **ไคๆ บ้า** ในการแสดงลักษณะนิสัยของตนเองว่าเป็นคนที่มี ความคิดและการแสดงออกที่ค่อนข้างแปลก ไม่เหมือนคนอื่น ซึ่งสามารถพบได้จากการใช้คำบนไคอะร็อนไลน์ว่า ผู้บันทึกมักเล่าเรื่องราว หรือแสดงอารมณ์อย่างตรงไปตรงมา

จากการวิเคราะห์ตัวอย่างการนำเสนอบุคลิกลักษณะนิสัยที่ปรากฏในการใช้ชื่อไคอะร็อนไลน์ ชื่อผู้บันทึก คำโปรย นั้น จะเห็นได้ว่า องค์ประกอบทั้ง 4 ส่วนเป็นเพียงการนำเสนอบุคลิกของผู้บันทึกในเบื้องต้น โดยองค์ประกอบสำคัญของไคอะรีที่สามารถสะท้อนความเป็นตัวตนของผู้บันทึกได้มากที่สุดคือ การใช้คำในเนื้อหาไคอะร็อนไลน์

4.3.3 อารมณ์ความรู้สึก

ผู้บันทึกมีการนำเสนออารมณ์ความรู้สึกของตนเองบนไคอะร็อนไลน์ โดยปรากฏจากการใช้คำในเนื้อหาไคอะร็อนไลน์

ตัวอย่างการนำเสนออารมณ์ความรู้สึกที่ปรากฏในการใช้คำในเนื้อหาไดอะรี่ออนไลน์

วันนี้ เกบกดมาตั้งแต่เมื่อคืน ของตกค้างวุ้น ร้องไห้ ไล่ไปเป็นชุด เจอไปเต็ม ๆ สมน้ำหน้า
ฮ่าฮ่า ใช้ว่าอยากจะร้อง น้ำตามันไหลออกมาเองหะ ช่วยไม่ได้เน้อออ .. ก็รักมาก ก็ต้องคิดมาก คิด
มาก ก็ร้องไห้หนัก

(<http://praewwy.diaryhub.com/?20041212>)

ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์นี้ กำลังมีข้อขัดแย้งบางประการกับเพื่อนชาย ดังนั้น จึงมีการใช้คำ
ที่แสดงอารมณ์อ่อนไหวของตนเอง ได้แก่ ร้องไห้ น้ำตาไหล แต่ทั้งนี้ ก็ยังมีการใช้คำที่ขัดแย้งกับ
อารมณ์เศร้าเสียใจ คือ สมน้ำหน้า ฮ่าฮ่า ซึ่งเป็นการใช้คำที่พยายามปกปิดความอ่อนแอของตนเอง

T_T เป็นวันเกิดปีที่เศร้า โคด อยากตาย T_T ชีวิตไร้ค่า ไม่รู้จะไปทำไม อยากตายยย T_T

(<http://panta.diaryhub.com/?20041214>)

ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์นี้ กำลังมีปัญหาส่วนตัว ดังนั้น จึงมีการใช้คำที่แสดงการตัดพ้อที่
สื่อถึงความเครียด ได้แก่ เศร้า อยากตาย ชีวิตไร้ค่า ไม่รู้จะไปทำไม และการใช้คำว่า อยากตายยย
ซ้ำเป็นครั้งที่ 2 โดยใช้ตัวอักษร ย หลายตัว นั้นเพื่อแสดงการเน้นว่าตนเองรู้สึกเป็นทุกข์อย่างมาก

ตอนนี้เห่อ ปามใหม่่มากมาก แบบว่า หม้าม้าถอยใหม่มาให้อีแพรว ไปอียิปโดยเฉพาอะ ฮ่า
คุณแม่ชั้น น่ารักไหม๊ ก๊ว ก๊ววไม่ใช่อะไร ...เจ๊เก ก๊วอีแพรวไม่ได้คุยกับ โอ แร้วก็เพื่อน ๆ แร้วจะ
ยี้วะ วินแตกใส่เจ๊เค้า เค้าเรยเอามาให้ ไปเล่นเอมที่นู่นน เพื่อน ๆ จำเราต้องนัดเวลากันดี ๆ แร้วนะ

(<http://praewwy.diaryhub.com/?20041212>)

คำว่า วินแตก หมายถึง อาการโมโหอย่างมาก ในบริบทนี้ แสดงถึงลักษณะนิสัยของผู้บันทึก
ว่าเป็นคนอารมณ์ร้าย เอาแต่ใจตนเอง

ออยเลือกตัดใครออกจากชีวิตแล้วก็ตัดจริงๆ.. ไม่ต้องมายุ่งอะไรกันอีก... ถ้ามายุ่งอีกออยจะ
รำคาญญญญมากกกกกกก!!... ออย block+deleted เมล์เค้าไปรอบที่ล้านแปดละเนีย..วินไม่รู้ก็รอบ
แล้ว.. ว่าอย่ามายุ่ง.. แต่ย้งหน้าหนามาก -" ที่สำคัญ... เค้าเลวมากกกกกกกกกกก!!... ไม่ว่าจะมาขอ
โทษหรืออะไรยังงั้น ออยก็ไม่อภัยให้แน่ๆ ..เกลียดๆๆๆๆ... แต่ออยลืมเรื่องไปแล้วอะ ว่าเรื่อง
อะไร ทำไมออยถึงเกลียดมาก.. ออยจี๋ลืมนะ มั่นนานมาแล้ว 55 ... แค่ว่าออยไม่ให้ภัยจริงๆ ..

(<http://oilstory.diaryhub.com/?20041213>)

ผู้บันทึกนี้เลือกใช้การซ้ำตัวอักษรท้ายคำและการใช้ไม้ยมก แสดงเพื่อสื่อถึงอารมณ์โกรธ ได้แก่ *รำคาญญญญญมากกกกกกก เลวมากกกกกกกกกกกก เกลียดๆดๆดๆ* วัจนภาษาดังกล่าวแสดงถึงการไม่พอใจอย่างมาก และยังพบการใช้คำว่า *ตัดออกจากชีวิต* *วิน* *ไม่ให้อภัย* ถือเป็นการเน้นอารมณ์ของผู้บันทึก ซึ่งสะท้อนนิสัยของผู้บันทึกว่าเป็นคนมีอารมณ์รุนแรง

4.3.4 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

จากการวิเคราะห์วัจนภาษา ผู้วิจัยพบว่า ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์มีการนำเสนอความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลจากการใช้คำในเนื้อหาที่บันทึก โดยพบ 4 รูปแบบ ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์กับพ่อ – แม่ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์กับคู่รัก ความสัมพันธ์ระหว่างผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์กับเพื่อน และความสัมพันธ์ระหว่างผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์กับผู้อ่านไดอะรี่ออนไลน์ ดังนี้

ตัวอย่างที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์กับพ่อ – แม่

วันนี้ (13 ธ.ค.) เป็นวันดี วันสำคัญวันหนึ่ง.. เป็นวันเกิดของ "แม่ยายของว่าที่ลูกเขยของคุณแม่ขาของออยเอง" ยังไงก็รักมากๆ นะคะ.. ไม่ต้องบอกแคว้นนี้ แต่ก็น่าจะรู้ว่ารักทุกวันอยู่แล้ว.. จะรีบกลับไปหาให้เร็วที่สุดนะคะ.. แล้วก็ขอให้ได้เป็นแม่ยายของว่าที่ลูกเขยที่ดีๆ.. และขอให้ว่าที่ลูกเขยเป็นคนดีทำตัวดีๆ อย่างที่ลูกสาวต้องการนะคะ.. 555

(<http://oilstory.diaryhub.com/?20041213>)

จากตัวอย่างนี้ ผู้บันทึกมีการใช้คำว่า *รักมาก ๆ* *รักทุกวัน* รวมถึง *จะรีบกลับไปหาให้เร็วที่สุด* แสดงว่า ผู้บันทึกมีความสัมพันธ์ที่ดีกับแม่ของตนเอง

นอกจากจะปรากฏการใช้คำที่แสดงความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้บันทึกกับพ่อ – แม่แล้ว ผู้วิจัยยังพบการใช้คำที่แสดงความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้บันทึกกับคู่รักอีกด้วย

ตัวอย่างที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์กับคู่รัก

แพรวไม่ได้พูดมานานแล้ว ว่าแพรวรักโอมากขนาดไหน ในใจ แต่แพรวยังพูดกับโอทุกวัน ทุกวัน .. แพรวยอมรับ ในช่วง เกือบปีที่ผ่านมา โอมีความหมายกับแพรวมากก จิง ๆ แพรวรู้สึก ..

รักโอบมาก ผูกพันกับโอบมาก เป้นแฟนกับโอบมานานกว่า 6-7 เดือน ความรู้สึกนี้แพร่รับรู้ว่ามันยิ่งใหญ่เร็วแบบ .. มันยากนะที่จะเกิดความรู้สึกแบบนี้ บางคนผ่านเข้ามา แรกก็ผ่านไป แต่กับโอบทำไมแพร่รู้สึก อยากคุยกับโอบทุกนาที่ อยากอยู่กับโอบทั้งวัน ทุกวัน ไม่เข้าใจเหมือนกัน

(<http://praewwy.diaryhub.com/?20041212>)

ผู้บันทึกเลือกบรรยายความรู้สึกที่ดี โดยใช้คำว่า รัก มีความหมาย ผูกพัน ยิ่งใหญ่ เป็นแฟน ซึ่งคำเหล่านี้มีความหมายในทางที่ดี แสดงว่า ผู้บันทึกได้ตระหนักถึงความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนชาย

ก๊ตอนนี้มีรัก โอ้ตสุดๆ เลย ใจ เลยกลายเป็น สุดที่รัก แต่ก่อนรักมาก แต่ยังไม่ขั้นสุด เลยเป็นแค่ที่รักพอ ตอนนี้ได้เลื่อนตำแหน่งแล้วนะ เดี่ยวจะเพิ่มเงินเดือนให้ด้วย คีปาวจ้า แต่ต้องทำโอทีนะ อุเฮปะ

(<http://shopaholic.diaryhub.com/?20041214>)

ผู้บันทึกใช้คำว่า รัก สุดที่รัก รักมาก เพื่อแสดงถึงความรู้สึกดีที่มีต่อเพื่อนชาย

อนึ่ง การแสดงความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้บันทึกได้ตระหนักออนไลน์กับคนอื่นนั้น นอกจากการใช้คำว่า รัก ดังตัวอย่างที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ยังมีการใช้คำที่แสดงความรู้สึกอีกหลายคำ ซึ่งแตกต่างกันไปตามลักษณะความสัมพันธ์นั้น ๆ

ตัวอย่างที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผู้บันทึกได้ตระหนักออนไลน์กับเพื่อน

คิดถึงเพื่อนสุดเรดทั้งหลาย คิดถึงโอ คิดถึงบ้านอึพร คิดถึงหลาย ๆ อย่าง เฮ้อ.. เพื่อน ๆ กลับมาจาก ออสเยอะมากมาย นึก ทด etc.. เมื่อวาน คุยกับพวกแม่ง อย่างฮา ไม่ได้คุยกันนาน

(<http://praewwy.diaryhub.com/?20041212>)

ผู้บันทึกได้ตระหนักออนไลน์นี้กำลังอยู่ในช่วงปิดภาคเรียน ดังนั้น จึงมีการบันทึกถึงเพื่อน ๆ และใช้คำว่า คิดถึง โดยมีการเอ่ยถึงเพื่อนแบบเจาะจง และแบบไม่เจาะจง คือ เพื่อนสุดเรดทั้งหลาย ซึ่งคำว่า สุดเรดในที่นี้ถือเป็นการใช้คำที่แสดงความสนิทสนมระหว่างเพื่อน ไม่ได้เป็นคำบริภาษแต่อย่างใด

วันที่ด้อมแย่ ฝ่ายโทรมาหา มาปลอบใจ มาอยู่เป็นเพื่อน มาแบ่งเบาความรู้สึกหนักๆ ที่ทับอยู่ในอก ความรู้สึกที่ด้อมก็รู้ว่า "เลวจัง คิดแบบนี้ รู้สึกแบบนี้ได้ยังไงนะ" ที่ด้อมไม่สามารถถ่ายทอด

หรือกล่าวให้ใครฟังได้ แต่ด้อมเล่าให้ฝ่ายฟังได้ ฝ่ายเข้าใจ ฝ่ายรู้สึกแบบเดียวกัน ฝ่ายทำให้ด้อมกลับมาขึ้นอย่างคนได้อีกครั้ง หลังจากที่เราที่รู้สึกเหมือนตัวเองเป็นซากศพอยู่หลายชั่วโมง..

(<http://serendipity.diaryhub.com/?20041217>)

ผู้บันทึกใช้คำว่า **ปอบใจ เพื่อน แบ่งเบาความรู้สึก เข้าใจ รู้สึกแบบเดียวกัน** ซึ่งเป็นคำที่แสดงถึงความรู้สึกที่ดีที่มีต่อความสัมพันธ์ของตนเองกับเพื่อน

จะเห็นได้ว่าการใช้วัจนภาษาในการแสดงความสัมพันธ์ทั้ง 3 ลักษณะที่ผ่านมา คือ พ่อ – แม่ คู่รัก และเพื่อน นั้นล้วนมีการใช้วัจนภาษาที่แสดงความสัมพันธ์อันดี ซึ่งยังมีการใช้วัจนภาษาที่น่าสนใจอีกประเด็นหนึ่งคือ การใช้วัจนภาษาระหว่างผู้บันทึกไดอะรี่กับผู้อ่านไดอะรี่

ตัวอย่างที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์กับผู้อ่านไดอะรี่ออนไลน์

แอบหายไปสามวัน เอ๊ะ หรือว่าไม่ได้แอบละเนี่ย หายไปเห็น ๆ กลับเข้ามาลือกิน อู๊ มีชื่อไดอารี่นิวเข้าเป็น *candidate* ของสาขาวรรณศิลป์ด้วยหรอเนี่ย แหะ ๆ ๆ แอบคิดจินต ๆ เอ๊ะ หรือตาฟาดไปหว่า ก็ขอบคุณทุกท่านที่ช่วยร่วมเสนอชื่อให้ละคะ แม้นิวจะไม่ว่าคุณ ๆ เป็นใครบ้างก็ตาม ส่วนจะโหวตให้หรือไม่นั้นก็แล้วแต่ เพราะแอบบอกว่านิวไม่ได้โหวตให้ตัวเองนะคะ คุณ ส่วนโหวตให้ใครในสาขาใดบ้างนั้น ขอเก็บเป็นความลับเจ้าค่ะ

(<http://jnewja.diaryhub.com/?20041212>)

จากตัวอย่าง ผู้บันทึกเลือกใช้คำช้อเล่นของตัวเองแทนตัวผู้บันทึก และใช้คำว่า **คุณ** ซึ่งเป็นสรรพนามบุรุษที่ 2 แทนตัวผู้อ่านไดอะรี่ออนไลน์ และมีลักษณะการใช้คำในบันทึกที่สื่อถึงความสัมพันธ์อันดี คือ **ขอบคุณ**

ถึง ทราคนนั้น เราไม่ค่อยพอใจเท่าไรนะที่เธอมาเม้นค่าเรา เธอเอารูปเราไปโพสไปแอบอ้างว่าเป็นตัวเองได้เป็นปีๆ คนที่ผิดคือเราอย่างนั้นหรือ เรายังไม่เข้าใจเลย เธอทำไปเพื่อ?? เพื่อหลอกคนอื่นหรือ ?? เราไม่ได้สวย แล้วเอารูปเราไปทำไม?? ยังงัยเธอก็อ add เมลล์เรามาแล้วนิ แล้วคุยกันละกันนะ แล้วเธอก็คือคนเดียวที่เข้ามาค่าเราในเน็ตคราวก่อนด้วย

(<http://sign-ton.diaryhub.com/?20041219>)

ผู้บันทึกใช้สรรพนามว่า **เรา** แทนตัวผู้บันทึก และใช้คำว่า **เธอ** ซึ่งเป็นสรรพนามบุรุษที่ 2 แทนตัวผู้อ่านไดอะรี่ออนไลน์ โดยมีการใช้คำในการบันทึกที่แสดงถึงความสัมพันธ์ที่ไม่ดีต่อผู้อ่านไดอะรี่ คือ **ไม่ค่อยพอใจ แอบอ้าง คนที่ผิด ไม่เข้าใจ หลอกคนอื่น ค่า**

จากการศึกษา การใช้วัจนภาษาที่แสดงความสัมพันธ์ของผู้บันทึก ผู้วิจัยพบว่า ลักษณะการใช้วัจนภาษาที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์กับผู้อ่านไดอะรี่ออนไลน์มีลักษณะที่แตกต่างจากวัจนภาษาที่แสดงความสัมพันธ์รูปแบบอื่น กล่าวคือ มีลักษณะที่ค่อนข้างห่างเหิน ทั้งนี้ อาจเพราะลักษณะของความสัมพันธ์ที่ไม่ได้รู้จักสนิทสนมเป็นการส่วนตัว

4.3.5 ลักษณะการดำรงชีวิต หรือกิจกรรมส่วนตัว

จากการวิเคราะห์วัจนภาษา ผู้วิจัยพบว่า ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์มีการนำเสนอลักษณะการดำรงชีวิต หรือกิจกรรมส่วนตัวในบางแง่มุม โดยส่วนใหญ่แล้วพบว่า เป็นเรื่องเกี่ยวกับการเรียน การทำงาน การพักผ่อน และกิจกรรมอื่น ๆ ดังนี้

ตัวอย่างด้านการเรียน

ในที่สุด เราก็เข้าห้องเรียนก่อนเหล่าซือจนได้ หลังจากพยายามมาห้าสัปดาห์ติดต่อกัน

(<http://serendipity.diaryhub.com/?20041212>)

ช่วงนี้ จะมีสอบ สอบ สอบแบบ *exam* สอบ *geo* ไปแล้ว ทำได้บ้าง ก็ถือว่าง่าย พรุ่งนี้สอบ *pe* * วันพุธ *blc* วันพฤหัสบดี *eng. sci* จบ *quarter 2*

(<http://praewwy.diaryhub.com/?20041213>)

วันนี้รู้ทราบดีเป็นไรไม่รู้ ตั้งแต่เช้าตรู่ 6 โมงครึ่ง ไม่รู้จะตื่นมาทำไม นอนก้อไม่หลับอีก เรียนตั้ง 11 โมง แทนที่จะนอนให้คุ้มค่าซักหน่อย พอถึงเวลาก็อาบน้ำไปเรียน ไปถึงก็รู้ชะตากรรมว่าไม่มี *Sheet* เรียน

(<http://sign-ton.diaryhub.com/?20041214>)

จากตัวอย่างผู้บันทึกทั้ง 3 คนมีการกล่าวถึงคำว่า *เข้าห้องเรียน เหล่าซือ (ครู) สอบ exam เรียน sheet* ซึ่งสื่อถึงกิจกรรมการเรียน

ตัวอย่างด้านการทำงาน

ตื่นมาแบบงงๆ เข้ามานอนต่อที่โรงงาน ตื่นมา 8 โมง ช่วงเหลืกมาพอดี สั่งให้ทำขาตั้งด่วน เพราะจะต้องเอามาใช้ใส่ผ้า แบบว่าหนักมากกกกกกกกก แล้วนี้เดี๋ยวจึ้น ไปจัดสต็อกอีก 1 รอบ

(<http://hatosung.diaryhub.com/?20041213>)

เดี๋ยวกติดยัหน้ามี Cast โฆษณา Fanta เดี๋ยกราวนี้รู้ทรายได้ไป Cast แล้ว

(<http://sign-ton.diaryhub.com/?20041213>)

ผู้บันทึกทั้ง 2 คนมีการใช้คำในการเล่าเรื่องที่สื่อถึงลักษณะการทำงานของตนเอง ได้แก่ โรงงาน จัดสต็อก Cast โฆษณา

ตัวอย่างด้านการพักผ่อน

นู้ทรายมีนัดดูหนังกับน้องซี ที่เมเจอร์นันทบุรี ตอนแรกจะดูเรื่อง กัก กาวน์ แต่ไม่มีอาราย ให้อูเลย เลยต้องไปดู Blade 3 สนุกดี เพิ่งเคยดูครั้งแรก เซี่ยจิง ภาค 1-2 ไม่ได้ดู

(<http://sign-ton.diaryhub.com/?20041212>)

วันนี้ไปไอ้สวนสนุกที่ เมืองทองมา หนุกหนานดี

(<http://praewwy.diaryhub.com/?20041212>)

วันนี้ตื่นมา 8 โมงกว่า ยังง่วงอยู่เลย แล้วก็มาอาบน้ำให้ไอ้จิ ไอ้กิ แล้วก็เออเดี๋ยวมี่เลี้ยงบาร์บี คิวกรับ เหยๆ รับรอง หอมไปทั้งหมู่บ้านแน่ๆ เหยๆ อ้วนอีกแล้ว ฮาๆๆๆๆ เหยออออออออ พอดีกว่า เหนื่อย อาบน้ำละ เหยๆๆ ฟัดกับไอ้ซิเหนื่อย

(<http://hatosung.diaryhub.com/?20041212>)

วันนี้จะเล่าถึงงานคอนเสิร์ตพิศมณัสน์ แบบว่ามันผ่านมานานแล้ว เพิ่งมีเวลามาอัฟ 55+ 8 ชั่วโมง 8 สัปดาห์ กับอีก 100 เพลง ทำลายสถิติการดูคอนเสิร์ตทุกครั้งที่ผ่านมา

(<http://for-men.diaryhub.com/?20041213>)

วันนี้..วันอาทิตย์ที่ 12 ธันวาคม 2547 นอนทั้งวัน -" ตื่นมากิน..คุย msn นอนต่อ..

(<http://oilstory.diaryhub.com/?20041213>)

วันอาทิตย์ที่แล้ว ไปบางปูกับที่บ้านมา ลมเย็น นกนางนวลเยอะ แต่คนเยอะกว่า

(<http://serendipity.diaryhub.com/?20041217>)

ผู้บันทึกมีการใช้วงเล็บภาษาที่สื่อถึงกิจกรรมด้านการพักผ่อน ได้แก่ ดูหนัง สวนสนุก อาบน้ำ
ให้สุนัข เลี้ยงบาร์บีคิว คอนเสิร์ต นอน กิน บางปู (สถานที่ท่องเที่ยว)

ตัวอย่างด้านการทำกิจกรรมอื่น ๆ

วันนี้มาเลยว่ายหาไปไหนมา..คำตอบที่ถูกโด่งดังก็คือ.. “ไปเข้าค่ายสอนน้องรักการอ่านมาค่า”

(<http://for-men.diaryhub.com/?20041212>)

วันนี้แอบส่งแคมมาให้ดู เพิ่งรู้ว่าแคมนี้หลอกตาคนได้เป็นอย่างดี ไหนๆก็ไหนๆแล้ว แล
เลยแอบถ่ายมาให้ดูกัน

(<http://for-men.diaryhub.com/?20041216>)

อัฟได มีคนมาทัก ทำไมเดี๋ยวนี้ อัฟน้อย ๆ อิแพรวยอมรับ ช่วงนี้ จี้เกียจกำริบป ไม่ใช่ ช่วงนี้
ห rokok นานแล้วว.. เค้าบอกว่าเด๋วไม่ติด top ten นะ ไม่อัฟบ่อยๆ แหมมม อิแพรวไม่ได้ want
ขนาดนั้นหรือคะ ไม่ติดก็ไม่ว่ากัน ในเมื่อเราไม่มีอะไรจะอัฟหนิโน๊ะ

(<http://praewwy.diaryhub.com/?20041212>)

วันก่อนไปเดินซื้อของในซูเปอร์มาร์เก็ตมาอีกแล้วค่ะเย่เย่เย่.. ออยจะมีความสุขมาก.. ที่
ได้ไปซื้อของในซูเปอร์มาร์เก็ต..

(<http://oilstory.diaryhub.com/?20041217>)

ผู้บันทึกเล่าถึงการทำกิจกรรมอื่น ๆ ได้แก่ เข้าค่าย เล่นเว็บแคม บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ ซื้อของ

กล่าวโดยสรุป จากการศึกษา ลักษณะของการใช้วงเล็บภาษาที่ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ใช้ในการ
การนำเสนอตนเองในประเด็นต่าง ๆ ทั้งสิ้น 5 ประเด็น ได้แก่ ลักษณะทางประชากร บุคลิกลักษณะ

นิสัย อารมณ์ความรู้สึก ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และลักษณะการดำรงชีวิต หรือกิจกรรมส่วนตัวนั้น ผู้วิจัยพบว่า ผู้บันทึกไคอะร็ออนไลน์นำเสนอข้อมูลส่วนตัวในแต่ละประเด็นแตกต่างกันออกไป ดังนี้

การใช้วัจนภาษาในการนำเสนอลักษณะทางประชากรของผู้บันทึกไคอะร็ออนไลน์นั้น ผู้วิจัยพบว่า ผู้บันทึกไคอะร็ออนไลน์มีการนำเสนอข้อมูลด้านเพศของตนเองมากที่สุด โดยทราบได้จากการใช้คำในเนื้อหาที่บันทึก ได้แก่ คำเรียกขาน คำขยาย คำลงท้าย อันดับรองลงมาคือ อายุ ผู้บันทึกไม่ระบุอายุที่แท้จริงของตนเอง แต่สามารถทราบวัยได้จากเนื้อหาโดยรวมของไคอะร็ออนไลน์ และไม่มีการนำเสนอระดับการศึกษาของตนเอง แต่สามารถทราบระดับโดยสังเขปได้จากการบันทึก โดยรวม ซึ่งแบ่งได้เป็น 2 ระดับการศึกษา ได้แก่ ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา ส่วนอาชีพนั้น ผู้บันทึกไม่ระบุอาชีพของตนเอง แต่สามารถทราบลักษณะการประกอบอาชีพได้จากเนื้อหาโดยรวมของไคอะร็ออนไลน์

สำหรับประเด็นบุคลิกลักษณะนิสัยนั้น สะท้อนออกมาทางชื่อไคอะร็ออนไลน์ ชื่อผู้บันทึก คำโปรย และการใช้คำในเนื้อหาบันทึกไคอะร็ออนไลน์ โดยผู้วิจัยพบว่า ผู้บันทึกส่วนมากจะนำเสนอบุคลิกผ่านชื่อไคอะร็ โดยมักมีการใช้วัจนภาษาที่แสดงถึงความเป็นกันเอง อาทิ ทะลึ่ง ปัญญาอ่อน บ๊อง เป็นต้น เพื่อแสดงว่า ผู้บันทึกเป็นคนสนุกสนาน

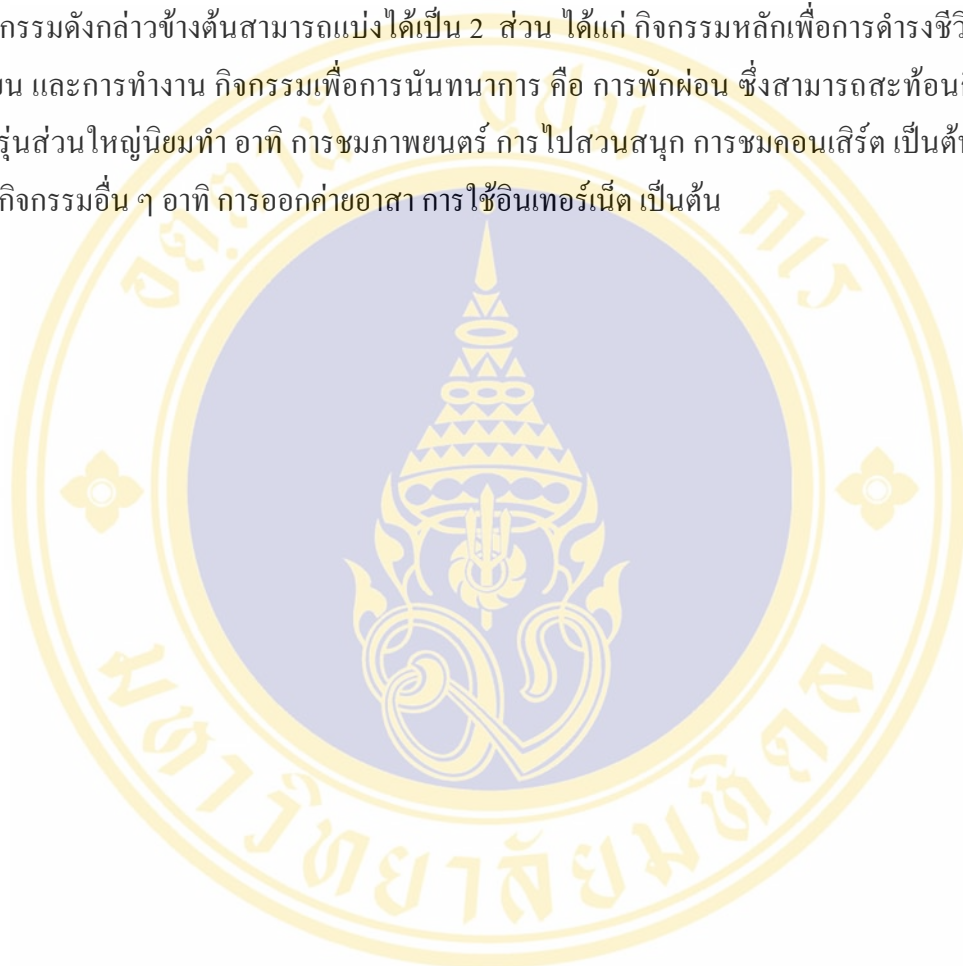
ประเด็นอารมณ์ความรู้สึก ผู้วิจัยพบลักษณะการใช้วัจนภาษาที่นำเสนอบุคลิกด้านลบของตนเองในเนื้อหาไคอะร็ ได้แก่ เศร้า รำคาญ เกลียด

ประเด็นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล สามารถทราบได้จากเนื้อหาโดยรวมของไคอะร็ออนไลน์ โดยผู้วิจัยพบลักษณะการใช้วัจนภาษาที่แสดงความสัมพันธ์ 4 รูปแบบ ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้บันทึกไคอะร็ออนไลน์กับพ่อแม่ / คู่รัก / เพื่อน นั้นเป็นการนำเสนอความสัมพันธ์ด้านบวกของตนเอง ได้แก่ รัก คิดถึง ปกป้อง แบ่งเบาความรู้สึก เข้าใจ แต่สำหรับการใช้วัจนภาษาที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผู้บันทึกไคอะร็ออนไลน์กับผู้อ่านไคอะร็ออนไลน์นั้น ผู้วิจัยพบว่า เป็นการนำเสนอความสัมพันธ์ด้านบวกและด้านลบของตนเอง โดยการที่ผู้บันทึกไคอะร็ออนไลน์เลือกนำเสนอความสัมพันธ์ด้านลบที่มีต่อผู้อ่านไคอะร็ออนไลน์คนหนึ่งนั้น เพื่อแก้ไขความเข้าใจผิดและสร้างทัศนคติด้านบวกของตนเองแก่ผู้อื่น

ประเด็นลักษณะการดำรงชีวิต หรือกิจกรรมส่วนตัว สามารถทราบได้จากเนื้อหาโดยรวมของไคอะร็ออนไลน์ โดยผู้วิจัยพบลักษณะการใช้วัจนภาษาที่นำเสนอลักษณะการดำรงชีวิต หรือกิจกรรมส่วนตัวแบ่งได้เป็น 4 ประเภท คือ ด้านการเรียน การทำงาน การพักผ่อน และกิจกรรมอื่น ๆ โดยผู้บันทึกไคอะร็ออนไลน์มีการใช้วัจนภาษาที่นำเสนอลักษณะการดำรงชีวิต หรือกิจกรรมส่วนตัว ด้านการเรียน ได้แก่ เรียน สอบ ด้านการทำงาน ได้แก่ ขายผ้า ประชุมแผนงาน ด้านการ

พักผ่อน ได้แก่ ดูหนัง สวนสนุก อาบน้ำให้สุนัข เลี้ยงบาร์บีคิว คอนเสิร์ต นอน กิน บางปู (สถานที่ท่องเที่ยว) ด้านการทำกิจกรรมอื่น ๆ ได้แก่ เข้าค่าย เล่นเว็บแคม บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ ชื่อของ

จากการที่ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์มีการนำเสนอประเด็นลักษณะการดำรงชีวิต หรือ กิจกรรมส่วนตัว นั้น ผู้บันทึกไดอะรี่นำเสนอผ่านการบันทึกเนื้อหาในแต่ละวัน โดยสังเกตได้ว่า กิจกรรมดังกล่าวข้างต้นสามารถแบ่งได้เป็น 2 ส่วน ได้แก่ กิจกรรมหลักเพื่อการดำรงชีวิต คือ การเรียน และการทำงาน กิจกรรมเพื่อการนันทนาการ คือ การพักผ่อน ซึ่งสามารถสะท้อนกิจกรรมที่วัยรุ่นส่วนใหญ่นิยมทำ อาทิ การชมภาพยนตร์ การไปสวนสนุก การชมคอนเสิร์ต เป็นต้น และการทำกิจกรรมอื่น ๆ อาทิ การออกค่ายอาสา การใช้อินเทอร์เน็ต เป็นต้น

บทที่ 5

การใช้วจนภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์

ในบทนี้ ผู้วิจัยนำเสนอการใช้วจนภาษาที่ได้ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างไดอะรี่ออนไลน์ที่มีผู้เข้าชมสูงสุด 10 อันดับ บนเว็บไซต์ <http://www.diaryhub.com/> โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ลักษณะการใช้วจนภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์ ซึ่งประกอบด้วย การใช้สี การใช้ภาพ และการใช้เพลง และส่วนที่ 2 การใช้วจนภาษาในการนำเสนอตนเองบนไดอะรี่ออนไลน์

5.1 ลักษณะการใช้วจนภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์

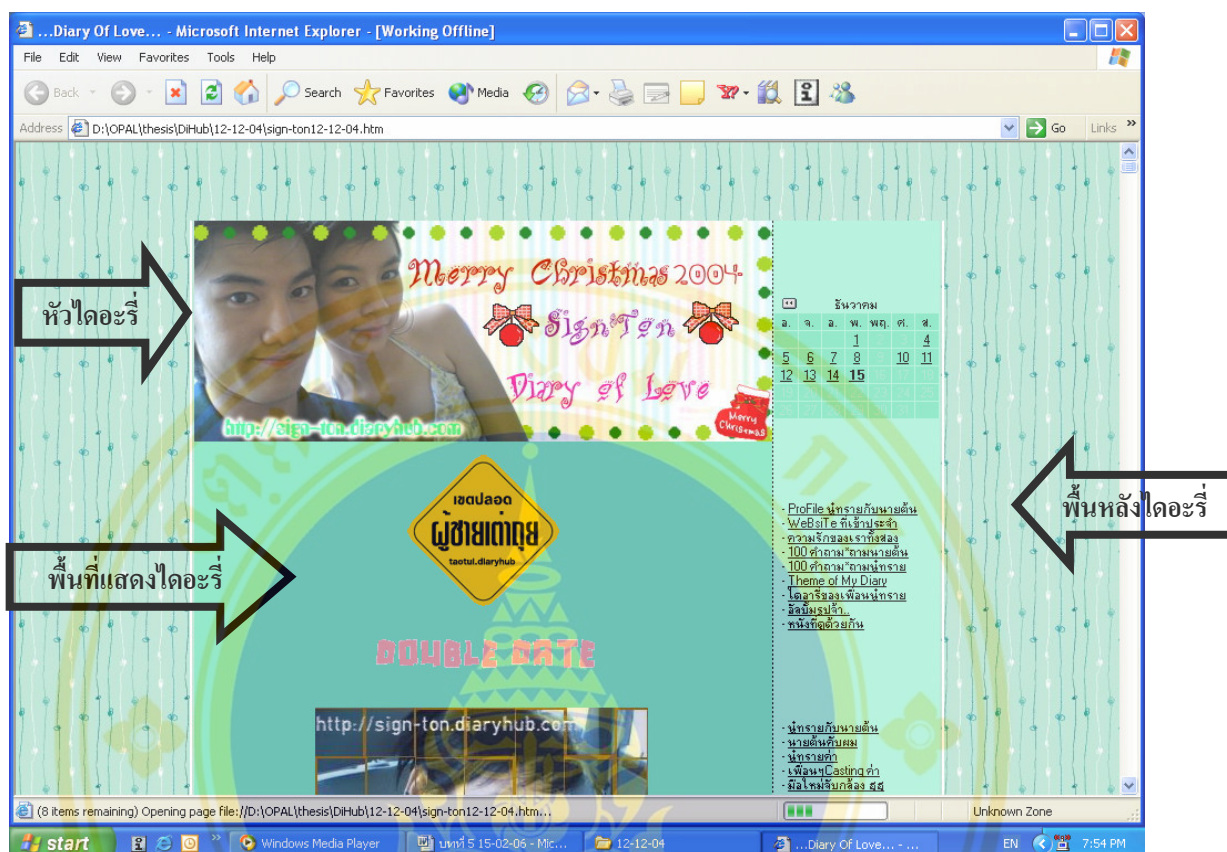
ผู้วิจัยได้ศึกษาลักษณะการใช้วจนภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์ โดยวิเคราะห์ การใช้สี การใช้ภาพ และการใช้เพลง เป็นส่วนประกอบบนไดอะรี่ออนไลน์ของผู้บันทึกทั้ง 10 ไดอะรี่ โดยมีรายละเอียดดังนี้

5.1.1 การใช้สี

การใช้สีเป็นส่วนประกอบของไดอะรี่ออนไลน์นั้น ประกอบด้วย การใช้สีหลัก และการใช้สีตัวอักษร โดยผู้วิจัยวิเคราะห์การใช้สีดังกล่าวจากไดอะรี่ออนไลน์แต่ละเว็บไซต์โดยละเอียด ดังนี้

5.1.1.1 การใช้สีหลักบนไดอะรี่ออนไลน์

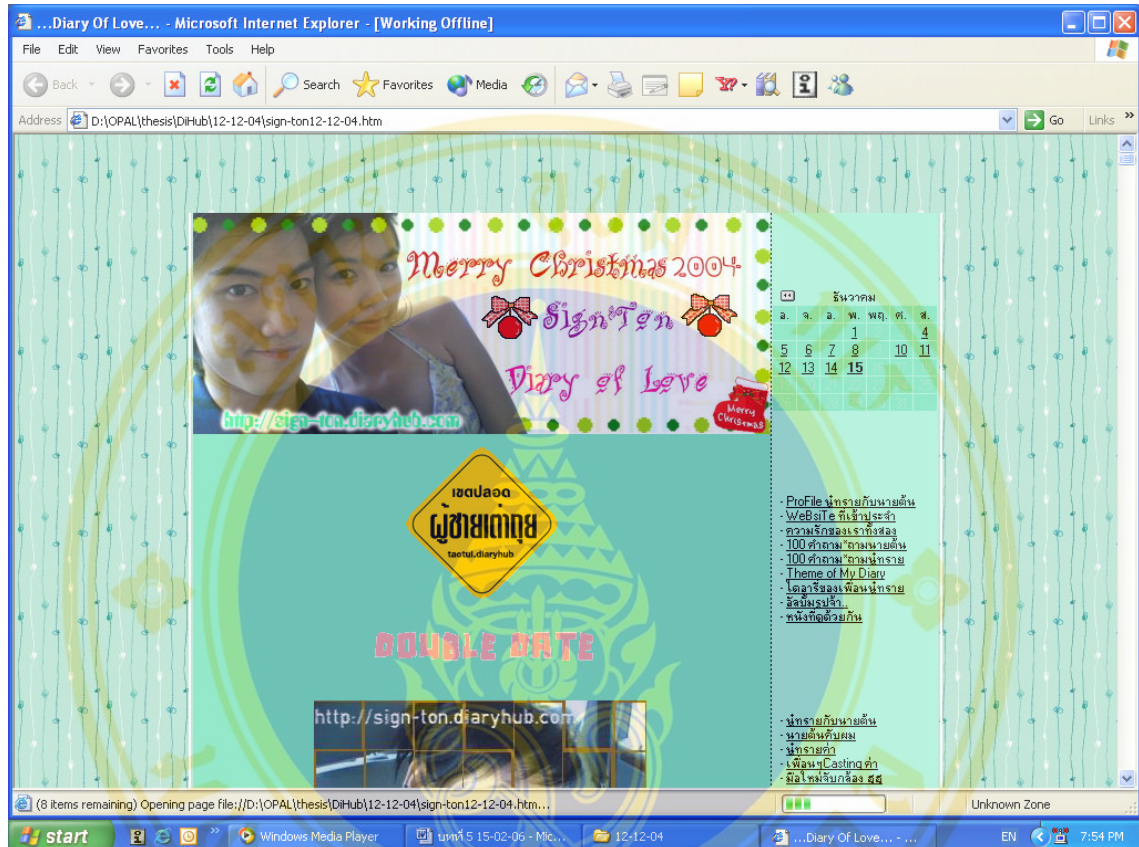
การใช้สีหลักที่ปรากฏบนเว็บไซต์ <http://www.diaryhub.com/> ถือเป็นส่วนสำคัญที่บ่งบอกถึงเอกลักษณ์ของไดอะรี่ออนไลน์นั้น ๆ การใช้สีหลักมีองค์ประกอบ 3 ส่วน คือ 1) หัวไดอะรี่ออนไลน์ เป็นส่วนที่อยู่บนสุดของไดอะรี่ออนไลน์นั้น ๆ โดยผู้บันทึกไดอะรี่สร้างสรรค์หัวไดอะรี่ให้สวยงามด้วยตนเอง ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยถือว่า สีหลักบนไดอะรี่ออนไลน์ หมายถึง สีที่ปรากฏบนภาพหัวไดอะรี่ออนไลน์ คือ สีหัวไดอะรี่ออนไลน์ 2) พื้นหลังไดอะรี่ 3) บริเวณที่เป็นพื้นที่แสดงไดอะรี่ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ภาพที่ 5.1 ภาพตัวอย่างองค์ประกอบของการใช้สื่หลักบนไดอารี่ออนไลน์

ทั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอการใช้สื่หลักทั้ง 3 องค์ประกอบโดยวิเคราะห์ไดอารี่ออนไลน์ทั้ง 10 เว็บไซต์ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1) <http://sign-ton.diaryhub.com/>

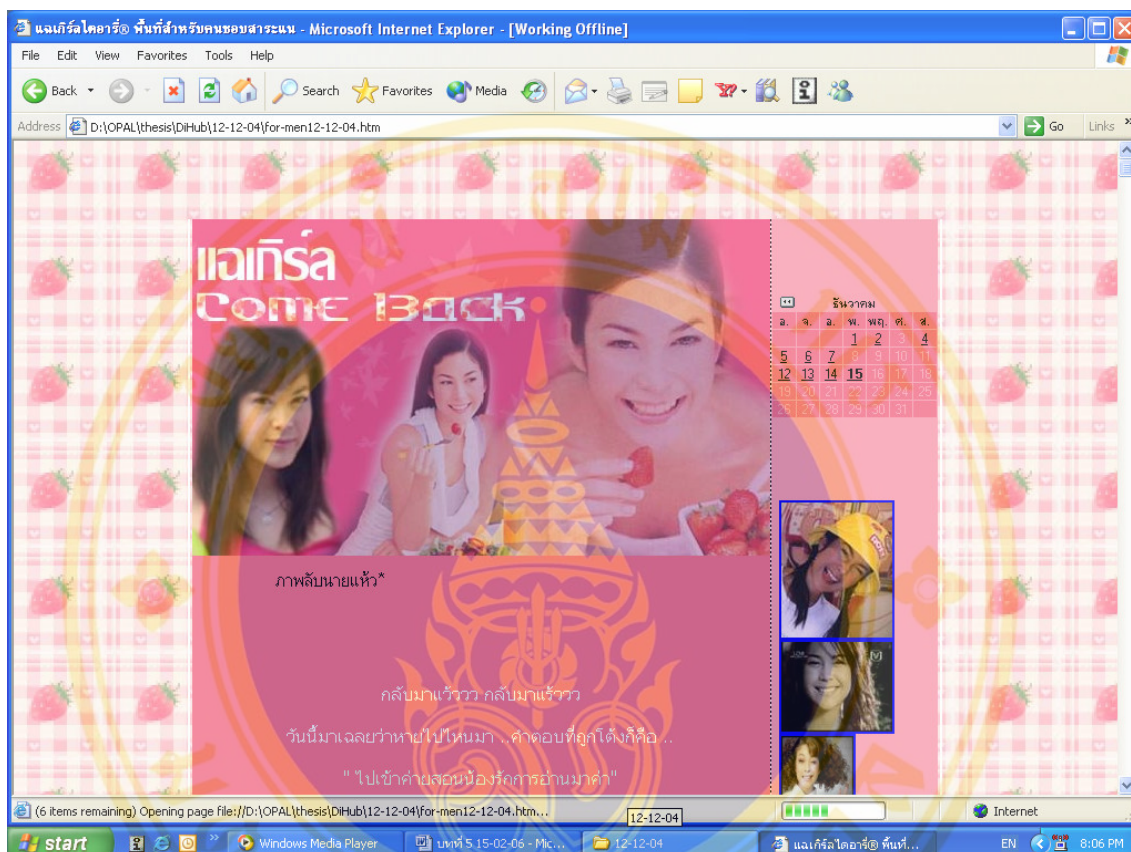

(<http://sign-ton.diaryhub.com/?20041212>)

ภาพที่ 5.2 ภาพตัวอย่างประกอบการใช้สื่หลักบนโต๊ะร้อนไลน์

ไคอะร็ออนไลน์ <http://sign-ton.diaryhub.com/> มีการเลือกใช้สีขาวยาง ม่วง ชมพู เขียว ประกอบภาพหัวไคอะร็ โดยใช้สีเขียวเป็นสีหลักในการตกแต่ง กล่าวคือ หัวไคอะร็ พื้นหลังไคอะร็ และบริเวณที่เป็นพื้นที่แสดงไคอะร็ ซึ่งบริเวณที่เป็นพื้นที่แสดงไคอะร็จะใช้สีเขียวเข้มกว่าพื้นหลังไคอะร็เล็กน้อย

2) <http://for-men.diaryhub.com/>

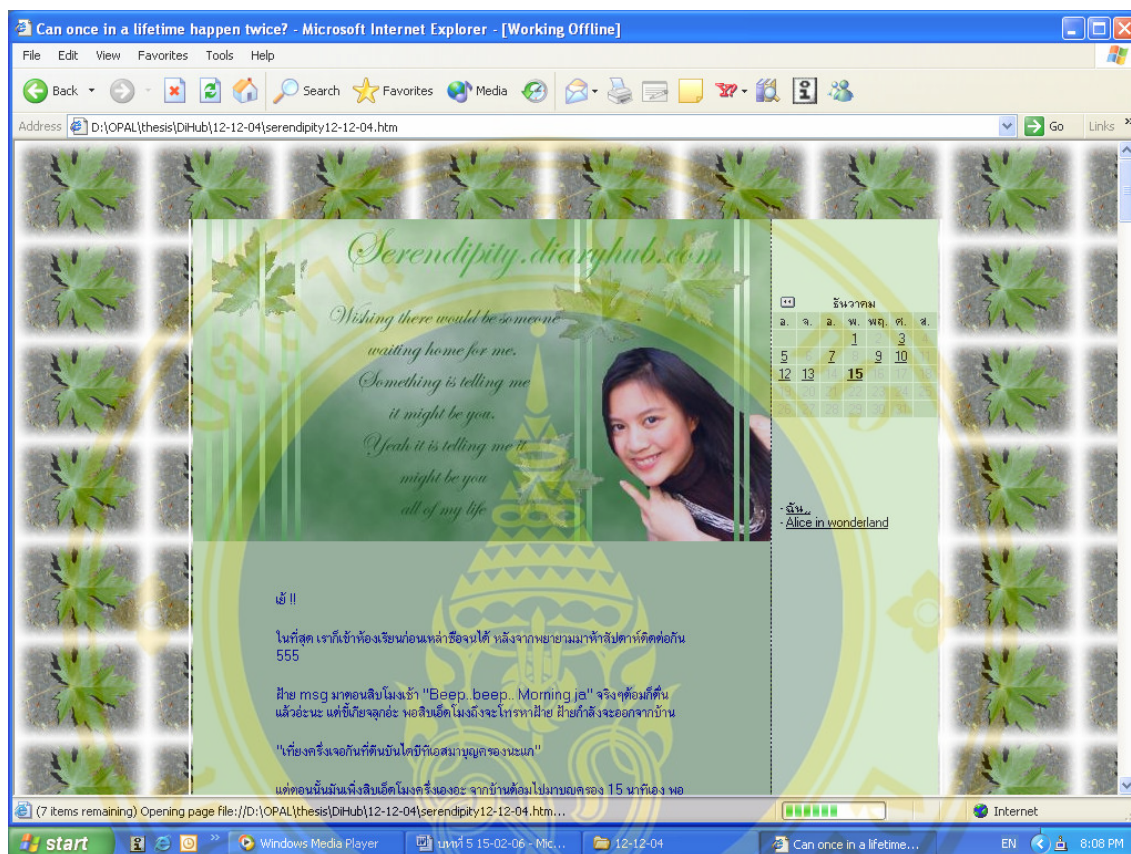

(<http://for-men.diaryhub.com/?20041212>)

ภาพที่ 5.3 ภาพตัวอย่างประกอบการใช้สื่หลักบนไดอะรี่ออนไลน์

ไดอะรี่ออนไลน์ <http://for-men.diaryhub.com/> มีการเลือกใช้สื่หลัก 2 สื่ ได้แก่ สีสชมพู และ สีขาว โดยมีการใช้สีชมพูเป็นสีหลักในการตกแต่งหัวไดอะรี่ออนไลน์ และบริเวณที่เป็นพื้นที่แสดงไดอะรี่ ส่วนบริเวณพื้นหลังไดอะรี่นั้น ผู้บันทึกไดอะรี่เลือกใช้สีชมพูอ่อนสลับสีขาว ซึ่งหัวไดอะรี่ออนไลน์จะใช้สีชมพูเข้มกว่าพื้นหลังไดอะรี่เล็กน้อย

3) <http://serendipity.diaryhub.com/>

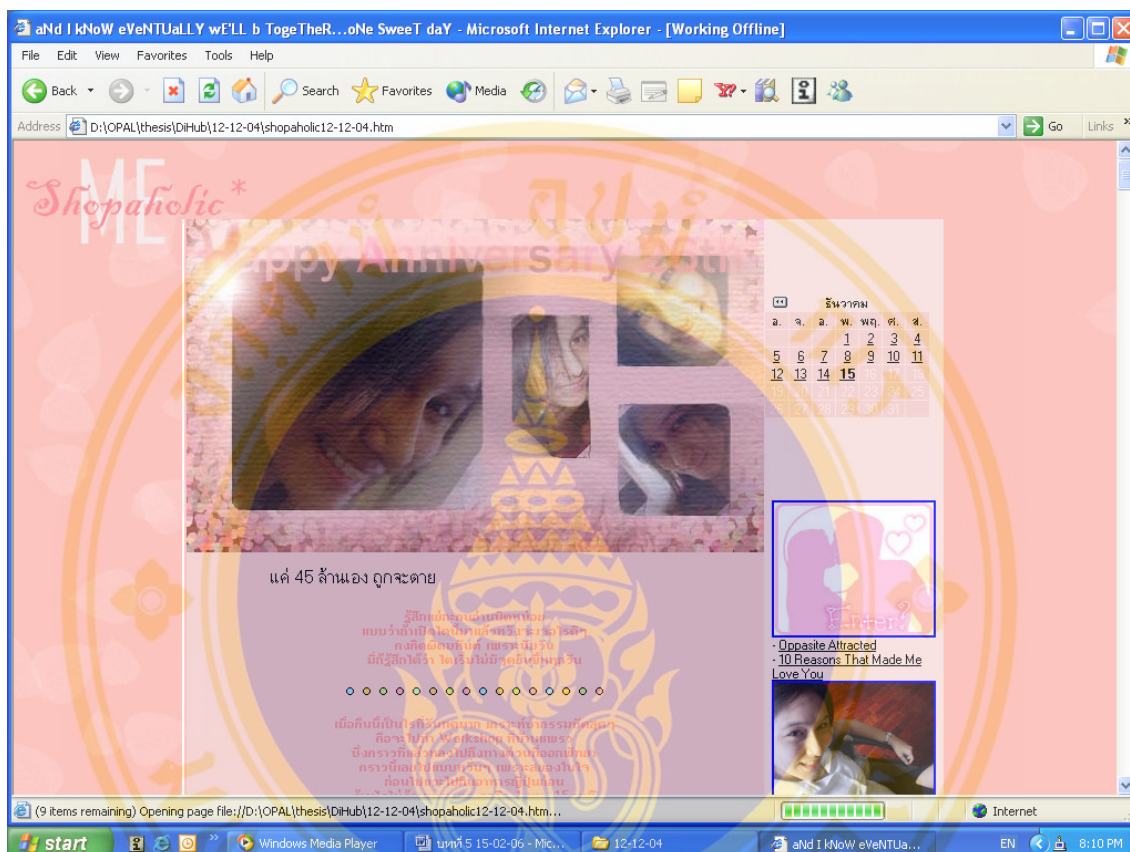

(<http://serendipity.diaryhub.com/?20041212>)

ภาพที่ 5.4 ภาพตัวอย่างประกอบการใช้สีหลักบนไดอะรี่ออนไลน์

ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ <http://serendipity.diaryhub.com/> ใช้สีเขียว สีขาว และสีเทา / ทำในการตกแต่งไดอะรี่ออนไลน์นี้ โดยเลือกใช้สีเขียวเป็นสีหลัก ซึ่งหัวข้อไดอะรี่จะมีสีเขียวเข้มกว่าบริเวณที่เป็นพื้นที่แสดงไดอะรี่ และพื้นหลังไดอะรี่มีการใช้ลวดลายที่มีสีเขียว สีขาว สีเทา

4) <http://shopaholic.diaryhub.com/>

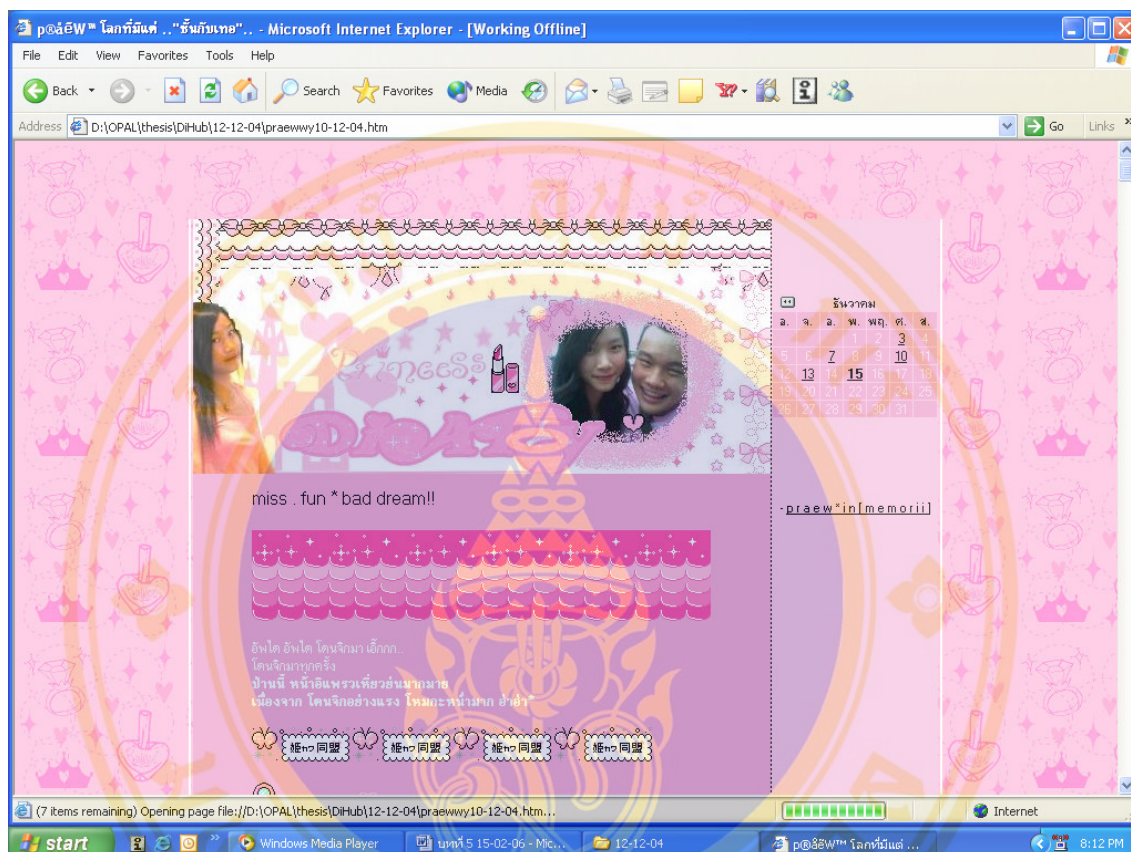

(<http://shopaholic.diaryhub.com/?20041212>)

ภาพที่ 5.5 ภาพตัวอย่างประกอบการใช้สีหลักบนไคอะรี่ออนไลน์

ไคอะรี่ออนไลน์ <http://shopaholic.diaryhub.com/> มีการเลือกใช้สีชมพูอ่อนเป็นหลัก โดยมีการใช้สีขาวในการตกแต่งเล็กน้อย ทั้งนี้ การใช้สีชมพูตกแต่งหัวไคอะรี่ พื้นหลังไคอะรี่ และพื้นที่แสดงไคอะรี่ มีการใช้สีชมพูเข้ม มากไปหาน้อยตามลำดับ

5) <http://praewwy.diaryhub.com/>

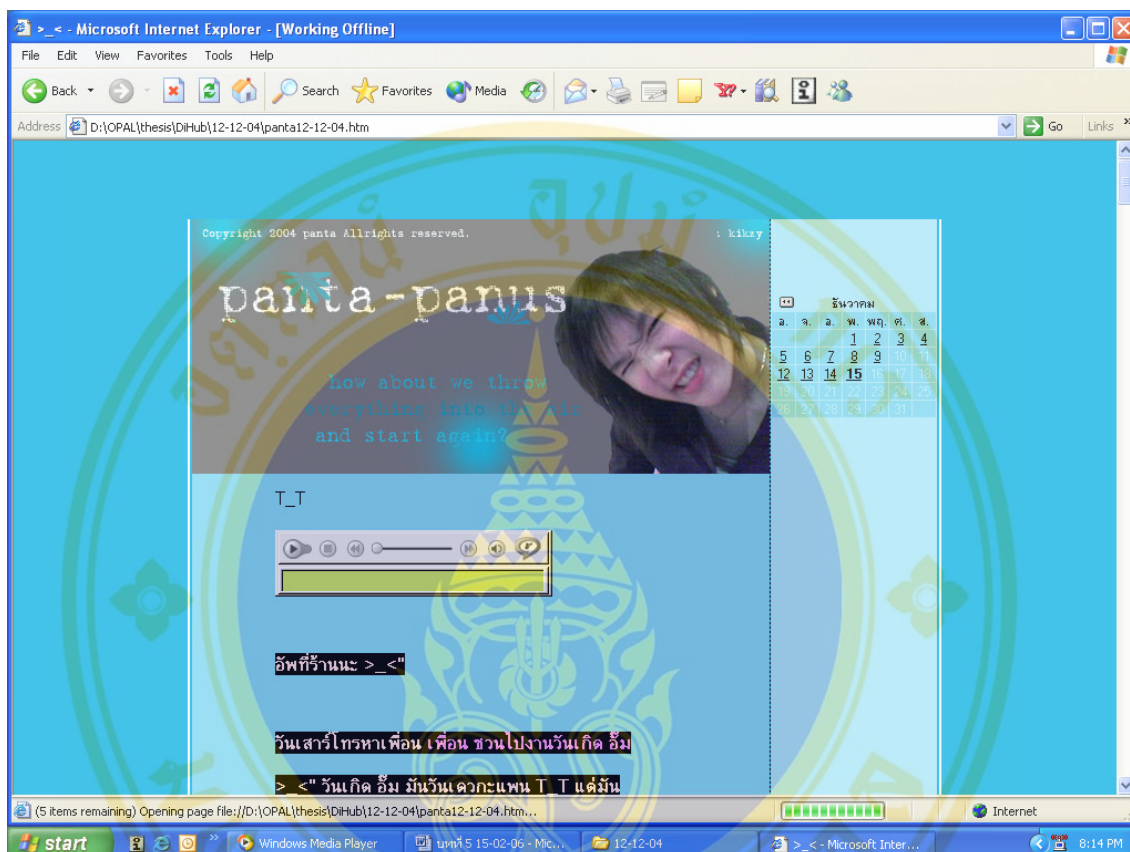

(<http://praewwy.diaryhub.com/?20041212>)

ภาพที่ 5.6 ภาพตัวอย่างประกอบการใช้สีหลักบนไดอะรี่ออนไลน์

ไดอะรี่ออนไลน์ <http://praewwy.diaryhub.com/> มีการเลือกใช้สีชมพู และสีขาวประกอบภาพหัวไดอะรี่ โดยหัวไดอะรี่ออนไลน์ ใช้สีขาวเป็นหลัก และมีสีชมพูแต่งแต้มเป็นลายและเป็นกรอบรูป ส่วนพื้นหลังไดอะรี่ใช้สีชมพูอ่อนตกแต่งลวดลาย และบริเวณที่เป็นพื้นที่แสดงไดอะรี่มีการใช้สีชมพูอ่อนเป็นพื้น และใช้สีชมพูเข้มสลับอ่อนเป็นลวดลาย

6) <http://panta.diaryhub.com/>

(<http://panta.diaryhub.com/?20041212>)

ภาพที่ 5.7 ภาพตัวอย่างประกอบการใช้สีหลักบนไดอะรี่ออนไลน์

ไดอะรี่ออนไลน์ <http://panta.diaryhub.com/> ใช้สีฟ้า สีเทา และสีขาวในการตกแต่ง กล่าวคือ หัวไดอะรี่ออนไลน์มีการเลือกใช้สีเทาเป็นหลัก และใช้สีฟ้าแต่งแต้มเป็นลายจุดเหมือนสีสเปรย์ รวมทั้งยังใช้ตัวอักษรสีขาวด้วย โดยพื้นหลังไดอะรี่ สำหรับพื้นหลังไดอะรี่จะมีการใช้สีฟ้าเข้มกว่าบริเวณที่เป็นพื้นที่แสดงไดอะรี่

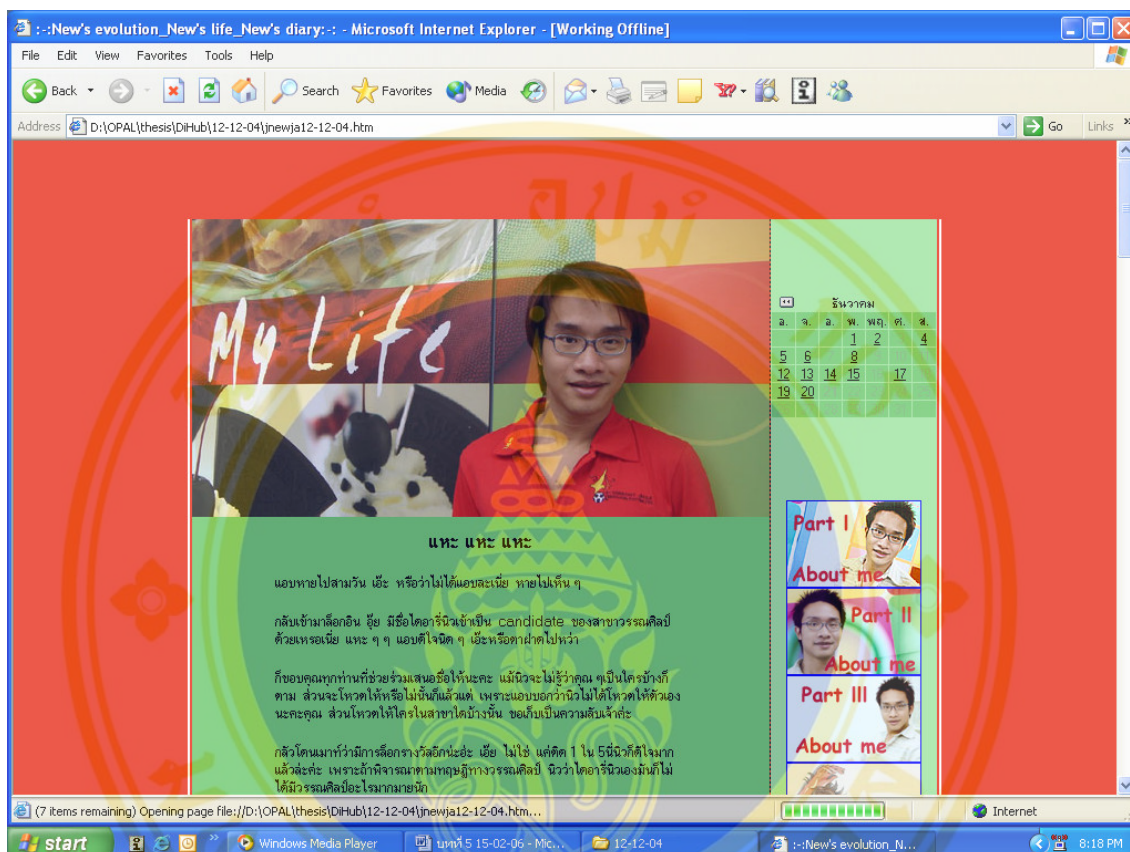
7) <http://hatosung.diaryhub.com/>

(<http://hatosung.diaryhub.com/?20041212>)

ภาพที่ 5.8 ภาพตัวอย่างประกอบการใช้สื่หลักบนไดอะรี่ออนไลน์

ไดอะรี่ออนไลน์ <http://hatosung.diaryhub.com/> มีการเลือกใช้สีน้ำเงิน และสีฟ้า เป็นหลัก โดยมีสีน้ำเงินเป็นพื้นหลังไดอะรี่ และใช้สีฟ้า ในบริเวณที่เป็นพื้นที่แสดงไดอะรี่ ส่วนหัวไดอะรี่นั้น ผู้บันทึกไดอะรี่ใช้สีน้ำเงินเป็นพื้นหลัง และใช้สีขาวถึงสีฟ้าตกแต่งรายละเอียด

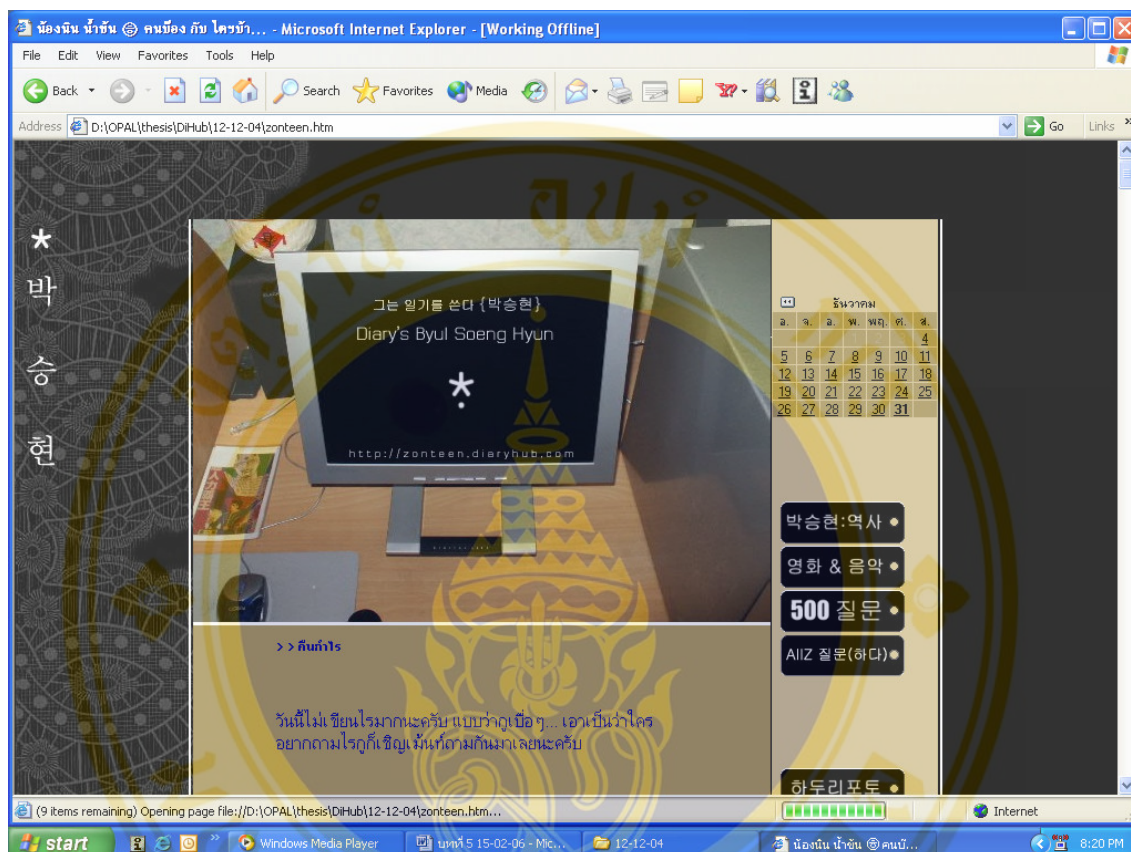
8) <http://jnewja.diaryhub.com/>

(http://jnewja.diaryhub.com/?20041212)

ภาพที่ 5.9 ภาพตัวอย่างประกอบการใช้สื่หลักบนไดอะรี่ออนไลน์

ไดอะรี่ออนไลน์ <http://jnewja.diaryhub.com/> เลือกใช้สีแดงในส่วนของพื้นหลังไดอะรี่ และสีเขียวบริเวณพื้นที่บันทึกไดอะรี่ ซึ่งสีแดงกลายเป็นสีคู่ตรงข้ามกัน ทั้งนี้ เพราะผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ตั้งใจให้ตรงกับบรรยากาศการเฉลิมฉลองเทศกาลคริสต์มาส (สัมภาษณ์, 24 กุมภาพันธ์ 2548) สำหรับหัวข้อไดอะรี่ออนไลน์นี้ ไม่มีการเลือกใช้สีตกแต่งภาพ แต่เป็นการนำภาพถ่ายมาทำเป็นหัวข้อไดอะรี่ทั้งภาพ ซึ่งในภาพถ่ายประกอบด้วยสีแดงเป็นหลัก และมีสีขาว สีเขียว และสีดำประกอบ

9) <http://zonteen.diaryhub.com/>

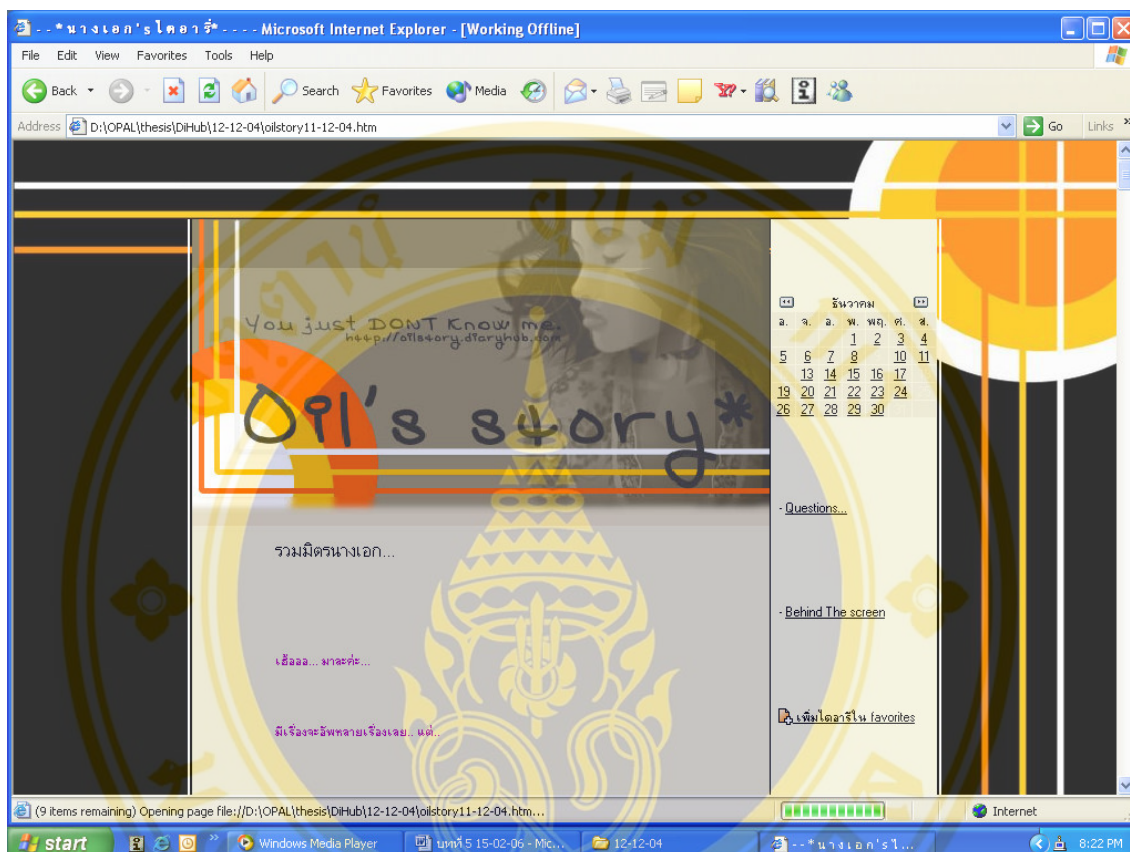

(<http://zonteen.diaryhub.com/?20041212>)

ภาพที่ 5.10 ภาพตัวอย่างประกอบการใช้สื่หลักบนไดอะรี่ออนไลน์

ไดอะรี่ออนไลน์ <http://zonteen.diaryhub.com/> มีการเลือกใช้สีดำ สีน้ำตาล และสีเงินเมทัลลิก (โลหะ) เป็นหลัก มีการใช้สีดำเป็นพื้นหลังไดอะรี่ออนไลน์ แต่แทรกด้วยตัวอักษรเกาหลีสีขาว ด้านซ้าย ในส่วนของพื้นที่แสดงไดอะรี่นั้นใช้สีน้ำตาล ส่วนบริเวณหัวไดอะรี่มีสีน้ำตาลเป็นพื้น และภาพวัตถุที่มีสีดำและสีเงิน

10. <http://oilstory.diaryhub.com/>

(<http://oilstory.diaryhub.com/?20041212>)

ภาพที่ 5.11 ภาพตัวอย่างประกอบการใช้สีหลักบนไดอะรี่ออนไลน์

ไดอะรี่ออนไลน์ <http://oilstory.diaryhub.com/> เลือกใช้สีน้ำตาล สีขาว สีเหลือง สีส้มและสีดำ ในการตกแต่งหัวไดอะรี่ พื้นหลังไดอะรี่ และบริเวณพื้นที่แสดงไดอะรี่ หัวไดอะรี่ออนไลน์ และบริเวณที่เป็นพื้นที่แสดงไดอะรี่ใช้สีน้ำตาลเป็นหลัก และพื้นหลังไดอะรี่ใช้สีดำเป็นหลัก ซึ่งจะสังเกตเห็นว่า แม้ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์จะเลือกใช้สีที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และสีคู่ตรงข้าม ในการตกแต่งไดอะรี่ออนไลน์ แต่การใช้สีทั้งหมดก็มีลักษณะร่วมกัน กล่าวคือ หัวไดอะรี่และพื้นหลังไดอะรี่มีการใช้สีขาว เหลือง ส้มเหมือนกัน ส่วนสีน้ำตาลของพื้นที่แสดงไดอะรี่นั้นก็ถือเป็นสีที่เป็นไปในทิศทางเดียวกับสีเหลืองและสีส้มเช่นกัน

จากการศึกษาการใช้สับนไดอะรี่ออนไลน์ดังกล่าว ผู้วิจัยพบว่า ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์มีการเลือกใช้สี 3 ลักษณะ ได้แก่

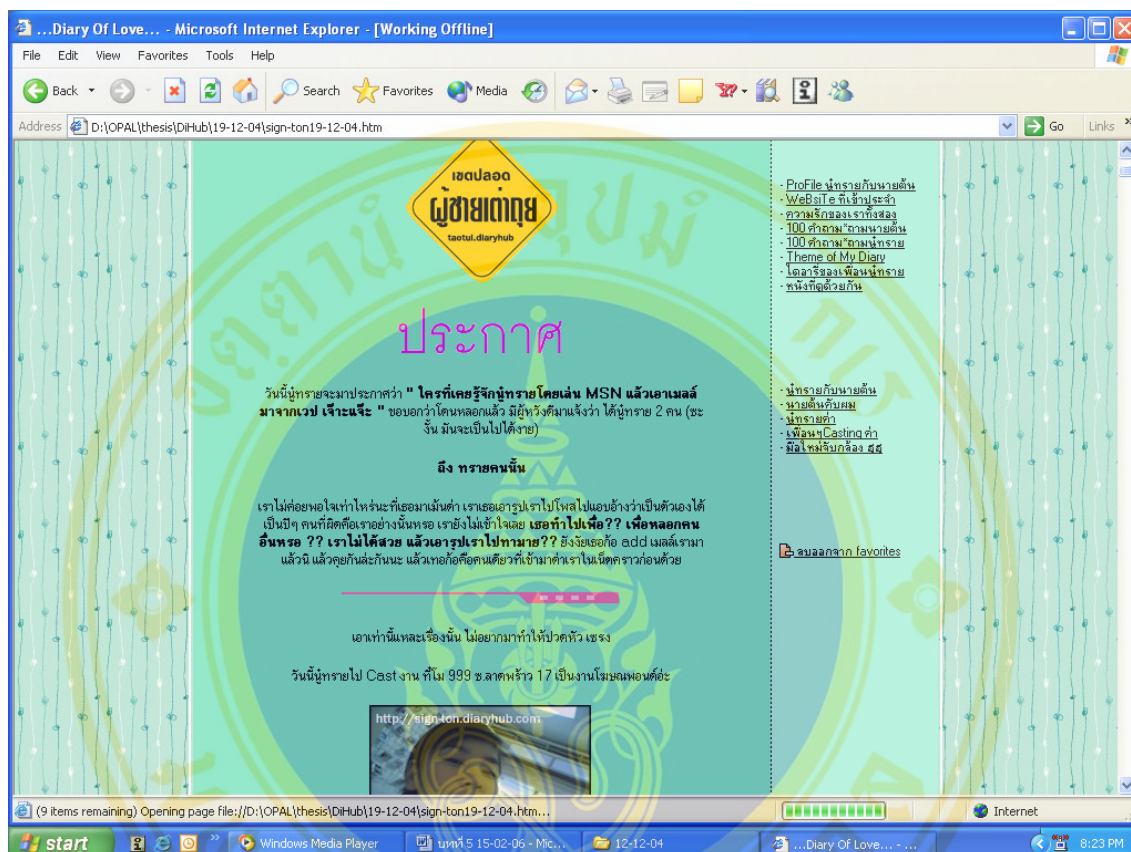
1. การเลือกใช้สีเดียวกัน หรือสีที่ไปในทางเดียวกันในการเป็นสีหลัก เพื่อตกแต่งหัวไดอะรี่ออนไลน์ พื้นหลังไดอะรี่ และบริเวณที่เป็นพื้นที่แสดงไดอะรี่ ได้แก่
 - การใช้สีที่อยู่ในกลุ่มสีเขียวเป็นสีหลัก
 - การใช้สีที่อยู่ในกลุ่มสีฟ้าเป็นสีหลัก
 - การใช้สีที่อยู่ในกลุ่มสีชมพูเป็นสีหลัก
 - การใช้สีที่อยู่ในกลุ่มสีเหลือง และสีส้มเป็นสีหลัก
2. การเลือกใช้สีต่างกัน หรือสีที่ไปในทางตรงข้ามกันในการตกแต่งหัวไดอะรี่ออนไลน์ พื้นหลังไดอะรี่ และบริเวณที่เป็นพื้นที่แสดงไดอะรี่ ได้แก่
 - การใช้สีเขียวและสีแดง
3. การเลือกใช้สีอื่น ๆ ที่หลากหลายในการตกแต่งไดอะรี่ออนไลน์ด้วย ได้แก่
 - การใช้สีน้ำตาล สี ขาว และสีดำ

ทั้งนี้ เป็นที่น่าสังเกตว่า การใช้สีที่อยู่ในกลุ่มสีเดียวกันเป็นการตกแต่งไดอะรี่ที่ได้รับความนิยมมากที่สุด โดยมีจำนวนถึง 7 ไดอะรี่จากกรณีศึกษาทั้งหมด 10 ไดอะรี่ ซึ่งผู้บันทึกจำนวน 4 ไดอะรี่มีการเลือกใช้สีที่อยู่ในกลุ่มสีวรรณะเย็น ได้แก่ สีเขียว และสีฟ้า และผู้บันทึกจำนวน 3 ไดอะรี่มีการเลือกใช้สีที่อยู่ในกลุ่มสีวรรณะร้อน ได้แก่ สีชมพู

5.1.1.2 การใช้สีตัวอักษร

เว็บไซต์ <http://www.diaryhub.com/> ได้มีการกำหนดสีตัวอักษรให้ผู้บันทึกสามารถเลือกใช้ได้บนไดอะรี่ออนไลน์ของตน รวมถึงลักษณะพิเศษต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับตัวอักษร ได้แก่ ขนาดของตัวอักษร ตัวหนา ตัวเอน โดยที่ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์สามารถใช้สีตัวอักษรได้ ดังนี้

1. <http://sign-ton.diaryhub.com/>

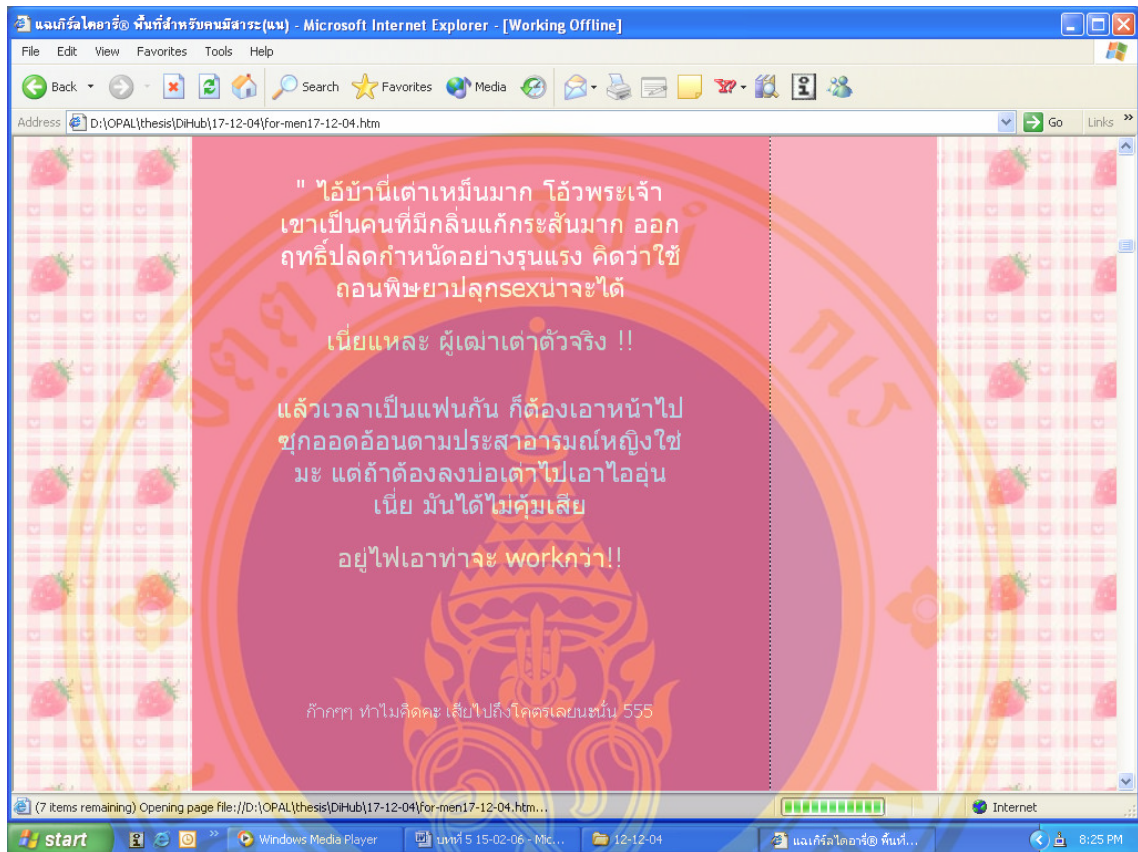

(<http://sign-ton.diaryhub.com/?20041219>)

ภาพที่ 5.12 ภาพตัวอย่างประกอบการใช้ตัวอักษรบนไดอะรี่ออนไลน์

ผู้บันทึกไดอะรี่ข้างต้น เลือกใช้ตัวอักษรสีดำตลอดการบันทึกบนพื้นที่ในการแสดงไดอะรี่ออนไลน์สีเขียว โดยมีตัวอักษรทั้งชนิดหนา และชนิดธรรมดาในการบันทึก ซึ่งการใช้ตัวอักษรชนิดหนาจะปรากฏเมื่อผู้บันทึกต้องการเน้นข้อความสำคัญ นอกจากนี้ ผู้บันทึกไดอะรี่ได้เลือกใช้สีอื่นที่นอกเหนือจากสีดำ ดังที่เห็นในรูปข้างบนคือ สีชมพู ในการใช้เป็นหัวข้อใหญ่ที่ต้องการเน้นอย่างยิ่งสำหรับการจัดเรียงข้อความในแนวตั้งกลางบันทึก และขึ้นบรรทัดใหม่ก็มีผลต่อการเน้นความสำคัญของข้อความอีกด้วย

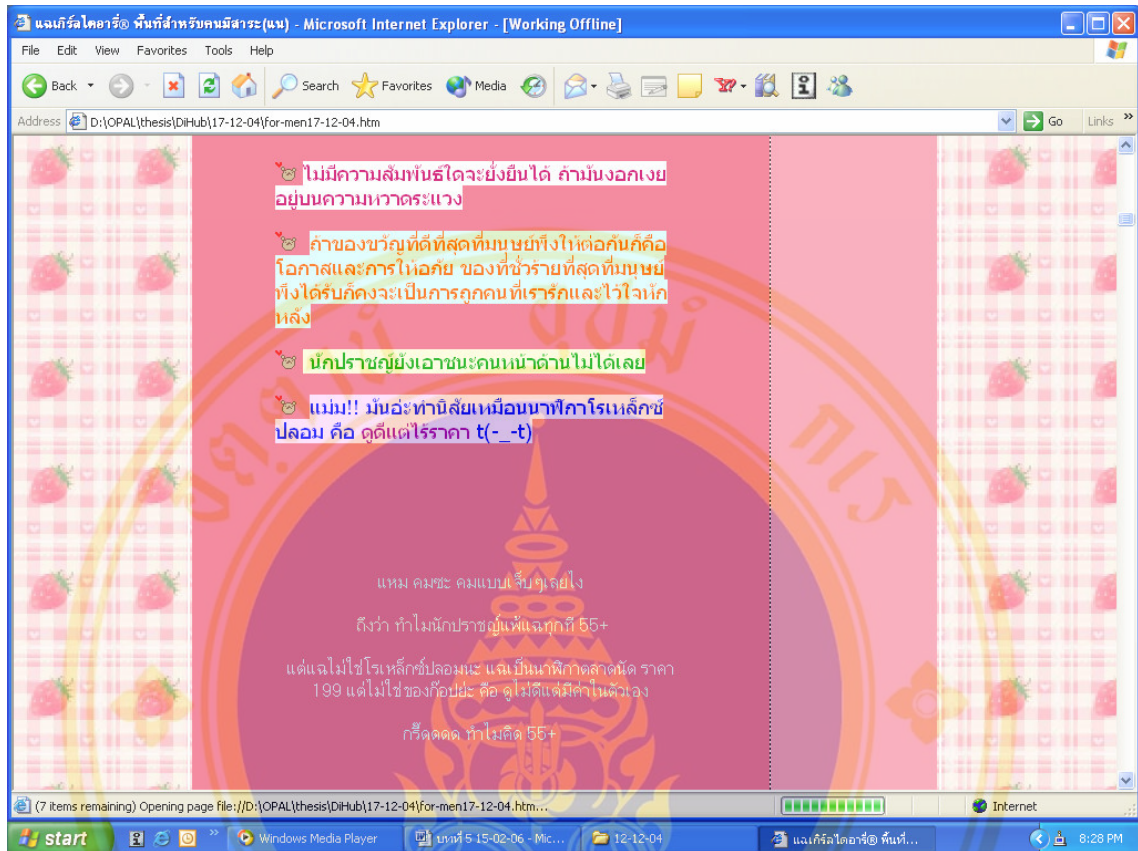
2. <http://for-men.diaryhub.com/>

(<http://for-men.diaryhub.com/?20041217>)

ภาพที่ 5.13 ภาพตัวอย่างประกอบการใช้สีตัวอักษรบนไดอะรี่ออนไลน์

ผู้บันทึกไดอะรี่ข้างต้น เลือกใช้ตัวอักษรสีต่าง ๆ ที่ค่อนข้างหลากหลายในการบันทึก เช่น สีชมพู สีเขียว สีฟ้า สีส้ม เป็นต้น ซึ่งเป็นสีอ่อนกว่าสีชมพูเข้มที่เป็นสีพื้นที่แสดงไดอะรี่ออนไลน์ โดยผู้บันทึกมีการจัดเรียงข้อความในแนวกึ่งกลางบันทึก และขึ้นบรรทัดใหม่เพื่อเน้นความสำคัญของข้อความอีกด้วย

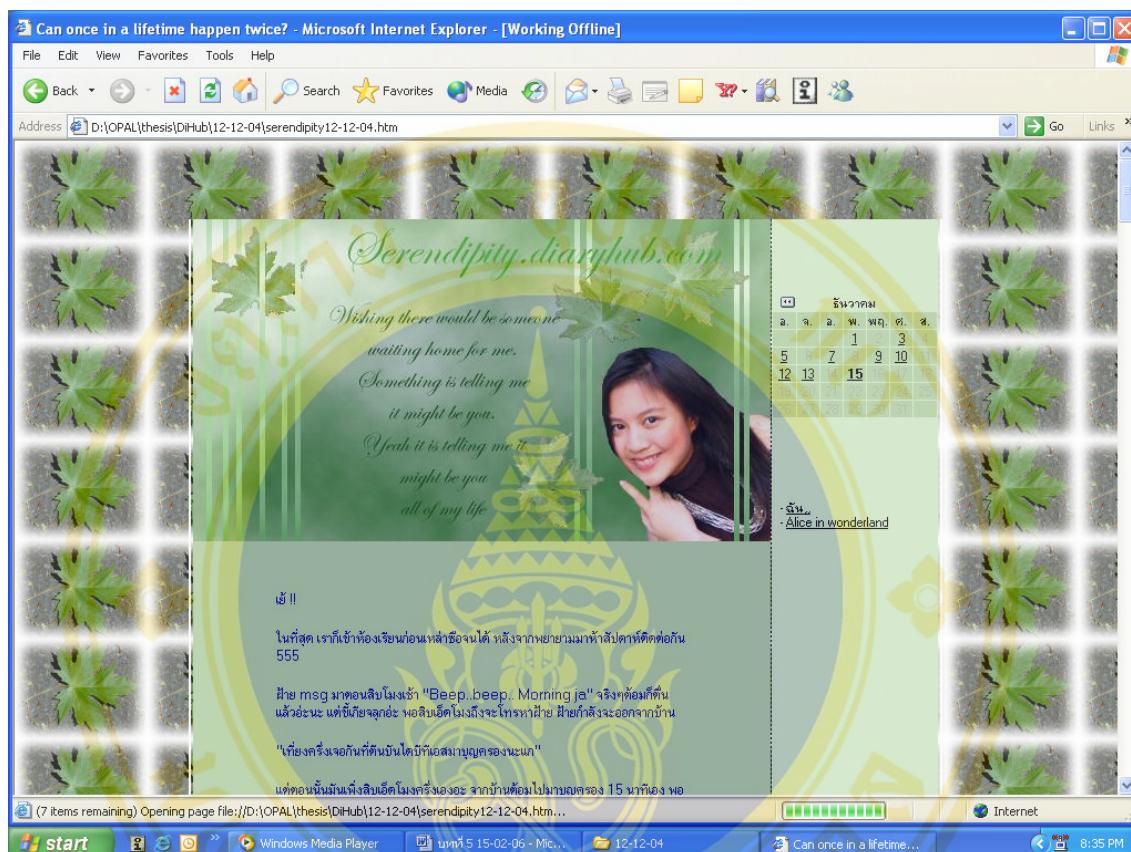

(<http://for-men.diaryhub.com/?20041217>)

ภาพที่ 5.14 ภาพตัวอย่างประกอบการใช้สีตัวอักษรบนไดอะรี่ออนไลน์

นอกจากการใช้สีตัวอักษรที่ค่อนข้างหลากหลายแล้ว ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ยังเลือกใช้แถบสีชมพู เขียว ม่วง เพิ่มเติมบนข้อความที่ต้องการเน้นให้เด่นขึ้นกว่าข้อความอื่น ๆ อีกด้วย ซึ่งผู้บันทึกเลือกใช้แถบสีที่เป็นสีอ่อนกว่าสีตัวอักษร

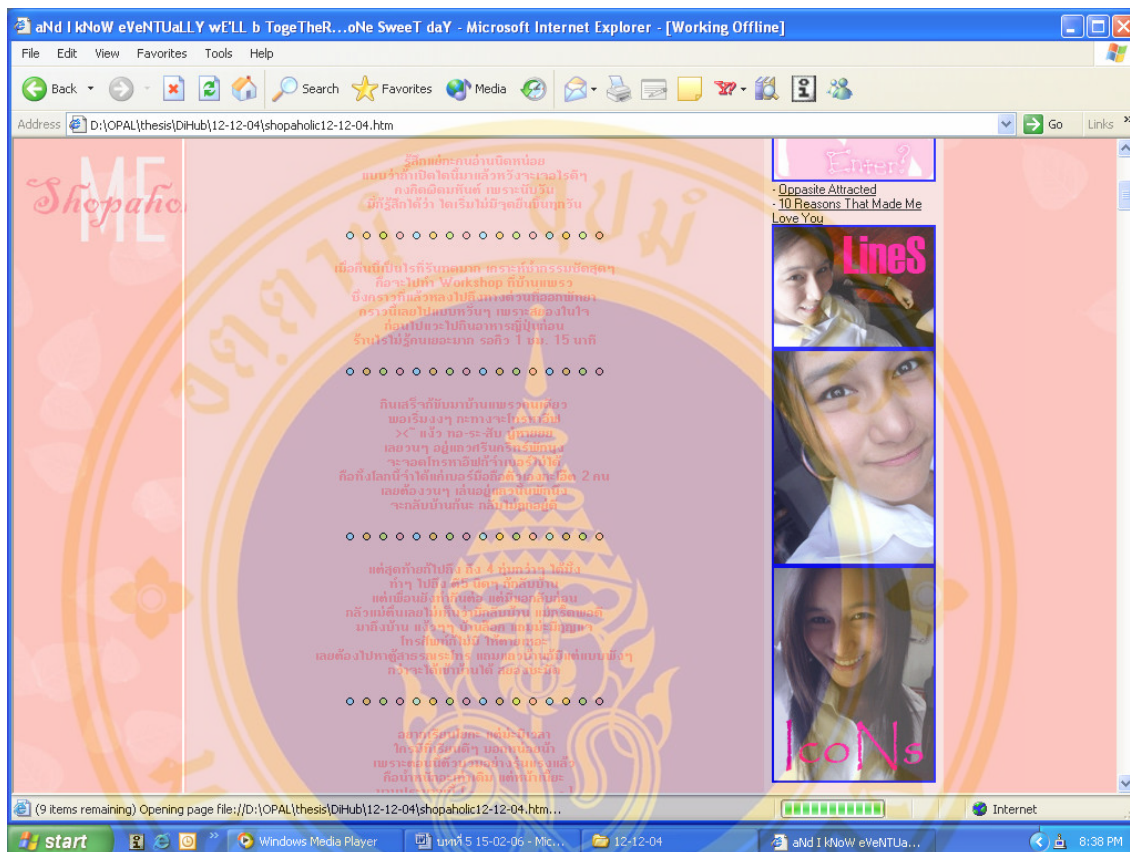
3. <http://serendipity.diaryhub.com/>

(<http://serendipity.diaryhub.com/?20041212>)

ภาพที่ 5.15 ภาพตัวอย่างประกอบการใช้ตัวอักษรบนไดอะรี่ออนไลน์

จะเห็นว่าผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์เลือกใช้ตัวอักษรสีน้ำเงินในขณะที่พื้นที่แสดงไดอะรี่ออนไลน์เป็นสีเขียว และมีการจัดข้อความแบบชิดขอบซ้ายตลอดการบันทึกไดอะรี่ออนไลน์

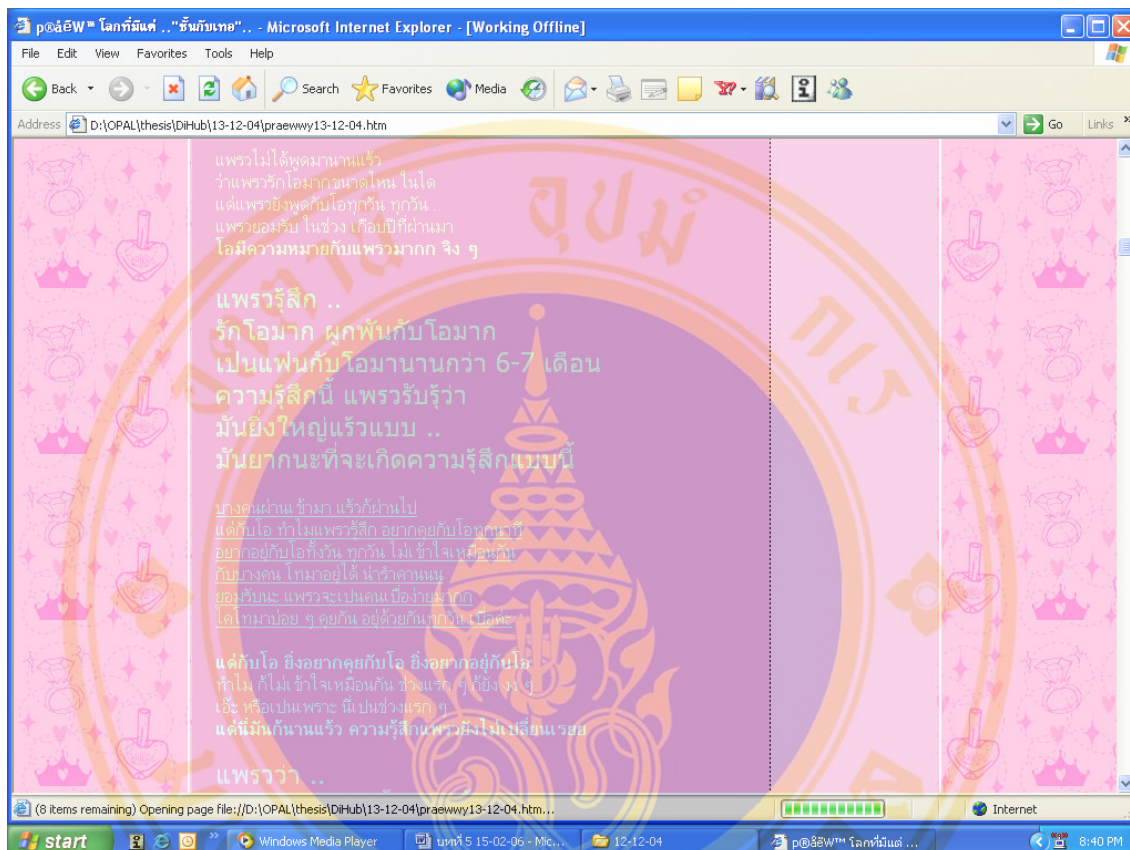
4. <http://shopaholic.diaryhub.com/>

(http://shopaholic.diaryhub.com/?20041212)

ภาพที่ 5.16 ภาพตัวอย่างประกอบการใช้ตัวอักษรบนไดอะรี่ออนไลน์

จะเห็นว่า ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์เลือกใช้ตัวอักษรสีชมพูเข้มในการบันทึกไดอะรี่ออนไลน์ ในขณะที่พื้นที่ในการแสดงไดอะรี่ออนไลน์เป็นสีชมพูอ่อน และมีการจัดเรียงข้อความในแนวตั้งกลางบันทึก

5. <http://praewwy.diaryhub.com/>

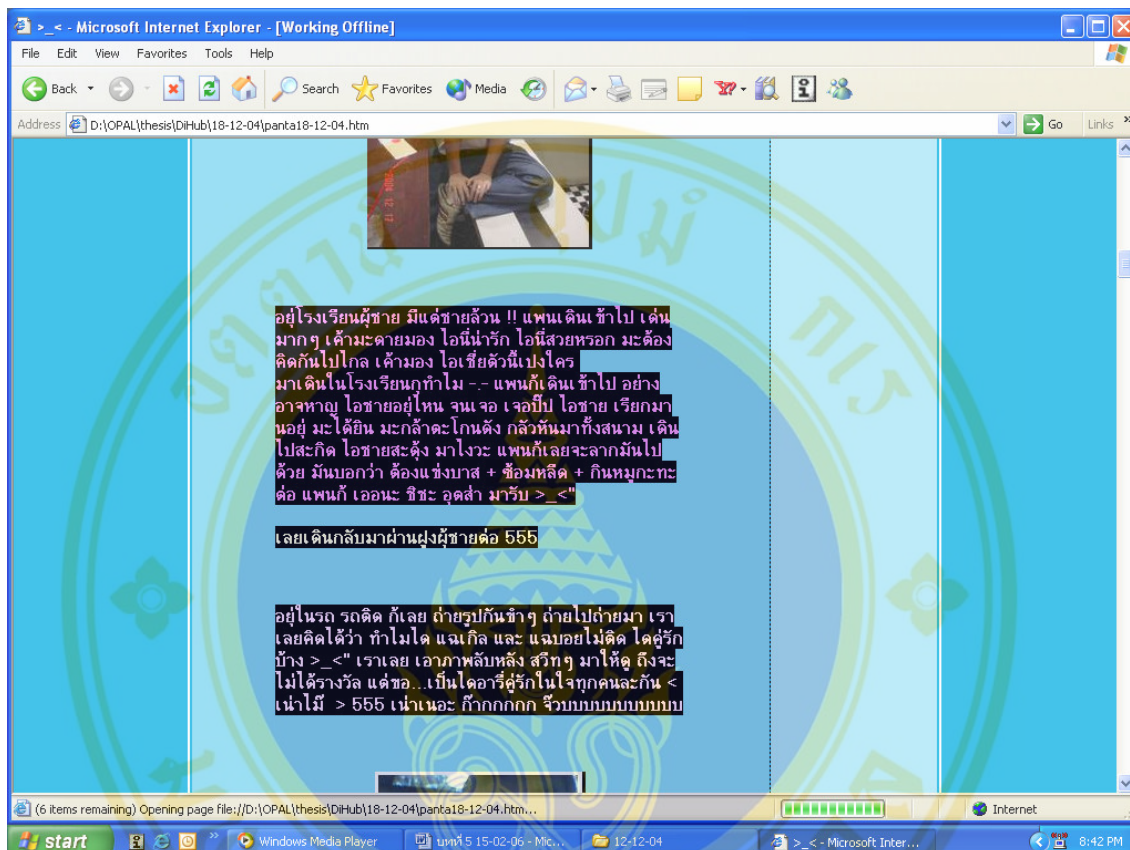

(<http://praewwy.diaryhub.com/?20041213>)

ภาพที่ 5.17 ภาพตัวอย่างประกอบการใช้สีตัวอักษรบนไดอะรี่ออนไลน์

ผู้บันทึกไดอะรี่นี้ เลือกใช้ตัวอักษรสีขาวบนพื้นที่ในการแสดงไดอะรี่ออนไลน์เป็นสีชมพู ตัวอักษรที่ใช้บันทึกมีหลากหลายขนาด ทั้งชนิดหนา และชนิดธรรมดาในการบันทึก ซึ่งการใช้ตัวอักษรขนาดใหญ่ หรือชนิดหนาจะปรากฏเมื่อผู้บันทึกต้องการเน้นข้อความนั้น ๆ

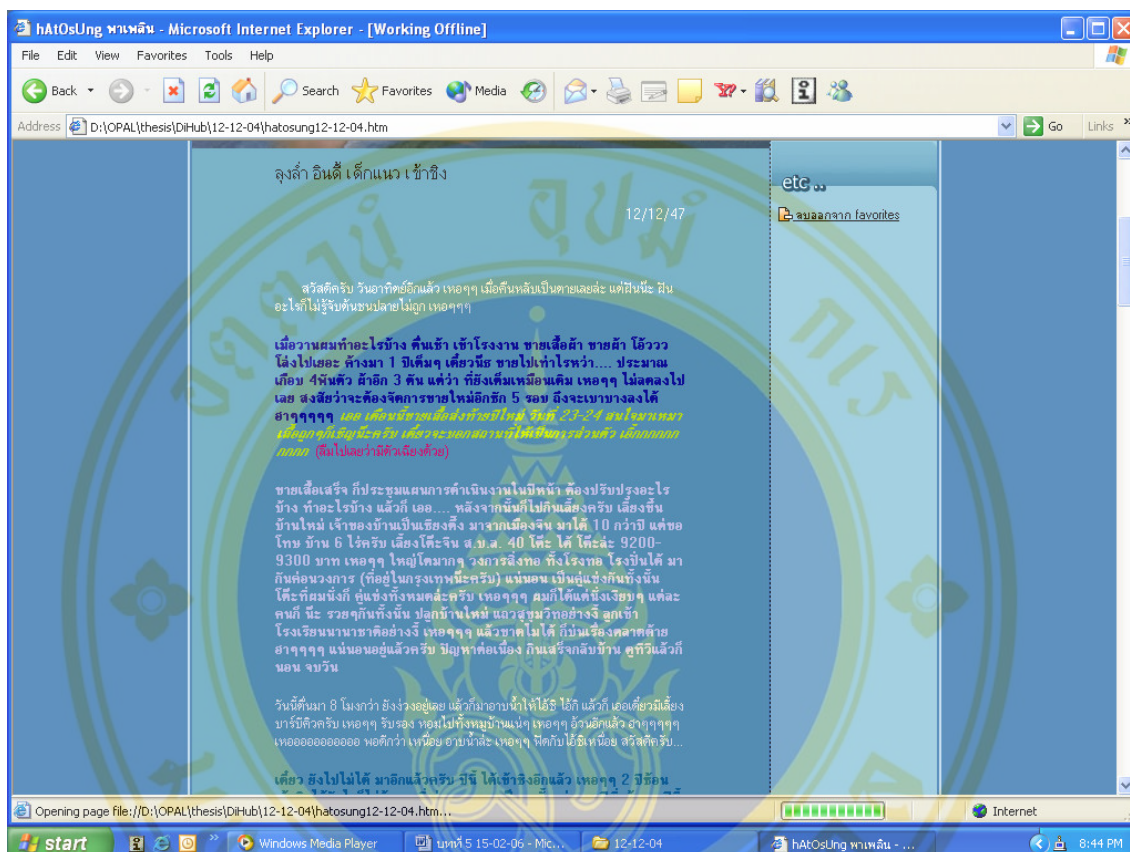
6. <http://panta.diaryhub.com/>

(<http://panta.diaryhub.com/?20041218>)

ภาพที่ 5.18 ภาพตัวอย่างประกอบการใช้ตัวอักษรบนไดอะรี่ออนไลน์

ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์เลือกใช้สีที่หลากหลายในการบันทึกไดอะรี่ออนไลน์ เช่น ชมพู เข้ม เทียว ขาว เป็นต้น และใช้แถบสีคำเพิ่มเติมเพื่เน้นบางข้อความให้เด่นกว่าข้อความอื่น

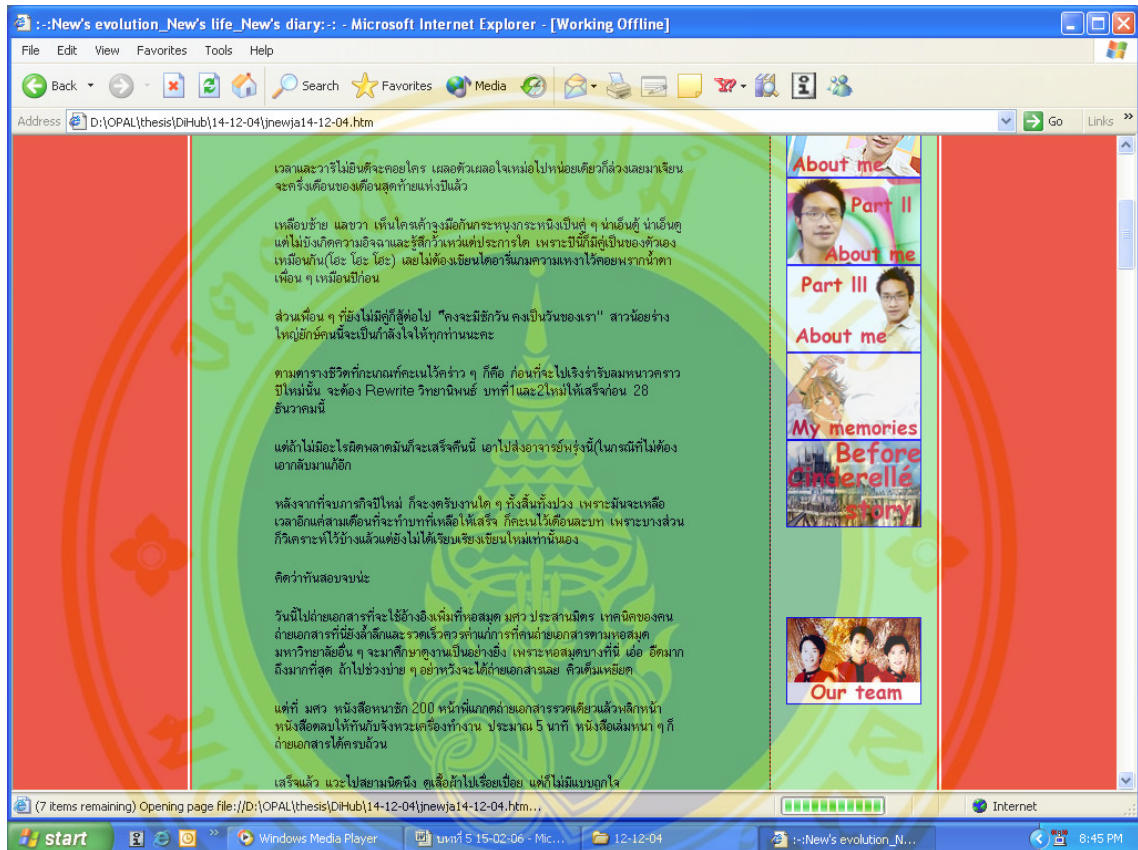
7. <http://hatosung.diaryhub.com/>

(http://hatosung.diaryhub.com/?20041212)

ภาพที่ 5.19 ภาพตัวอย่างประกอบการใช้ตัวอักษรบนไดอะรี่ออนไลน์

ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ใช้สีอักษรที่หลากหลายในการบันทึกไดอะรี่ออนไลน์ เช่น คำ ขาว น้ำเงินเข้ม เหลือง ชมพู เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อเน้นความข้อความสำคัญ และยังมีการเพิ่มลูกเล่นในการบันทึก คือ การใช้ตัวหนา ตัวเอียง ในขณะที่พื้นที่ในการแสดงไดอะรี่ออนไลน์เป็นสีฟ้า

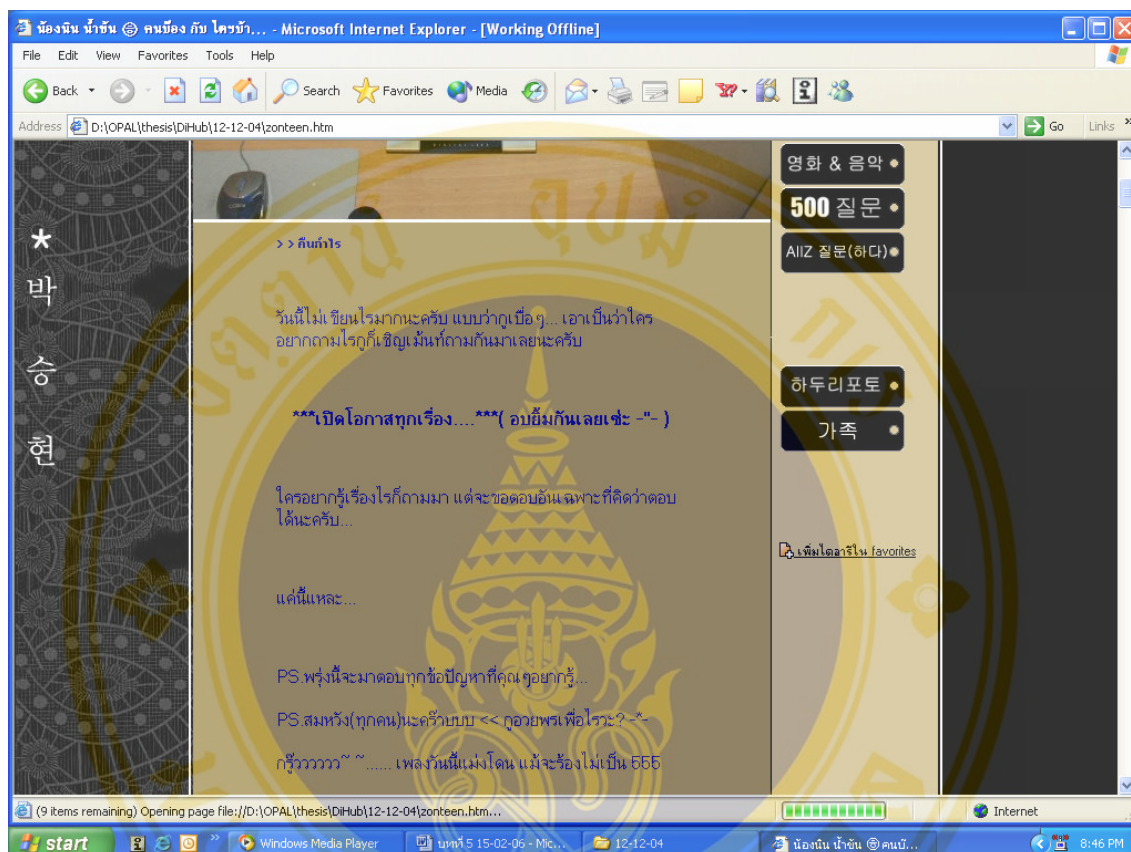
8. <http://jnewja.diaryhub.com/>

(<http://jnewja.diaryhub.com/?20041214>)

ภาพที่ 5.20 ภาพตัวอย่างประกอบการใช้ตัวอักษรบนไคอะร็อนไลน์

จะเห็นว่า ผู้บันทึกไคอะร็อนไลน์เลือกใช้ตัวอักษรสีดำ ตัดกับพื้นที่ในการแสดงไคอะร็อนไลน์ซึ่งเป็นสีเขียว และมีการเว้นช่องว่างระหว่างบรรทัดตลอดการบันทึกเพื่อแบ่งส่วนข้อความบนไคอะร็

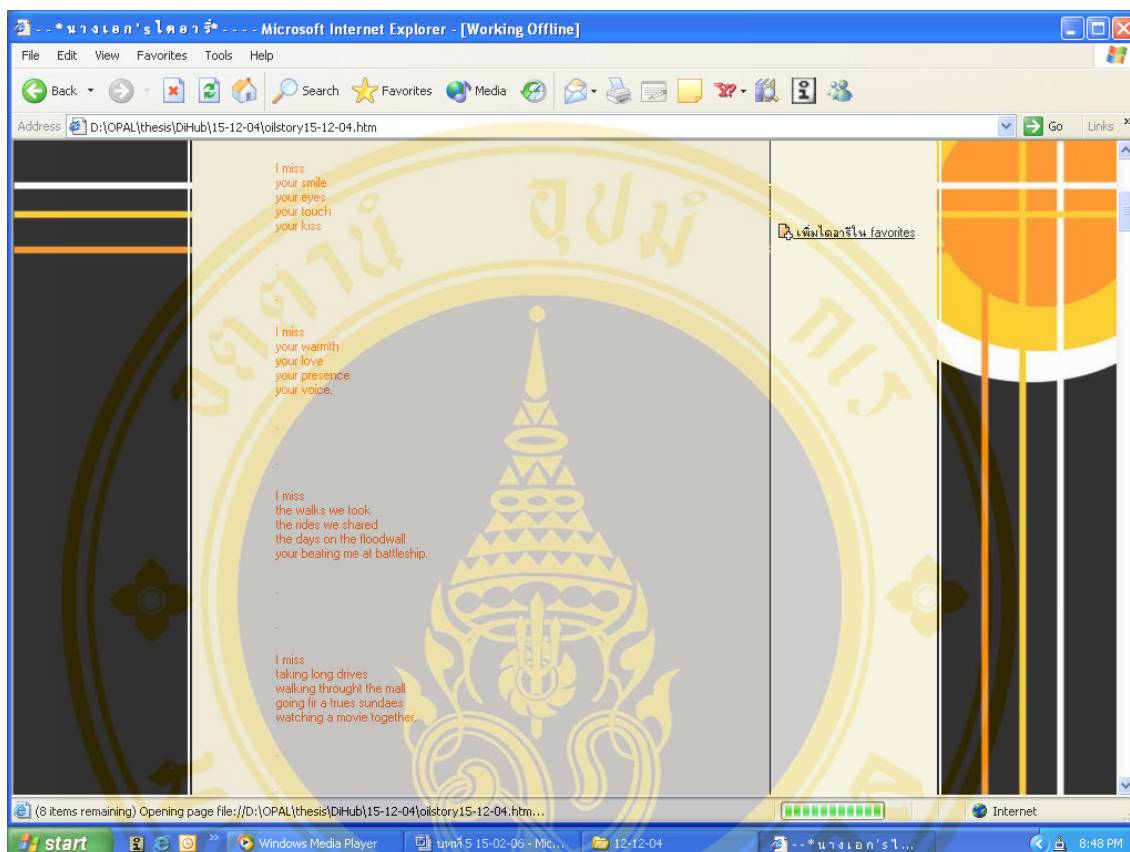
9. <http://zonteen.diaryhub.com/>

(<http://zonteen.diaryhub.com/?20041212>)

ภาพที่ 5.21 ภาพตัวอย่างประกอบการใช้สีตัวอักษรบนไดอะรี่ออนไลน์

ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์เลือกใช้ตัวอักษรสีน้ำเงินในขณะที่พื้นที่ในการแสดงไดอะรี่ออนไลน์เป็นสีน้ำตาล โดยมีการใช้ตัวอักษรขนาดหนาเพื่อเน้นข้อความ และใช้ตัวอักษรขนาดธรรมดาในการบันทึกไดอะรี่ออนไลน์ และยังมีการเว้นช่องว่างระหว่างบรรทัดเพื่อขึ้นใจความใหม่

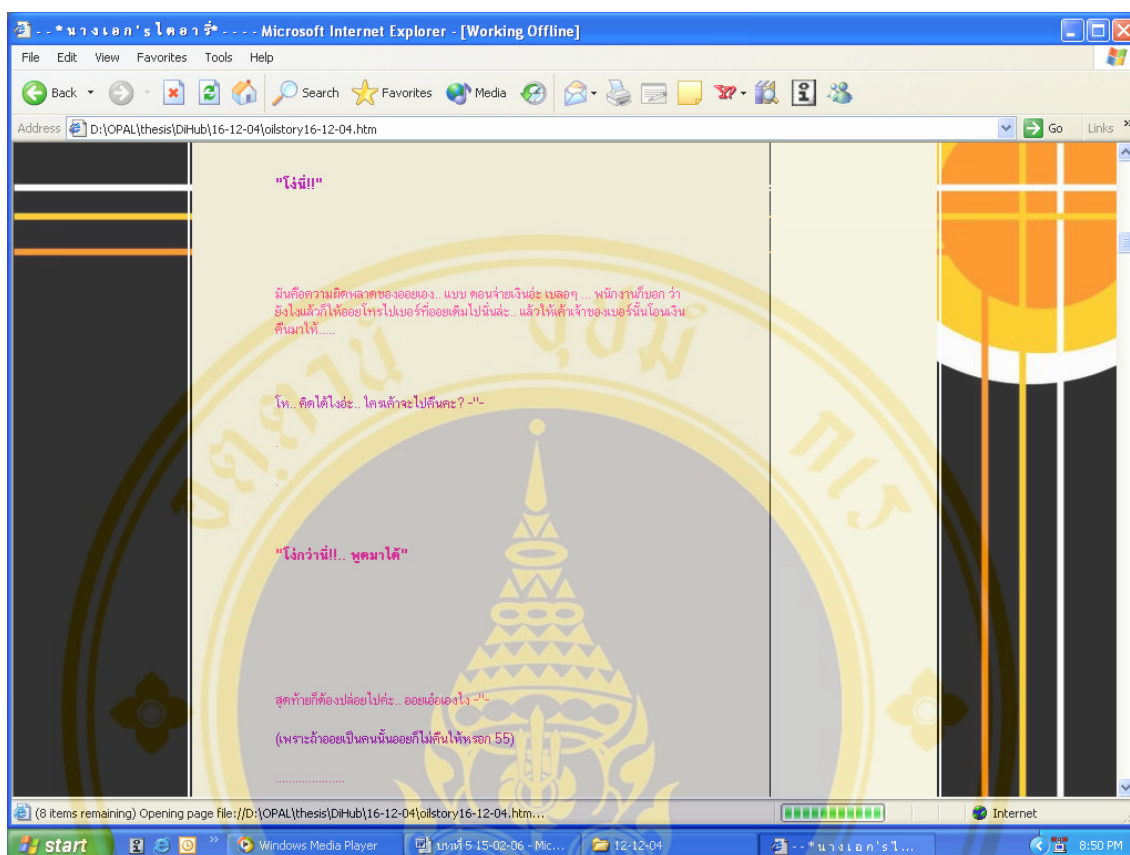
10. <http://oilstory.diaryhub.com/>

(<http://oilstory.diaryhub.com/?20041215>)

ภาพที่ 5.22 ภาพตัวอย่างประกอบการใช้สื่อตัวอักษรบนไดอะรี่ออนไลน์

ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์เลือกใช้ตัวอักษรสีส้มในการบันทึกไดอะรี่ออนไลน์ ในขณะที่พื้นที่ในการแสดงไดอะรี่ออนไลน์เป็นสีน้ำตาลอ่อน โดยมีการเว้นช่องว่างระหว่างย่อหน้ามาก เพื่อแบ่งส่วนข้อความบนไดอะรี่

(<http://oilstory.diaryhub.com/?20041216>)

ภาพที่ 5.23 ภาพตัวอย่างประกอบการใช้สีตัวอักษรบนไดอะรี่ออนไลน์

นอกจากนั้น ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ยังเลือกใช้สีอื่น ๆ ในการบันทึกไดอะรี่ออนไลน์อีกด้วย เช่น ชมพู ม่วง เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อความหลากหลายของสีตัวอักษร

จากการศึกษา การใช้สีตัวอักษรในการบันทึกไดอะรี่ออนไลน์ ผู้ศึกษาพบว่ามีการใช้สีตัวอักษร 3 ลักษณะ ได้แก่

1. การใช้สีตัวอักษรเพียงสีเดียวตลอดการบันทึก ได้แก่
 - สีดำ
 - สีน้ำเงิน
 - สีชมพู
 - สีขาว
 - สีส้ม

2. การใช้สีตัวอักษรหลายสี ได้แก่
 - สีชมพู สีเขียว สีฟ้า สีส้ม
 - สีชมพูเข้ม สีเขียว สีขาว
 - สีฟ้า สีขาว สีน้ำเงินเข้ม สีเหลือง สีชมพู
3. การใช้แถบสีจัดक्रमประโยชน์ที่ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ต้องการเน้นให้เห็นชัดเจน ได้แก่
 - แถบสีดำ กรอบตัวอักษรสีชมพูเข้ม สีเขียว และสีขาว
 - แถบสีชมพู สีเขียว สีม่วง กรอบตัวอักษรสีชมพูเข้ม สีเขียวเข้ม สีน้ำเงิน และสีม่วง

ในการใช้สีตัวอักษรส่วนใหญ่ จะสังเกตได้ว่า ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์นิยมใช้สีที่เป็นกลุ่มสีเดียวกันกับพื้นหลังไดอะรี่ออนไลน์แต่เข้มกว่า หรือสีที่ตัดกันกับพื้นหลังไดอะรี่ เพื่อให้อ่านได้ชัดเจนยิ่งขึ้น และหากผู้บันทึกต้องการเน้นที่ข้อความใด ผู้บันทึกจะใช้วิธีการในการเลือกตัวอักษรขนาดต่างออกไป หรือใช้ตัวหนา หรือตัวเอียงเป็นอันดับแรก แต่ถ้าหากข้อความนั้นมีความสำคัญมาก หรือเป็นหัวข้อใหญ่ ผู้บันทึกจะใช้สีตัวอักษรที่ต่างออกไปโดยสิ้นเชิง ส่วนการใช้แถบสีนั้น พบผู้บันทึกเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่ใช้เทคนิคการเน้นข้อความ โดยป้ายสีที่ต่างจากตัวอักษรและพื้นหลังไดอะรี่ เพื่อให้ข้อความโดดเด่นขึ้น

5.1.2 การใช้ภาพบนไดอะรี่ออนไลน์

การเลือกใช้ภาพบนไดอะรี่ออนไลน์ ถือเป็นสิ่งที่ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ให้ความสนใจ ทั้งนี้เพราะผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์สามารถตกแต่งหัวไดอะรี่ และพื้นหลังไดอะรี่ออนไลน์เพิ่มเติม รวมถึงการเพิ่มเติมภาพถ่ายประกอบเนื้อหา หรือเลือกใช้สัญลักษณ์ เพื่อประกอบเนื้อหาไดอะรี่วันนั้น ๆ หรือใช้สัญลักษณ์เพื่อแทนตนเองได้

5.1.2.1 การใช้ภาพประกอบหัวไดอะรี่

การใช้ภาพประกอบหัวไดอะรี่ ในที่นี้ หมายถึง การใช้ภาพต่าง ๆ อาทิ ภาพถ่าย ภาพวาด ภาพสัญลักษณ์ รวมถึงตัวอักษร ที่ผู้บันทึกนำมาประกอบกันและใช้เป็นหัวไดอะรี่ออนไลน์ ผู้วิจัยถือว่าเป็นภาพดังกล่าวเป็นภาพประกอบหัวไดอะรี่ เนื่องจาก ในการจัดทำหัวไดอะรี่นั้น ผู้บันทึกไดอะรี่ต้องสร้างสรรค์องค์ประกอบดังกล่าวเป็นภาพหัวไดอะรี่ในโปรแกรมอื่นก่อนจึงนำภาพดังกล่าวมาใช้เป็นหัวไดอะรี่นั้น ๆ

1. <http://sign-ton.diaryhub.com/>

(<http://sign-ton.diaryhub.com/?20041212>)

ภาพที่ 5.24 ภาพตัวอย่างประกอบการใช้ภาพประกอบหัวไดอะรี่

ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์เลือกใช้ภาพถ่ายตนเองและเพื่อนชายขนาดครึ่งหนึ่งของหัวไดอะรี่มาประกอบโดยจัดให้อยู่บริเวณด้านซ้ายของหัวไดอะรี่ และมีการระบุชื่อไดอะรี่ออนไลน์โดยใช้ตัวอักษรสีเขียวบนพื้นสีขาวอยู่ด้านล่างบริเวณกึ่งกลางของภาพถ่าย มีการใช้จุดสีเขียวอ่อน สลับสีเขียวแก่ เพื่อเป็นกรอบหัวไดอะรี่ มีการใช้แถบลายเส้นตรงแนวตั้งสีเหลือง สีฟ้า สีม่วง สีส้ม และสีชมพู เพื่อเป็นพื้นหลังหัวไดอะรี่ มีการใช้ตัวอักษรสีแดงแสดงข้อความอวยพรเนื่องในเทศกาลคริสต์มาส มีการนำคำโปรยไดอะรี่ของไดอะรี่ตนเองโดยใช้สีม่วงและชมพูมาใช้ ประกอบการนำภาพกระป๋องสีแดงผูกโบ 2 อันมาจัดไว้ด้านซ้ายและขวาของชื่อ Sign – Ton และนำถุงเท้าสีแดงที่มีอักษรสีขาวอวยพรวันคริสต์มาสมาประกอบภาพหัวไดอะรี่

2. <http://for-men.diaryhub.com/>

ภาพที่ 5.25 ภาพตัวอย่างประกอบการใช้ภาพประกอบหัวไคอะรี

จะเห็นว่า ผู้บันทึกไคอะรีออนไลน์มีการใช้ภาพบุคคล คือ พอลล่า เทเลอร์ ซึ่งเป็นดารานักแสดงที่ผู้บันทึกชื่นชอบ มาประกอบหัวไคอะรีออนไลน์เพื่อแทนตนเอง โดยผู้บันทึกนำภาพพอลล่าในอิริยาบถต่าง ๆ ที่แสดงความสดใสร่าเริงจำนวน 3 ภาพที่มีขนาดแตกต่างกัน กล่าวคือ ภาพกำลังยิ้ม ภาพกำลังรับประทานอาหาร และภาพกำลังรับประทานผลไม้ คือ สตรอว์เบอร์รี่ มาตัดต่อเพื่อประกอบกันเป็นหัวไคอะรีโดยจัดให้ภาพที่ใหญ่ที่สุดอยู่ทางด้านขวามือ นอกจากนั้น ยังนำตัวอักษรสีขาวขนาดใหญ่ พิมพ์คำว่า **แฉเกิร์ล COME BACK** อยู่บริเวณบนสุดด้านซ้ายมือของหัวไคอะรี และภาพประกอบหัวไคอะรีออนไลน์ทั้งหมดมีการจัดวางอยู่บนพื้นหลังลายใบเมเปิ้ลสีชมพูเข้ม

3. <http://serendipity.diaryhub.com/>

(<http://serendipity.diaryhub.com/?20041212>)

ภาพที่ 5.26 ภาพตัวอย่างประกอบการใช้ภาพประกอบหัวไดอะรี่

จะเห็นว่า ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ใช้ภาพถ่ายตนเองที่ยิ้มอย่างมีความสุขมาประกอบหัวไดอะรี่ออนไลน์ ภาพดังกล่าวจัดวางอยู่มุมล่างขวาของภาพ โดยมีของผู้บันทึกกำลังชี้ไปที่ข้อความภาษาอังกฤษสีเขียวเข้มซึ่งอยู่กึ่งกลางภาพหัวไดอะรี่ ความว่า *Wishing there would be someone waiting home for me. Something is telling me it might be you. Yeah it is telling me it might be you all of my life.* ซึ่งเป็นท่อนหนึ่งของเพลง It might be you ที่ผู้บันทึกชื่นชอบ และบนสุดของภาพปรากฏชื่อไดอะรี่ออนไลน์ขนาดใหญ่สีเขียว โดยภาพทั้งหมดจัดวางอยู่บนพื้นหลังสีเขียวเข้มซึ่งมีภาพใบเมเปิ้ลสีเขียวสด และแถบเส้นตรงแนวดิ่งสีเขียวบริเวณด้านซ้ายของภาพจำนวน 6 เส้น และด้านขวาของภาพจำนวน 4 เส้น

4. <http://shopaholic.diaryhub.com/>

(<http://shopaholic.diaryhub.com/?20041212>)

ภาพที่ 5.27 ภาพตัวอย่างประกอบการใช้ภาพประกอบหัวไคอะรี่

จะเห็นว่า ผู้บันทึกไคอะรี่ออนไลน์มีการใช้ภาพถ่ายตนเองที่กำลังยิ้มอย่างมีความสุข ขนาดต่าง ๆ จำนวน 4 ภาพมาประกอบหัวไคอะรี่ออนไลน์ โดยจัดภาพขนาดใหญ่สุดไว้ด้านซ้ายของภาพ และมีตัวอักษรภาษาอังกฤษสีชมพูความว่า *Happy Anniversary 26th* โดยภาพประกอบและตัวอักษรทั้งหมดอยู่บนพื้นหลังที่มีลวดลายสีชมพูอ่อน

5. <http://praewwy.diaryhub.com/>

(<http://praewwy.diaryhub.com/?20041212>)

ภาพที่ 5.28 ภาพตัวอย่างประกอบการใช้ภาพประกอบหัวไดอะรี่

จะเห็นว่า ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์เลือกใช้ภาพถ่ายตนเองและเพื่อนชายมาประกอบหัวไดอะรี่ออนไลน์ โดยมีภาพถ่ายเดี่ยวของตนเองจัดวางอยู่มุมซ้ายล่างของภาพ และภาพถ่ายคู่ของตนเองกับเพื่อนชายที่กำลังยิ้มอย่างมีความสุขจัดวางไว้ในวงกลมสีชมพูด้านขวาของภาพ โดยมีรูปหัวใจสีชมพูอยู่ระหว่างภาพของทั้งคู่ และมีรูปลิปสติกวางอยู่บริเวณด้านซ้ายของภาพคู่ โดยมีตัวอักษรภาษาอังกฤษสีชมพูคำว่า *Princess DIARY* อยู่ระหว่างภาพเดี่ยวและภาพคู่ของผู้บันทึกภาพประกอบหัวไดอะรี่ทั้งหมดจัดวางอยู่บนพื้นหลังสีขาวซึ่งมีรูปปราสาท หัวใจ ดาว หยดน้ำ โบ และขอบฟ้าสีชมพู

6. <http://panta.diaryhub.com/>

(<http://panta.diaryhub.com/?20041212>)

ภาพที่ 5.29 ภาพตัวอย่างประกอบการใช้ภาพประกอบหัวไดอะรี่

จะเห็นว่า ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์มีการใช้ภาพถ่ายตนเองขนาด 1 ใน 3 ของหัวไดอะรี่มาประกอบหัวไดอะรี่ออนไลน์ โดยจัดวางอยู่บริเวณด้านขวาของภาพ ด้านซ้ายบนมีตัวอักษรภาษาอังกฤษสีขาวความว่า *Copyright 2004 panta Allrights reserved.* และมีจุดสีฟ้าแฉ่มอยู่ บริเวณด้านขวบนมีตัวอักษรภาษาอังกฤษ ความว่า *:kikzy* ซึ่งเป็นชื่อเพื่อนของผู้บันทึกที่สร้างสรรค์หัวไดอะรี่ออนไลน์นี้ให้ และจุดสีฟ้าแฉ่มอยู่ บริเวณกลางภาพมีตัวอักษรภาษาอังกฤษสีขาวขนาดใหญ่ความว่า *panta-panus* ซึ่ง แพนตะ เป็นชื่อที่ผู้บันทึกใช้เป็นชื่อไดอะรี่ออนไลน์ ส่วน แพนัส เป็นการดัดแปลงมาจากชื่อ พันซ์ ซึ่งเป็นพี่ของผู้บันทึก และมีภาพดอกไม้สีฟ้า 2 ดอกประดับอยู่บนชื่อ โดยบริเวณกึ่งกลางด้านล่าง มีข้อความภาษาอังกฤษสีฟ้า ความว่า *how about we throw everything into the air and start again?* โดยข้อความดังกล่าวมีจุดสีฟ้าแฉ่มอยู่ ซึ่งภาพประกอบหัวไดอะรี่ออนไลน์ทั้งหมดจัดวางอยู่บนพื้นหลังสีเทา

7. <http://hatosung.diaryhub.com/>

(<http://hatosung.diaryhub.com/?20041212>)

ภาพที่ 5.30 ภาพตัวอย่างประกอบการใช้ภาพประกอบหัวโคะรี

จะเห็นว่า ผู้บันทึกโคะรีออนไลน์เลือกใช้ภาพถ่ายตนเองและบุคคลอื่นซึ่งเป็นเด็กประกอบหัวโคะรีออนไลน์อยู่บริเวณกึ่งกลางภาพ โดยทั้งคู่แต่งกายและทำกิริยาเหมือนกัน ซึ่งถือเป็นการสร้างอารมณ์ขันให้แก่ภาพดังกล่าว ประกอบกับการเพิ่มตัวอักษรภาษาไทยสีขาวในวงคำพูดสีฟ้าคำว่า *ก่อนไปก่อน* ซึ่งเป็นการเลียนเสียงเด็กที่พูดไม่ชัด และ *รอ ลุง ล้า ด้วย* นั้น เป็นการเน้นให้ผู้อ่านรู้สึกขบขันด้วย ส่วนมุมซ้ายบนมีตัวอักษรภาษาอังกฤษสีขาวคำว่า *hatosung: V. 6.0* และมีเส้นสีขาวขีดคั่นบน ประโยคคำว่า *Twins Monkey Effect* ส่วนมุมขวาล่างของภาพหัวโคะรีมีข้อความภาษาอังกฤษสีขาวแสดงชื่อโคะรีออนไลน์

8. <http://jnewja.diaryhub.com/>

(<http://jnewja.diaryhub.com/?20041212>)

ภาพที่ 5.31 ภาพตัวอย่างประกอบการใช้ภาพประกอบหัวโคะรี่

จะเห็นว่า ผู้บันทึกโคะรี่ออนไลน์มีการใช้ภาพถ่ายตนเองประกอบหัวโคะรี่ออนไลน์ โดยไม่มีการตกแต่งหัวโคะรี่เพิ่มเติม แต่มีการเลือกใช้ภาพถ่ายที่มีสีเขียวและแดงเป็นส่วนประกอบ และมีตัวอักษรภาษาอังกฤษสีขาวอยู่บนแถบสีแดง ความว่า *My Life*

9. <http://zonteen.diaryhub.com/>

(<http://zonteen.diaryhub.com/20041212>)

ภาพที่ 5.32 ภาพตัวอย่างประกอบการใช้ภาพประกอบหัวไคอะรี

ผู้บันทึกไคอะร็ออนไลน์นี้ มีการใช้ภาพวัตถุประกอบหัวไคอะร็ออนไลน์ กล่าวคือ ภาพคอมพิวเตอร์ซึ่งตั้งอยู่บนโต๊ะลายไม้ และมีเมาส์ และหนังสือวางอยู่ โดยบนหน้าจอคอมพิวเตอร์มีตัวอักษรสีขาวปรากฏอยู่ คือ บรรทัดแรกเป็นตัวอักษรภาษาเกาหลี บรรทัดที่ 2 เป็นตัวอักษรภาษาอังกฤษความว่า *Diary's Byul Soeng Hyun* บรรทัดที่ 3 เป็นสัญลักษณ์รูปดาว 5 แฉก บรรทัดสุดท้ายเป็นชื่อไคอะร็ออนไลน์ของผู้บันทึก

10. <http://oilstory.diaryhub.com/>

(<http://oilstory.diaryhub.com/?20041212>)

ภาพที่ 5.33 ภาพตัวอย่างประกอบการใช้ภาพประกอบหัวไคอะรี

ผู้บันทึกไคอะรีออนไลน์นี้ ใช้ภาพวาดประกอบหัวไคอะรีออนไลน์เพื่อแทนตนเองโดยภาพดังกล่าวเป็นภาพผู้หญิง ซึ่งมีสีน้ำตาลที่เข้มกว่าสีพื้นหลังภาพหัวไคอะรี กึ่งกลางของภาพประกอบหัวไคอะรีมีตัวอักษรภาษาอังกฤษสีน้ำตาลเข้มความว่า *You just DON'T KNOW ME* และมีชื่อไคอะรีออนไลน์ของผู้บันทึกอยู่ด้านล่างของข้อความ ส่วนล่างสุดของภาพประกอบปรากฏตัวอักษรภาษาอังกฤษสีน้ำตาลขนาดใหญ่ความว่า *Oil's story* และภาพสัญลักษณ์ดอกจัน ส่วนขอบซ้ายและล่างของภาพนั้น มีลายเส้นตรง 3 เส้นสีส้มเข้ม เหลือง และขาว และบริเวณล่างซ้ายของภาพมีแถบโค้ง 3 แถบโดยมีในสุดสีขาว สีเหลือง และสีส้มตามลำดับ

จากกรณีศึกษาการใช้ภาพประกอบหัวไคอะรีจำนวน 10 ไคอะรี ผู้วิจัยพบการใช้ภาพประกอบหัวไคอะรี 5 ลักษณะ ได้แก่

1. การใช้ภาพถ่ายตนเองประกอบหัวไคอะรีออนไลน์ จำนวน 4 ไคอะรี
2. การใช้ภาพถ่ายตนเองและผู้อื่นประกอบหัวไคอะรีออนไลน์ จำนวน 3 ไคอะรี
3. การใช้ภาพถ่ายบุคคลอื่นประกอบหัวไคอะรีออนไลน์ จำนวน 1 ไคอะรี

4. การใช้ภาพวัตถุประกอบหัวไดอะรี่ออนไลน์เพื่อแทนตนเอง จำนวน 1 ไดอะรี่
5. การใช้ภาพบุคคลประกอบหัวไดอะรี่ออนไลน์ จำนวน 1 ไดอะรี่

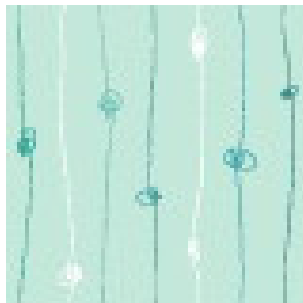
ข้อมูลดังกล่าวข้างต้น จะสังเกตได้ว่า มีไดอะรี่ออนไลน์จำนวน 7 ไดอะรี่ที่ใช้ภาพตนเองประกอบหัวไดอะรี่ออนไลน์ ไม่ว่าจะเป็นภาพถ่ายเดี่ยว หรือภาพถ่ายคู่ก็ตาม โดยภาพถ่ายคู่กันนั้น แบ่งเป็น ภาพผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์กับคู่รักจำนวน 2 ไดอะรี่ และภาพถ่ายผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์กับบุคคลอื่นจำนวน 1 ไดอะรี่ ซึ่งลักษณะการใช้ภาพตนเองประกอบหัวไดอะรี่ออนไลน์ถือเป็นส่วนหนึ่งของการแสดงความเป็นเจ้าของไดอะรี่นั้น ๆ

5.1.2.2 การใช้ภาพพื้นหลังไดอะรี่

การใช้ภาพประกอบพื้นหลังไดอะรี่ เป็นลักษณะเสริมพิเศษเพื่อตกแต่งไดอะรี่ออนไลน์นั้น ซึ่งผู้บันทึกไดอะรี่อาจเลือกใช้สีพื้นตามที่เว็บไซต์จัดให้ หรือจะเลือกใช้ภาพพื้นหลังไดอะรี่ที่ตนเองสร้างสรรค์ขึ้นเองก็ได้ ซึ่งในการวิเคราะห์การใช้ภาพพื้นหลังครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการศึกษาค้นคว้า และลักษณะการใช้ภาพเฉพาะภาพที่ผู้บันทึกสร้างสรรค์ขึ้นเองเท่านั้น

จากการศึกษา การใช้ภาพพื้นหลังไดอะรี่ออนไลน์ ผู้ศึกษาพบว่า การใช้ภาพพื้นหลังไดอะรี่ออนไลน์นั้นขึ้นอยู่กับว่าผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์จะเลือกใช้ลักษณะพิเศษดังกล่าวนี้หรือไม่ ดังกรณีศึกษา พบว่า ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ส่วนใหญ่นิยมใช้ภาพพื้นหลังไดอะรี่ออนไลน์ โดยมีเพียงบางคนเท่านั้นที่ใช้พื้นหลังที่ทางเว็บไซต์มีให้เลือก กล่าวคือ มีผู้บันทึกจำนวน 3 คนจากกรณีศึกษา 10 ไดอะรี่ ที่เลือกใช้สีพื้นตามที่เว็บไซต์จัดให้ ดังนั้น ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์การใช้ภาพพื้นหลังจำนวน 7 ภาพ ดังนี้

1.

(<http://sign-ton.diaryhub.com/?20041212>)

ภาพพื้นหลังดังกล่าวมีการใช้สีเขียวเป็นหลัก โดยมีการสร้างลายเส้นตรงลักษณะคล้ายปมเชือกสีเขียวและสีขาว

2.

(<http://for-men.diaryhub.com/?20041212>)

ภาพพื้นหลังดังกล่าวมีการใช้สีชมพูเป็นสีหลัก มีการสร้างลายตารางสี่เหลี่ยมจัตุรัสสีขาว สีชมพูอ่อน และสีชมพูเข้มสลับกัน และมีภาพหัวใจอยู่ในตาราง โดยมีภาพผลไม้คือ สตรอว์เบอร์รี่อยู่บริเวณมุมบนซ้ายของภาพ

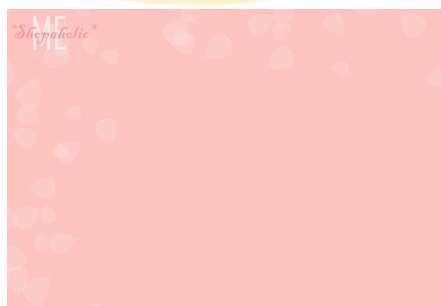
3.

(<http://serendipity.diaryhub.com/?20041212>)

ภาพพื้นหลังดังกล่าวมีการใช้สีเทาเป็นสีพื้นหลังและมีภาพใบไม้สีเขียวสดมาจัดวางไว้บริเวณกึ่งกลางภาพ

4.

(<http://shopaholic.diaryhub.com/?20041212>)

ภาพพื้นหลังดังกล่าวมีการใช้สีชมพูเข้มเป็นหลัก โดยมีการเติมจุดสีชมพูอ่อนบริเวณขอบบนและขอบซ้ายของภาพ ส่วนบนซ้ายมีตัวอักษรภาษาอังกฤษสีชมพูเข้มคำว่า shopaholic ซึ่งเป็นชื่อไดอะรี่ และด้านหลังคำดังกล่าวมีตัวอักษรภาษาอังกฤษสีขาวขนาดใหญ่เขียนว่า ME

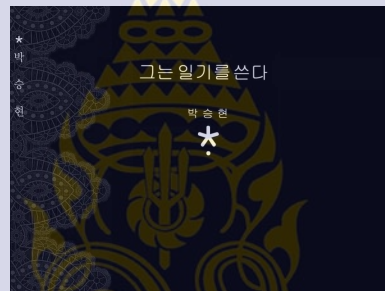
5.

(<http://praewwy.diaryhub.com/?20041212>)

ภาพพื้นหลังดังกล่าวมีการใช้สีชมพูเป็นสีหลัก โดยมีการตกแต่งลวดลายแหวน ขวดยาทาเล็บ มงกุฎ หัวใจสีชมพู และลายเส้นประลงไปเพิ่มเติม

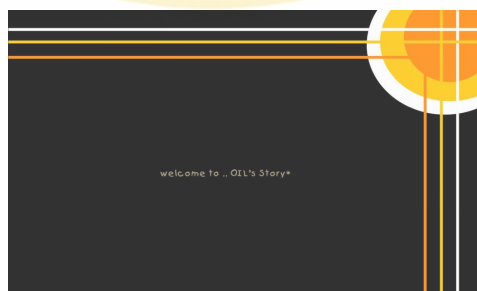
6.

(<http://zonteen.diaryhub.com/?20041212>)

ภาพพื้นหลังดังกล่าวใช้สีดำเป็นสีหลัก โดยมีการตกแต่งภาพด้วยลายเส้นแบบไทยประยุกต์ บริเวณซ้ายมือของภาพ และตัวอักษรภาษาเกาหลีสีขาวบริเวณกึ่งกลางภาพ ความว่า **เบีย-วล ซุง-อง ฮน** ซึ่งเป็นชื่อภาษาเกาหลีของผู้บันทึก และมีการใช้รูปดาว 5 แฉกประกอบด้วย

7.

(<http://oilstory.diaryhub.com/?20041212>)

ภาพพื้นหลังไดอะรี่ดังกล่าวใช้สีดำเป็นสีหลัก โดยส่วนขอบขวาและบนของภาพนั้น มีลายเส้นตรง 3 เส้นสีส้มเข้ม เหลือง และขาว และบริเวณล่างซ้ายของภาพมีแถบโค้ง 3 แถบ โดยมีในสุดสีขาว สีเหลือง และสีส้มตามลำดับ

การใช้ภาพพื้นหลังไดอะรี่ออนไลน์นี้ ขึ้นอยู่กับความพอใจของผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ อาทิ ผู้บันทึกไดอะรี่ <http://serendipity.diaryhub.com/> เลือกใช้ภาพถ่ายใบเมเปิ้ลเป็นภาพพื้นหลัง ส่วน <http://zonteen.diaryhub.com/> เลือกใช้ภาพถ่ายเส้นแบบไทยประยุกต์ และ <http://oilstory.diaryhub.com/> เลือกใช้ลายเส้นตรง 6 เส้นและวงกลมซ้อนกัน 3 วง

5.1.2.3 การใช้ภาพถ่ายประกอบเนื้อหาไดอะรี่ออนไลน์

การใช้ภาพถ่ายประกอบเนื้อหาไดอะรี่เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ช่วยเสริมความน่าสนใจให้แก่ไดอะรี่ออนไลน์นั้น ๆ โดยจากการศึกษา ผู้วิจัยพบการใช้ภาพวัตถุ ภาพบุคคล ภาพสถานที่ และภาพวาด ดังตัวอย่าง

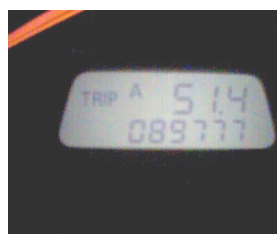
ตัวอย่างการใช้ภาพวัตถุ

ตอนแรกจะดูเรื่อง ก๊าก กาวน์ แต่ไม่มีอารายให้ดูเลย เลยต้องไปดู Blade 3 สนุกดี เพิ่งเคยดูครั้งแรก เซะๆจิง ภาค 1-2 ไม่ได้ดู อออิ

ตัว ไฮโซ

(<http://sign-ton.diaryhub.com/?20041212>)

โอ้ว เลขสวย แต่จะบอกว่า วันนี้วิ่ง ทะลุ 90000 แน่ๆ

(<http://hatosung.diaryhub.com/?20041213>)

ผู้บันทึกไคอะร็ออนไลน์มักมีการนำภาพถ่ายวัตถุมาประกอบการเล่าเรื่องบนไคอะร็ออนไลน์เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวได้ชัดเจน และจะมีการบรรยายภาพวัตถุนั้น ๆ ทุกครั้ง

นอกจากการนำภาพถ่ายวัตถุมาประกอบไคอะร็ออนไลน์เพื่อความเข้าใจเรื่องราวที่บันทึกแล้ว ผู้บันทึกยังนิยมนำภาพถ่ายบุคคลมาใช้ โดยภาพบุคคลที่นำมาแสดงในไคอะร็อนั้น แบ่งได้เป็นภาพตัวผู้บันทึก และภาพบุคคลอื่น ซึ่งผู้อ่านสามารถทราบได้จากคำอธิบายบนไคอะร็

ตัวอย่างการใช้ภาพบุคคล

ต้อมไม่ชอบตัวเองเวลาแต่งหน้าเลย แต่เวลาไปทำงานมันจำเป็นต้องแต่งเพราะไม่อยากจะโปโลโปโล เข้าใจมั๊ย?? นานๆจะเจอตัวเองไม่แต่งหน้าซักทีนะเนี่ย ^^

(<http://serendipity.diaryhub.com/?20041213>)

จะเอาใจเค้าน้ำ มีเหนื่อย งานมีก็เยอะแล้ว เห็นมั๊ย อย่าทำให้มีต้องเหนื่อยใจอีก ไม่อยากคิดไรมากอีกแล้ว ถึงมีท้อ มีจะซลส์ต่อไป

(<http://shopaholic.diaryhub.com/?20041218>)

จากตัวอย่างข้างต้น ผู้อ่านสามารถทราบได้ว่า เป็นภาพของผู้บันทึกเอง เพราะผู้บันทึกมีการบรรยายภาพโดยใช้ชื่อเล่นแทนตนเอง

ก่อนหน้าประตูจะเปิดก็พยายามจะถ่ายรูปผู้เข้าประกวด แต่ส่วนใหญ่คงจะซ่อนตัวกัน เลย
เก็บภาพ มิสคิวบา มาได้ 1 คน

(<http://jnewja.diaryhub.com/?20041213>)

แต่เดี๋ยวก่อนก็คงไม่มีใครน้อยหน้าไปกว่าพี่สอง พาราดีกซ์ค่า

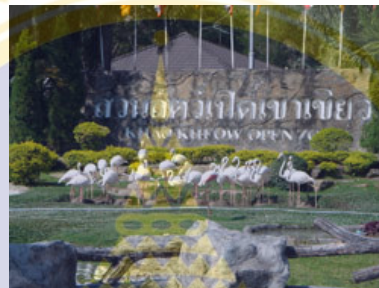
พี่แกมาในชุดสีสันฉูดฉาด ใส่หมวกปีกไก่ ถักเปียแบบพจนาน สายคาดก็ดาร์ลายคิดดี๊ น่ารัก
ชะะ 555+

(<http://for-men.diaryhub.com/?20041215>)

จากตัวอย่าง ผู้อ่านได้อะไรออนไลน์สามารถทราบได้ว่า เป็นภาพบุคคลอื่นที่ผู้บันทึกถ่ายมา
ประกอบการเล่าเรื่อง เพราะผู้บันทึกมีการเอ่ยชื่อผู้ที่ปรากฏอยู่ในภาพ ดังภาพตัวอย่างแรก คือ มิส
คิวบา และภาพตัวอย่างที่ 2 คือ สอง วงพาราดีกซ์

นอกจากผู้อ่านไดอะรี่ออนไลน์จะสามารถทราบข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับภาพถ่ายได้จากการที่ผู้บันทึกบอกไว้ในไดอะรี่แล้ว ยังสามารถทราบได้จากสิ่งที่ปรากฏอยู่บนภาพถ่ายนั้น ๆ ด้วย ดังตัวอย่างการใช้ภาพสถานที่ ซึ่งผู้บันทึกตั้งใจใช้ภาพป้ายเพื่อบอกให้ผู้อ่านทราบว่า เป็นภาพสถานที่แห่งใด

ตัวอย่างการใช้ภาพสถานที่

เพื่อนสนิทนึกว่านิวชอบจะตายไปสวนสัตว์เนี่ย แต่นิวว่ามันก็ไม่เชิงสวนสัตว์เปิดทั้งหมดนะ บางจุดก็ต้องจอดรอแล้วลงไปดูถึงจะเห็นได้ชัด แต่บางจุดก็ซัดใกล้สัมผัสได้สุดชีวิต โดยรวมนิวว่าเค้ามีการจัดการได้ดีกว่าเขาดินเยอะเลย

(<http://jnewja.diaryhub.com/?20041219>)

จากการศึกษาการใช้ภาพบนไดอะรี่ออนไลน์นั้น ผู้วิจัยพบว่า ผู้บันทึกไม่ได้มีการนำแค่ภาพถ่ายมาประกอบการเล่าเรื่องเท่านั้น แต่ยังมีการนำภาพรูปแบบอื่นมาใช้ด้วย อาทิ ภาพวาดการ์ตูน

ตัวอย่างการใช้ภาพวาด

ผลิตภัณฑ์โอท็อป ระดับ 5 ดาว แทนที่โง่สำเร็จรูป

(<http://hatosung.diaryhub.com/?20041216>)

5.1.2.4 การใช้สัญรูป

การใช้สัญรูปบนไดอะรี่ออนไลน์แบ่งได้เป็น 4 ลักษณะ ได้แก่ การใช้สัญรูปเพื่อแบ่งใจความเนื้อหาของไดอะรี่ออกเป็นส่วน ๆ การใช้สัญรูปเพื่อแทนผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์นั้น ๆ การใช้สัญรูปเพื่อเชื่อมต่อข้อมูลไปยังส่วนอื่นของไดอะรี่ออนไลน์ หรือเว็บไซต์ภายนอกแห่งอื่น และ การใช้สัญรูปเพื่อแสดงอารมณ์

1) การใช้สัญรูปเพื่อแบ่งใจความเนื้อหา

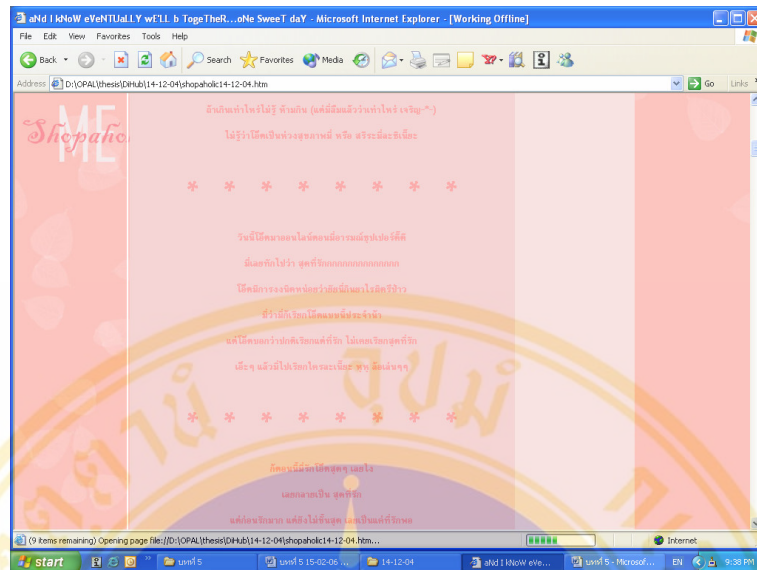
การใช้สัญรูปเพื่อแบ่งใจความเนื้อหาของไดอะรี่ออกเป็นส่วน ๆ มีประโยชน์ต่อผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์และผู้อ่านไดอะรี่ออนไลน์เพื่อแบ่งใจความให้ไม่ยาวจนเกินไปนัก สัญรูปดังกล่าวมีลักษณะเป็นภาพขนาดเล็กยาวต่อกันเป็นเส้น ดังตัวอย่าง

ตัวอย่างการใช้สัญรูปเพื่อแบ่งใจความเนื้อหา

(<http://sign-ton.diaryhub.com?20041214>)

ภาพที่ 5.34 ภาพตัวอย่างประกอบการใช้สัญรูปเพื่อแบ่งใจความเนื้อหา

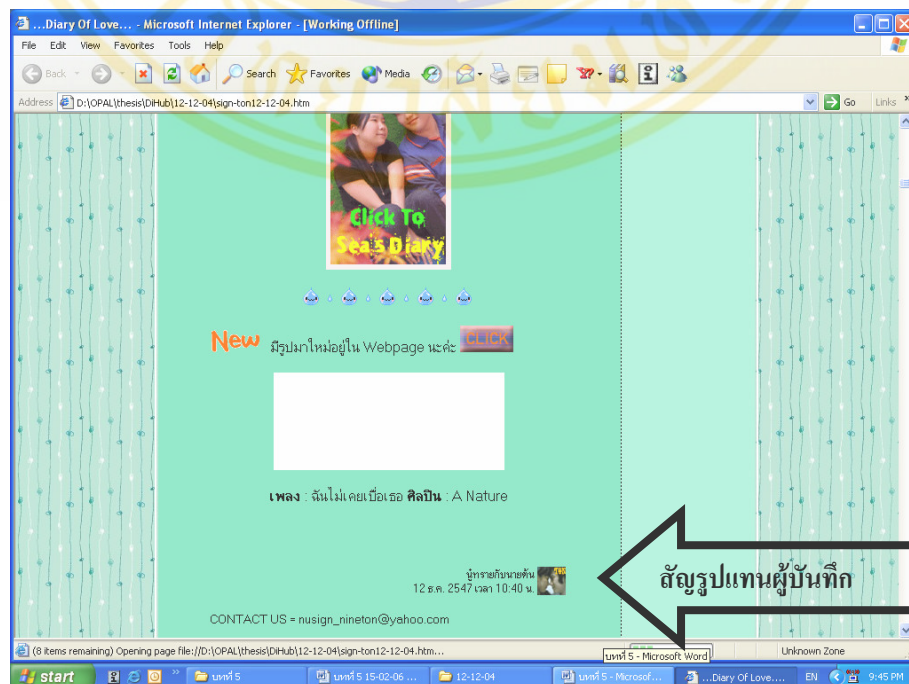

(http://shopaholic.diaryhub.com/?20041214)

ภาพที่ 5.35 ภาพตัวอย่างประกอบการใช้สัญลักษณ์เพื่อแบ่งใจความเนื้อหา

2) การใช้สัญลักษณ์แทนผู้บันทึกไดอารี่ออนไลน์นั้นๆ

การใช้สัญลักษณ์รูปแบบนี้จะปรากฏอยู่บริเวณส่วนท้ายของไดอารี่ออนไลน์ โดยผู้บันทึกสามารถเลือกแสดงสัญลักษณ์ดังกล่าว หรือไม่แสดงก็ได้ ดังตัวอย่าง

ภาพที่ 5.36 ภาพตัวอย่างประกอบการใช้สัญลักษณ์แทนผู้บันทึก

ตัวอย่างการใช้สัญลักษณ์ผู้บันทึก

1.

(<http://sign-ton.diaryhub.com/20041212>)

2.

(<http://for-men.diaryhub.com/20041212>)

3.

(<http://serendipity.diaryhub.com/20041212>)

4.

(<http://shopaholic.diaryhub.com/20041212>)

5.

(<http://praewwy.diaryhub.com/20041212>)

6.

(<http://hatosung.diaryhub.com/20041212>)

7.

(<http://jnewja.diaryhub.com/20041212>)

8.

(<http://zonteen.diaryhub.com/20041212>)

9.

(<http://oilstory.diaryhub.com/20041213>)

จากการศึกษา การใช้ สัญลักษณ์ ผู้ศึกษาพบว่า ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ส่วนใหญ่เลือกใช้ สัญลักษณ์แทนผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ โดยมีจำนวนทั้งสิ้น 9 ไดอะรี่ออนไลน์ ซึ่งสามารถแบ่งการใช้สัญลักษณ์ออกเป็น 5 ลักษณะ ดังนี้

1. การใช้ภาพถ่ายผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์เพื่อเป็นสัญลักษณ์แทนผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ จำนวน 3 ไดอะรี่
2. การใช้ภาพผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ กับภาพผู้อื่นเพื่อเป็นสัญลักษณ์แทนผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ จำนวน 1 ไดอะรี่
3. การใช้ภาพผู้อื่นเป็น สัญลักษณ์ เพื่อเป็นสัญลักษณ์แทนผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ จำนวน 1 ไดอะรี่
4. การใช้ภาพการ์ตูนเพื่อเป็นสัญลักษณ์แทนผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ จำนวน 3 ไดอะรี่
5. การใช้ชื่อตนเองเพื่อเป็นสัญลักษณ์แทนผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ จำนวน 1 ไดอะรี่

จะเห็นได้ว่า ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์มีการใช้สัญลักษณ์แทนตนเองที่หลากหลายในสัดส่วนแตกต่างกันออกไป โดยในจำนวน 10 สัญลักษณ์ พบว่า มีสัญลักษณ์ปรากฏภาพถ่ายของผู้บันทึก และชื่อผู้บันทึกจำนวนมาก

3) การใช้สัญลักษณ์เพื่อเชื่อมต่อข้อมูล

ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์มีการใช้สัญลักษณ์เพื่อวัตถุประสงค์ 2 แบบ คือ ใช้เชื่อมต่อข้อมูลไปยังส่วนอื่นของไดอะรี่ออนไลน์ของตนเอง และเชื่อมต่อข้อมูลไปยังไดอะรี่ออนไลน์ของผู้อื่น โดยปรากฏอยู่ในเนื้อหาไดอะรี่ออนไลน์ ซึ่งความหลากหลายของรูปแบบของสัญลักษณ์ และปลายทางของข้อมูลที่มีการเชื่อมต่อขึ้นอยู่กับการสร้างสรรค์ของผู้บันทึกแต่ละคน

ตัวอย่างการใช้สัญลักษณ์เพื่อเชื่อมต่อข้อมูลไปยังส่วนอื่นของไดอะรี่ออนไลน์ของตนเอง

คลิกรูปหนู เพื่ออ่านภาค 1 และ ภาค 2

ภาค 1

ภาค 2

(<http://for-men.diaryhub.com/?20041215>)

ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์จัดทำสัญลักษณ์เพื่อให้สามารถเชื่อมต่อไปยังไดอะรี่ออนไลน์ for-men ของวันอื่น ๆ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับการเล่าเรื่องการชมคอนเสิร์ตของผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์

ตัวอย่างการใช้สัญลักษณ์เพื่อเชื่อมต่อข้อมูลไปยังไดอะรี่ออนไลน์ของผู้อื่น

เขตปลอดผู้ชายเต่าอุย
taotui.diaryhub

(<http://sign-ton.diaryhub.com/?20041212>)

สัญลักษณ์ดังกล่าวข้างต้นมีลักษณะการใช้งาน 2 แบบ คือ

1. การบอกข้อมูลที่สัญลักษณ์นี้เชื่อมต่อ ความว่า **เขตปลอดผู้ชายเต่าอุย taotui.diaryhub** สัญลักษณ์ดังกล่าว สื่อให้ผู้อ่านไดอะรี่ทราบว่า <http://taotui.diaryhub.com/> เป็นไดอะรี่ออนไลน์ที่นำเสนอประสบการณ์ความรักที่ไม่สมหวังของเจ้าของไดอะรี่ ผู้ที่เจ้าของไดอะรี่รู้จัก และผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์คนอื่น โดยคำว่า ผู้ชายเต่าอุย หมายถึง ผู้ชายที่นิสัยไม่ดี เปรียบได้กับ ดอกบัวเหล่าที่ 4 ซึ่งองค์สัมมาสัมพุทธเจ้าทรง เทียบเคียงมนุษย์ 4 ประเภทไว้ และดอกบัวเหล่าที่ 4 คือ ดอกบัวที่อยู่บริเวณเลนตมได้นำซึ่งเป็นอาหารแก่สัตว์น้ำ อาทิ เต่า เป็นต้น โดย ผู้ชายเต่าอุย คือ ผู้ชายที่นิสัยไม่ดีมากเหมือนดอกบัวเหล่าที่ 4 ที่แม้กระทั่งเต่ายังไม่รับประทานเป็นอาหาร

2. การเชื่อมต่อสัญญาณนี้ไปยังไดอะรี่ออนไลน์ <http://taotui.diaryhub.com/>

นอกจากลักษณะการเชื่อมต่อข้อมูล 2 แบบที่กล่าวมาข้างต้นนี้ ทางเว็บไซต์ยังมีการให้ใช้สัญญาณที่เชื่อมข้อมูลไปยังเว็บไซต์อื่น ๆ ได้ด้วย แต่ไม่ปรากฏในกรณีศึกษาไดอะรี่ออนไลน์ 10 ไดอะรี่

4) การใช้สัญญาณอารมณ์

สัญญาณอารมณ์ คือสัญญาณทางคอมพิวเตอร์ที่ใช้แสดงอารมณ์ความรู้สึกต่าง ๆ ที่ผู้บันทึกใช้แทนข้อความเพื่อแสดงอารมณ์ ความรู้สึก โดยสัญญาณที่ปรากฏบนไดอะรี่ออนไลน์นั้น มี 2 รูปแบบ คือ สัญญาณอารมณ์ที่สามารถสร้างได้เองโดยตรงจากการใช้ตัวอักษรภาษาอังกฤษบนแป้นพิมพ์คอมพิวเตอร์นำมาผสมกัน เพื่อให้คล้ายใบหน้าคนที่กำลังแสดงอารมณ์ อาทิ ^^ แทนดวงตาที่กำลังยิ้ม > < แทนดวงตาที่กำลังร้องไห้ เป็นต้น และ สัญญาณอารมณ์ สำเร็จรูปที่ทางเว็บไซต์จัดทำไว้ให้

ตัวอย่างสัญญาณอารมณ์ที่สามารถสร้างได้เองโดยตรงจากการใช้ตัวอักษรภาษาอังกฤษบนแป้นพิมพ์คอมพิวเตอร์

เดี่ยวต้องออกไปดูหนังต่อ เป็นหนังญี่ปุ่นชื่อเรื่อง Hanabi มีที่ House ที่เดี่ยวแหละ คืออาจารย์เค้าบังคับไปดู เพราะต้องทำงาน เหนื่อย แล้วไม่เห็นเลยค่าคุณเลย ตั้งค้ก็ไม่มี > <~

(<http://shopaholic.diaryhub.com/?20041218>)

> <~ เป็นสัญญาณอารมณ์แทนการร้องไห้เสียใจ โดย > < แทนตาที่กำลังร้องไห้ และ ~ แทนน้ำตาที่ไหลออกมา

ช่วงนี้ไม่ค่อยมีอะไรตื่นเต้นเลย.. ทุกอย่างเรื่อย ๆ หมด.. ไม่ค่อยมีอะไรเล่า -"-

(<http://oilstory.diaryhub.com/?20041219>)

-"- เป็นสัญญาณอารมณ์แทนหน้าตาที่กำลังเครียด โดย – สองขีดแทนตา ส่วน " แทนคิ้วที่กำลังขมวดเข้าหากันคล้ายคนกำลังทำหน้าคิดมาก

เบื่อกกกกกกกก..ปิดเทอม ปิดเทอมม อันแสนน่าเบื่อ อยากออกไปเที่ยววัยซน กลับมาอยู่
บ้านตัวเองละ ดีกว่าบ้านคนอื่นหน่อย แต่ก็เบื่ออยู่ดี เฮ้อ เฮ้อ - _____ -"

(<http://praewwy.diaryhub.com/?20041223>)

- _____ -" เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงอารมณ์เบื่อ ไม่พอใจ โดย – สองขีดแทนตา ส่วน
_____ แทนปากที่กำลังเผล่เป็นเส้นตรง และ " แทนเหงื่อที่กำลังหยด

เค้าคิดงูทุกคนนะ จู๊ป ๆ ^3^

(<http://praewwy.diaryhub.com/?20041223>)

^3^ เป็นสัญลักษณ์แสดงการจูบ โดย ^^ แทนตาที่กำลังยิ้มอย่างมีความสุข ส่วน 3 แทน
รูปปาก

นอกจากสัญลักษณ์ที่สามารถสร้างได้เองโดยตรงจากการใช้ตัวอักษรภาษาอังกฤษบน
แป้นพิมพ์คอมพิวเตอร์แล้ว ผู้จัดทำเว็บไซต์ยังจัดทำสัญลักษณ์สำเร็จรูปเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้
บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ด้วย โดยสัญลักษณ์รูปแบบนี้มีลักษณะพิเศษคือ สามารถเคลื่อนไหวได้ ซึ่งมีส่วน
ทำให้เนื้อหาของไดอะรี่น่าสนใจเพิ่มขึ้นด้วย

ตัวอย่างสัญลักษณ์สำเร็จรูปที่ทางเว็บไซต์จัดทำไว้ให้

ทำมัยเวลาอยู่กับนายดันมันช่างผ่านไปเร็วจัง แงๆ

(<http://sign-ton.diaryhub.com/?20041212>)

เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงท่าทางขัดเคืองใจ

จากนั้นก็ไปหม่ำข้าวที่ BIG C ตรงแครายอะ

(<http://sign-ton.diaryhub.com/?20041213>)

เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงการรับประทานอาหาร

มีเพื่อนคนหนึ่งบอกว่า "ท้อปเค้าคินะ ตอนนั้นเจอกันในลิฟท์เค้ากดลิฟท์ให้ชั้นด้วยแหละ" เพื่อนอีกคนเลยบอก " อ้าว อย่างนั้นเข้าทางแกเลยสิ" แอก็ถาม "เข้าทางยังงัยอะ ?? " เพื่อนบอก " ก็เพื่อท้อปเค้าถามว่า ชั้นไหนครับ "" จะได้ตอบว่า ชั้นรักเธอไง!! "ทุกคน “ 🤔 ” (ประมาณว่า เมิงคิดไปได้ละ)

(<http://for-men.diaryhub.com/?20041213>)

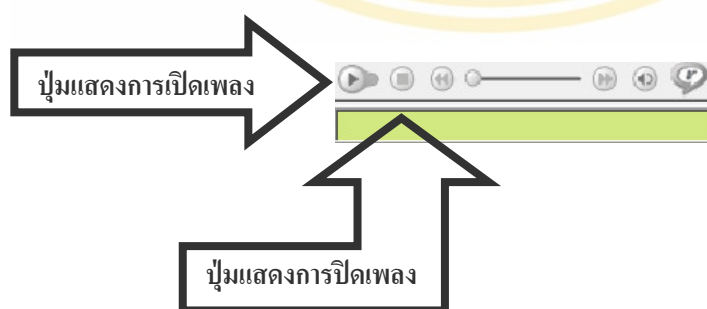

เป็นสัญญาณอารมณ์ขงัก และสิ้นสุดบทสนทนา

จากการวิเคราะห์การใช้สัญญาณอารมณ์ ผู้วิจัยพบว่า แม้ว่าสัญญาณทั้ง 2 รูปแบบ คือ สัญญาณที่สร้างจากตัวอักษรบนเป็นพิมพ์คอมพิวเตอร์ และสัญญาณสำเร็จรูปนั้น จะสามารถสื่ออารมณ์ที่ผู้บันทึกต้องการได้ แต่ไม่สามารถทดแทนอารมณ์ได้ทั้งหมด โดยลักษณะการใช้สัญญาณดังกล่าวจะสมบูรณ์ขึ้นหากมีการใช้ร่วมกับวงนภาษาที่ผู้บันทึกใช้ในการเล่าเรื่อง

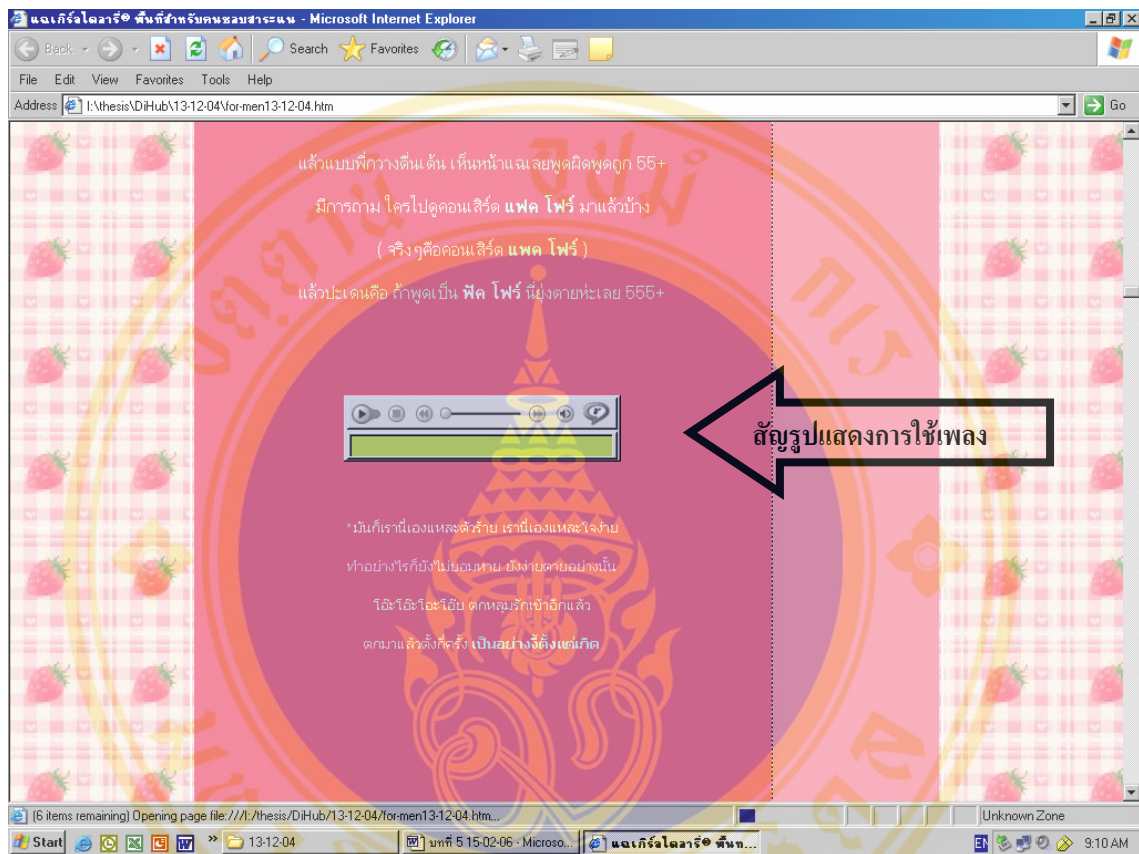
5.1.3 การใช้เพลงบนไอะรี่ออนไลน์

การใช้เพลงบนไอะรี่ออนไลน์ถือเป็นอีกลักษณะเด่นหนึ่งที่ผู้บันทึกสามารถเลือกใช้เพิ่มเติม เพื่อแสดงอารมณ์ ความรู้สึกประกอบเนื้อหาไอะรี่ของตน โดยผู้บันทึกไอะรี่ออนไลน์ สามารถเลือกใช้เพลงบนไอะรี่ออนไลน์ได้ด้วยการนำรหัสเพลงจากเว็บไซต์ที่ให้บริการฟังเพลงบนอินเทอร์เน็ตมาบันทึกลงบนไอะรี่ออนไลน์ของตน จากนั้นรหัสเพลงดังกล่าวจะถูกแปลงเป็นสัญญาณการฟังเพลง ซึ่งมีลักษณะการทำงานเหมือนการฟังเพลงบนอินเทอร์เน็ต ดังตัวอย่าง

ภาพที่ 5.37 ภาพตัวอย่างประกอบการใช้เพลงบนไอะรี่ออนไลน์

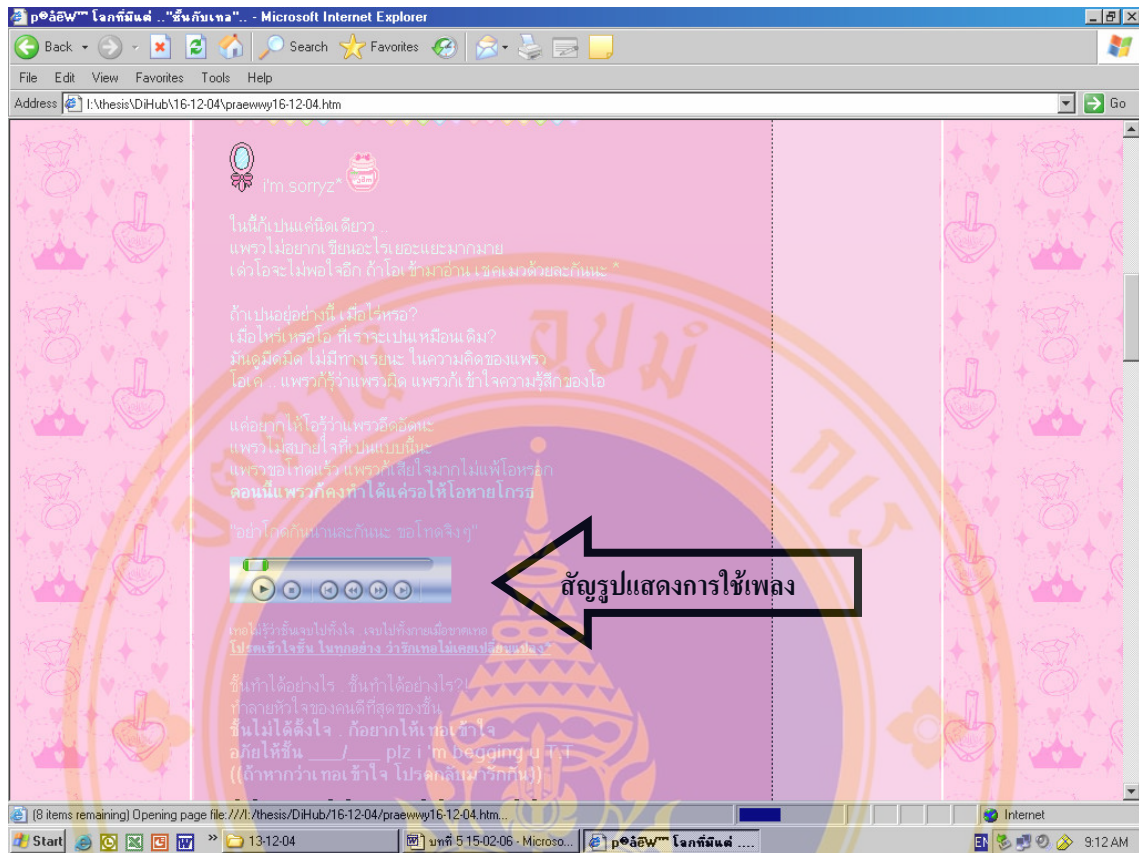
ตัวอย่างการใช้เพลงบนไดอะรี่ออนไลน์

(<http://for-men.diaryhub.com/?20041213>)

ภาพที่ 5.38 ภาพตัวอย่างประกอบการใช้เพลงประกอบหัวไดอะรี่

จากตัวอย่าง ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์เล่าบรรยากาศการไปชมการแสดงดนตรีของสถานีวิทย์แห่งหนึ่ง และบันทึกถึงนักร้องวงต่าง ๆ อาทิ Peace Maker, AB Normal เป็นต้น จึงได้มีการนำเพลง เป็นอย่างนี้ตั้งแต่เกิด ของ วง AB Normal มาลงไดอะรี่ออนไลน์ของตน

(<http://praeowy.diaryhub.com/?20041216>)

ภาพที่ 5.39 ภาพตัวอย่างประกอบการใช้เพลงประกอบหัวไดอะรี่

จากตัวอย่าง ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์บันทึกไดอะรี่ ณ วันนั้นถึงความรู้สึกของตนเองเมื่อมีเรื่องขัดแย้งกับคนรัก และมีการเลือกใช้เพลง กลับมารักกัน ในการถ่ายทอดความรู้สึกเสียใจ

จากการศึกษา ลักษณะการใช้เพลงบนไดอะรี่ออนไลน์ ผู้วิจัยพบว่า จากจำนวนผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ 10 คน มีการเลือกใช้เพลงเพื่อสื่ออารมณ์จำนวน 5 ไดอะรี่ และไม่เลือกใช้เพลงจำนวน 5 ไดอะรี่ โดยผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ทุกคนที่เลือกใช้เพลง จะใช้เพลงประกอบไดอะรี่ของตนเองทุกวันที่มีการบันทึก ส่วนลักษณะของเพลงประกอบการบันทึกไดอะรี่ออนไลน์นั้น มีทั้งเพลงไทย และเพลงต่างประเทศ ส่วนใหญ่ผู้บันทึกมักเลือกใช้เพลงไทยที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับไดอะรี่วันนั้น ๆ โดยเพลงดังกล่าวกำลังเป็นที่รู้จักและได้รับความนิยม ณ ช่วงเวลานั้นด้วย

5.2 ลักษณะการใช้วัจนภาษาในการนำเสนอตนเองบนไคอะร็ออนไลน์

จากการศึกษา ลักษณะการใช้วัจนภาษาของผู้บันทึกไคอะร็ออนไลน์ทั้ง 10 ไคอะร็ออนนั้น ผู้วิจัยพบว่า ผู้บันทึกไคอะร็องทั้ง 10 คนมีการใช้วัจนภาษาที่มีความสัมพันธ์ต่อการนำเสนอตนเอง ดังนั้น ในหัวข้อนี้ ผู้วิจัยจึงขอนำเสนอลักษณะของการใช้วัจนภาษาที่ผู้บันทึกไคอะร็ออนไลน์ใช้ในการนำเสนอตนเองในประเด็นต่าง ๆ ทั้งสิ้น 5 ประเด็น ได้แก่ ลักษณะทางประชากร ประกอบด้วย เพศ อายุ อาชีพ และระดับการศึกษา ประเด็นต่อมาคือ บุคลิกลักษณะนิสัย อารมณ์ความรู้สึก ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และลักษณะการดำรงชีวิต หรือกิจกรรมส่วนตัว

5.2.1 ลักษณะทางประชากร

ผู้บันทึกไคอะร็ออนไลน์มีการนำเสนอลักษณะทางประชากรของตนเองบนไคอะร็ออนไลน์ มาก – น้อยแตกต่างกันไปตามแต่ละหัวข้อ ดังนี้

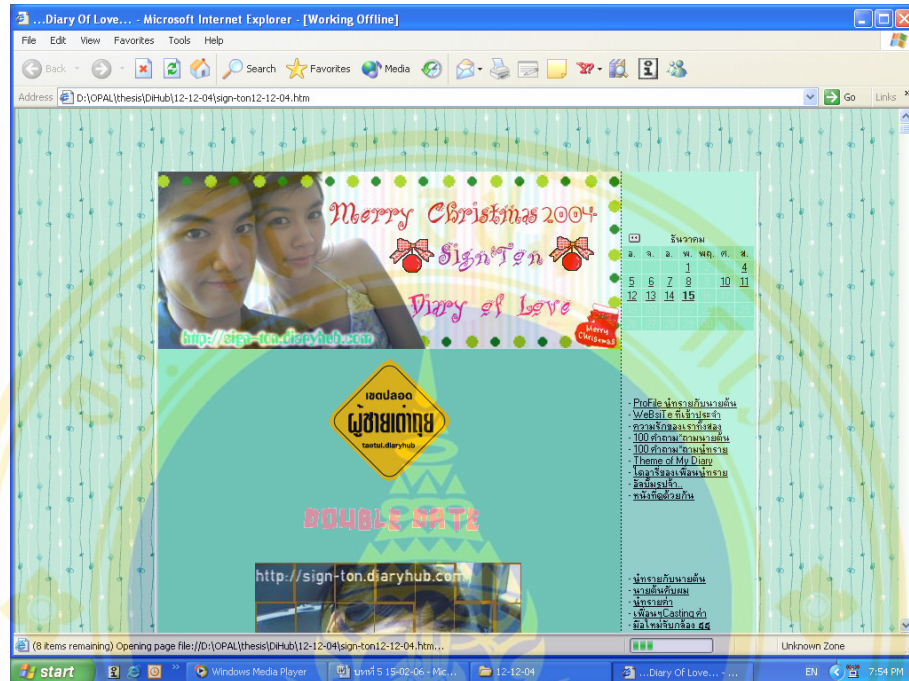
5.2.1.1 เพศ

จากการวิเคราะห์ห้วจันภาษา ผู้วิจัยพบว่า ผู้บันทึกไคอะร็ออนไลน์บางส่วนมีการนำเสนอ เพศชาย – หญิงของตนเอง สังเกตได้จากลักษณะการใช้วัจนภาษา 2 ลักษณะ คือ การใช้สี และการใช้ภาพ

1) การใช้สี

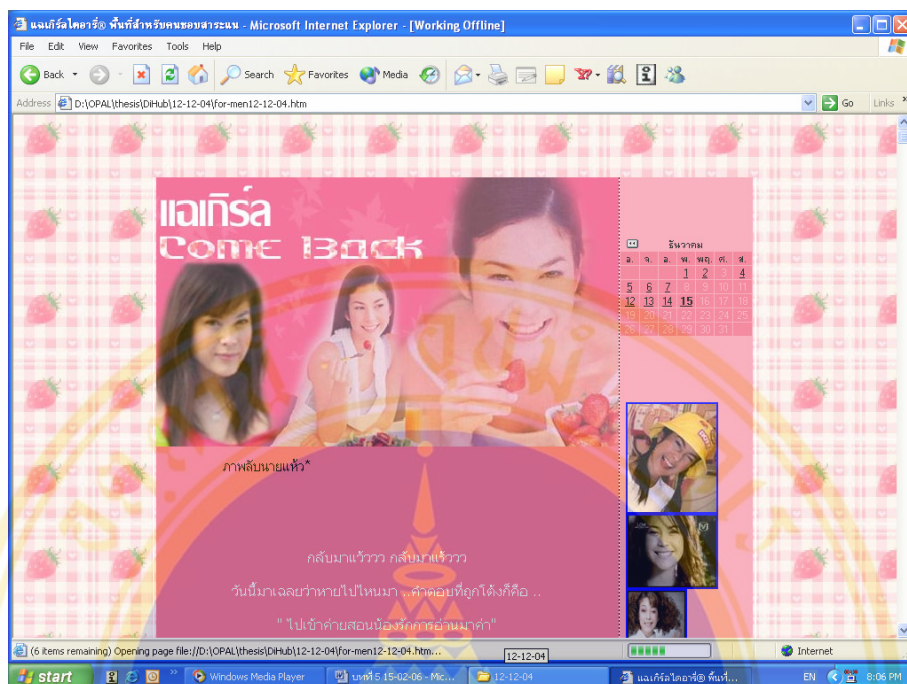
การใช้สีในการแสดงเพศของผู้บันทึกนั้น พบได้จากการใช้สีหลักบนไคอะร็ออนไลน์ ซึ่งมีองค์ประกอบ 3 ส่วน ได้แก่ หัวไคอะร็อง พื้นหลังไคอะร็อง และบริเวณที่เป็นพื้นที่แสดงไคอะร็อง ดังนี้

ตัวอย่างการใช้สีหลัก

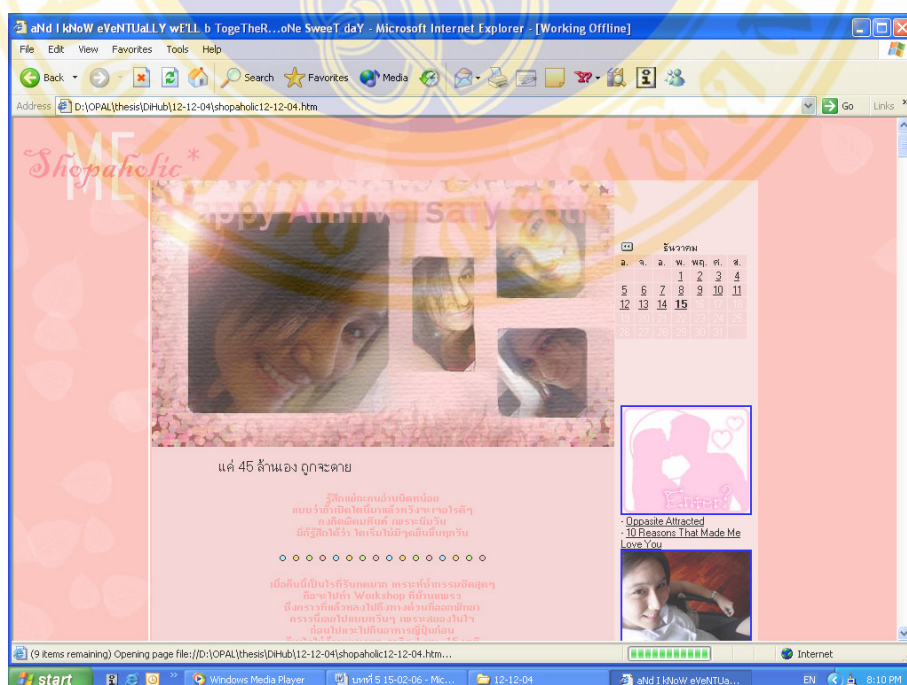

(<http://sign-ton.diaryhub.com/?20041212>)

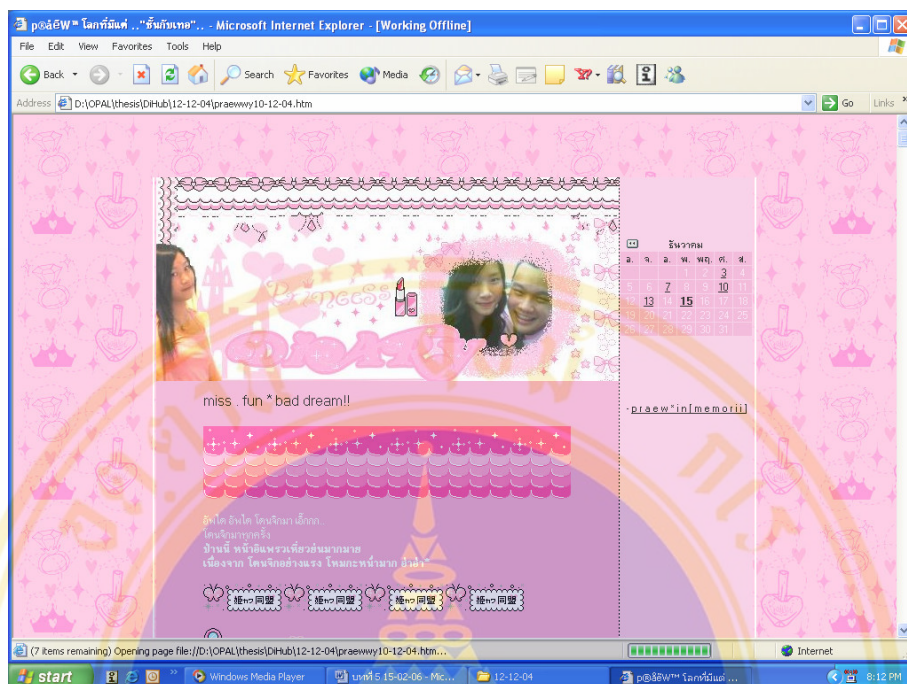
ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์นี้ ใช้สีเขียวเป็นสีหลักในการตกแต่งหัวไดอะรี่ พื้นหลังไดอะรี่ และบริเวณที่เป็นพื้นที่แสดงไดอะรี่ ซึ่งบริเวณที่เป็นพื้นที่แสดงไดอะรี่มีการใช้สีเขียวเข้มกว่าพื้นหลังไดอะรี่เล็กน้อย ลักษณะการใช้สีเขียวดังกล่าว ถือเป็นการใช้สีที่จัดอยู่ในวรรณะเย็น คือ ใช้สีเขียวที่ไม่เข้มมากนัก โดยจากการศึกษา พบว่า เพศหญิงมักมีการตกแต่งไดอะรี่ด้วยสีที่มีลักษณะค่อนข้างอ่อน

(<http://for-men.diaryhub.com/?20041212>)

(<http://shopaholic.diaryhub.com/?20041212>)

(<http://prae\prae10-12-04.htm>)

จากตัวอย่างไดอะรี่ออนไลน์ทั้ง 3 ไดอะรี่ ได้แก่ <http://for-men.diaryhub.com/>, <http://shopaholic.diaryhub.com/> และ <http://prae\prae10-12-04.htm> มีการเลือกใช้สีหลัก 2 สี ได้แก่ สีชมพู และสีขาว โดยมีการใช้สีชมพูเป็นสีหลักในการตกแต่งหัวไดอะรี่ออนไลน์ พื้นหลังไดอะรี่ และบริเวณที่เป็นพื้นที่แสดงไดอะรี่ ลักษณะการใช้สีชมพูดังกล่าว ถือเป็นการใช้สีที่อยู่ในวรรณะร้อน โดยจากการศึกษา พบว่า เพศหญิงมักมีการตกแต่งไดอะรี่ด้วยสีที่มีลักษณะดังกล่าว ทั้งนี้ เพราะสีชมพูแสดงถึงความสดใส อ่อนหวาน นุ่มนวล

แม้ว่าทั้ง 3 ไดอะรี่จะมีการใช้สีชมพูเหมือนกัน แต่จะสังเกตได้ว่า <http://for-men.diaryhub.com/> มีการใช้สีชมพูในการตกแต่งบริเวณที่เป็นพื้นที่แสดงไดอะรี่ที่ค่อนข้างเข้มกว่าไดอะรี่อีก 2 ไดอะรี่ ดังนั้น จึงวิเคราะห์ได้ว่า ไดอะรี่ <http://for-men.diaryhub.com/> มีการใช้สีในการตกแต่งบริเวณที่เป็นพื้นที่แสดงไดอะรี่ที่จัดอยู่ในวรรณะร้อนอย่างรุนแรง

(<http://hatosung.diaryhub.com/?20041212>)

ไดอารี่ออนไลน์ <http://hatosung.diaryhub.com/> มีการเลือกใช้สีน้ำเงิน และสีฟ้าเป็นหลัก ลักษณะการใช้สีดังกล่าว จัดอยู่ในการใช้สีวรรณะเย็นแบบรุนแรง โดยจากการศึกษาพบว่า เพศหญิง ไม่นิยมเลือกใช้สีลักษณะนี้ เนื่องจาก สีน้ำเงิน เป็นสีที่แสดงถึงความเข้มแข็ง ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าเป็น สีของเพศชาย

2) การใช้ภาพ

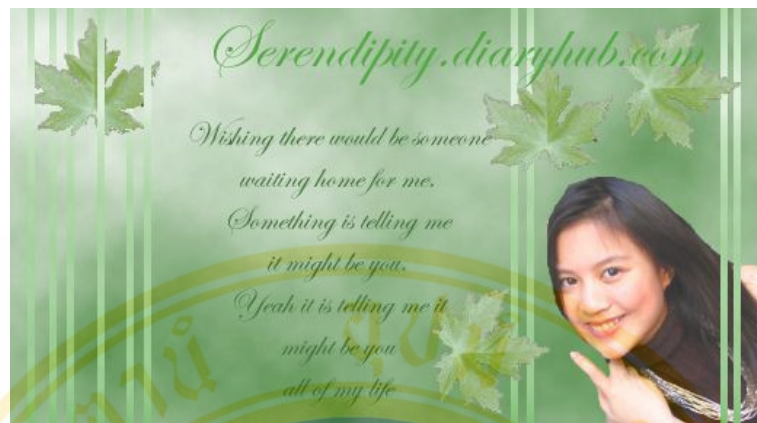
ประเด็นการใช้ภาพในการแสดงเพศของตนเองนั้น ผู้วิจัยพบการใช้ภาพ 1 ประเภท คือ การใช้ภาพประกอบหัวไดอะรี่

ตัวอย่างการใช้ภาพประกอบหัวไดอะรี่

(<http://sign-ton.diaryhub.com/?20041212>)

ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์นี้ เลือกใช้ภาพถ่ายของตนเองกับเพื่อนชายมาประกอบหัวไดอะรี่ โดยนอกจากภาพถ่ายดังกล่าว ยังสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้บันทึกเป็นเพศหญิงได้จาก การตกแต่งหัวไดอะรี่ด้วยสีที่แตกต่างกัน ได้แก่ ใช้ตัวอักษรสีเขียวอ่อน และใช้จุดสีเขียวอ่อนสลับสีเขียวแก่เป็นกรอบหัว ซึ่งถือเป็นการใช้สีเขียว ที่เป็นสีวรรณะเย็นแบบเบาบาง และแบบรุนแรง ตามลำดับ นอกจากนี้ ยังมีการใช้ตัวอักษรสีแดงเข้มเป็นข้อความอวยพรเนื่องในเทศกาลคริสต์มาส ใช้สีม่วงเข้มกับสีชมพูเข้มมาเป็นสีคำโปรยไดอะรี่ และใช้ภาพกระพรวนกับถุงเท้าสีแดงในการตกแต่งเพิ่มเติม ซึ่งสีแดง สีม่วง และสีชมพูถือเป็นสีวรรณะร้อนแบบรุนแรง โดยจากลักษณะการใช้สีดังกล่าวมาตกแต่งภาพหัวไดอะรี่นั้น ตามทฤษฎีสี ถือว่า เป็นการนำสีที่เป็นคู่ตรงข้ามกันในวงจรสีมาใช้ ซึ่งจากการศึกษาพบว่า เพศหญิงมักเลือกใช้สีสดในการตกแต่งไดอะรี่ เพราะแสดงถึง ความรู้สึก กระชุ่มกระชวย แจ่มใส

(<http://serendipity.diaryhub.com/?20041212>)

ผู้บันทึกไดอารี่ออนไลน์มีการใช้ภาพถ่ายของตนเองมาเป็นส่วนหนึ่งของภาพหัวไดอารี่ออนไลน์ โดยมีการนำข้อความที่เป็นตัวเขียนภาษาอังกฤษสี่เหลี่ยมเข้ามาประกอบ ซึ่งจากการนำข้อความที่เป็นตัวเขียนภาษาอังกฤษมาใช้นั้น ถือเป็นลักษณะที่น่าสังเกตว่า ผู้บันทึกเป็นเพศหญิง เพราะจากการศึกษา พบว่า เพศหญิงมักมีความใส่ใจด้านรายละเอียดขององค์ประกอบภาพ อาทิ การเลือกใช้ตัวอักษรที่สวยงาม ซึ่งแตกต่างจากเพศชายที่มักใช้ตัวอักษรที่ค่อนข้างเป็นเส้นตรง ไม่มีเทคนิคพิเศษใดๆ

(<http://praewwy.diaryhub.com/?20041212>)

ผู้บันทึกไดอารี่ออนไลน์ใช้สีชมพูและสีขาวตกแต่งภาพประกอบหัวไดอารี่ โดยนำภาพถ่ายเดี่ยวของตนเอง และภาพถ่ายคู่ตนเองกับเพื่อนชายในวงกลมสีชมพู และตกแต่งภาพด้วยรูปปราสาท หัวใจ หยดน้ำ โบ และขอบผ้ามันสีชมพู นอกจากนี้ ยังนำข้อความภาษาอังกฤษสี่เหลี่ยม ความว่า ไดอารี่ของเจ้าหญิง มาประกอบ ซึ่งจากลักษณะการใช้สีชมพูที่แสดงความอ่อนหวาน และการนำคำว่า เจ้าหญิง มาใช้ จึงสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้บันทึกเป็นเพศหญิง

(<http://hatosung.diaryhub.com/?20041212>)

จากการวิเคราะห์การเลือกใช้ภาพประกอบหัวไดอะรี่แล้ว สามารถทราบได้ว่า ผู้บันทึกเป็นเพศชาย เนื่องจาก เพศหญิงส่วนใหญ่มักเลือกภาพที่สดใส อ่อนหวาน เพื่อตกแต่งหัวไดอะรี่ แต่ผู้บันทึกไดอะรี่นี้ เลือกใช้ภาพถ่ายตนเองและเด็กคนหนึ่งประกอบหัวไดอะรี่ออนไลน์ โดยมีการสร้างอารมณ์ขันให้แก่ภาพดังกล่าว ด้วยการนำภาพที่ทั้งคู่แต่งกายและทำกิริยาเหมือนกัน และใช้คำพูดเลียนเสียงเด็กว่า “ก่อนปัมไปก่อน” และ “รอลู้งล่าด้วย”

5.2.1.2 อายุ

จากการวิเคราะห์วาทะภาษา ผู้วิจัยพบว่า ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ไม่มีการนำเสนออายุของตนเอง และผู้อ่านไม่สามารถทราบอายุของผู้บันทึกได้จากการใช้วาทะภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์

5.2.1.3 อาชีพ

จากการวิเคราะห์วาทะภาษา ผู้วิจัยพบว่า ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ไม่มีการนำเสนออาชีพของตนเอง และผู้อ่านไม่สามารถทราบอาชีพของผู้บันทึกได้จากการใช้วาทะภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์

5.2.1.4 ระดับการศึกษา

จากการวิเคราะห์วาทะภาษา ผู้วิจัยพบว่า ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ไม่มีการนำเสนอระดับการศึกษาของตนเอง และผู้อ่านไม่สามารถทราบระดับการศึกษาของผู้บันทึกได้จากการใช้วาทะภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์

5.2.2 บุคลิกลักษณะนิสัย

ผู้บันทึกมีการนำเสนอบุคลิกลักษณะนิสัยของตนเองบนไคอะร็ออนไลน์ คือ การใช้ภาพดังนี้

การใช้ภาพ

ประเด็นการใช้ภาพในการแสดงบุคลิกลักษณะนิสัยของตนเองนั้น ผู้วิจัยพบการใช้ภาพ 3 ประเภท คือ การใช้ภาพประกอบหัวไคอะร็ การใช้ภาพถ่ายประกอบเนื้อหาไคอะร็ และการใช้สัญลักษณ์

ตัวอย่างการนำเสนอบุคลิกลักษณะนิสัยที่ปรากฏในการใช้ภาพประกอบหัวไคอะร็

(<http://serendipity.diaryhub.com/?20041212>)

ผู้บันทึกไคอะร็ออนไลน์นี้มีการนำภาพถ่ายตนเองมาประกอบหัวไคอะร็ออนไลน์แสดงว่าผู้บันทึกเป็นคนที่มีบุคลิกลักษณะของการนำเสนอตนเอง ส่วนการเลือกภาพที่กำลังยิ้มอย่างมีความสุข แสดงว่า ผู้บันทึกเป็นคนมีบุคลิกร่าเริงแจ่มใส และการนำข้อความภาษาอังกฤษความว่า **ฉันหวังว่าจะมีใครสักคนรอคอยฉันอยู่ที่บ้าน บางสิ่งบอกฉันว่าต้องเป็นเธอ ใช่ ต้องเป็นเธอ ตลอดชีวิตของฉันต้องเป็นเธอ** แสดงว่า ผู้บันทึกเป็นคนที่โรแมนติก และมีนิสัยช่างฝัน

(<http://hatosung.diaryhub.com/?20041212>)

จากการที่ผู้บันทึกนำภาพตนเองมาใช้ประกอบหัวไดอะรี่แสดงว่า ผู้บันทึกไดอะรี่นี้เป็นคนนำเสนอตนเอง และจากการเลือกใช้ภาพถ่ายของเด็กและตนเองมาแต่งกายและทำทริยาเหมือนกัน อีกทั้ง ยังมีการนำคำพูดเลียนเสียงเด็กที่อยู่ด้านซ้ายของภาพซึ่งเทียบได้กับด้านหน้าของตนเองว่า “ก่อนปมไปก่อน” และ คำพูดของผู้บันทึกที่อยู่ด้านขวาซึ่งเปรียบได้กับด้านหลังของเด็กว่า “รอลุงล้าด้วย” แสดงว่าผู้บันทึกมีบุคลิกสนุกสนาน

นอกจากการนำเสนอบุคลิกตนเองจะแสดงออกมาทางการใช้ภาพประกอบหัวไดอะรี่แล้ว ผู้วิจัยยังพบการนำเสนอตนเองโดยใช้ภาพถ่ายประกอบเนื้อหาไดอะรี่อีกด้วย

ตัวอย่างการนำเสนอบุคลิกลักษณะนิสัยที่ปรากฏในการใช้ภาพถ่ายประกอบเนื้อหาไดอะรี่

บัวชมพู แฉ

(<http://for-men.diaryhub.com/?20041212>)

จากตัวอย่าง ผู้บันทึกนำภาพที่ตนถ่ายคู่กับ บัวชมพู ฟอร์ด ซึ่งเป็นดารานักร้องนักแสดง แต่ผู้บันทึกเลือกที่จะปกปิดหน้าตาของตนเอง ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า ผู้บันทึกมีนิสัยค่อนข้างขี้อาย

(<http://hatosung.diaryhub.com/?20041212>)

ผู้บันทึกนำภาพตนเองกำลังทำท่ากราบไหว้แบบจีนมาประกอบไคอะรี่ออนไลน์ ซึ่งการแสดงท่าทางกราบไหว้ถือเป็นการสร้างอารมณ์ขันให้แก่ไคอะรี่ <http://hatosung.diaryhub.com/> ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า ผู้บันทึกไคอะรี่ออนไลน์นี้เป็นคนนำเสนอตนเอง และเป็นคนมีบุคลิกสนุกสนาน

จากตัวอย่าง จะเห็นได้ว่า ผู้บันทึกไคอะรี่มีการนำเสนอบุคลิกลักษณะการกล้านำเสนอตนเองโดยใช้ภาพถ่ายของตนเองประกอบหัวไคอะรี่ และเนื้อหาไคอะรี่แล้ว การใช้สัญลักษณ์ตัวผู้บันทึกยังเป็นอีกลักษณะหนึ่งของการนำเสนอตนเอง

ตัวอย่างการนำเสนอบุคลิกลักษณะนิสัยที่ปรากฏในการใช้สัญลักษณ์

(<http://serendipity.diaryhub.com/?20041212>)

(<http://shopaholic.diaryhub.com/?20041212>)

(<http://zonteen.diaryhub.com/?20041212>)

ผู้บันทึกทั้ง 3 คนมีการเลือกใช้ภาพถ่ายของตนเองมาเป็นสัญลักษณ์ตัวผู้บันทึกไคอะรี่ออนไลน์ แสดงว่า ผู้บันทึกเป็นคนที่นำเสนอตนเอง

5.2.3 อารมณ์ความรู้สึก

ผู้บันทึกมีการนำเสนออารมณ์ความรู้สึกของตนเองบนโซเชียลมีเดีย โดยปรากฏการใช้ภาพ และการใช้เพลง

1) การใช้ภาพ

ประเด็นการใช้ภาพในการแสดงอารมณ์ความรู้สึกของตนเองนั้น ผู้วิจัยพบการใช้ภาพ 2 ประเภท คือ การใช้ภาพประกอบหัวโซเชียลมีเดีย และการใช้สไลด์รูป

ตัวอย่างการใช้ภาพประกอบหัวโซเชียลมีเดียในการแสดงอารมณ์ความรู้สึก

(<http://for-men.diaryhub.com/?20041212>)

จากตัวอย่างการตกแต่งภาพประกอบหัวโซเชียลมีเดีย สามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้บันทึกเป็นคนมีนิสัยร่าเริง สนุกสนาน กล่าวคือ ผู้บันทึกนำภาพ พอลล่า เทเลอร์ ซึ่งเป็นดารานักแสดง กำลังอยู่ในอิริยาบถต่าง ๆ ที่แสดงความสดใสร่าเริง มาประกอบหัวโซเชียลมีเดีย และผู้บันทึกเลือกใช้สีชมพูเข้มเป็นสีหลักในการตกแต่งภาพ โดยสีชมพูเข้มถือเป็นสีวรรณะร้อนอย่างรุนแรง ซึ่งแสดงถึงอารมณ์ร่าเริง

(<http://panta.diaryhub.com/?20041212>)

จากตัวอย่าง ผู้บันทึกไดอารีออนไลน์มีการใช้สีเทาเป็นสีหลักในการตกแต่งภาพประกอบหัวไดอารี โดยสีเทาเป็นสีที่ผสมระหว่างสีดำและสีขาว แสดงถึงความรู้สึกทางอารมณ์ที่ถูกกดดัน ประกอบกับภาพผู้บันทึกที่แสดงสีหน้าคล้ายกำลังมีเรื่องทุกข์ใจ และข้อความภาษาอังกฤษที่ผู้บันทึกนำมาใช้บนหัวไดอารี ความว่า เราจะโยนทุกอย่างทิ้งไปบนฟ้าและเริ่มต้นใหม่ได้อย่างไร จากองค์ประกอบภาพหัวไดอารีดังกล่าว จึงวิเคราะห์ได้ว่า ผู้บันทึกไดอารีนี้เป็นคนที่มีอารมณ์เศร้า

แม้ว่าการใช้ภาพประกอบหัวไดอารีออนไลน์จะสามารถแสดงอารมณ์ความรู้สึกของผู้บันทึกได้ แต่การใช้สัญลักษณ์เป็นส่วนสำคัญที่ผู้บันทึกสามารถใช้เพื่อนำเสนออารมณ์ความรู้สึกของตนเองในการบันทึกไดอารีออนไลน์ได้

ตัวอย่างการใช้สัญลักษณ์ในการนำเสนออารมณ์ความรู้สึกบนไดอารีออนไลน์

สัญลักษณ์ในการนำเสนออารมณ์ความรู้สึก แบ่งได้เป็น 2 รูปแบบคือ สัญลักษณ์ที่สร้างจากการผสมกันระหว่างตัวอักษรภาษาอังกฤษบนคอมพิวเตอร์ และสัญลักษณ์สำเร็จรูป

> <~ เป็นสัญลักษณ์แทนการร้องไห้เสียใจ โดย > < แทนตาที่กำลังร้องไห้ และ ~ แทนน้ำตาที่ไหลออกมา

-"- เป็นสัญลักษณ์แทนหน้าตาที่กำลังเครียด โดย - สองขีดแทนตา ส่วน " แทนคิ้วที่กำลังขมวดเข้าหากันคล้ายคนกำลังทำหน้าคิดมาก

- _____ -" เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงอารมณ์เบื่อ ไม่พอใจ โดย - สองขีดแทนตา ส่วน _____ แทนปากที่กำลังเฝ้มเป็นเส้นตรง และ " แทนเหงื่อที่กำลังหยด

^3^ เป็นสัญลักษณ์แสดงการจูบ โดย ^^ แทนตาที่กำลังยิ้มอย่างมีความสุข ส่วน 3 แทนรูปปาก

นอกจากสัญลักษณ์ที่สามารถสร้างได้เองโดยตรงจากการใช้ตัวอักษรภาษาอังกฤษบนแป้นพิมพ์คอมพิวเตอร์แล้ว ผู้วิจัยยังพบ การใช้สัญลักษณ์สำเร็จรูปในการแสดงอารมณ์ความรู้สึกอีกด้วย

ตัวอย่างสัญลักษณ์สำเร็จรูป

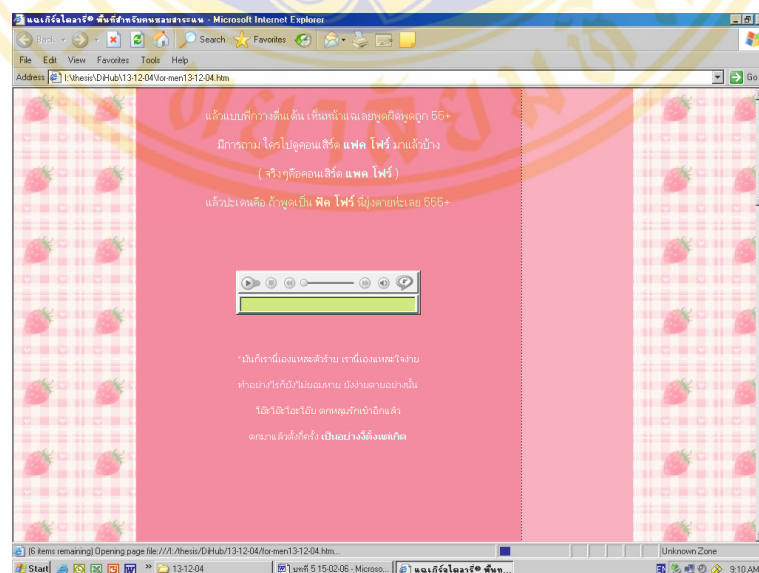
เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงท่าทางขัดเคืองใจ

เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงการรับประทานอาหาร

2) การใช้เพลง

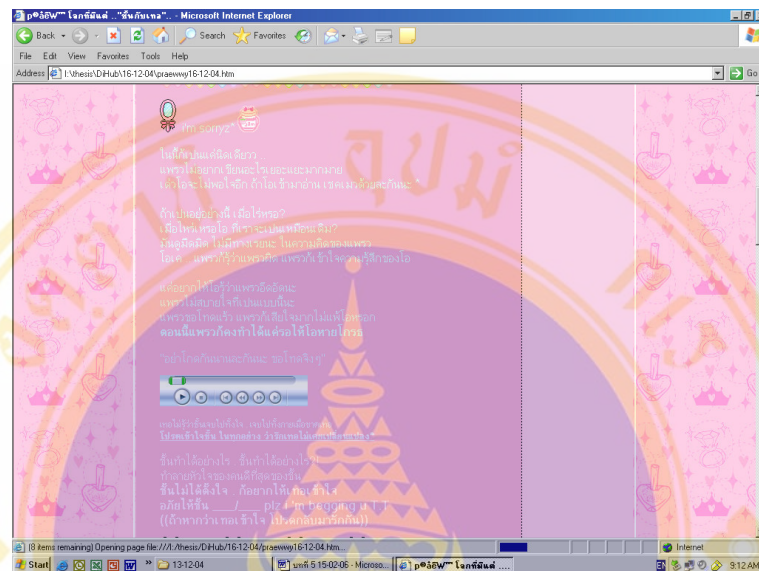
ตัวอย่างการใช้เพลงในการแสดงอารมณ์ความรู้สึกของตนเอง

(<http://for-men.diaryhub.com/?20041213>)

ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์นำเพลง เป็นอย่างนี้ตั้งแต่เกิด ซึ่งร้องโดยวง AB Normal มาใช้ประกอบการเล่าบรรยายการไปชมการแสดงดนตรีที่จัดขึ้นโดยสถานีวิทย์แห่งหนึ่ง ซึ่งมีกลุ่ม

นักร้องหลายกลุ่มมาร่วมงาน อาทิ AB Normal จากการนำเพลงดังกล่าวมาประกอบการบันทึกไดอะรีแสดงว่า ผู้บันทึกมีความสุข และยังรู้ลึกอารมณ์สนุกสนานจากงานแสดงดนตรีนั้น

(<http://praeewwy.diaryhub.com/?20041216>)

ผู้บันทึกไดอะรีเลือกใช้เพลง กลับมารักกัน ประกอบเนื้อหาที่ตนเองบันทึกถึงความรู้สึกของตนเองเมื่อมีเรื่องขัดแย้งกับคนรัก ดังนั้น จึงสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้บันทึกมีอารมณ์เสีย

5.2.4 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

จากการวิเคราะห์วาทะภาษา ผู้วิจัยพบว่า ผู้บันทึกไดอะรีออนไลน์มีการนำเสนอความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลจากการใช้ภาพ และการใช้เพลง ดังนี้

1) การใช้ภาพ

ผู้บันทึกมีการนำเสนอความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลจากการใช้ภาพ 2 ลักษณะ ได้แก่ การใช้ภาพประกอบหัวไดอะรี และการใช้สัญลักษณ์

1.1) การใช้ภาพประกอบหัวไดอะรี่

จากการศึกษาการใช้ภาพประกอบหัวไดอะรี่ที่น่าสนใจความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ผู้วิจัยพบว่า ผู้บันทึกมีการนำเสนอความสัมพันธ์เพียงรูปแบบเดียว คือ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์กับคู่รัก

ตัวอย่างการใช้ภาพประกอบหัวไดอะรี่ที่น่าสนใจความสัมพันธ์ระหว่างผู้บันทึกกับคู่รัก

(<http://sign-ton.diaryhub.com/?20041212>)

(<http://præwWy.diaryhub.com/?20041212>)

ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ทั้ง 2 คนมีการนำภาพถ่ายตนเองกับคู่รักมาประกอบหัวไดอะรี่ออนไลน์ ซึ่งแสดงถึงความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างตนเองกับคู่รัก โดยผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์คนแรกยังมีการตกแต่งหัวไดอะรี่ด้วยชื่อเล่นของตนเองและคู่รัก คือ SignTon และ <http://sign-ton.diaryhub.com/> ซึ่งเป็นชื่อไดอะรี่อีกด้วย ส่วนผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์คนที่ 2 นำภาพคู่ตนเองกับคู่รักที่ตกแต่งด้วยวงกลมสีชมพูและมีรูปหัวใจสีชมพูอยู่ระหว่างภาพของคนทั้งคู่

1.2) การใช้สัญลักษณ์

จากการศึกษาการใช้สัญลักษณ์ที่นำเสนอความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ผู้วิจัยพบว่า ผู้บันทึกมีการนำเสนอความสัมพันธ์เพียงรูปแบบเดียว คือ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้บันทึกไคอะร็อนไลน์กับคู่รัก

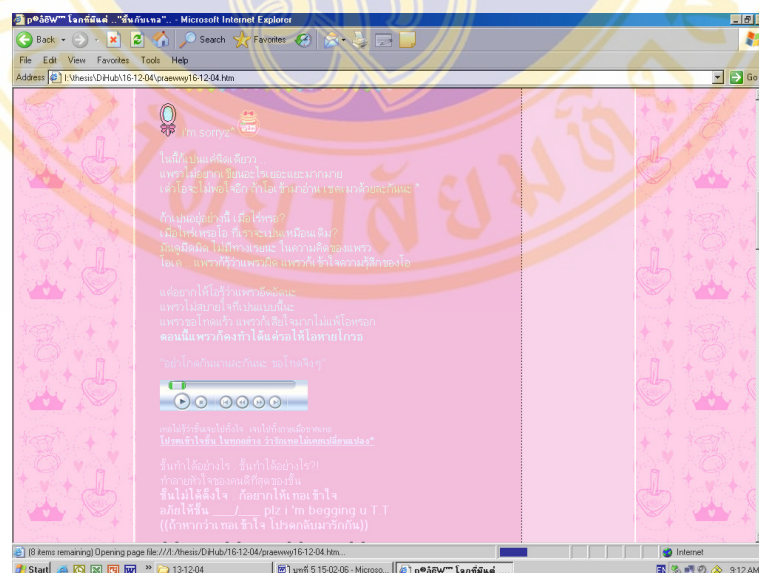
ตัวอย่างการใช้สัญลักษณ์ที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผู้บันทึกไคอะร็อนไลน์กับคู่รัก

(<http://sign-ton.diaryhub.com/?20041212>)

ผู้บันทึกนี้เลือกใช้ภาพถ่ายคู่ของตนเองกับคู่รักมาเป็นสัญลักษณ์แทนตัวผู้บันทึก ซึ่งแสดงว่า ทั้งคู่มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

2) การใช้เพลง

(<http://praewwy.diaryhub.com?20041216>)

ผู้บันทึกไคอะร็อนไลน์เลือกใช้เพลง กลับมารักกัน เพื่อแสดงความรู้สึกเศร้าเสียใจที่ตนเองมีเรื่องขัดแย้งกับคนรัก ซึ่งการเลือกเพลงดังกล่าวแสดงถึงการมีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีต่อกัน

5.2.5 ลักษณะการดำรงชีวิต หรือกิจกรรมส่วนตัว

จากการวิเคราะห์วาทะภาษา ผู้วิจัยพบว่า ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์มีการนำเสนอลักษณะการดำรงชีวิต หรือกิจกรรมส่วนตัวในบางแง่มุม จากการถ่ายภาพประกอบเนื้อหาไดอะรี่ออนไลน์ โดยส่วนใหญ่แล้วพบว่า เป็นเรื่องเกี่ยวกับ กิจกรรมประจำวัน และการพักผ่อน ดังนี้

ตัวอย่างด้านกิจกรรมประจำวัน

(<http://zonteen.diaryhub.com?20041214>)

ผู้บันทึกไดอะรี่นำภาพอาหารที่ตนเองรับประทานมาประกอบการบันทึกไดอะรี่ของตนเอง เกี่ยวกับการรับประทานอาหารนั้น

ตัวอย่างด้านการพักผ่อน

(<http://jnewja.diaryhub.com/?20041213>)

ภาพดังกล่าว เป็นภาพจากการที่ผู้บันทึกได้ไปร่วมการประกวดงานหนึ่ง และผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์นำมาใช้ประกอบการบันทึกไดอะรี่ออนไลน์

(<http://for-men.diaryhub.com/?20041214>)

ภาพดังกล่าว เป็นภาพจากการที่ผู้บันทึกได้ไปร่วมงานแสดงดนตรีงานหนึ่ง และผู้บันทึกได้อะรือออนไลน์นำมาใช้ประกอบการบันทึกได้อะรือออนไลน์

(<http://hatosung.diaryhub.com/?20041214>)

ภาพดังกล่าว เป็นภาพจากการที่ผู้บันทึกได้ไปร่วมงานแสดงรถยนต์งานหนึ่ง และผู้บันทึกได้อะรือออนไลน์นำมาใช้ประกอบการบันทึกได้อะรือออนไลน์

(<http://serendipity.diaryhub.com/?20041217>)

ภาพดังกล่าว เป็นภาพที่ผู้บันทึกใช้ประกอบการเล่าเรื่องการเดินทางไปพักผ่อนที่ชายหาดบางปู กับครอบครัว

กล่าวโดยสรุป จากการศึกษา ลักษณะการใช้วณภาษาที่ผู้บันทึกไคอะร็ออนไลน์ใช้ในการนำเสนอตนเองในประเด็นต่าง ๆ ทั้งสิ้น 5 ประเด็น ได้แก่ ลักษณะทางประชากร บุคลิกลักษณะนิสัย อารมณ์ความรู้สึก ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และลักษณะการดำรงชีวิต หรือกิจกรรมส่วนตัวนั้น ผู้วิจัยพบว่า ผู้บันทึกไคอะร็ออนไลน์นำเสนอข้อมูลส่วนตัวในแต่ละประเด็นแตกต่างกันออกไป ดังนี้

การใช้วณภาษาในการนำเสนอลักษณะทางประชากรของผู้บันทึกไคอะร็ออนไลน์นั้น ผู้วิจัยพบว่า ผู้บันทึกไคอะร็ออนไลน์มีการนำเสนอข้อมูลด้านเพศมากที่สุด โดยทราบได้จาก การใช้สีหลักบนไคอะร็ และการใช้ภาพประกอบหัวไคอะร็ กล่าวคือ เพศหญิงมักมีการใช้สีวรรณะร้อนซึ่งแสดงถึงความสดใสร่าเริง ส่วนเพศชายใช้สีวรรณะเย็นซึ่งแสดงถึงความเข้มแข็ง ในขณะที่ผู้บันทึกไม่ระบุอายุ การศึกษา และไม่มีการนำเสนออาชีพของตนเอง

สำหรับประเด็นบุคลิกลักษณะนิสัยนั้น สะท้อนออกมาทางการใช้ภาพประกอบหัวไคอะร็ การใช้ภาพถ่ายประกอบเนื้อหาไคอะร็ และการใช้สัญลักษณ์แทนผู้บันทึกไคอะร็ โดยผู้วิจัยพบว่า ผู้บันทึกมักเลือกนำเสนอบุคลิกด้านบวกของตนเองด้วยการใช้ภาพที่กำลังยิ้มอย่างมีความสุข การใช้ภาพที่แสดงอารมณ์ขัน การใช้ภาพถ่ายของตนเองเพื่อแสดงการเป็นคนนำเสนอ เป็นต้น

ประเด็นอารมณ์ความรู้สึก ผู้วิจัยพบลักษณะการใช้วณภาษาที่นำเสนออารมณ์ความรู้สึกของตนเองโดยทราบได้จาก การใช้ภาพประกอบหัวไคอะร็ออนไลน์ การใช้สัญลักษณ์ ได้แก่ สัญลักษณ์ที่สร้างจากการผสมกันระหว่างตัวอักษรภาษาอังกฤษบนคอมพิวเตอร์ และสัญลักษณ์สำเร็จรูป โดยพบการใช้เพลงเพื่อแสดงอารมณ์ด้วย

ประเด็นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล สามารถทราบได้จากการใช้ภาพประกอบหัวไคอะร็ และการใช้สัญลักษณ์แทนผู้บันทึกไคอะร็ โดยผู้วิจัยพบลักษณะการใช้วณภาษาที่แสดงความสัมพันธ์เพียงรูปแบบเดียว คือ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้บันทึกไคอะร็ออนไลน์กับคู่รัก ซึ่งเป็นการนำเสนอความสัมพันธ์ด้านบวกของตนเอง และยังพบการใช้เพลงเพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลด้วย

ประเด็นลักษณะการดำรงชีวิต หรือกิจกรรมส่วนตัว สามารถทราบได้จากการใช้ภาพถ่ายประกอบเนื้อหาไคอะร็ออนไลน์ โดยส่วนใหญ่แล้วพบว่า เป็นเรื่องเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวัน และการพักผ่อน โดยผู้บันทึกไคอะร็ออนไลน์มีการใช้วณภาษาที่นำเสนอลักษณะกิจวัตรประจำวัน คือ การรับประทานอาหาร ส่วนการพักผ่อน ได้แก่ การไปชมงานแสดงต่าง ๆ และการไปเที่ยว

บทที่ 6

การนำเสนอตนเองบนไดอารีออนไลน์

ในบทนี้ ผู้วิจัยนำเสนอผลการศึกษาในหัวข้อ การนำเสนอตนเองบนไดอารีออนไลน์ โดยนำเสนอความถี่ของการใช้วัจนภาษาและอวัจนภาษาบนไดอารีออนไลน์แยกแต่ละไดอารี และความถี่สูงสุดที่ผู้วิจัยกำหนดในการเก็บข้อมูลครั้งนี้คือ 7 ครั้ง ซึ่งเป็นจำนวนวันที่ผู้บันทึกออนไลน์แต่ละคนได้บันทึกไดอารี ดังนี้

6.1 <http://sign-ton.diaryhub.com/>ตาราง 3 ตารางแสดงความถี่การใช้วัจนภาษาบนไดอารีออนไลน์ของ <http://sign-ton.diaryhub.com/>

ลักษณะภาษา	วัจนภาษาที่พบ (ความถี่)
ชื่อผู้บันทึก - คำเรียกขาน - ชื่อ - คำเชื่อม	นู๋ทรายกับนายดัน (7) นู๋ (7) นาย (7) ทราย (7) ดัน (7) กับ (7)
คำโปรย วลี/ประโยคอังกฤษ	...Diary of Love... (7)
หัวเรื่อง - สัมพันธ์กับเนื้อหา - การใช้คำ - คำเรียกขาน - ทับศัพท์ - แทนเสียงพูด	เตรียมตัว เตรียมใจ เตรียมพร้อม (13 ธ.ค.47) ประกาศ ประกาศ ด่วนจี!!!!!! (19 ธ.ค.47) ไม่ว่าง (21 ธ.ค.47) โคม ปกรณ์ ล้ม กับ พลอย ไลลา (17 ธ.ค.47) เดทเป็นคู่ ๆ (12 ธ.ค.47) กร๊ิด ... อารายดีหว่า (14 ธ.ค.47) เพราะว่าเรากันจริงๆนะ (15 ธ.ค.47)
การใช้คำในเนื้อหาที่บันทึก - คำเรียกขาน - คำทับศัพท์ - คำเลียนเสียงพูด - คำเลียนโฆษณา - คำสแลง	นู๋ทราย (7) ทราย (1) เรา (1) นายดัน (6) นายดันของนู๋ทราย (2) พระเอกของนู๋ทราย (1) น้องซี (1) น้องสาวทราย (1) นายแพท (1) เพ็โคม (3) นายโคมปกรณ์ ล้ม (1) โคม (1) เพื่อนๆ (1) น้องปุ่น (1) อามูน้อย (1) นังมูน้อย (1) มูน้อย (1) อู๋ม (1) นังอู๋มอิม (1) มั่น (1) น้องแทน (1) ฝ่ายน้อย (1) แฟน (1) นู๋พลอย ไลลา (1) แก้ว (1) พี่ท (1) พี่น (1) พี่พัค (1) พดด้วง (1) นิ่ว (1) เฮนรี่ (1) เบส (1) แอร์ (1) ผู้หวังดี (1) ทรายคนนั้น (1) เทอ (1) น้องหมี (1) อาจารย์ (1) เป้ (1) มิน (1) Ethics (1) Photo (1) Fiting (1) EXTRA MAIN (3) EXTRA ธรรมดา (1) Cast (2) Writing (1) Class (1) Sweet (1) G' Nite (1) MV (1) โม (2) โฟต (1) ดีใจที่สุด (1) อออิ (5) ฮุฮุ (3) แงๆ (2) อาราย (4) ก้อ (7) จิง (4) ท่า (3) ทำมัย (1) เด่ว (2) 555 (2) เล็ด (2) หัวดี (1) ยังงัย (1) บะบาย (1) พุงนี้ (1) หนอนชาเขียว (1) ไลด (4) เน็ต (2) คอมเม้น (1) เม้น (3) เซอร์ (1) เด็กแนว (1) อัฟ (3) แอด (1)

ตาราง 4 ตารางแสดงความถี่การใช้วัจนภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์ของ <http://sign-ton.diaryhub.com/>

ลักษณะภาษา	อวัจนภาษาที่พบ (ความถี่)
การใช้สี - การใช้สีหลัก - หัวไดอะรี่ - พื้นหลัง - พื้นที่แสดงไดอะรี่ - ตัวอักษร - สีตัวอักษร	ขาว แดง ม่วง ชมพู เขียว เขียว ขาว เขียวเข้ม ดำ
การใช้ภาพ - หัวไดอะรี่ - พื้นหลัง - ภาพประกอบเนื้อหา - ภาพวัตถุ - ภาพบุคคล - ตนเอง - ตนเองกับบุคคลอื่น - บุคคลอื่น - สัญลักษณ์ - แบ่งใจความเนื้อหา - แทนผู้บันทึก - เชื่อมต่อข้อมูล - อารมณ์ - สำเร็จรูป	ตนเองกับบุคคลอื่น เขือก (12 ธ.ค.47) 1 ภาพ (13 ธ.ค.47) 2 ภาพ (14 ธ.ค.47) 1 ภาพ (19 ธ.ค.47) 4 ภาพ (21 ธ.ค.47) 1 ภาพ (12 ธ.ค.47) 1 ภาพ (13 ธ.ค.47) 2 ภาพ (14 ธ.ค.47) 2 ภาพ (15 ธ.ค.47) 1 ภาพ (17 ธ.ค.47) 2 ภาพ (19 ธ.ค.47) 4 ภาพ (21 ธ.ค.47) 1 ภาพ (12 ธ.ค.47) 4 ภาพ (13 ธ.ค.47) 1 ภาพ (14 ธ.ค.47) 4 ภาพ (15 ธ.ค.47) 1 ภาพ (17 ธ.ค.47) 8 ภาพ (19 ธ.ค.47) 1 ภาพ (21 ธ.ค.47) 1 ภาพ (12 ธ.ค.47) 5 ภาพ (13 ธ.ค.47) 4 ภาพ (14 ธ.ค.47) 5 ภาพ (15 ธ.ค.47) 5 ภาพ (17 ธ.ค.47) 11 ภาพ (19 ธ.ค.47) 6 ภาพ (21 ธ.ค.47) 1 ภาพ (12 ธ.ค.47) 9 ภาพ (13 ธ.ค.47) 7 ภาพ (14 ธ.ค.47) 11 ภาพ (15 ธ.ค.47) 6 ภาพ (19 ธ.ค.47) 5 ภาพ (21 ธ.ค.47) 6 ภาพ 7 ภาพ 7 ภาพ (12 ธ.ค.47) 5 ภาพ (13 ธ.ค.47) 10 ภาพ (14 ธ.ค.47) 13 ภาพ (15 ธ.ค.47) 10 ภาพ
การใช้เพลง	7 เพลง

จากตารางแสดงความถี่การใช้วัจนภาษา และอวัจนภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์ <http://sign-ton.diaryhub.com/> จะสังเกตได้ว่า ผู้บันทึกมีการนำเสนอตนเองทั้งสิ้น 5 ลักษณะ ได้แก่ เพศ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล มารยาทสังคม บุคลิกภาพ และประเด็นการนำเสนอ

6.1.1 เพศ

จากการศึกษาการใช้วัจนภาษา และอวัจนภาษาในการนำเสนอตนเองบนไคอะร็ออนไลน์ <http://sign-ton.diaryhub.com/> ผู้วิจัยพบการใช้ภาษาในการนำเสนอเพศ ดังนี้

1) การใช้วัจนภาษาในการนำเสนอเพศบนไคอะร็ออนไลน์

ผู้บันทึกมีการใช้วัจนภาษาในการนำเสนอเพศจำนวน 2 ประเด็น ได้แก่ การตั้งชื่อผู้บันทึกไคอะร็ และ การใช้คำในเนื้อหาที่บันทึก กล่าวคือ ประเด็นชื่อผู้บันทึกไคอะร็นั้น พบว่า มีการใช้คำเรียกขานว่า **หนู** นำหน้าชื่อเล่นว่า **ทราย** ในการนำเสนอว่าตนเองเป็นเพศหญิง และมีการใช้คำเรียกขานว่า **นาย** นำหน้าชื่อเล่นว่า **ตัน** ในการแสดงเพศชายของเพื่อนชาย โดยปรากฏคำว่า **หนู** และ **นาย** ในการนำเสนอเพศทั้งสิ้น 7 ครั้งซึ่งเป็นความถี่สูงสุด

ส่วนประเด็นการใช้คำในเนื้อหาที่บันทึก พบว่า ผู้บันทึกมีการใช้คำเรียกขานว่า **หนู** เพื่อนำเสนอว่าตนเองเป็นเพศหญิงจำนวน 7 ครั้งเช่นกัน และมีการใช้คำว่า **นาย** เพื่อแสดงเพศชายของเพื่อนชายจำนวน 6 ครั้ง

นอกจากนี้ ยังพบการใช้คำอื่น ๆ ซึ่งแสดงเพศของผู้ที่ผู้บันทึกเอ่ยถึงบนไคอะร็ออนไลน์ ดังนี้ คำที่แสดงเพศหญิง ได้แก่ **หนู น้องสาว นัง** สำหรับคำที่แสดงเพศชาย ได้แก่ **นาย พระเอก**

2) การใช้อวัจนภาษาในการนำเสนอเพศบนไคอะร็ออนไลน์

ผู้บันทึกมีการใช้อวัจนภาษาในการนำเสนอเพศจำนวน 1 ประเด็น ได้แก่ การใช้ภาพ กล่าวคือ ผู้บันทึกมีการนำเสนอภาพถ่ายกับผู้อื่นบนหัวไคอะร็ ภาพถ่าย ภาพถ่ายกับผู้อื่น รวมถึงสัญลักษณ์ผู้บันทึกทุกวันที่มีการบันทึกไคอะร็ออนไลน์

6.1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

จากการศึกษาการใช้วัจนภาษา และอวัจนภาษาในการนำเสนอตนเองบนไคอะร็ออนไลน์ ผู้วิจัยพบว่า ผู้บันทึกไคอะร็ออนไลน์ <http://sign-ton.diaryhub.com/> ใช้คำที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลจำนวน 3 รูปแบบ ได้แก่ คำที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับคู่รัก คำที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับพี่น้อง และคำที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับบุคคลอื่น ดังนี้

ผู้บันทึกใช้วัจนภาษาที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับคู่รัก 2 ส่วน คือ การตั้งชื่อผู้บันทึก และการใช้คำในเนื้อหาที่บันทึก ดังนี้

คำที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับคู่รักจากการตั้งชื่อผู้บันทึก

นุ้ทรายกับนายตัน จำนวนความถี่ 7 ครั้ง

คำที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับคู่รักจากการใช้คำในเนื้อหาที่บันทึก

นายตันของนุ้ทราย จำนวนความถี่ 2 ครั้ง

พระเอกของนุ้ทราย จำนวนความถี่ 1 ครั้ง

จากตัวอย่าง จะเห็นว่า ผู้บันทึกใช้คำที่แสดงความสัมพันธ์โดยมีการใช้ชื่อกับเพื่อนชาย หรือ คำที่แทนเพื่อนชาย และใช้คำว่า **กับ** เป็นคำเชื่อม คำว่า **ของ** เพื่อแสดงความเป็นเจ้าของ

คำที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับพี่น้อง คือ

น้องสาวทราย จำนวนความถี่ 1 ครั้ง

จากตัวอย่าง ผู้บันทึกใช้คำที่แสดงความสัมพันธ์คือ คำว่า **น้องสาว** และเชื่อมโยงกับชื่อเพื่อแสดงความสัมพันธ์

คำที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับบุคคลอื่น คือ

พีนิ พีพัค น้องแทน น้องหมี จำนวนความถี่ 1 ครั้ง

จากตัวอย่าง ผู้บันทึกใช้คำว่า **พี** เพื่อเรียกบุคคลที่มีอายุน้อยกว่าตน และใช้คำว่า **น้อง** เพื่อเรียกบุคคลที่มีอายุน้อยกว่าตน แต่ไม่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างญาติแต่อย่างใด

นอกจากการใช้วัจนภาษาในการนำเสนอความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลแล้วนั้น ผู้บันทึกยังมีการใช้วัจนภาษาที่นำเสนอความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอีกด้วย กล่าวคือ ผู้บันทึก <http://sign-ton.diaryhub.com/> มีการใช้ภาพถ่ายตนเองกับคู่รักมานำเสนอบนไดอะรี่ออนไลน์ของตนทุกวัน รวมถึงมีการใช้ภาพถ่ายกับคู่รักมาเป็นสัญลักษณ์เพื่อแทนตนเองอีกด้วย

6.1.3 มารยาทสังคม

มารยาทสังคม คือ การที่ผู้บันทึกรับมารยาทในการบันทึกไดอะรี่ออนไลน์โดยไม่ใช้ถ้อยคำรุนแรงที่เป็นการทำให้อาณานิคม ศาสนา และพระมหากษัตริย์เสียหาย ตลอดจนการว่าร้ายผู้อื่นอันจะก่อให้เกิดความขัดแย้ง รวมถึงการใช้คำหยาบคาย คำต้องห้ามต่าง ๆ ที่สังคมไทยไม่ยอมรับให้ใช้ในสถานที่สาธารณะ โดยจากการศึกษา <http://sign-ton.diaryhub.com/> ผู้วิจัยพบว่า ผู้บันทึกรักษามารยาททางสังคมอย่างดี คือ ไม่พบการพยายามใช้คำต้องห้าม หรือการเลือกใช้คำเลวอื่น ๆ

6.1.4 บุคลิกภาพ

จากการเก็บข้อมูลความถี่ของการใช้ภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์ อาจกล่าวได้ว่า ผู้บันทึกไดอะรี่ <http://sign-ton.diaryhub.com/> มีบุคลิกภาพกล้าแสดงออกจากการที่ผู้บันทึกนำเสนอชื่อเล่นเพื่อแทนตนเองบนไดอะรี่ทุกวันที่มีการบันทึก อีกทั้งยังมีการนำเสนอภาพถ่าย ภาพถ่ายกับเพื่อนชายบนไดอะรี่ทุกวันที่มีการบันทึกเช่นกัน และนำเสนอภาพถ่ายกับเพื่อนชายมาเป็นสัญลักษณ์เพื่อแทนตนเองอีกด้วย

6.1.5 ประเด็นการนำเสนอ

ผู้วิจัยพบว่า จากการเก็บข้อมูลความถี่การใช้ภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์จำนวน 7 วัน ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ <http://sign-ton.diaryhub.com/> นำเสนอเนื้อหาที่บันทึกออกเป็น 4 ประเด็น ได้แก่ ประเด็นความรัก ประเด็นการเรียน ประเด็นการทำงาน และประเด็นชีวิตประจำวันทั่วไป ดังนี้

1) ประเด็นความรัก ได้แก่

- *เทพเป็นคู่ ๆ (12 ธ.ค.47)*

เนื้อหาของไดอะรี่โดยสรุป : ผู้บันทึกเล่าเรื่องผู้บันทึกกับเพื่อนชาย รวมถึงน้องสาวของผู้บันทึกกับเพื่อนชายมีนัดไปเที่ยวห้างสรรพสินค้า พร้อมทั้งรับประทานอาหาร และดูหนังร่วมกัน

- *กรี๊ด ... อารายดีหว่า (14 ธ.ค.47)*

เนื้อหาของไดอะรี่โดยสรุป : ผู้บันทึกเล่าเรื่องความรักของเพื่อนสนิทในกลุ่มของตนกับเพื่อนชายของแต่ละคน

- **เพราะว่าเรากู้กันจริงๆนะ (15 ธ.ค.47)**

เนื้อหาของไดอะรี่โดยสรุป : ผู้บันทึกเล่าเรื่องความรักของเพื่อนสนิทในกลุ่มของตนกับเพื่อนชายของแต่ละคน

2) ประเด็นการเรียนรู้ ได้แก่

- **ไม่ว่าง (21 ธ.ค.47)**

เนื้อหาของไดอะรี่โดยสรุป : ผู้บันทึกเล่าเรื่องการเรียนและกิจกรรมในมหาวิทยาลัย

3) ประเด็นการทำงาน ได้แก่

- **เตรียมตัว เตรียมใจ เตรียมพร้อม (13 ธ.ค.47)**

เนื้อหาของไดอะรี่โดยสรุป : ผู้บันทึกเล่าเรื่องที่เพื่อนชายกำลังเตรียมตัวถ่ายโฆษณากับโดม ปกรณ์ ลัม นักร้อง

- **โดม ปกรณ์ ลัม กับ พลอย ไลลา (17 ธ.ค.47)**

เนื้อหาของไดอะรี่โดยสรุป : ผู้บันทึกเล่าเรื่องการตามเพื่อนชายไปดูการถ่ายโฆษณา และได้พบกับโดม ปกรณ์ ลัม นักร้อง และ พลอย ไลลา นักแสดง

4) ประเด็นชีวิตประจำวันทั่วไป ได้แก่

ประกาศ ประกาศ ด่วนจี!!!!!! (19 ธ.ค.47)

เนื้อหาของไดอะรี่โดยสรุป : ผู้บันทึกเล่าเรื่องที่ตนเองกำลังมีปัญหากับผู้บันทึกไดอะรี่คนอื่น

6.2 <http://for-men.diaryhub.com/>ตาราง 5 ตารางแสดงความถี่การใช้ภาษาบนไดอารี่ออนไลน์ของ <http://for-men.diaryhub.com/>

ลักษณะภาษา	ภาษาที่พบ (ความถี่)
ชื่อผู้บันทึก - คำเรียกขาน - คำขยาย - คำเชื่อม - สัญลักษณ์	★ พอลล่า ทะลิ่ง ★ (1) ซุปเปอร์น้องพอลล่า ® (1) พอลล่าซันซุปเปอร์แซบ ® (1) พอลล่าซันซุปเปอร์แซบรสทะลิ่ง ® (3) พอลล่าซุปเปอร์แซบรสทะลิ่ง ® (1) พอลล่า (7) ทะลิ่ง (4) ซัน (3) ซุปเปอร์ (5) แซบ (4) ★ (2) ® (3)
คำโปรย คำขยาย	แอกรีล ไคอะรี ® พื้นที่สำหรับคนชอบสาระแน (3) แอกรีล ไคอะรี พื้นที่สำหรับคนชอบสาระแน (1) แอกรีล ไคอะรี ® พื้นที่สำหรับคนมีสาระ (แน) (1) แอกรีล ไคอาร์ พื้นที่สำหรับคนมีสาระ (แน) (2)
หัวเรื่อง - สัมพันธ์กับเนื้อหา - การใช้คำ - คำเรียกขาน - ทับศัพท์ - แทนเสียงพูด	ย้อนรอยงานพีค 88 สุดมันส์ (13 ธ.ค. 47) งานพีคภาค 2 (โมเดิร์นด็อก, เอ็นโดฟิน, potato) (14 ธ.ค. 47) งานพีคภาคจบ (ป้าง, paradox, บิ๊กแอส) (15 ธ.ค. 47) ภาพลับนายแห้ว* (12 ธ.ค. 47) เล่นเกม (16 ธ.ค. 47) บาโงบบบค่า (17 ธ.ค. 47) กร๊อค ออกเดทกับคนพิเศษจนด้าย (18 ธ.ค. 47)
การใช้คำในเนื้อหาที่บันทึก - คำเรียกขาน - คำทับศัพท์ - คำเลียนเสียงพูด - คำเลียนโฆษณา - คำสแลง - การเลี่ยงคำต้องห้าม	แอ (7) แอเกล (1) อีแอ (1) แอเกลพอลล่า (1) ไอ้เรา (1) เค้า (1) เพ่ (1) ตัวเอง (1) พี่แก (3) นายแห้ว (1) ไอ้โรค (1) ยาม (1) ดิเจพีเค (1) ดิเจท๊อป (1) เพื่อน (2) พี่บอย (1) พี่กวาง (1) พี่บ๊อด (1) คา เอ็น ไครฟีน (1) พี่ปั๊ (1) พี่วิน (1) โน้ด โปเตโต้ (1) บ๊วย ดี 10 (1) พี่ป้าง (1) เพื่อนแอ (1) คา เอ็น ไครฟีน (1) พี่ดำร์ (1) พี่นุกเกอร์ (1) พี่สอง พาราด็อกซ์ (1) พี่โจอี้ของแอ (1) บิ๊กแอส (1) พี่แด็ก (1) แอบอย (2) แพนตะ (1) แอบอยแพนตะ (1) อาร์มซ่า (1) อาร์ม (2) คุณอาร์ม (1) คุณอาร์มซ่า (1) ฮันท์ (1) สาวธรรมชาติ (1) ชาย (1) ไอ้เงินหล่อ (1) เกรท (1) ลิงดำ (1) คุณลิงดำ (1) ทราช-ตัน (1) กิ๊กซี่ (1) พี่หนิดคักดี (1) Breakfast (1) HBD (1) Fwd (1) ps. (1) md (1) Prop (1) ฟีด (1) 555+ (7) แจ้ (3) อันบะเร้ง (1) ฮือๆ (1) จี๊ดส์มาก (1) ถ้างๆๆ (3) มาแว้วว (1) มาแว้วว (1) อะร๊ายยย (1) ปาย (1) โคด (1) กิกิ (5) กร๊อคคคคคคคคค (6) สะงั้น (1) กิ๊ (1) ไม่ด้ายยย (2) อยากด้ายยย (1) หนูกหนาน (1) ค้าบบบ (1) กัว (1) คุณแม่ขอร้อง (1) เป๊รว (1) อัพ (2) เนียน (1) มั่นท์ (1) ไค (2) เล็กแนว (1) อยู่ตายหะ (1) กะเจ๊ว (1) เอยค (1) อดเข้สสส (1)

ตาราง 6 ตารางแสดงความถี่การใช้วัจนภาษาบนไดอารีออนไลน์ของ <http://for-men.diaryhub.com/>

ลักษณะภาษา	อวัจนภาษาที่พบ (ความถี่)
การใช้สี - การใช้สีหลัก - หัวไดอารี - พื้นหลัง - พื้นที่แสดงไดอารี - ตัวอักษร - สีตัวอักษร	ชมพู ขาว ชมพูเข้ม ขาว ชมพู ชมพูอ่อน เหลือง เขียว ส้ม ดำ
การใช้ภาพ - หัวไดอารี - พื้นหลัง - ภาพประกอบเนื้อหา - ภาพวัตถุ - ภาพบุคคล - ตนเองกับบุคคลอื่น - บุคคลอื่น - สัญลักษณ์ - แบ่งใจความเนื้อหา - แทนผู้บันทึก - อารมณ์ - สร้างเอง - สำเร็จรูป	บุคคลอื่น สตรีวเบอร์รี่ หัวใจ (12 ธ.ค.47) 3 ภาพ (13 ธ.ค.47) 2 ภาพ (16 ธ.ค.47) 3 ภาพ (17 ธ.ค.47) 2 ภาพ (18 ธ.ค.47) 8 ภาพ (12 ธ.ค.47) 4 ภาพ (13 ธ.ค.47) 13 ภาพ (14 ธ.ค.47) 13 ภาพ (15 ธ.ค.47) 21 ภาพ (16 ธ.ค.47) 6 ภาพ (18 ธ.ค.47) 16 ภาพ (12 ธ.ค.47) 2 ภาพ (18 ธ.ค.47) 2 ภาพ (15 ธ.ค.47) (15 ธ.ค.47) 2 ภาพ (16 ธ.ค.47) 3 ภาพ (18 ธ.ค.47) 5 ภาพ (12 ธ.ค.47) 1 ภาพ (13 ธ.ค.47) 2 ภาพ (15 ธ.ค.47) 1 ภาพ (16 ธ.ค.47) 2 ภาพ
การใช้เพลง	(13 ธ.ค.47)

จากตารางแสดงความถี่การใช้วัจนภาษา และอวัจนภาษาบนไดอารีออนไลน์ <http://for-men.diaryhub.com/> จะสังเกตได้ว่า ผู้บันทึกมีการนำเสนอตนเองทั้งสิ้น 5 ลักษณะ ได้แก่ เพศ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล มารยาทสังคม บุคลิกภาพ และประเด็นการนำเสนอ

6.2.1 เพศ

จากการศึกษาการใช้วัจนภาษา และอวัจนภาษาในการนำเสนอตนเองบนไดอารีออนไลน์ ผู้วิจัยพบว่า ผู้บันทึก <http://for-men.diaryhub.com/> มีการใช้ภาษาในการนำเสนอเพศ ดังนี้

1) การใช้จันภาษาในการนำเสนอเพศบนไคอะร็ออนไลน์

ผู้บันทึกมีการใช้จันภาษาในการนำเสนอเพศจำนวน 2 ประเด็น ได้แก่ คำโพรย และ การใช้คำในเนื้อหาที่บันทึก กล่าวคือ พบว่า จากคำโพรยจำนวน 7 ครั้ง ผู้บันทึกใช้ คำว่า *เกิร์ล* ซึ่งเป็นคำภาษาอังกฤษ แปลว่า เด็กผู้หญิง และยังปรากฏการใช้คำว่า *เกิล* ที่มีความหมายเหมือนกับคำดังกล่าวข้างต้นในเนื้อหาที่บันทึกด้วย โดยจากการใช้คำว่า *เกิร์ล* และ *เกิล* จึงอาจสรุปได้ว่า ผู้บันทึกผู้นี้เป็นเพศหญิง

2) การใช้จันภาษาในการนำเสนอเพศบนไคอะร็ออนไลน์

ผู้บันทึกมีการใช้จันภาษาในการนำเสนอเพศจำนวน 2 ประเด็น ได้แก่ การใช้สีหลัก และการใช้ภาพบนไคอะร็ออนไลน์ กล่าวคือ ผู้บันทึกใช้สีขาว สีชมพูในการตกแต่งหัวไคอะร็ สีขาว สีชมพูเข้มในการตกแต่งพื้นหลัง และสีชมพูเป็นพื้นที่แสดงไคอะร็ นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังพบการใช้ภาพสตรอร์เบอร์รี่ หัวใจในการตกแต่งพื้นหลังไคอะร็เพิ่มเติมอีกด้วย

6.2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

จากการศึกษาการใช้จันภาษา และจันภาษาในการนำเสนอตนเองบนไคอะร็ออนไลน์ ผู้วิจัยพบว่า ผู้บันทึกไคอะร็ออนไลน์ <http://for-men.diaryhub.com/> ใช้ภาษาที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล 1 รูปแบบ คือ คำที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับบุคคลอื่น ดังนี้

พี่บอย พี่ทวง พี่ปอด พี่ปั๊ พี่วิน พี่ป้าง พี่ดำร์ พี่นุกเกอร์ พี่สอง พาราค็อกซ์ พี่โจอี้ พี่แดก พี่หนีดศักดิ์ จำนวนความถี่ 1 ครั้ง

จากตัวอย่าง ผู้บันทึกใช้คำว่า พี่ เพื่อเรียกบุคคลที่มีอายุมากกว่าตน แต่ไม่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างญาติแต่อย่างใด

6.2.3 มารยาทสังคม

ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์นี้ มีการใช้คำต้องห้ามโดยใช้คำเลี้งลักษณะต่าง ๆ จำนวน 4 ลักษณะ คือ การปรับสระ การปรับพยัญชนะ การปรับเสียง และการใช้คำพวน ดังนี้

- 1) การปรับสระ ได้แก่ *ยุ่งตายหะ (1 ครั้ง)*
- 2) การปรับพยัญชนะ ได้แก่ *อดเยัสสส (1 ครั้ง)*
- 3) การปรับเสียง ได้แก่ *กะเจ๊ว (1 ครั้ง)*
- 4) การใช้คำพวน ได้แก่ *เอคยด (1 ครั้ง)*

6.2.4 บุคลิกภาพ

จากการเก็บข้อมูลความถี่ของการใช้ภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์ อาจกล่าวได้ว่า ผู้บันทึกไดอะรี่นำเสนอตนเองว่า เป็นคนที่มีบุคลิกภาพไม่เรียบร้อยนัก จากการพบการใช้คำว่า *ทะลึ่ง* เป็นส่วนหนึ่งของชื่อผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ จำนวน 5 ครั้ง และการใช้คำต้องห้ามโดยเลือกใช้คำเลี้งต่าง ๆ ดังที่ผู้วิจัยได้กล่าวไปแล้วใน 6.2.3 ประเด็นมารยาทสังคม นอกจากนั้น อาจกล่าวได้ว่า ผู้บันทึกเป็นผู้ที่มีบุคลิกค่อนข้างแสดงความรู้สึกภายใน จากการใช้คำว่า *สาระแน* ซึ่งหมายถึง การพยายามมีส่วนเข้าไปเกี่ยวข้องกับเรื่องของผู้อื่น เป็นส่วนหนึ่งของคำโปรย จำนวน 7 ครั้ง และยังพบการใช้คำที่แสดงอารมณ์ความรู้สึกในเนื้อหาที่บันทึก คือ *กรี๊ดดดดดดดดด* จำนวนความถี่ 6 ครั้ง ซึ่งแสดงถึงอารมณ์ร่วมที่ผู้บันทึกมีต่อเหตุการณ์นั้น ๆ

อนึ่ง แม้ว่าผู้บันทึกไดอะรี่ <http://for-men.diaryhub.com/> จะมีการใช้วัจนภาษาที่แสดงบุคลิกลักษณะนิสัย แต่ในขณะเดียวกัน ผู้บันทึกกลับไม่นำเสนอภาพบนไดอะรี่ออนไลน์ โดยจากการเก็บข้อมูลความถี่ ผู้วิจัยพบว่า มีการนำเสนอภาพของผู้บันทึกกับบุคคลอื่นเพียง 1 วันจำนวน 8 ภาพ ซึ่งผู้บันทึกเลือกที่จะลบใบหน้าออกจากภาพนั้น ๆ ทั้งหมด เหลือแต่ภาพใบหน้าของบุคคลอื่นที่ตนเองถ่ายภาพด้วยเท่านั้น

6.2.5 ประเด็นการนำเสนอ

ผู้วิจัยพบว่า จากการเก็บข้อมูลความถี่การใช้ภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์จำนวน 7 วัน ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ <http://for-men.diaryhub.com/> นำเสนอเนื้อหาที่บันทึกออกเป็น 1 ประเด็น ได้แก่ ประเด็นชีวิตประจำวันทั่วไป ดังนี้

ประเด็นชีวิตประจำวันทั่วไป ได้แก่

- **ย้อนรอยงานฟิค 88 สุดมันส์ (13 ธ.ค.47)**

- **งานฟิคภาค 2 (โมเดิร์นด็อก, เอ็นโดฟิน, potato) (14 ธ.ค.47)**

- **งานฟิคภาคจบ (ป้าง, paradox, บิ๊กแอส) (15 ธ.ค.47)**

เนื้อหาของไคอะรีโดยสรุป : ผู้บันทึกเล่าถึงบรรยากาศความสนุกสนานของงานแสดงดนตรีที่จัดโดยสถานีวิทยุฟิค 88

- **ภาพลับนายแก้ว* (12 ธ.ค.47)**

เนื้อหาของไคอะรีโดยสรุป : ผู้บันทึกเล่าถึงเหตุการณ์เมื่อไปออกค่ายอาสาพัฒนากับมหาวิทยาลัย และในตอนท้ายของไคอะรีออนไลน์ได้บันทึกอวยพรวันเกิดเพื่อน รวมถึงนำภาพเพื่อนคนดังกล่าวมาตัดต่อเป็นภาพล้อเลียน

- **เล่นเกม (16 ธ.ค.47)**

เนื้อหาของไคอะรีโดยสรุป : ผู้บันทึกเล่าถึงการคุยกับเพื่อนโดยผ่านระบบการสนทนาแบบเอ็มเอสเอ็น และมีการใช้กล้องวิดีโอ หรือเว็บแคม เพื่อให้คู่สนทนาสามารถเห็นหน้ากันได้

- **บาดเจ็บบบค่า (17 ธ.ค.47)**

เนื้อหาของไคอะรีโดยสรุป : ผู้บันทึกเล่าถึงความประทับใจของตนที่มีต่อเนื้อหาของหนังสือที่อ่าน

- **กรี๊ด ออกเดทกับคนพิเศษจนด้ายย (18 ธ.ค.47)**

เนื้อหาของไคอะรีโดยสรุป : ผู้บันทึกเล่าถึงการไปรับประทานอาหารกับกลุ่มเพื่อนสนิท

6.3 <http://serendipity.diaryhub.com/>ตาราง 7 ตารางแสดงการใช้วัจนภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์ของ <http://serendipity.diaryhub.com/>

ลักษณะภาษา	วัจนภาษาที่พบ (ความถี่)
ชื่อผู้บันทึก - คำเรียกขาน - ชื่อ - สัญลักษณ์	เด็กหญิงค้อม --> เจ้าหนูตุตุ (7) เด็กหญิง (7) เจ้าหนู (7) ค้อม (7) ตุตุ (7) --> (7)
คำโปรย วลี/ประโยคอังกฤษ	Can once in a lifetime happen twice? (7)
หัวเรื่อง - สัมพันธ์กับเนื้อหา - การใช้คำ - คำเรียกขาน - ภาษาต่างประเทศ	ไปเรียนทันแล้ว !! (12 ธ.ค.47) พฤษภภาศร (19 ธ.ค.47) Goethe (17 ธ.ค.47) The Notebook (13 ธ.ค.47) Sweet, but faded memories (15 ธ.ค.47) Be with me* (16 ธ.ค.47) Christmas with the Kranks (21 ธ.ค.47)
การใช้คำในเนื้อหาที่บันทึก - คำเรียกขาน - คำทับศัพท์ - คำเลียนเสียงพูด	ค้อม (4) เรา (1) ชั่น (1) Miss Allie (1) I (1) ฝ้าย (3) ไอฝ้าย (1) มั่น (1) เหล่าซือ (1) แม่ (1) พ่อ (2) พี่โนโปรแกรม (1) แคน บรานน์ (1) เกอเธ่ (1) เก้า (1) ฝรั่ง (1) พวกเขา (1) อาจารย์ (1) พระเยซูคริสต์ (1) น้อง (1) น้องชาย (1) บ๊ว (1) พี่โนต (1) พี่โบ (1) คุณ (1) Private (1) Edit (1) Sad mood (1) มิดดิง (1) search (1) user comments (1) White Christmas (1) click (1) save (1) list (1) เย้ !! (1) 555 (1) จุงิ (1) ออิ (1) หุหุ (1) ฮีๆ (1) แงๆ (2) ดิฉายยยย (1) ม่ายค้าย (1)

ตาราง 8 ตารางแสดงความถี่การใช้วัจนภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์ของ <http://serendipity.diaryhub.com/>

ลักษณะภาษา	อวัจนภาษาที่พบ (ความถี่)
การใช้สี - การใช้สีหลัก - หัวไดอะรี่ - พื้นหลัง - พื้นที่แสดงไดอะรี่ - ตัวอักษร - สีตัวอักษร	เขียว เขียว เทา เขียวอ่อน น้ำเงิน เทา (15 ธ.ค.47) แดง (17, 19 ธ.ค.47)
การใช้ภาพ - หัวไดอะรี่ - พื้นหลัง - ภาพประกอบเนื้อหา - ภาพวัตถุ - ภาพบุคคล - ตนเอง - สัญลักษณ์ - แทนผู้บันทึก - อารมณ์ - สร้างเอง - สำเร็จรูป	ตนเอง ใบไม้ (17 ธ.ค.47) 2 ภาพ (18 ธ.ค.47) 2 ภาพ (12 ธ.ค.47) 1 ภาพ (13 ธ.ค.47) 1 ภาพ (15 ธ.ค.47) 5 ภาพ (17 ธ.ค.47) 1 ภาพ 7 ภาพ (12 ธ.ค.47) 1 ภาพ (13 ธ.ค.47) 2 ภาพ (14 ธ.ค.47) 2 ภาพ (16 ธ.ค.47) 6 ภาพ (17 ธ.ค.47) 4 ภาพ (21 ธ.ค.47) 2 ภาพ (13 ธ.ค.47) 1 ภาพ (14 ธ.ค.47) 2 ภาพ
การใช้เพลง	(15 ธ.ค.47)

จากตารางแสดงความถี่การใช้วัจนภาษา และอวัจนภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์ <http://serendipity.diaryhub.com/> จะสังเกตได้ว่า ผู้บันทึกมีการนำเสนอตนเองทั้งสิ้น 5 ลักษณะ ได้แก่ เพศ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล มารยาทสังคม บุคลิกภาพ และประเด็นการนำเสนอ

6.3.1 เพศ

จากการศึกษาการใช้วัจนภาษา และอวัจนภาษาในการนำเสนอตนเองบนไดอะรี่ออนไลน์ ผู้วิจัยพบว่า ผู้บันทึก <http://serendipity.diaryhub.com/> มีการใช้ภาษาในการนำเสนอเพศ ดังนี้

1) การใช้วัจนภาษาในการนำเสนอเพศบนไต่อะรือออนไลน์

จากการศึกษา การใช้วัจนภาษาในการนำเสนอเพศ ผู้วิจัยพบว่า ผู้บันทึกมีการนำเสนอเพศบนไต่อะรือออนไลน์จำนวน 1 ประเด็น ได้แก่ การตั้งชื่อผู้บันทึก คือ **เด็กหญิง** จากชื่อผู้บันทึก **เด็กหญิง ต้อม** --> **เจ้าหนูต้อม** ซึ่งจากการใช้คำนำหน้าชื่อว่า **เด็กหญิง** ดังกล่าว จึงอาจกล่าวได้ว่า ผู้บันทึกเป็นเพศหญิง

2) การใช้วัจนภาษาในการนำเสนอเพศบนไต่อะรือออนไลน์

ผู้บันทึกมีการใช้วัจนภาษาในการนำเสนอเพศจำนวน 1 ประเด็น ได้แก่ การใช้ภาพ กล่าวคือ ผู้บันทึกมีการนำเสนอภาพถ่ายกับผู้อื่นบนหัวไต่อะรือ ภาพถ่ายรวมถึงสัญลักษณ์แทนผู้บันทึกทุกวันที่มีการบันทึกไต่อะรือออนไลน์

6.3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

จากการศึกษาความถี่วัจนภาษาในการนำเสนอตนเองบนไต่อะรือออนไลน์ <http://serendipity.diaryhub.com/> พบว่า ผู้บันทึกใช้คำที่แสดงความสัมพันธ์ของบุคคลในประเด็นการใช้คำในเนื้อหาที่บันทึก โดยสามารถแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ คำที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับญาติ และคำที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับบุคคลอื่น ดังนี้

คำที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับญาติ

แม่ พ่อ น้องชาย จำนวนความถี่ 1 ครั้ง

คำที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับญาติ

พี่โน้ต พี่โบ จำนวนความถี่ 1 ครั้ง

จากตัวอย่าง ผู้บันทึกใช้คำว่า พี่ เพื่อเรียกบุคคลที่มีอายุมากกว่าตน แต่ไม่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างญาติแต่อย่างใด

6.3.3 มารยาทสังคม

จากการศึกษา <http://serendipity.diaryhub.com/> ผู้วิจัยพบว่า ผู้บันทึกรักษามารยาททางสังคม อย่างดี คือ ไม่พบการพยายามใช้คำต้องห้าม หรือการเลือกใช้คำเลวอื่น ๆ

6.3.4 บุคลิกภาพ

จากการเก็บข้อมูลความถี่ของการใช้ภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์ อาจกล่าวได้ว่า ผู้บันทึกไดอะรี่ serendipity เป็นผู้ที่มีกล้าแสดงออก จากการใช้ชื่อเล่นเป็นส่วนหนึ่งของชื่อผู้บันทึก อีกทั้งยังนำเสนอชื่อเล่นเพื่อแทนตนเองบนไดอะรี่ทุกวันที่มีการบันทึก รวมถึงการนำเสนอภาพถ่ายจำนวน 4 วัน โดยมี 1 วันที่มีการนำเสนอภาพถ่ายถึง 5 ภาพ นอกจากนั้น ยังพบการนำเสนอภาพถ่ายเป็นสัญลักษณ์เพื่อแทนตนเองอีกด้วย

6.3.5 ประเด็นการนำเสนอ

ผู้วิจัยพบว่า จากการเก็บข้อมูลความถี่การใช้ภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์จำนวน 7 วัน ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ <http://serendipity.diaryhub.com/> นำเสนอเนื้อหาที่บันทึกออกเป็น 3 ประเด็น ได้แก่ ประเด็นความรัก ประเด็นการเรียน และประเด็นชีวิตประจำวันทั่วไป ดังนี้

1) ประเด็นความรัก ได้แก่

- *Sweet, but faded memories* (15 ธ.ค.47)

เนื้อหาของไดอะรี่โดยสรุป : ผู้บันทึกเล่าถึงความทรงจำที่มีต่อเพื่อนชาย

2) ประเด็นการเรียน ได้แก่

- *ไปเรียนทันแล้ว !!* (12 ธ.ค.47)

เนื้อหาของไดอะรี่โดยสรุป : ผู้บันทึกเล่าถึงการเดินทางจากบ้านไปยังสถาบันภาษา

3) ประเด็นชีวิตประจำวันทั่วไป ได้แก่

- *พฤษภภาสาร* (19 ธ.ค.47)

เนื้อหาของไดอะรี่โดยสรุป : ผู้บันทึกนำบทวิของสมเด็จพระปรมานุชิต
ชิโนรสที่กล่าวถึง ความไม่แน่นอนของชีวิต มาบันทึกไว้ เนื่องในโอกาสที่ตนเองได้ไปร่วมงานศพ

- *Goethe (17 ธ.ค.47)*

เนื้อหาของไดอะรี่โดยสรุป : ผู้บันทึกเล่าถึงความประทับใจที่มีต่อวิชาเยอรมัน

- *The Notebook (13 ธ.ค.47)*

เนื้อหาของไดอะรี่โดยสรุป : ผู้บันทึกเล่าถึงความประทับใจจากภาพยนตร์

- *Be with me* (16 ธ.ค.47)*

เนื้อหาของไดอะรี่โดยสรุป : ผู้บันทึกเล่าถึงความรู้สึกที่ตนเองมีต่อเพื่อนสนิท

- *Christmas with the Kranks (21 ธ.ค.47)*

เนื้อหาของไดอะรี่โดยสรุป : ผู้บันทึกเล่าถึงความไม่ประทับใจที่มีต่อภาพยนตร์

6.4 <http://panta.diaryhub.com/>ตาราง 9 ตารางแสดงความถี่การใช้ภาษาบนไดอารี่ออนไลน์ของ <http://panta.diaryhub.com/>

ลักษณะภาษา	ภาษาที่พบ (ความถี่)
ชื่อผู้บันทึก ■ คำเรียกขาน ■ สัญลักษณ์	Panta^^ (7) Panta (7) ^^ (7)
คำโปรย ■ คำขยาย	>_< (7)
หัวเรื่อง ■ สัมพันธ์กับเนื้อหา ■ การใช้คำ O แทนเสียงพูด	T_T (12 ธ.ค.47) T_T (14 ธ.ค.47) -- อ่างว้าง -- (16 ธ.ค.47) มีดตั้งที่เมเจอร์ (18 ธ.ค.47) -- (22 ธ.ค.47) มานตายไปแล้ว (13 ธ.ค.47) --- อัพเองแล้ว --- (21 ธ.ค.47)
การใช้คำในเนื้อหาที่บันทึก ■ คำเรียกขาน ■ คำทับศัพท์ ■ คำเลียนเสียงพูด ■ คำสแลง ■ การเขียนคำต้องห้าม	แพน (5) นู๋ (3) แก้ว (3) แฉบอย (1) อิม (1) มั่น (1) แฉเกิล (2) พี่แก้ว (1) เห็ดน้อย (1) ดาว (1) เงินว (1) สิงด้น (1) กิกซี่ (1) เมียหลวง (1) เมียเล็ก (1) เฟ่ Hunt (1) Ploi (1) แฉเกิล (1) พวกพี่อาร์ม (1) ไอชาย (1) พี่อาร์ม (1) ลิงดำ (1) เฟ่เกท (1) ไอหนัดศักดิ์ (1) พ่อชา (1) แม่ชา (1) เพื่อน (1) ชูวิท (1) คุณหญิงแม่ (1) ฟาม (1) แป้งจี (1) Add (1) Webcam (2) msn (1) ซูเพ่ล็ก (1) แคส (1) HappY Birth DaY (1) โหวต (1) เกื่องไวยยยยย (1) แจ๊ๆ (2) กี้ (3) จามมะด้าย (1) มะมีรม (1) มะน่า (1) มะนอน (1) มะติด (1) มะมีคัยจ่า (1) มะไหว (1) มะเจงๆ (1) มะอวาวว (1) มะเอา (1) ไม่อวาวว (1) แจ้ววาวว (1) จ๊วบบ (1) กาชิกๆ (2) หั้ย (1) เชิด (1) แย้ว (1) ฮือๆ (2) คิลิส (3) 555 (3) ก้ากกกกกก (3) อะริย (1) อาราย (1) ไรงบาล (1) หั้ย (1) เอ็กๆๆๆ (1) อัฟ (3) หลังไมค์ (1) ได (3) ชิง (1) เมิง (1) ฤ (1) ไอเชี่ย (1) กาฐ (1)
การใช้เพลง	(16 ธ.ค.47)

ตาราง 10 ตารางแสดงความถี่การใช้วัจนภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์ของ <http://panta.diaryhub.com/>

ลักษณะภาษา	อวัจนภาษาที่พบ (ความถี่)
การใช้สี - การใช้สีหลัก - หัวไดอะรี่ - พื้นหลัง - พื้นที่แสดงไดอะรี่ - ตัวอักษร - สีตัวอักษร	เทา ฟ้ำขาว ฟ้ำ ฟ้ำ ส้ม ชมพู ดำ
การใช้ภาพ - หัวไดอะรี่ - ภาพประกอบเนื้อหา - ภาพวัตถุ - ภาพบุคคล - ตนเอง - ตนเองกับบุคคลอื่น - สัญลักษณ์ - อารมณ์ - สร้างเอง	ตนเอง (21 ธ.ค.47) 2 ภาพ (16 ธ.ค.47) 2 ภาพ (18 ธ.ค.47) 4 ภาพ (18 ธ.ค.47) 12 ภาพ (12 ธ.ค.47) 6 ภาพ (14 ธ.ค.47) 1 ภาพ (16 ธ.ค.47) 2 ภาพ (21 ธ.ค.47) 5 ภาพ

จากตารางแสดงความถี่การใช้วัจนภาษา และอวัจนภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์ <http://panta.diaryhub.com/> จะสังเกตได้ว่า ผู้บันทึกมีการนำเสนอตนเองทั้งสิ้น 5 ลักษณะ ได้แก่ เพศ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล มารยาทสังคม บุคลิกภาพ และประเด็นการนำเสนอ

6.4.1 เพศ

จากการศึกษาการใช้วัจนภาษา และอวัจนภาษาในการนำเสนอตนเองบนไดอะรี่ออนไลน์ ผู้วิจัยพบว่า ผู้บันทึก <http://panta.diaryhub.com/> มีการใช้ภาษาในการนำเสนอเพศ ดังนี้

1) การใช้วัจนภาษาในการนำเสนอเพศบนไดอะรี่ออนไลน์

จากการศึกษา การใช้วัจนภาษาในการนำเสนอเพศ ผู้วิจัยพบว่า ผู้บันทึกมีการนำเสนอเพศบนไดอะรี่ออนไลน์จำนวน 1 ประเด็น ได้แก่ การใช้คำในการบันทึกไดอะรี่ออนไลน์ คือ จำนวนความถี่

3 ครั้ง **พ่อชา** จำนวนความถี่ 1 ครั้ง **แม่ชา** จำนวนความถี่ 1 ครั้ง โดยจากการใช้คำสรรพนามแทนตนเองว่า **หนู** และการใช้คำลงท้ายว่า **ชา** ดังกล่าวจึงอาจกล่าวได้ว่า ผู้บันทึก pantagram เป็นเพศหญิง

2) การใช้วัจนภาษาในการนำเสนอเพศบนไดอะรี่ออนไลน์

ผู้บันทึกมีการใช้วัจนภาษาในการนำเสนอเพศจำนวน 1 ประเด็น ได้แก่ การใช้ภาพ กล่าวคือ ผู้บันทึกมีการนำเสนอภาพถ่ายบนหัวไดอะรี่ และการใช้ภาพถ่ายประกอบการบันทึกไดอะรี่ออนไลน์จำนวน 2 วัน โดยนำเสนอ 2 ภาพ และ 4 ภาพตามลำดับ นอกจากนั้น ยังพบการใช้ภาพถ่ายตนเองกับผู้อื่นจำนวน 1 วัน โดยนำเสนอภาพถ่ายทั้งหมด 12 ภาพ

6.4.2 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

จากการศึกษาการใช้วัจนภาษา และอวัจนภาษาในการนำเสนอตนเองบนไดอะรี่ออนไลน์ ผู้วิจัยพบว่า ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ <http://panta.diaryhub.com/> ใช้คำที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลจำนวน 2 รูปแบบ ได้แก่ คำที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับญาติ และคำที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับบุคคลอื่น ดังนี้

คำที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับญาติ ได้แก่

พ่อชา แม่ชา จำนวนความถี่ 1 ครั้ง

คำที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับบุคคลอื่น ได้แก่

พี่แหว พี่อาร์ม เพอาร์ม เพเกท เพ่ Hunt เจ๊นิว จำนวนความถี่ 1 ครั้ง

จากตัวอย่าง ผู้บันทึกใช้คำว่า พี่ เพ่ เจ๊ เพื่อแทนบุคคลที่อายุน้อยกว่าตนเอง โดยไม่ได้แสดงความสัมพันธ์ระหว่างญาติแต่อย่างใด

6.4.3 มารยาทสังคม

ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์นี้ มีการใช้คำต้องห้ามโดยใช้คำเลียดลักษณะต่าง ๆ จำนวน 3 ลักษณะ คือ การปรับสระ การปรับพยัญชนะ-วรรณยุกต์ และการปรับสระ-พยัญชนะ ดังนี้

- 1) การปรับสระ ได้แก่ *เมิง (1 ครั้ง) ฤ (1 ครั้ง) กาฐ (1 ครั้ง)*
- 2) การปรับพยัญชนะและการปรับวรรณยุกต์ ได้แก่ *ไอเซี่ย (1 ครั้ง)*
- 3) การปรับสระและการปรับพยัญชนะ ได้แก่ *กะเจ๊ว (1 ครั้ง)*

6.4.4 นุคลิกภาพ

จากการเก็บข้อมูลความถี่ของการใช้การใช้น้ำในเนื้อหาที่บันทึกบนไดอะรี่ออนไลน์ อาจกล่าวได้ว่า ผู้บันทึกไดอะรี่นำเสนอตนเองว่า เป็นคนที่แสดงอารมณ์ความรู้สึกออกมาอย่างชัดเจน กล่าวคือ การใช้คำเลียนเสียงหัวเราะ คือ *คิสิส (3 ครั้ง) 555 (3 ครั้ง) ก้ากกกกกก (3 ครั้ง) เอ็กๆๆๆ (1 ครั้ง)*

นอกจากนั้น ยังพบว่าผู้บันทึกเป็นคนไม่เคร่งครัดในกฎระเบียบทางภาษามากนัก กล่าวคือ มีการกร่อนเสียงสระ ใ- ในการใช้คำว่า *ไม* เพื่อบันทึก ได้แก่ *มะมีรม มะน่า มะนอน มะติด มะมีคัย จำ มะไหว มะเองๆ มะอาววว มะเอา* จำนวนความถี่ 1 ครั้ง

6.4.5 ประเด็นการนำเสนอ

ผู้วิจัยพบว่า จากการเก็บข้อมูลความถี่การใช้ภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์จำนวน 7 วัน ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ <http://panta.diaryhub.com/> นำเสนอเนื้อหาที่บันทึกออกเป็น 1 ประเด็น ได้แก่ ประเด็นชีวิตประจำวันทั่วไป ดังนี้

- *T_T (12 ธ.ค.47)*

- *T_T (14 ธ.ค.47)*

เนื้อหาของไดอะรี่โดยสรุป : ผู้บันทึกเล่าถึงความรู้สึกเสียใจที่เพื่อน ๆ ลืมวันคล้ายวันเกิด

- *มานตายไปแล้ว (13 ธ.ค.47)*

เนื้อหาของไดอะรี่โดยสรุป : ผู้บันทึกเล่าว่าตนเองจะไม่อยู่

- **== อังว้าง ==** (16 ธ.ค.47)

เนื้อหาของไดอะรีโดยสรุป : ผู้บันทึกใช้เพลงเพื่อแสดงความรู้สึกเหงาที่ไม่มีใครใส่ใจ

- **มีตติ้งที่เมเจอร์** (18 ธ.ค.47)

เนื้อหาของไดอะรีโดยสรุป : ผู้บันทึกเล่าถึงบรรยากาศการไปพบเพื่อนสนิท รวมถึงการนัดรับประทานอาหารกับผู้บันทึกไดอะรีออนไลน์คนอื่น ๆ

- **--- อัพเองแล้ว ---** (21 ธ.ค.47)

เนื้อหาของไดอะรีโดยสรุป : ผู้บันทึกเล่าถึงความสนุกสนานจากการคุยกับเพื่อน

- **..-** (22 ธ.ค.47)

เนื้อหาของไดอะรีโดยสรุป : ผู้บันทึกบันทึกชื่ออีเมลแอดเดรสบนไดอะรี

6.5 <http://shopaholic.diaryhub.com/>ตาราง 11 ตารางแสดงการใช้วัจนภาษาบนไดอารีออนไลน์ของ <http://shopaholic.diaryhub.com/>

ลักษณะภาษา	วัจนภาษาที่พบ (ความถี่)
ชื่อผู้บันทึก - คำเรียกขาน - คำขยาย - คำเชื่อม	ไอ้นารัก & ไอโคตรสวย (7) ไอ้ (7) ไอ (7) นารัก (7) โคตรสวย (7) & (7)
คำโปรย วลี/ประโยคอังกฤษ	aNd I kNoW eVeNTUaLLY wE'LL b TogeTheR...oNe Sweet daY (7)
หัวเรื่อง - สัมพันธ์กับเนื้อหา - การใช้คำ ○ ทับศัพท์ ○ แทนเสียงพูด	ขุดของเก่า มาเล่าใหม่ (16 ข.ค.47) สดิวเลิฟยู (17 ข.ค.47) แค่ 45 ล้านเอง ถูกจะตาย (12 ข.ค.47) สาวปะกะตึก (13 ข.ค.47) สุดที่รักกกกกกกก (14 ข.ค.47) นารักอะ อยากรได้ๆ (15 ข.ค.47) ถึงมีท้อ..... (18 ข.ค.47)
การใช้คำในเนื้อหาที่บันทึก - คำเรียกขาน - คำทับศัพท์ - คำเลียนเสียงพูด - คำสแลง	มี (7) คุณมี (1) นู๋ (1) ไอ้ด (7) ไอ้ดู้ (1) คนอ่าน (1) แพรว (1) อีฟ (1) นังอีฟ (1) คุณแฟน (1) ชมพู่ (1) แม่ (1) คุณ (1) เต๋อ ดอกสะเดา (1) เล้า (4) อาจารย์ (1) Workshop (1) Lotto (1) สดิว (3) เลิฟ (1) Essay (1) minimum order (1) Idoit (1) Jackpot (1) Not in mood (1) Background (1) ฟรีเซนต์ (1) Art (1) ออนไลน์ (1) Make any sense (1) แจ้ว (1) ก๊ (7) ทอ-ระ-สับ (1) มะมี (1) จิงๆ (5) เหือ (2) อีอิ (1) ดีจ๊ (1) เป๊อ (1) ภาษาอังกฤษ (1) หวีท (1) ไค (3) เม้งแตก (1) อัพ (2) นอย (1) ซิลล์ (1)

ตาราง 12 ตารางแสดงพฤติกรรมการใช้อวัจนภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์ของ <http://shopaholic.diaryhub.com/>

ลักษณะภาษา	อวัจนภาษาที่พบ (ความถี่)
การใช้สี - การใช้สีหลัก - หัวไดอะรี่ - พื้นหลัง - พื้นที่แสดงไดอะรี่ - ตัวอักษร - สีตัวอักษร	ชมพู ชมพู ชมพู ชมพูเข้ม
การใช้ภาพ - หัวไดอะรี่ - พื้นหลัง - ภาพประกอบเนื้อหา - ภาพวัตถุ - ภาพบุคคล - บุคคลอื่น - สัญลักษณ์ - แบ่งใจความเนื้อหา - แทนผู้บันทึก - อารมณ์ - สร้างเอง	ตนเอง กลีบดอกไม้มะลิ (12 ธ.ค.47) 1 ภาพ (15 ธ.ค.47) 2 ภาพ (16 ธ.ค.47) 13 ภาพ (18 ธ.ค.47) 1 ภาพ (14 ธ.ค.47) 1 ภาพ (17 ธ.ค.47) 1 ภาพ (18 ธ.ค.47) 1 ภาพ (12 ธ.ค.47) 6 ภาพ (14 ธ.ค.47) 4 ภาพ (15 ธ.ค.47) 4 ภาพ (16 ธ.ค.47) 2 ภาพ (17 ธ.ค.47) 4 ภาพ (18 ธ.ค.47) 5 ภาพ 7 ภาพ (12 ธ.ค.47) 4 ภาพ (14 ธ.ค.47) 2 ภาพ (17 ธ.ค.47) 1 ภาพ (18 ธ.ค.47) 1 ภาพ
การใช้เพลง	(12 ธ.ค.47)

จากตารางแสดงพฤติกรรมการใช้วัจนภาษา และอวัจนภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์ <http://shopaholic.diaryhub.com/> จะสังเกตได้ว่า ผู้บันทึกมีการนำเสนอตนเองทั้งสิ้น 5 ลักษณะ ได้แก่ เพศ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล มารยาทสังคม บุคลิกภาพ และประเด็นการนำเสนอ

6.5.1 เพศ

จากการศึกษาการใช้วัจนภาษา และอวัจนภาษาในการนำเสนอตนเองบนไดอะรี่ออนไลน์ ผู้วิจัยพบว่า ผู้บันทึก <http://shopaholic.diaryhub.com/> มีการใช้ภาษาในการนำเสนอเพศ ดังนี้

1) การใช้วัจนภาษาในการนำเสนอเพศบนไดอะรี่ออนไลน์

ผู้บันทึกมีการใช้วัจนภาษาในการนำเสนอเพศจำนวน 2 ประเด็น ได้แก่ การตั้งชื่อผู้บันทึกไดอะรี่ และ การใช้คำในเนื้อหาที่บันทึก กล่าวคือ ประเด็นชื่อผู้บันทึกไดอะรี่ **ไอน่ารัก & ไอโคตรสวย** นั้น พบว่า มีการใช้คำว่า **น่ารัก** และ **โคตรสวย** ทั้งสิ้น 7 ครั้งซึ่งเป็นความถี่สูงสุด โดยคำว่า **น่ารัก** และ **โคตรสวย** ดังกล่าวนั้น ถือเป็นคำชมเพศหญิงที่มีหน้าตาดี ส่วนประเด็นการใช้คำในเนื้อหาที่บันทึก พบว่า ผู้บันทึกมีการใช้คำเรียกขานว่า **หนู** เพื่อนำเสนอว่าตนเองเป็นเพศหญิงอีกด้วย

2) การใช้อวัจนภาษาในการนำเสนอเพศบนไดอะรี่ออนไลน์

ผู้บันทึกมีการใช้อวัจนภาษาในการนำเสนอเพศจำนวน 2 ประเด็น ได้แก่ การใช้ภาพ และการใช้สี กล่าวคือ ผู้บันทึกมีการนำเสนอภาพถ่ายบนหัวไดอะรี่จำนวน 3 ภาพ รวมถึงนำเสนอภาพถ่ายในการบันทึกไดอะรี่ 4 วันจากการบันทึก 7 วัน จำนวน 1 ภาพ 13 ภาพ 1 ภาพ และ 1 ภาพตามลำดับ และ นำภาพถ่ายเป็นสัญลักษณ์แทนผู้บันทึกทุกวันที่มีการบันทึกไดอะรี่ออนไลน์ สำหรับประเด็นการใช้สีนั้น ผู้บันทึกมีการเลือกใช้สีชมพูเป็นสีหลักในการตกแต่งไดอะรี่ ซึ่งในสังคมไทยถือว่าสีชมพูเป็นสีที่แสดงถึงความเป็นเพศหญิง

6.5.2 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

จากการศึกษาการใช้วัจนภาษา และอวัจนภาษาในการนำเสนอตนเองบนไดอะรี่ออนไลน์ ผู้วิจัยพบว่า ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ <http://shopaholic.diaryhub.com/> ใช้คำที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลจำนวน 2 รูปแบบ ได้แก่ คำที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับคู่รัก และคำที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับบุคคลอื่น ดังนี้

คำที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับคู่รักจากการใช้คำในเนื้อหาที่บันทึก

คุณแฟน จำนวนความถี่ 1 ครั้ง

คำที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับญาติจากการใช้คำในเนื้อหาที่บ้านทีก

แม่ จำนวนความถี่ 1 ครั้ง

6.5.3 มารยาทสังคม

จากการศึกษา <http://shopaholic.diaryhub.com/> ผู้วิจัยพบว่า ผู้บันทึกรักษามารยาททางสังคม
อย่างดี คือ ไม่พบการพยายามใช้คำต้องห้าม หรือการเลือกใช้คำเลวร้ายอื่น ๆ

6.5.4 บุคลิกภาพ

จากการเก็บข้อมูลความถี่ของการใช้ภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์ อาจกล่าวได้ว่า ผู้บันทึกไดอะรี่
shopaholic เป็นผู้ที่มีลักษณะแสดงออก จากการใช้ชื่อเล่นเพื่อแทนตนเองบนไดอะรี่จำนวนความถี่ 7 ครั้ง
หรือทุกวันที่มีการบันทึก รวมถึงการนำเสนอภาพถ่ายจำนวน 4 วัน โดยมี 1 วันที่มีการนำเสนอภาพถ่าย
ถึง 13 ภาพ นอกจากนั้น ยังพบการนำเสนอภาพถ่ายเป็นสัญลักษณ์เพื่อแทนตนเองอีกด้วย

6.5.5 ประเด็นการนำเสนอ

ผู้วิจัยพบว่า จากการเก็บข้อมูลความถี่การใช้ภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์จำนวน 7 วัน ผู้บันทึก
ไดอะรี่ออนไลน์ <http://shopaholic.diaryhub.com/> นำเสนอเนื้อหาที่บ้านทีกออกเป็น 3 ประเด็น ได้แก่
ประเด็นความรัก ประเด็นการเรียน และประเด็นชีวิตประจำวันทั่วไป ดังนี้

1) ประเด็นความรัก ได้แก่

- **สุดที่รักกกกกกกกก (14 ธ.ค.47)**

เนื้อหาของไดอะรี่โดยสรุป : ผู้บันทึกเล่าถึงการใช้คำที่ตนเองใช้เรียกเพื่อนชายใน
การสนทนากัน

- **สตีวเลฟยู (17 ธ.ค.47)**

เนื้อหาของไดอะรี่โดยสรุป : ผู้บันทึกเล่าถึงเรื่องที่ตนเองมีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนชาย

2) ประเด็นการเรียนรู้ ได้แก่

- **ถึงมีท้อ..... (18 ธ.ค.47)**

เนื้อหาของไดอะรี่โดยสรุป : ผู้บันทึกเล่าถึงเรื่องการเตรียมอาหารกลางวัน

3) ประเด็นชีวิตประจำวันทั่วไป ได้แก่

- **แค่ 45 ล้านเอง ลูกจะตาย (12 ธ.ค.47)**

เนื้อหาของไดอะรี่โดยสรุป : ผู้บันทึกเล่าถึงบทสนทนาระหว่างตนกับเพื่อนชาย และเพื่อนชายเปรยว่าสนใจรถรุ่นหนึ่ง ซึ่งมีราคาแพงพอสมควร

- **สาวปะกะตึก (13 ธ.ค.47)**

เนื้อหาของไดอะรี่โดยสรุป : ผู้บันทึกเล่าถึงความคิดเห็นที่มีต่อการทำศัลยกรรม

- **น่ารักอะ อยากได้ๆ (15 ธ.ค.47)**

เนื้อหาของไดอะรี่โดยสรุป : ผู้บันทึกเล่าถึงบทสนทนาระหว่างตนกับเพื่อนชาย และเล่าว่าตนประทับใจบรรจุกัณฑ์ขนมชนิดหนึ่ง ซึ่งสามารถทดลองออกแบบได้ด้วยตนเองและสั่งซื้อได้บนเว็บไซต์แห่งหนึ่ง

- **ชุดของเก่า มาแล้วใหม่ (16 ธ.ค.47)**

เนื้อหาของไดอะรี่โดยสรุป : ผู้บันทึกเล่าถึงโปสการ์ดที่ตนเองเคยส่งให้เพื่อนชาย ซึ่งศึกษาต่ออยู่ต่างประเทศ

6.6 <http://praewwy.diaryhub.com/>ตาราง 13 ตารางแสดงการใช้วัจนภาษาบนไดอารี่ออนไลน์ของ <http://praewwy.diaryhub.com/>

ลักษณะภาษา	วัจนภาษาที่พบ (ความถี่)
ชื่อผู้บันทึก ■ สัญลักษณ์ ■ ภาษาอังกฤษ ■ การกร่อนคำ	``prwii . o ★” (7) `` (7) . (7) ★ (7) ” (7) o (7) prwii (7)
คำโปรย ■ คำขยาย	p๑ลั๑w™ โลกที่มีแต่.. ขึ้นกับเธอ □ .. (7)
หัวเรื่อง ■ การใช้คำ O ภาษาคำต่างประเทศ	miss . fun * bad dream!! (12 ๖.ค.47) pixxi me & you * bd.examz" vote diary~(13 ๖.ค.47) song* T.T (15 ๖.ค.47) pixz* endz.up.sorryz!! (16 ๖.ค.47) vote.4.me* thxSs!!hard.rockz.pattaya~ (18 ๖.ค.47) pattayaz.pixz* etcz!! (20 ๖.ค.47) go.outz* driverz!! (23 ๖.ค.47)
การใช้คำในเนื้อหาที่บันทึก ■ คำเรียกขาน ■ คำทับศัพท์ ■ คำเลียนเสียงพูด ■ คำสแลง ■ การเลียงคำต้องห้าม	อีแพรว (6) เล้า (3) ภู (3) ไอ้เรา (1) นู๋ (1) แพรว (4) แพรวซี่ (1) กู (1) โอ (2) อีแพรว (2) นู๋ (1) ทด (1) แอล (1) หม่ำ (2) คุณแม่ชั้น (1) เจ๊แก (1) เทอ (2) เสี่ยแก (1) เสี่ยทด (1) เสี่ยเล้า (1) ตัว (1) หล่อน (1) เจ๊ ๆ (1) เสี่ย ๆ (1) พิม (1) โอ (1) น้องโม (1) น้องต๋ม (1) เทอ (1) อีซี่ (1) ฮารุ (1) happy birthday (2) ปาม (1) want (1) ไม้มายด์ (1) geo (1) memory (1) เยสสส (1) เอ็กกก (4) อ่าอ่า (1) กิ๊ว (1) โอ้วว (1) เสียดาย (1) กร๊ากกก (5) ระเบิด (1) หนุกหนาน (2) ก๊ว (1) แร้ว (1) กั๊ (6) เรย (2) โคด (1) งอลลิ (1) ไค (5) ฮิ้วว (1) หุหุ (1) อ่าอ่า (1) อะกั๊ว (2) เร้วววว (1) วิ้ว วิ้วว (2) ดีดี (21) วู้วว (1) เกรียคค เกรียคค (1) นิสสส (1) กี้ด (2) โกด (1) เสด (2) อัฟได (4) วินแตก (1) วิยร่นแซง (1) เม้น (4) ซิง (1) แมร่ง (1) สาดดด (1) กู (3) ดีใจซี่หายยย (1)

ตาราง 14 ตารางแสดงความถี่การใช้วัจนภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์ของ <http://praewwy.diaryhub.com/>

ลักษณะภาษา	อวัจนภาษาที่พบ (ความถี่)
การใช้สี - การใช้สีหลัก - หัวไดอะรี่ - พื้นหลัง - พื้นที่แสดงไดอะรี่ - ตัวอักษร - สีตัวอักษร	ขาว ชมพู ชมพู ชมพู ชมพูอ่อน ชมพูเข้ม
การใช้ภาพ - หัวไดอะรี่ - พื้นหลัง - ภาพประกอบเนื้อหา - ภาพวัตถุ - ภาพบุคคล - ตนเอง - ตนเองกับบุคคลอื่น - บุคคลอื่น - สัญลักษณ์ - แบ่งใจความเนื้อหา - แทนผู้บันทึก - อารมณ์ - สร้างเอง	ตนเองกับบุคคลอื่น ขวดยาหาเลียบ มงกุฎ ดาว หัวใจ (18 ธ.ค.47) 1 ภาพ (18 ธ.ค.47) 1 ภาพ (12 ธ.ค.47) 1 ภาพ (13 ธ.ค.47) 1 ภาพ (15 ธ.ค.47) 1 ภาพ (16 ธ.ค.47) 4 ภาพ (20 ธ.ค.47) 4 ภาพ (13 ธ.ค.47) 1 ภาพ (12 ธ.ค.47) 4 ภาพ (13 ธ.ค.47) 6 ภาพ (16 ธ.ค.47) 4 ภาพ (18 ธ.ค.47) 2 ภาพ (19 ธ.ค.47) 4 ภาพ (23 ธ.ค.47) 1 ภาพ 7 ภาพ (12 ธ.ค.47) 3 ภาพ (13 ธ.ค.47) 6 ภาพ (15 ธ.ค.47) 1 ภาพ (16 ธ.ค.47) 3 ภาพ (18 ธ.ค.47) 3 ภาพ (23 ธ.ค.47) 4 ภาพ
การใช้เพลง	(12 ธ.ค.47)

จากตารางแสดงความถี่การใช้วัจนภาษา และอวัจนภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์ <http://praewwy.diaryhub.com/> จะสังเกตได้ว่า ผู้บันทึกมีการนำเสนอตนเองทั้งสิ้น 5 ลักษณะ ได้แก่ เพศ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล มารยาทสังคม บุคลิกภาพ และประเด็นการนำเสนอ

6.6.1 เพศ

จากการศึกษาการใช้วัจนภาษา และอวัจนภาษาในการนำเสนอตนเองบนไดอะรี่ออนไลน์ ผู้วิจัยพบว่า ผู้บันทึก <http://praewwy.diaryhub.com/> มีการใช้ภาษาในการนำเสนอเพศ ดังนี้

1) การใช้วัจนภาษาในการนำเสนอเพศบนไต่อะรืออนไลน์

จากการศึกษา การใช้วัจนภาษาในการนำเสนอเพศ ผู้วิจัยพบว่า ผู้บันทึกมีการนำเสนอเพศบนไต่อะรืออนไลน์จำนวน 1 ประเด็น ได้แก่ การใช้คำแทนตนเองในการบันทึกไต่อะรืออนไลน์ คือ **อิแพรว** จำนวนความถี่ 6 ครั้ง โดยผู้บันทึกใช้คำว่า **อิ** ซึ่งมาจากคำเรียกเพศหญิงว่า **อิ** นำหน้าชื่อเล่นคือ **แพรว** โดยจากการใช้คำแทนตนเองข้างต้น จึงอาจกล่าวได้ว่า **praeowy** เป็นเพศหญิง

2) การใช้วัจนภาษาในการนำเสนอเพศบนไต่อะรืออนไลน์

ผู้บันทึกมีการใช้วัจนภาษาในการนำเสนอเพศจำนวน 2 ประเด็น ได้แก่ การใช้ภาพ และการใช้สี กล่าวคือ ผู้บันทึกมีการนำเสนอภาพถ่าย ภาพถ่ายกับบุคคลอื่นประกอบหัวไต่อะรืออนไลน์ อีกทั้งยังตกแต่งหัวไต่อะรือด้วยของใช้สำหรับเพศหญิง ได้แก่ ภาพขวดยาทาเล็บ มงกุฎ ดาว หัวใจ และยังพบว่า ผู้บันทึกเลือกใช้สีชมพู ซึ่งสังคมไทยถือว่าเป็นสีสำหรับเพศหญิงมาใช้เป็นสีหลักในการตกแต่งไต่อะรืออนไลน์อีกด้วย

6.6.2 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

จากการศึกษาการใช้วัจนภาษา และอวัจนภาษาในการนำเสนอตนเองบนไต่อะรืออนไลน์ ผู้วิจัยพบว่า ผู้บันทึกไต่อะรืออนไลน์ <http://praeowy.diaryhub.com/> ใช้คำที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลจำนวน 2 รูปแบบ ได้แก่ คำที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับญาติ และคำที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับบุคคลอื่น ดังนี้

คำที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับญาติ ได้แก่

หม่ำม๊า (2 ครั้ง)

คุณแม่ (1 ครั้ง)

จากตัวอย่างจะเห็นว่า ผู้บันทึกใช้คำเรียกขานแทนแม่ว่า **หม่ำม๊า** และ **คุณแม่**

เจ๊ (2 ครั้ง)

เสี่ย (3 ครั้ง)

จากตัวอย่างจะเห็นว่า ผู้บันทึกใช้คำเรียกขานแทนลูกพี่ลูกน้องว่า **เจ้** และ **เฮีย**

คำที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับบุคคลอื่น ได้แก่

น้องโม น้องต๋ม (1 ครั้ง)

จากตัวอย่าง ผู้บันทึกใช้คำว่า น้อง เพื่อแทนบุคคลที่อายุน้อยกว่าตนเอง โดยไม่ได้แสดงความสัมพันธ์ระหว่างญาติแต่อย่างใด

6.6.3 มารยาทสังคม

ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์นี้ มีการใช้คำต้องห้ามโดยใช้คำเลื่องลักษณะต่าง ๆ จำนวน 3 ลักษณะ คือ การปรับสระ การปรับพยัญชนะ-วรรณยุกต์ และการปรับสระ-พยัญชนะ ดังนี้

- 1) การปรับสระ ได้แก่ **แม่วัง (1 ครั้ง) สาตตด (1 ครั้ง)**
- 2) การปรับพยัญชนะและการปรับวรรณยุกต์ ได้แก่ **กรู (3 ครั้ง)**
- 3) การปรับสระและการปรับพยัญชนะ ได้แก่ **ดีใจห้ายยย (1 ครั้ง)**

6.6.4 บุคลิกภาพ

จากการเก็บข้อมูลความถี่ของการใช้ภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์ อาจกล่าวได้ว่า ผู้บันทึกไดอะรี่ praeowy เป็นผู้ที่กำลังแสดงออก จากการใช้ชื่อเล่นเป็นชื่อผู้บันทึก อีกทั้งยังนำเสนอชื่อเล่นเพื่อแทนตนเองบนไดอะรี่ 6 วันจากกรณีศึกษา 7 วัน รวมถึงการนำเสนอภาพถ่าย ภาพถ่ายกับผู้อื่นบนหัวไดอะรี่ ตลอดจนการนำเสนอภาพถ่ายจำนวน 1 วัน และภาพถ่ายตนเองกับผู้อื่นจำนวน 5 วัน นอกจากนั้น ยังพบการนำเสนอภาพถ่ายเป็นสัญลักษณ์เพื่อแทนตนเองอีกด้วย

6.6.5 ประเด็นการนำเสนอ

ผู้วิจัยพบว่า จากการเก็บข้อมูลความถี่การใช้ภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์จำนวน 7 วัน ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ <http://praeowy.diaryhub.com/> นำเสนอเนื้อหาที่บันทึกออกเป็น 3 ประเด็น ได้แก่ ประเด็นความรัก ประเด็นการเรียน และประเด็นชีวิตประจำวันทั่วไป ดังนี้

1) ประเด็นความรัก ได้แก่

- *song* T.T (15 ธ.ค.47)*

เนื้อหาของไดอะรี่โดยสรุป : ผู้บันทึกนำเนื้อเพลงเพื่อแสดงความรู้สึกเศร้าที่ตนเองมีปัญหากับเพื่อนชาย

- *pixz* endz.up.sorryz!! (16 ธ.ค.47)*

เนื้อหาของไดอะรี่โดยสรุป : ผู้บันทึกนำเสนอภาพและเพื่อนชาย พร้อมกับบันทึกข้อความแสดงความรู้สึกเสียใจที่ตนเองมีปัญหากับเพื่อนชาย

2) ประเด็นการเรียน ได้แก่

- *pixxii me & you * bd.examz" vote diary~(13 ธ.ค.47)*

เนื้อหาของไดอะรี่โดยสรุป : ผู้บันทึกเล่าถึงบรรยากาศการสอบ

3) ประเด็นชีวิตประจำวันทั่วไป ได้แก่

- *miss.fun * bad dream!! (12 ธ.ค.47)*

เนื้อหาของไดอะรี่โดยสรุป : ผู้บันทึกเล่าความคิดถึงของคนที่มีต่อเพื่อน รวมถึงบรรยากาศความสนุกสนานที่ตนกับเพื่อนเคยมีร่วมกัน และเล่าเรื่องฝันร้ายของตน

- *vote.4.me* thxSs!!hard.rockz.pattaya~ (18 ธ.ค.47)*

- *pattayaz.pixz* etcz!! (20 ธ.ค.47)*

เนื้อหาของไดอะรี่โดยสรุป : ผู้บันทึกเล่าถึงบรรยากาศการไปพักผ่อนที่พัทยา

- *go.outz* driverz!! (23 ธ.ค.47)*

เนื้อหาของไดอะรี่โดยสรุป : ผู้บันทึกเล่าถึงความลำบากในการไปธุระ

6.7 <http://hatosung.diaryhub.com/>

ตาราง 15 ตารางแสดงการใช้ภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์ของ <http://hatosung.diaryhub.com/>

ลักษณะภาษา	ภาษาที่พบ (ความถี่)
ชื่อผู้บันทึก - คำเรียกขาน - คำขยาย	ลูก้าปัญญาอ่อน (7) ลูก้า (7) ปัญญาอ่อน (7)
คำโปรย คำขยาย	hAtOsUng พาเพลิน (7)
หัวเรื่อง - การใช้คำ - คำเรียกขาน	ลูก้า อินดี้ เด็กแนว เข้าชิง (12 ธ.ค.47) ลูก้า ทะลุ 9หมื่น (13 ธ.ค.47) ลูก้า Motor Expo (14 ธ.ค.47) ลูก้า ลูก้าแป้นเดียว (15 ธ.ค.47) ลูก้า แฟนกึ่งสำเร็จรูป (16 ธ.ค.47) ลูก้า มินตีบ ไอ้ว ยาซุมิเลีย (17 ธ.ค.47) ลูก้า ติเบต คบกระจาย แรงหมด ต้นสาย (78 ธ.ค.47)
การใช้คำในเนื้อหาที่บันทึก - คำเรียกขาน - คำทับศัพท์ - คำเลียนเสียงพูด - คำเลียนโฆษณา - คำสแลง - การเลี่ยงคำต้องห้าม	ผม (5) ข้าน้อย (7) ไอ้ซี (1) ไอ้กิ (1) เคะเวง (1) ไคตี้ (1) แฉ (1) น่องข้าวหอม (1) คุณ (1) ทนาย (1) เพื่อนผม (1) พรีตี้ (1) กรมศุล (2) เพื่อน (2) พวกผู้รับเหมา (1) คนงาน (1) น่องฝ้าย (1) ลูก้า (1) พ่อผม (1) เซียงคิง (1) จัดสต็อก (1) pop up (1) Order (1) Supplier (1) อีฟ็อกซี่ (1) เหอๆๆ (7) อือออออออออ (1) ไอ้วว (1) ฮาๆๆๆ (6) เอ็กกกกก (1) ซิ (1) อีอีอี (1) ฤษ (1) เค็ดกันสดๆ ก่อนพระอาทิตย์ขึ้น (1) แป๊ก (1) ไคๆ (1) กิ๊ก (1) อัฟ (1) ซิง (1) บ้าชิบหาย (1)

ตาราง 16 ตารางแสดงความถี่การใช้วัจนภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์ของ <http://hatosung.diaryhub.com/>

ลักษณะภาษา	อวัจนภาษาที่พบ (ความถี่)
การใช้สี - การใช้สีหลัก - หัวไดอะรี่ - พื้นหลัง - พื้นที่แสดงไดอะรี่ - ตัวอักษร - สีตัวอักษร	น้ำเงิน ฟ้ำ ขาว น้ำเงิน น้ำเงิน ขาว เขียว แดง ฟ้ำ น้ำเงินเข้ม ดำ (13 ธ.ค.47) ม่วง (13 ธ.ค.47) ชมพู (13 ธ.ค.47)
การใช้ภาพ - หัวไดอะรี่ - พื้นหลัง - ภาพประกอบเนื้อหา - ภาพวัตถุ - ภาพบุคคล - ตนเอง - บุคคลอื่น - ภาพวาด - สัญลักษณ์ - แท่นผู้บันทึก	ตนเองกับบุคคลอื่น - (13 ธ.ค.47) 2 ภาพ (14 ธ.ค.47) 5 ภาพ (16 ธ.ค.47) 1 ภาพ (12 ธ.ค.47) 1 ภาพ (13 ธ.ค.47) 1 ภาพ (14 ธ.ค.47) 1 ภาพ (15 ธ.ค.47) 1 ภาพ (16 ธ.ค.47) 2 ภาพ (17 ธ.ค.47) 1 ภาพ (18 ธ.ค.47) 1 ภาพ (13 ธ.ค.47) 1 ภาพ (14 ธ.ค.47) 2 ภาพ (16 ธ.ค.47) 10 ภาพ 7 ภาพ

จากตารางแสดงความถี่การใช้วัจนภาษา และอวัจนภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์ <http://hatosung.diaryhub.com/> จะสังเกตได้ว่า ผู้บันทึกมีการนำเสนอตนเองทั้งสิ้น 5 ลักษณะ ได้แก่ เพศ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล มารยาทสังคม บุคลิกภาพ และประเด็นการนำเสนอ

6.7.1 เพศ

จากการศึกษาการใช้วัจนภาษา และอวัจนภาษาในการนำเสนอตนเองบนไดอะรี่ออนไลน์ ผู้วิจัยพบว่า ผู้บันทึก <http://hatosung.diaryhub.com/> มีการใช้ภาษาในการนำเสนอเพศ ดังนี้

1) การใช้วัจนภาษาในการนำเสนอเพศบนไดอะรี่ออนไลน์

ผู้บันทึกมีการใช้วัจนภาษาในการนำเสนอเพศจำนวน 3 ประเด็น ได้แก่ การตั้งชื่อผู้บันทึก ไดอะรี่ หัวเรื่อง และ การใช้คำในเนื้อหาที่บันทึก กล่าวคือ ประเด็นชื่อผู้บันทึกไดอะรี่ **ลู่ล่าปัญญา**

อ่อน และการตั้งชื่อหัวเรื่องนั้น พบว่า มีการใช้คำว่า **สูง** ทั้งหมด 7 ครั้ง ซึ่งเป็นความถี่สูงสุด โดยคำว่า **สูง** นั้นเป็นคำที่ใช้เรียกญาติผู้ใหญ่เพศชาย นอกจากนั้น ผู้บันทึกยังใช้คำว่า **ผม** ในการแทนตนเอง จำนวนความถี่ 5 ครั้ง ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า ผู้บันทึก hatosung เป็นเพศชาย

2) การใช้วาทะในการนำเสนอเพศบนไดอะรี่ออนไลน์

ผู้บันทึกมีการใช้วาทะในการนำเสนอเพศจำนวน 2 ประเด็น ได้แก่ การใช้ภาพ และการใช้สี กล่าวคือ ผู้บันทึกมีการนำเสนอภาพถ่ายกับบุคคลอื่นบนหัวไดอะรี่จำนวน 7 ครั้ง รวมถึงนำเสนอภาพถ่ายในการบันทึกไดอะรี่ 7 วัน สำหรับประเด็นการใช้สีนั้น ผู้บันทึกมีการเลือกใช้สีฟ้า – น้ำเงิน เป็นสีหลักในการตกแต่งไดอะรี่ ซึ่งในสังคมไทยถือว่าสีฟ้า – น้ำเงินเป็นสีที่แสดงถึงความเป็นเพศชาย

6.7.2 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

จากการศึกษาการใช้วาทะ และอวัจนภาษาในการนำเสนอตนเองบนไดอะรี่ออนไลน์ ผู้วิจัยพบว่า ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ <http://hatosung.diaryhub.com/> ใช้คำที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลจำนวน 3 รูปแบบ ได้แก่ คำที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับญาติ คำที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับบุคคลอื่น และคำที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับผู้บันทึกไดอะรี่คนอื่น ดังนี้

คำที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับญาติ ได้แก่

พ่อผม (1 ครั้ง)

คำที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับบุคคลอื่น ได้แก่

น้องข้าวหอม (1 ครั้ง)

น้องฝ่าย (1 ครั้ง)

จากตัวอย่าง ผู้บันทึกใช้คำว่า **น้อง** เพื่อแทนบุคคลที่อายุน้อยกว่าตนเอง โดยไม่ได้แสดงความสัมพันธ์ระหว่างญาติแต่อย่างใด

คำที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับผู้อื่นที่ใคร่คนอื่น

เคื่อง (1 ครั้ง)

แฉ (1 ครั้ง)

จากตัวอย่าง ผู้บันทึกใช้ชื่อผู้บันทึกไอ้ไอออนไลน์คนนั้น ๆ ในการบันทึกถึงผู้บันทึกดังกล่าว

6.7.3 มารยาทสังคม

จากการศึกษา <http://hatosung.diaryhub.com/> ผู้วิจัยพบว่า ผู้บันทึกรักษามารยาททางสังคมอย่างดีพอสมควร คือ พบการใช้คำที่ไม่สุภาพเพียงคำเดียว คือ คำว่า **บ้าชิบหาย** ซึ่งถือเป็นคำสบถเพื่อแสดงถึงความไม่พอใจ

6.7.4 บุคลิกภาพ

จากการเก็บข้อมูลความถี่ของการใช้ภาษาบนไอ้ไอออนไลน์ อาจกล่าวได้ว่า ผู้บันทึกไอ้ไอ <http://hatosung.diaryhub.com/> มีบุคลิกภาพกล้าแสดงออกจากการที่ผู้บันทึกนำเสนอภาพถ่ายกับบุคคลอื่นบนไอ้ไอ รวมถึงภาพถ่ายบนไอ้ไอทุกวันที่มีการบันทึกเช่นกัน นอกจากนี้ ยังอาจกล่าวได้ว่า ผู้บันทึกเป็นคนมีอารมณ์ขัน สนุกสนาน จากการที่ผู้บันทึกเลือกภาพหัวไอ้ไอออนไลน์เป็นภาพตนเองกับเด็กชายคนหนึ่งซึ่งแต่งกายและท่าท่าเหมือนกัน

6.7.5 ประเด็นการนำเสนอ

ผู้วิจัยพบว่า จากการเก็บข้อมูลความถี่การใช้ภาษาบนไอ้ไอออนไลน์จำนวน 7 วัน ผู้บันทึกไอ้ไอออนไลน์ <http://hatosung.diaryhub.com/> นำเสนอเนื้อหาที่บันทึกออกเป็น 2 ประเด็น ได้แก่ ประเด็นการทำงาน และประเด็นชีวิตประจำวันทั่วไป ดังนี้

- 1) ประเด็นการทำงาน ได้แก่

- **ลู่ลู่ Motor Expo (14 ธ.ค.47)**

- **ลุงล่า มินตีบ ไอ้ว ยาซุมิต้า (17 ธ.ค.47)**

เนื้อหาของไดอะรี่โดยสรุป : ผู้บันทึกเล่าเรื่องปัญหาการทำงาน

2) ประเด็นชีวิตประจำวันทั่วไป ได้แก่

- **ลุงล่า อินดี้ เด็กแนว เข้าชิง (12 ธ.ค.47)**

เนื้อหาของไดอะรี่โดยสรุป : ผู้บันทึกเล่าเรื่องการแต่งกายที่คล้ายกับเครื่องแต่งกายที่วัยรุ่นปัจจุบันกำลังนิยม

- **ลุงล่า ทะลุ 9หมื่น (13 ธ.ค.47)**

เนื้อหาของไดอะรี่โดยสรุป : ผู้บันทึกเล่าเรื่องการขับรถที่วิ่งเป็นระยะทาง 9 หมื่น กิโลเมตร

- **ลุงล่า ล่าแป็บเดียว (15 ธ.ค.47)**

- **ลุงล่า ดีเบต ตบกระจาย แรงหมด ตื่นสาย (18 ธ.ค.47)**

เนื้อหาของไดอะรี่โดยสรุป : ผู้บันทึกเล่าเรื่องการออกกำลังกาย

- **ลุงล่า แฟนกึ่งสำเร็จรูป (16 ธ.ค.47)**

เนื้อหาของไดอะรี่โดยสรุป : ผู้บันทึกเล่าเรื่องแนวความคิดการทำผลิตภัณฑ์แฟนกึ่งสำเร็จรูปเพื่อเลียนแบบผลิตภัณฑ์ปะหมี่กึ่งสำเร็จรูป

6.8 <http://jnewja.diaryhub.com/>ตาราง 17 ตารางแสดงความถี่การใช้ภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์ของ <http://jnewja.diaryhub.com/>

ลักษณะภาษา	ภาษาที่พบ (ความถี่)
ชื่อผู้บันทึก - คำเรียกขาน - ชื่อ	เจ๊นิว (7) เจ๊ (7) นิว (7)
คำโปรย วลี/ประโยคอังกฤษ	::New's evolution_New's life_New's diary:: (7)
หัวเรื่อง - สัมพันธ์กับเนื้อหา - การใช้คำ - คำเรียกขาน - ภาษาต่างประเทศ - แทนเสียงพูด	14 ธันวาคม 2547 (14 ธ.ค.47) 15 ธันวาคม 2547 (15 ธ.ค.47) แรงบันดาลใจ (20 ธ.ค.47) 21 ธันวาคม 2547 (21 ธ.ค.47) MISS AC/DC (13 ธ.ค.47) Sea Sand Shore Sunset Sex Zoo etc. (19 ธ.ค.47) แหะ แหะ แหะ (12 ธ.ค.47) ภาพลัคนาแห้ว* (12 ธ.ค.47) เล่นแคม (16 ธ.ค.47) บาดเจ็บบบบค่า (17 ธ.ค.47) กรีดค ออกเคทกับคนพิเศษจนด้ายย (18 ธ.ค.47)
การใช้คำในเนื้อหาที่บันทึก - คำเรียกขาน - คำทับศัพท์ - คำเลียนเสียงพูด	นิว (4) สาวน้อยร่างใหญ่ยักษ์คนนี้ (1) ชื่อเจ๊ (1) จิว (1) ทวย (1) พี่ป๋ม (1) พี่เอ (1) พี่ปิ่น (1) พี่ม้า (1) มิสคิวบา (1) พี่เค้า (1) พี่ทิมมี่ (1) มิสเมียนมาร์ (1) มิสอียิปต์ (1) เรอ (1) คุณสามี (1) ผองเพื่อน (1) เพื่อน ๆ (1) อาจารย์ (3) คนถ่ายเอกสาร (1) พี่แก (1) พี่ปู้ (3) พี่เท็ก (1) แฟนคุณลุง (1) คุณลุง (1) เกย์ฝรั่ง (1) จี (1) แจ็กเกอลีน (1) บอลโซ (1) เกย์หนุ่ม (1) เกย์สาว (1) เพื่อนสนิทนิว (1) อาร์ทดี้ (1) พี่หนูย (1) เอีย (1) เพื่อนคนหนึ่ง (1) คุณหลาน (1) คุณอา (1) ผู้เทียบเชิญ (1) พี่สาวแสนดี (1) น้องป๊อบ (1) หม้าม้า (1) ลีอกอิน (1) Candidate (1) แอด (1) โนบรา (1) ชีทรุ (1) โนแพนดี้ (1) บายพาส (1) ไฮลัท (1) เซ็คเอาท์ (1) แคนซ์ (1) poetry (1) แคนเซอร์ (1) ลิปซิงก์ (1) เลอร์ฟิว (1) ปรินต์ (1) แหะ ๆ ๆ (2) อือ ๆ ๆ (1) เอ็ก (1) ตัน (1)

ตาราง 18 ตารางแสดงความถี่การใช้วัจนภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์ของ <http://jnewja.diaryhub.com/>

ลักษณะภาษา	อวัจนภาษาที่พบ (ความถี่)
การใช้สี - การใช้สีหลัก - หัวไดอะรี่ - พื้นหลัง - พื้นที่แสดงไดอะรี่ - ตัวอักษร - สีตัวอักษร	- แดง เขียว ดำ
การใช้ภาพ - หัวไดอะรี่ - พื้นหลัง - ภาพประกอบเนื้อหา - ภาพวัตถุ - ภาพบุคคล - ตนเอง - ตนเองกับบุคคลอื่น - บุคคลอื่น - สถานที่ - สัญลักษณ์ - แทนผู้บันทึก	ตนเอง - (19 ธ.ค.47) 1 ภาพ (20 ธ.ค.47) 1 ภาพ (13 ธ.ค.47) 1 ภาพ (14 ธ.ค.47) 1 ภาพ (15 ธ.ค.47) 1 ภาพ (19 ธ.ค.47) 1 ภาพ (13 ธ.ค.47) 5 ภาพ (19 ธ.ค.47) 6 ภาพ (13 ธ.ค.47) 12 ภาพ (19 ธ.ค.47) 10 ภาพ (13 ธ.ค.47) 2 ภาพ (15 ธ.ค.47) 1 ภาพ (19 ธ.ค.47) 25 ภาพ 7 ภาพ

จากตารางแสดงความถี่การใช้วัจนภาษา และอวัจนภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์ <http://jnewja.diaryhub.com/> จะสังเกตได้ว่า ผู้บันทึกมีการนำเสนอตนเองทั้งสิ้น 5 ลักษณะ ได้แก่ เพศ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล มารยาทสังคม บุคลิกภาพ และประเด็นการนำเสนอ

6.8.1 เพศ

จากการศึกษาการใช้วัจนภาษา และอวัจนภาษาในการนำเสนอตนเองบนไดอะรี่ออนไลน์ ผู้วิจัยพบว่า ผู้บันทึก <http://jnewja.diaryhub.com/> มีการใช้ภาษาในการนำเสนอเพศ ดังนี้

1) การใช้วัจนภาษาในการนำเสนอเพศบนไดอะรี่ออนไลน์

ผู้บันทึกมีการใช้วัจนภาษาในการนำเสนอเพศจำนวน 2 ประเด็น ได้แก่ การตั้งชื่อผู้บันทึก ไดอะรี่ และ การใช้คำในเนื้อหาที่บันทึก กล่าวคือ ประเด็นชื่อผู้บันทึกไดอะรี่นั้น พบว่า มีการใช้คำ

เรียกกันว่า **เจ้** นำหน้าชื่อเล่นว่า **นิว** ในการนำเสนอว่าตนเองเป็นเพศหญิง โดยปรากฏคำว่า **เจ้** ในการนำเสนอเพศทั้งสิ้น 7 ครั้งซึ่งเป็นความถี่สูงสุด ส่วนประเด็นการใช้คำในเนื้อหาที่บันทึก พบว่า ผู้บันทึกมีการใช้คำเรียกกันว่า **สาวน้อยร่างใหญ่ยักษ์คนนี้** จำนวน 1 ครั้ง

นอกจากนี้ ยังพบการใช้คำอื่น ๆ ซึ่งแสดงเพศของผู้ที่ผู้บันทึกเฝ้าถึงบนไต่อะรือออนไลน์ ดังนี้ คำที่แสดงเพศหญิง ได้แก่ **ซื่อเจ้ มิสคิวบา มิสเมียนมาร์ มิสอียิปต์ แฟนคุณลุง พี่สาวแสนดี หม่าม้า** สำหรับคำที่แสดงเพศชาย ได้แก่ **คุณสามี เฮีย**

2) การใช้วั้นภาษาในการนำเสนอเพศบนไต่อะรือออนไลน์

ผู้บันทึกมีการใช้วั้นภาษาในการนำเสนอเพศจำนวน 1 ประเด็น ได้แก่ การใช้ภาพ กล่าวคือ ผู้บันทึกมีการนำเสนอภาพถ่ายของตนเองบนหัวไต่อะรือ ภาพถ่ายของตนเอง ภาพถ่ายของตนเองกับผู้อื่น รวมถึงสัญลักษณ์ผู้บันทึกทุกวันที่มีการบันทึกไต่อะรือออนไลน์

จากการศึกษาการใช้ภาษาในการนำเสนอเพศของ jnewja ผู้วิจัยพบว่า ผู้บันทึกใช้วั้นภาษาและอวั้นภาษาในการนำเสนอเพศที่ขัดแย้งกัน กล่าวคือ ผู้บันทึกใช้วั้นภาษาที่แสดงความเป็นเพศหญิงจากการตั้งชื่อผู้บันทึก และการใช้คำในเนื้อหาที่บันทึก แต่จากการใช้อวั้นภาษานั้น แสดงว่าผู้บันทึกเป็นเพศชาย

6.8.2 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

จากการศึกษาการใช้วั้นภาษา และอวั้นภาษาในการนำเสนอตนเองบนไต่อะรือออนไลน์ ผู้วิจัยพบว่า ผู้บันทึกไต่อะรือออนไลน์ <http://jnewja.diaryhub.com/> ใช้คำที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลจำนวน 2 รูปแบบ ได้แก่ คำที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับญาติ และคำที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับบุคคลอื่น ดังนี้

คำที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับญาติ คือ

หม่าม้า จำนวนความถี่ 1 ครั้ง

คำที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับบุคคลอื่น คือ

พี่ป๋ม พี่เอ พี่ปิ่น พี่ม้า พี่ทิมมี่ พี่ปู พี่หนู่ย น้องบี๊ จำนวนความถี่ 1 ครั้ง

จากตัวอย่าง ผู้บันทึกใช้คำว่า พี่ เพื่อเรียกบุคคลที่มีอายุมากกว่าตน และใช้คำว่า น้อง เพื่อเรียกบุคคลที่มีอายุน้อยกว่าตน แต่ไม่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างญาติแต่อย่างใด

6.8.3 มารยาทสังคม

จากการศึกษา <http://jnewja.diaryhub.com/> ผู้วิจัยพบว่า ผู้บันทึกรักษามารยาททางสังคมอย่างดี คือ ไม่พบการพยายามใช้คำต้องห้าม หรือการเลือกใช้คำเลวร้ายอื่น ๆ

6.8.4 บุคลิกภาพ

จากการเก็บข้อมูลความถี่ของการใช้ภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์ อาจกล่าวได้ว่า ผู้บันทึกไดอะรี่ <http://jnewja.diaryhub.com/> มีบุคลิกภาพกล้าแสดงออกจากการที่ผู้บันทึกนำเสนอชื่อเล่นเพื่อแทนตนเองบนไดอะรี่ทุกวันที่มีการบันทึก อีกทั้งยังมีการนำเสนอภาพถ่ายของตนเองจำนวนความถี่ 4 วัน ภาพถ่ายของตนเองกับบุคคลจำนวนความถี่ 2 วัน และนำเสนอภาพถ่ายของตนเองเพื่อเป็นสัญลักษณ์แทนตัวผู้บันทึกทุกวัน

6.8.5 ประเด็นการนำเสนอ

ผู้วิจัยพบว่า จากการเก็บข้อมูลความถี่การใช้ภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์จำนวน 7 วัน ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ <http://jnewja.diaryhub.com/> นำเสนอเนื้อหาที่บันทึกออกเป็น 2 ประเด็น ได้แก่ ประเด็นการเรียน และประเด็นชีวิตประจำวันทั่วไป ดังนี้

- 1) ประเด็นการเรียน ได้แก่

- 14 ธันวาคม 2547 (14 ธ.ค.47)

เนื้อหาของไดอะรี่โดยสรุป : ผู้บันทึกเล่าเรื่องการไปหอสมุด

- **15 ธันวาคม 2547 (15 ธ.ค.47)**

เนื้อหาของไดอะรีโดยสรุป : ผู้บันทึกเล่าเรื่องการไปพบอาจารย์ที่มหาวิทยาลัย

2) ประเด็นชีวิตประจำวันทั่วไป ได้แก่

- **แหะ แหะ แหะ (12 ธ.ค.47)**

เนื้อหาของไดอะรีโดยสรุป : ผู้บันทึกเล่าเรื่องการได้เข้าชมไดอะรีออนไลน์ดีเด่น

- **MISS AC/DC (13 ธ.ค.47)**

เนื้อหาของไดอะรีโดยสรุป : ผู้บันทึกเล่าถึงบรรยากาศการไปร่วมงานประกวดสาว

ประเภทสอง

- **Sea Sand Shore Sunset Sex Zoo etc. (19 ธ.ค.47)**

เนื้อหาของไดอะรีโดยสรุป : ผู้บันทึกเล่าถึงบรรยากาศการไปพักผ่อนที่ทะเล

- **แรงบันดาลใจ (20 ธ.ค.47)**

เนื้อหาของไดอะรีโดยสรุป : ผู้บันทึกแปลบทกวีที่ตนเองประทับใจจาก

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยลงบนไดอะรี

- **21 ธันวาคม 2547 (21 ธ.ค.47)**

เนื้อหาของไดอะรีโดยสรุป : ผู้บันทึกเล่าถึงแผนการที่ตนเองจะทำช่วงวันหยุดปีใหม่

6.9 <http://zonteen.diaryhub.com/>

ตาราง 19 ตารางแสดงพฤติกรรมการใช้ภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์ของ <http://zonteen.diaryhub.com/>

ลักษณะภาษา	ภาษาที่พบ (ความถี่)
ชื่อผู้บันทึก - คำเรียกขาน - ชื่อ - คำขยาย	น้องนิน น้ำขึ้น (7) น้อง (7) นิน (7) น้ำขึ้น (7)
คำโปรย คำขยาย	น้องนิน น้ำขึ้น คนบ๊อง กับไฉ่บ้า (7)
หัวเรื่อง - สัมพันธ์กับเนื้อหา - การใช้คำ - คำถาม - แทนเสียงพูด	คีน่าไร (12 ธ.ค.47) >> ตอบคำถาม (13 ธ.ค.47) >> แถ่ก๊าก VS แก้วแห้ว VS สไปดี้ 2 (18 ธ.ค.47) > > ถ้าเค้าคือผู้ใหญ่มาก (16 ธ.ค.47) >> (สั้นๆ) "บลูๆ" (14 ธ.ค.47) >> พี่ชายกูเป็นอะไรครับ? (17 ธ.ค.47) > วันนี้กูมีสาระนะครับ (15 ธ.ค.47)
การใช้คำในเนื้อหาที่บันทึก - คำเรียกขาน - คำทับศัพท์ - คำเลียนเสียงพูด - คำเลียนโฆษณา - คำสแลง - การเลี่ยงคำต้องห้าม	กู (7) นิน (1) น้องนิน (3) คนหล่อ (1) ป้า (1) อนุชิต (5) มัน (2) เจ้ (1) ป้าชิต (1) พี่เน็ด (4) พี่กู (1) พี่ชายกู (3) พี่ชายมัน (1) ลูกพี่ (1) ลูกป้า (1) วอนบิน (1) มึง (3) มึงง (1) เค้าเวง (1) นางเอก (1) พอล (1) อู๋ (1) อิโมชั่น (1) โอ้ย!! (1) คับ (2) ค้าบบ (1) คร้านบบ (2) กรูวาวว (1) 5555 (4) เฮ้อออ (1) ก๊วๆ (2) แรคมาก (1) เลวมากกก (1) ฮือออออออ (1) เพี้ยงงงงง (1) ไป!! จี๊ว จี๊ว (1) ฮีววว (2) แอนแอนน (1) หีหี (1) พรวดดด (1) อ้าาาาาาาาาาา (1) ฮ้าา (1) หนมปัง (1) อิดฉ่า (1) เปลี่ยนไป (1) ถูกต้องนะค้าบบ (1) ชิง (1) เม้นท์มั่ว (1) เม้นท์ (4) ไฉ่ (4) มุขหุ่น (1) คิดถึงสุดๆ (4) แม่งงงง (3) แด.ก (1) เซี่ย (3)

ตาราง 20 ตารางแสดงความถี่การใช้วัจนภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์ของ <http://zonteen.diaryhub.com/>

ลักษณะภาษา	อวัจนภาษาที่พบ (ความถี่)
การใช้สี - การใช้สีหลัก - หัวไดอะรี่ - พื้นหลัง - พื้นที่แสดงไดอะรี่ - ตัวอักษร - สีตัวอักษร	น้ำตาล ขาว ดำ ดำ น้ำตาล น้ำเงิน น้ำตาลอ่อน (17 ธ.ค.47)
การใช้ภาพ - หัวไดอะรี่ - พื้นหลัง - ภาพประกอบเนื้อหา - ภาพวัตถุ - ภาพสถานที่ - สัญลักษณ์ - แทนผู้บันทึก - อารมณ์ - สร้างเอง	วัตถุ ลายไทยประยุกต์ (14 ธ.ค.47) 3 ภาพ (16 ธ.ค.47) 2 ภาพ (18 ธ.ค.47) 3 ภาพ (15 ธ.ค.47) 7 ภาพ 7 ภาพ (13 ธ.ค.47) 1 ภาพ (14 ธ.ค.47) 2 ภาพ (15 ธ.ค.47) 2 ภาพ (16 ธ.ค.47) 3 ภาพ (17 ธ.ค.47) 4 ภาพ (18 ธ.ค.47) 2 ภาพ 2 ภาพ
การใช้เพลง	(13 ธ.ค.47) (15 ธ.ค.47) (16 ธ.ค.47)

จากตารางแสดงความถี่การใช้วัจนภาษา และอวัจนภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์ <http://zonteen.diaryhub.com/> จะสังเกตได้ว่า ผู้บันทึกมีการนำเสนอตนเองทั้งสิ้น 5 ลักษณะ ได้แก่ เพศ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล มารยาทสังคม บุคลิกภาพ และประเด็นการนำเสนอ

6.9.1 เพศ

จากการศึกษาการใช้วัจนภาษา และอวัจนภาษาในการนำเสนอตนเองบนไดอะรี่ออนไลน์ ผู้วิจัยพบว่า ผู้บันทึก <http://zonteen.diaryhub.com/> มีการใช้ภาษาในการนำเสนอเพศ ดังนี้

1) การใช้วัจนภาษาในการนำเสนอเพศบนไดอะรี่ออนไลน์

ผู้บันทึกมีการใช้วัจนภาษาในการนำเสนอเพศจำนวน 1 ประเด็น ได้แก่ การใช้คำในเนื้อหาที่บันทึก กล่าวคือ มีการใช้คำแทนตนเองว่า *คนหล่อ* และ *ป้า* จำนวนความถี่ 1 ครั้ง ซึ่งคำว่า คนหล่อ เป็น

คำยกย่องเพศชายที่มีหน้าตาดี ส่วนคำว่า ป้า เป็นคำยกย่องเพศชายที่มีฐานะดี นอกจากนั้น ยังพบการใช้คำลงท้ายเพื่อเลียนเสียงพูดที่แสดงเพศชายว่า *คับ* จำนวนความถี่ 2 ครั้ง *คับบ* จำนวนความถี่ 1 ครั้ง *คร้าบบ* จำนวนความถี่ 2 ครั้ง ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า ผู้บันทึก zonteen เป็นเพศชาย

2) การใช้วัจนภาษาในการนำเสนอเพศบนไดอะรี่ออนไลน์

ผู้บันทึกมีการใช้วัจนภาษาในการนำเสนอเพศของตนเองจำนวน 1 ประเด็น ได้แก่ การใช้ภาพบนไดอะรี่ออนไลน์ กล่าวคือ ผู้บันทึกใช้ภาพถ่ายของตนเองเป็นสัญลักษณ์แทนตัวผู้บันทึกทุกวันบนไดอะรี่ ซึ่งจากภาพถ่ายดังกล่าว แสดงว่าผู้บันทึก zonteen เป็นเพศชาย

6.9.2 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

จากการศึกษาการใช้วัจนภาษา และอวัจนภาษาในการนำเสนอตนเองบนไดอะรี่ออนไลน์ ผู้วิจัยพบว่า ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ <http://zonteen.diaryhub.com/> ใช้คำที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลจำนวน 2 รูปแบบ ได้แก่ คำที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับญาติ และคำที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับผู้บันทึกไดอะรี่คนอื่น ดังนี้

คำที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับญาติ ได้แก่

พี่เน็ด (4 ครั้ง)

คุณพี่ (1 ครั้ง)

พี่กู (1 ครั้ง)

พี่ชายกู (3 ครั้ง)

พี่ชายมัน (1 ครั้ง)

จากตัวอย่าง ผู้บันทึกใช้คำว่า พี่ ในลักษณะต่าง ๆ เพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับพี่

คำที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับผู้บันทึกไดอะรี่คนอื่น ได้แก่

เคะเวง (1 ครั้ง)

แฉ (1 ครั้ง)

จากตัวอย่าง ผู้บันทึกใช้ชื่อผู้บันทึกไออะรีออนไลน์คนนั้น ๆ ในการบันทึกถึงผู้บันทึกดังกล่าว

6.9.3 มารยาทสังคม

ผู้บันทึกไออะรีออนไลน์นี้ มีการใช้คำต้องห้ามโดยใช้คำเลียดลักษณะต่าง ๆ จำนวน 4 ลักษณะ คือ การเพิ่มพยานะ การเพิ่มตัวอักษรพิเศษ การปรับพยานะ และการปรับสระ-พยานะ ดังนี้

- 1) การเพิ่มพยานะ ได้แก่ แม่่งงงง (3 ครั้ง)
- 2) การเพิ่มตัวอักษรพิเศษ ได้แก่ แด.ก (1 ครั้ง)
- 3) การปรับพยานะ ได้แก่ คิดถึงคัคๆ (4 ครั้ง)
- 4) การปรับสระและการปรับพยานะ ได้แก่ เชีย (3 ครั้ง)

6.9.4 บุคลิกภาพ

จากการเก็บข้อมูลความถี่ของการใช้ภาษาบนไออะรีออนไลน์ อาจกล่าวได้ว่า ผู้บันทึกไออะรี zonteen เป็นผู้ที่กล้าแสดงออกจากการใช้ชื่อเล่นของตนเองคือ นิน เป็นส่วนหนึ่งของชื่อผู้บันทึก อีกทั้งยังนำเสนอชื่อเล่นเพื่อแทนตนเองบนไออะรี 4 วันจากกรณีศึกษา 7 วัน รวมถึงการนำเสนอภาพถ่ายของตนเองเป็นสัญลักษณ์เพื่อแทนตนเองอีกด้วย

6.9.5 ประเด็นการนำเสนอ

ผู้วิจัยพบว่า จากการเก็บข้อมูลความถี่การใช้ภาษาบนไออะรีออนไลน์จำนวน 7 วัน ผู้บันทึกไออะรีออนไลน์ <http://zonteen.diaryhub.com/> นำเสนอเนื้อหาที่บันทึกออกเป็น 1 ประเด็น ได้แก่ ประเด็นชีวิตประจำวันทั่วไป ดังนี้

- **กินกำไร** (12 ธ.ค.47)
- **>> ตอบคำถาม** (13 ธ.ค.47)

เนื้อหาของไออะรีโดยสรุป : ผู้บันทึกเล่าถึงคำถามที่มีผู้ถามตนเองประเด็นต่าง ๆ

- >> (สั้นๆ) "บลูๆ" (14 ธ.ค.47)

เนื้อหาของไดอะรี่โดยสรุป : ผู้บันทึกเล่าถึงการรับประทานขนมปังบลูเบอร์รี่ที่หมดอายุแล้ว

- > วันนี้ได้อุ้มมีสาระนะครับ (15 ธ.ค.47)

เนื้อหาของไดอะรี่โดยสรุป : ผู้บันทึกเล่าถึงเหตุการณ์การพาสุนัขไปพบสัตวแพทย์

- >> ถ้าเด็กดูผู้ใหญ่โปรดชี้แจง (16 ธ.ค.47)

เนื้อหาของไดอะรี่โดยสรุป : ผู้บันทึกนำภาพถ่ายร้านขายของในประเทศเกาหลีมา
นำเสนอ

- >> พี่ชายกูเป็นอะไรครับ? (17 ธ.ค.47)

เนื้อหาของไดอะรี่โดยสรุป : ผู้บันทึกเล่าถึงบทสนทนาระหว่างตนเองกับพี่ชาย

- >> แดก๊วกกิ VS แจ๋วแห้ว VS สไปดี้ 2 (18 ธ.ค.47)

เนื้อหาของไดอะรี่โดยสรุป : ผู้บันทึกเล่าถึงภาพยนตร์ที่ตนเองประทับใจ

6.10 <http://oilstory.diaryhub.com/>ตาราง 21 ตารางแสดงความถี่การใช้วัจนภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์ของ <http://oilstory.diaryhub.com/>

ลักษณะภาษา	วัจนภาษาที่พบ (ความถี่)
ชื่อผู้บันทึก ■ คำเรียกขาน ■ ภาษาอังกฤษ	นางเอกไดอารี่ (7) นางเอก (7) ไดอารี่ (7)
คำโปรย ■ คำขยาย	--* นางเอก's ไดอารี่* ---- (7)
หัวเรื่อง ■ การใช้คำ O คำเรียกขาน O ภาษาอังกฤษ	รวมมิตรนางเอก.. (12 ธ.ค.47) รวมมิตรนางเอก2.. (13 ธ.ค.47) ซุปเปอร์นางเอก (14 ธ.ค.47) นางเอกโทร ช่วย.. (16 ธ.ค.47) นางเอกไทยๆ... (17 ธ.ค.47) นางเอกไปก่อน.. (19 ธ.ค.47) 3 rd .. (15 ธ.ค.47)
การใช้คำในเนื้อหาที่บันทึก ■ คำเรียกขาน ■ คำทับศัพท์ ■ คำเลียนเสียงพูด ■ คำเลียนโฆษณา ■ คำสแลง ■ การเลียงคำต้องห้าม	ออย (6) นางเอก (3) ญ (1) i (1) u (1) พี่เล็กเจ๊ๆ (1) คุณป้าน้องนิน (1) ป้านิน (3) น้องป้านิน (1) ป๊อบ (1) ไอ้ค้อด (1) แม่ยายของว่าที่ลูกเขยของคุณแม่ขาของออย (1) เคะเวง (2) น้องเอก (1) พี่มู (1) รุ่งรุ่ง (1) เดิร์ก (1) หัวหน้า (1) Call center (1) เล้า (1) พนักงาน (1) ปอเปี๊ยะ (1) คุณพ่อขา (1) คุณแม่ขา (1) จิมมินิ (1) เซ็นส์ (1) Entertain (1) Block (1) Deleted (1) Damn!!! (1) hell (1) update (1) Believed it or not (1) Logo (1) พรารลัทธิฟรีเซนต์ (1) อัฟเกรด (1) 555 (6) ฮ่วย!! (3) ราคาราญญูมากกก!! (1) เสวมากกกกกกก!! (1) แง่งงงงงงงงงงง (1) อี้อิ (4) กร๊ากๆ (2) เหะๆ (1) เอ๊กก (1) นีสสสเน้ง (1) แง่ๆๆๆ (1) กร๊ืดดดดด (1) เหะๆ (1) ฮือออออ (2) เข่ๆ (2) เฮ้อออ (1) โง่ (1) จริงจริงงงง (1) happy to get him (1) อัฟไคๆ (5) เม้นมั่ว (1) เม้น (1) ลั่นแปด (1) วีน (2) f**k (1) สั้งคิง (1)

ตาราง 22 ตารางแสดงความถี่การใช้วัจนภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์ของ <http://praewwy.diaryhub.com/>

ลักษณะภาษา	อวัจนภาษาที่พบ (ความถี่)
การใช้สี - การใช้สีหลัก - หัวไดอะรี่ - พื้นหลัง - พื้นที่แสดงไดอะรี่ - ตัวอักษร - สีตัวอักษร	น้ำตาล ส้ม เหลือง ขาว น้ำตาล ส้ม เหลือง ขาว ดำ น้ำตาล ม่วง ชมพู ส้ม น้ำเงิน ดำ
การใช้ภาพ - หัวไดอะรี่ - พื้นหลัง - ภาพประกอบเนื้อหา - ภาพวัตถุ - ภาพบุคคล - ตนเอง - สัญลักษณ์ - แทนผู้บันทึก - อารมณ์ - สร้างเอง	ภาพวาดบุคคล ลายเส้น (12 ธ.ค.47) 1 ภาพ (16 ธ.ค.47) 1 ภาพ (17 ธ.ค.47) 12 ภาพ (19 ธ.ค.47) 1 ภาพ 6 ภาพ (12 ธ.ค.47) 1 ภาพ (13 ธ.ค.47) 3 ภาพ (14 ธ.ค.47) 1 ภาพ (15 ธ.ค.47) 1 ภาพ (16 ธ.ค.47) 5 ภาพ (17 ธ.ค.47) 1 ภาพ (19 ธ.ค.47) 1 ภาพ (14 ธ.ค.47) (15 ธ.ค.47) (16 ธ.ค.47) (17 ธ.ค.47)
การใช้เพลง	(14 ธ.ค.47) (15 ธ.ค.47) (16 ธ.ค.47) (17 ธ.ค.47)

จากตารางแสดงความถี่การใช้วัจนภาษา และอวัจนภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์ <http://oilstory.diaryhub.com/> จะสังเกตได้ว่า ผู้บันทึกมีการนำเสนอตนเองทั้งสิ้น 5 ลักษณะ ได้แก่ เพศ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล มารยาทสังคม บุคลิกภาพ และประเด็นการนำเสนอ

6.10.1 เพศ

จากการศึกษาการใช้วัจนภาษา และอวัจนภาษาในการนำเสนอตนเองบนไดอะรี่ออนไลน์ ผู้วิจัยพบว่า ผู้บันทึก <http://oilstory.diaryhub.com/> มีการใช้ภาษาในการนำเสนอเพศ ดังนี้

1) การใช้วัจนภาษาในการนำเสนอเพศบนไดอะรี่ออนไลน์

ผู้บันทึกมีการใช้วัจนภาษาในการนำเสนอเพศของตนเองจำนวน 4 ประเด็น ได้แก่ การตั้งชื่อผู้บันทึกไดอะรี่ คำโปรย หัวเรื่อง และ การใช้คำในเนื้อหาที่บันทึก กล่าวคือ ประเด็นชื่อผู้บันทึกไดอะรี่ **นางเอกไดอารี่** รวมถึงคำโปรย --* **นางเอก's ไดอารี่** --- และหัวเรื่องทั้ง 7 วัน ผู้วิจัยพบว่า ทั้ง 3 ประเด็นมีการใช้คำว่า **นางเอก** ประเด็นละ 7 ครั้ง ซึ่งเป็นความถี่สูงสุด ซึ่งคำว่า นางเอก ดังกล่าว เป็นคำเรียกตัวละครเอกฝ่ายหญิงในนิยาย หรือบทละคร นอกจากนั้น ยังพบการใช้คำว่า **นางเอก** แทนตนเองในการบันทึกไดอะรี่ออนไลน์จำนวนความถี่ 3 ครั้งอีกด้วย ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า ผู้บันทึก oilstory เป็นเพศหญิง

2) การใช้อวัจนภาษาในการนำเสนอเพศบนไดอะรี่ออนไลน์

ผู้บันทึกมีการใช้อวัจนภาษาในการนำเสนอเพศของตนเองจำนวน 1 ประเด็น ได้แก่ การใช้ภาพ กล่าวคือ ผู้บันทึกมีการนำเสนอภาพถ่ายของตนเองซึ่งเป็นเพศหญิงบนไดอะรี่จำนวนความถี่ 1 ครั้ง

6.10.2 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

จากการศึกษาการใช้วัจนภาษา และอวัจนภาษาในการนำเสนอตนเองบนไดอะรี่ออนไลน์ ผู้วิจัยพบว่า ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ <http://oilstory.diaryhub.com/> ใช้คำที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลจำนวน 3 รูปแบบ ได้แก่ คำที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับญาติ คำที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับบุคคลอื่น และคำที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับผู้บันทึกไดอะรี่คนอื่น ดังนี้

คำที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับญาติ ได้แก่

คุณพ่อขา (1 ครั้ง)

คุณแม่ขา (1 ครั้ง)

แม่ยายของว่าที่ลูกเขยของคุณแม่ขาของออย (1 ครั้ง)

คำที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับบุคคลอื่น ได้แก่

พี่ตึกเจ๑๑ (1 ครั้ง)

พี่มู (1 ครั้ง)

น้องเอก (1 ครั้ง)

จากตัวอย่าง ผู้บันทึกใช้คำว่า น้อง เพื่อแทนบุคคลที่อายุน้อยกว่าตนเอง โดยไม่ได้แสดงความสัมพันธ์ระหว่างญาติแต่อย่างใด

คำที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับผู้บันทึกไต่อะรือคนอื่น

จิมมินิ (1 ครั้ง)

ปอเปิร์ต (1 ครั้ง)

คุณป้าน้องนิน (1 ครั้ง)

เต๋เวง (2 ครั้ง)

รุ่งรัง (1 ครั้ง)

จากตัวอย่าง ผู้บันทึกใช้ชื่อผู้บันทึกไต่อะรือออนไลน์คนนั้น ๆ ในการบันทึกถึงผู้บันทึกดังกล่าว

6.10.3 มารยาทสังคม

ผู้บันทึกไต่อะรือออนไลน์นี้ มีการใช้คำต้องห้ามโดยใช้คำเลียงลักษณะต่าง ๆ จำนวน 2 ลักษณะ คือ การเพิ่มตัวอักษรพิเศษ และการปรับพยัญชนะ ดังนี้

- 1) การเพิ่มตัวอักษรพิเศษ ได้แก่ f**k (1 ครั้ง)
- 2) การปรับพยัญชนะ ได้แก่ สั่งตัง (1 ครั้ง)

6.10.4 บุคลิกภาพ

จากการเก็บข้อมูลความถี่ของการใช้ภาษาบนไต่อะรือออนไลน์ อาจกล่าวได้ว่า ผู้บันทึกไต่อะรือ oilstory เป็นผู้ที่กำลังแสดงออกจากการใช้ชื่อเล่นของตนเองเป็นชื่อไต่อะรือ และชื่อผู้บันทึก อีกทั้งยังนำเสนอชื่อเล่นเพื่อแทนตนเองบนไต่อะรือ 6 วันจากกรณีศึกษา 7 วัน

6.10.5 ประเด็นการนำเสนอ

ผู้วิจัยพบว่า จากการเก็บข้อมูลความถี่การใช้ภาษาบนไคอะร็ออนไลน์จำนวน 7 วัน ผู้บันทึกไคอะร็ออนไลน์ <http://oilstory.diaryhub.com/> นำเสนอเนื้อหาที่บันทึกออกเป็น 2 ประเด็น ได้แก่ ประเด็นความรัก และประเด็นชีวิตประจำวันทั่วไป ดังนี้

1) ประเด็นความรัก

- **รวมมิตรนางเอก.. (12 ธ.ค.47)**

- **รวมมิตรนางเอก2.. (13 ธ.ค.47)**

เนื้อหาของไคอะรี่โดยสรุป : ผู้บันทึกเล่าถึงความรู้สึกที่มีต่อเพื่อน

- **ซูเปอร์นางเอก (14 ธ.ค.47)**

เนื้อหาของไคอะรี่โดยสรุป : ผู้บันทึกเล่าถึงบทสนทนาระหว่างตนเองกับเพื่อน

- **3 rd .. (15 ธ.ค.47)**

เนื้อหาของไคอะรี่โดยสรุป : ผู้บันทึกนำบทกวีภาษาอังกฤษมาบันทึกบนไคอะรี่

- **นางเอกโทรขาย.. (16 ธ.ค.47)**

เนื้อหาของไคอะรี่โดยสรุป : ผู้บันทึกเล่าปัญหาที่เกิดขึ้นกับโทรศัพท์มือถือของตน

- **นางเอกไทยๆ... (17 ธ.ค.47)**

เนื้อหาของไคอะรี่โดยสรุป : ผู้บันทึกเล่าถึงการไปซื้อของใช้

- **นางเอกไปก่อน.. (19 ธ.ค.47)**

เนื้อหาของไคอะรี่โดยสรุป : ผู้บันทึกเล่าว่าตนเองจะเดินทางกลับบ้านที่ต่างจังหวัด

กล่าวโดยสรุป จากการศึกษา การนำเสนอตนเองบนไต่อะรือออนไลน์ โดยนำเสนอความถี่ของการใช้วัจนภาษาและอวัจนภาษาบนไต่อะรือออนไลน์แยกแต่ละไต่อะรือ ผู้วิจัยพบว่า ผู้บันทึกมีการนำเสนอตนเองทั้งสิ้น 5 ลักษณะ ได้แก่ เพศ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล มารยาทสังคม บุคลิกภาพ และประเด็นการนำเสนอ ดังนี้

- 1) เพศ : ผู้บันทึกทุกคนใช้คำที่นำเสนอเพศของตนเอง
- 2) ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล : ผู้บันทึกทุกคนใช้คำที่แสดงความสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่ ตนเองกับคู่รัก ตนเองกับญาติ ตนเองกับบุคคลอื่น และตนเองกับผู้บันทึกไต่อะรือออนไลน์คนอื่น
- 3) มารยาทสังคม : ผู้บันทึกจำนวน 6 คนใช้คำต้องห้ามโดยใช้คำเลี้งลักษณะต่าง ๆ ในขณะที่ผู้บันทึกอีก 4 คนรักษามารยาทสังคมโดยไม่ใช้คำต้องห้าม หรือคำเลี้งต่าง ๆ
- 4) บุคลิกภาพ : ผู้บันทึกทุกคนมีบุคลิกภาพกล้าแสดงออกจากการนำเสนอภาพของตนเอง อาทิ หัวไต่อะรือ เนื้อหาไต่อะรือ สัตว์รูป
- 5) ประเด็นการนำเสนอ : ผู้บันทึกทุกคนนำเสนอประเด็นการบันทึกแตกต่างกันออกไป รวมทั้งสิ้น 4 ประเด็น ได้แก่ ประเด็นความรัก ประเด็นการเรียน ประเด็นการทำงาน และประเด็นชีวิตประจำวันทั่วไป

บทที่ 7

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

7.1 สรุป

วิทยานิพนธ์เรื่อง “การใช้ภาษาในการนำเสนอตนเองบนไดอะรี่ออนไลน์” มุ่งศึกษาการใช้วัจนภาษาและอวัจนภาษาในการบันทึกไดอะรี่ออนไลน์ รวมถึงการใช้ภาษาที่มีผลต่อลักษณะการนำเสนอตนเองในการบันทึกไดอะรี่ออนไลน์ ทั้งนี้ เพื่อเข้าใจลักษณะการใช้ภาษาของผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ และเป็นภาพสะท้อนลักษณะการใช้ภาษาที่ใช้ในการนำเสนอตนเองของผู้ใช้สื่ออินเทอร์เน็ต อีกทั้งยังเป็นแนวทางแก่ผู้สนใจศึกษาการใช้ภาษาไทยในปัจจุบันในแง่มุมอื่นต่อไป

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้คือ ไดอะรี่ออนไลน์บนเว็บไซต์ <http://www.diaryhub.com/> จำนวน 38,000 ไดอะรี่ (สำรวจเมื่อ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2547) โดยผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง คือ ไดอะรี่ออนไลน์ที่ได้รับความนิยมอ่านสูงสุด 10 อันดับ บนเว็บไซต์ <http://www.diaryhub.com/> ที่มีการจัดอันดับความนิยมของผู้เข้าชมไดอะรี่ออนไลน์ในแต่ละวัน ซึ่งผู้วิจัยเลือกวันเริ่มต้นทำการเก็บข้อมูลของกรณีวิจัย โดยใช้วิธีการสุ่มแบบมีระบบ คือวันที่ 12 ธันวาคม พ.ศ. 2547 แล้วจึงเริ่มเก็บข้อมูลจากวันดังกล่าวอย่างต่อเนื่องเป็นเวลา 7 วัน ดังนั้น จึงได้ข้อมูลที่ในการทำวิจัยทั้งสิ้น 70 ตัวอย่าง

7.1.1 การใช้ภาษาในการบันทึกไดอะรี่ออนไลน์

จากการวิเคราะห์การใช้ภาษาในการนำเสนอตนเองบนไดอะรี่ออนไลน์ ผู้วิจัยศึกษาการใช้ภาษา 3 ลักษณะ ได้แก่ การใช้วัจนภาษา การใช้วจนลีลา และการใช้อวัจนภาษา โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

7.1.1.1 การใช้วัจนภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์

จากการศึกษาไดอะรี่ออนไลน์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้ง 10 ไดอะรี่ ผู้วิจัย ได้วิเคราะห์ลักษณะการใช้วัจนภาษา โดยศึกษาจากองค์ประกอบของเว็บไซต์ไดอะรี่ออนไลน์ 5 องค์ประกอบ ได้แก่ การตั้งชื่อไดอะรี่ ชื่อผู้บันทึก คำโปรย หัวเรื่อง การใช้คำบนไดอะรี่ออนไลน์ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1) **ชื่อโดะรี** ผู้บันทึกมีการใช้ชื่อโดะรีทั้งหมดเป็นภาษาอังกฤษ เนื่องจากเป็นข้อกำหนดของการเขียนเว็บไซต์ โดยชื่อโดะรีทั้งหมดมีโครงสร้างการตั้งชื่อแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนต้นของเว็บไซต์ต้องขึ้นต้นด้วย <http://> ส่วนกลางของเว็บไซต์ประกอบด้วยชื่อโดะรีออนไลน์นั้น ๆ และชื่อเว็บไซต์โดะรีออนไลน์ที่เปิดให้บริการ ส่วนท้ายของเว็บไซต์ต้องลงท้ายด้วย .com/

2) **การตั้งชื่อผู้บันทึก** ผู้วิจัยพบลักษณะการตั้งชื่อผู้บันทึกทั้งหมด 7 ลักษณะ คือ คำเรียกขาน การใช้ชื่อ การใช้คำขยาย การใช้คำเชื่อม การใช้สัญลักษณ์ การใช้คำภาษาอังกฤษ และการกร่อนคำ

3) **คำโปรย** สามารถแบ่งได้เป็น 6 ลักษณะ ดังนี้ การใช้ชื่อเล่นของตนเอง ชื่อผู้บันทึกหรือชื่อโดะรีออนไลน์ การใช้วลีหรือประโยคภาษาอังกฤษ การใช้สัญลักษณ์ การใช้คำขยาย การใช้คำสแลง

4) **หัวเรื่อง** ผู้วิจัยพบว่า ผู้บันทึกโดะรีใช้วลีภาษาในการบันทึกหัวเรื่อง โดยสามารถแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ ลักษณะแรกคือ หัวเรื่องที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างชื่อหัวเรื่องกับเนื้อหา ลักษณะที่ 2 คือ หัวเรื่องที่พิจารณาลักษณะของการใช้วลีภาษา 5 แบบ คือ การใช้คำเรียกขาน การใช้ประโยคคำถาม การใช้ภาษาต่างประเทศ การใช้คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศแทนภาษาไทย ร่วมกับภาษาไทย และการบันทึกเพื่อแทนเสียงพูด

5) **การใช้คำบนโดะรีออนไลน์** จากการวิเคราะห์การใช้คำบนโดะรีออนไลน์ พบว่า มีการใช้วลีภาษาแบ่งเป็น 6 ลักษณะ ได้แก่ การใช้คำเรียกขาน การใช้คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศแทนภาษาไทย การใช้คำเพื่อเลียนเสียงพูด การใช้คำเลียนแบบโฆษณา การใช้คำสแลง และ การเลี่ยงการใช้คำต้องห้าม ดังนี้

5.1) การใช้คำเรียกขาน แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ การใช้คำสรรพนาม และ การใช้คำนาม โดย การใช้คำสรรพนาม สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ การใช้คำสรรพนามในการเรียกตนเอง ได้แก่ การใช้สรรพนามที่บ่งบอกเพศในการเรียกตนเอง และ การใช้สรรพนามที่ไม่บ่งบอกเพศในการเรียกตนเอง ประเด็นต่อมาคือ การใช้คำสรรพนามในการเรียกผู้อื่น ได้แก่ การใช้สรรพนามที่บ่งบอกเพศในการเรียกผู้อื่น และ การใช้สรรพนามที่ไม่บ่งบอกเพศในการเรียกผู้อื่น ส่วน การใช้คำนาม สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ การใช้คำนามในการเรียกตนเอง และ การใช้คำนามในการเรียกผู้อื่น ซึ่งการใช้คำนามในการเรียกตนเองมี 2 ประเภท ได้แก่ คำเรียกชื่อ และ คำนำหน้าชื่อ ประเด็นต่อมา คือ การใช้คำนามในการเรียกผู้อื่น แบ่งได้เป็น คำเรียกชื่อ คำเรียกญาติ คำนำหน้าชื่อ คำบอกอาชีพ คำที่แสดงความสัมพันธ์ และ คำที่แสดงความรัก

5.2) การใช้คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศแทนภาษาไทย สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ การใช้คำภาษาอังกฤษ ได้แก่ การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษโดยเขียนเป็นภาษาอังกฤษ และ การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษโดยเขียนเป็นภาษาไทย ประเด็นต่อมา คือ การใช้คำทับศัพท์ภาษาจีน

5.3) การใช้คำเพื่อเลียนเสียงพูด จากการวิเคราะห์พบว่า มีลักษณะทางภาษาที่น่าสนใจ 2 ประการ คือ การซ้ำพยางค์หรือสระเพื่อบ่งชี้อารมณ์ของผู้บันทึก และ การตั้งใจสะกดคำผิดเพื่อให้ตรงกับเสียงพูดจริงของผู้บันทึก

5.4) การใช้คำเลียนแบบโฆษณา ผู้บันทึกได้อะรือออนไลน์มีการใช้คำที่เป็นที่รู้จักจากสื่อต่าง ๆ ได้แก่ รายการโทรทัศน์ ละครโทรทัศน์ โฆษณา

5.5) การใช้คำสแลง ผู้วิจัยพบการใช้สแลง 2 ลักษณะ ดังนี้ สแลงที่เป็นที่รู้จักของวัยรุ่นทั่วไป และ สแลงที่เป็นที่รู้จักของกลุ่มผู้บันทึกได้อะรือออนไลน์

5.6) การเลี่ยงการใช้คำต้องห้าม เป็นวิธีการปรับคำเพื่อเลี่ยงคำที่ห้ามใช้บนได้อะรือออนไลน์ ได้แก่ คำที่สื่อถึงอวัยวะเพศ และคำบริภาษ รวมถึงคำที่พ้องเสียง พ้องรูปกับคำที่มีลักษณะดังกล่าว ทั้ง ภาษาไทย และ ภาษาอังกฤษ

7.1.1.2 วัจนลีลาที่ปรากฏบนได้อะรือออนไลน์

จากการศึกษา วัจนลีลาที่ปรากฏบนได้อะรือออนไลน์ สามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้บันทึกมีการใช้วัจนลีลา 2 ลักษณะ ได้แก่ วัจนลีลาแบบกันเอง และ วัจนลีลาแบบสนิทสนม กล่าวคือ

1) วัจนลีลาแบบกันเอง สามารถวิเคราะห์ได้จากการใช้ภาษา 4 ลักษณะ ได้แก่ การรวมคำ หรือการกร่อนคำ การบันทึกแบบละประธานของประโยคโดยใช้รูปศูนย์ (Ø) การใช้สแลงที่เป็นที่นิยมใช้กันทั่วไป

2) วัจนลีลาแบบสนิทสนม สามารถวิเคราะห์ความแตกต่างจากวัจนลีลาแบบกันเองบนได้อะรือออนไลน์ได้ คือ วัจนลีลาแบบสนิทสนมจะมีการใช้สแลงที่เป็นคำศัพท์เฉพาะที่นิยมใช้กันในกลุ่มผู้บันทึกได้อะรือออนไลน์

7.1.1.3 การใช้วัจนภาษาบนได้อะรือออนไลน์

ผู้วิจัยพบว่า ผู้บันทึกมีการใช้วัจนภาษาบนได้อะรือออนไลน์ทั้งหมด 3 ส่วน คือ การใช้สืบนได้อะรือออนไลน์ การใช้ภาพบนได้อะรือออนไลน์ และ การใช้เพลงบนได้อะรือออนไลน์

1) การใช้สืบนได้อะรือออนไลน์ ผู้บันทึกได้อะรือออนไลน์นิยมใช้สีหัวได้อะรือ สีพื้นหลังได้อะรือ สืบริเวณที่เป็นพื้นที่แสดงได้อะรือไปในทิศทางเดียวกันเพื่อความสวยงามและเป็นเอกภาพของได้อะรือออนไลน์ โดยมีการใช้ตัวอักษรทั้งสีเดียว และหลายสี ซึ่งตัวอักษรดังกล่าวมักมีสีที่เข้มกว่า หรือแตกต่างจากสืบริเวณที่เป็นพื้นที่แสดงได้อะรือเพื่อให้อ่านได้ชัดเจน

2) การใช้ภาพบนไดอะรี่ออนไลน์ ผู้บันทึกนิยมนำภาพตนเอง หรือภาพแทนตนเองมาใช้เป็นหัวไดอะรี่ สำหรับการถ่ายภาพพื้นหลังไดอะรี่ออนไลน์ ผู้วิจัยพบว่า ภาพดังกล่าวมักมีสี หรือภาพสอดคล้องกับหัวไดอะรี่ พื้นหลังไดอะรี่ และบริเวณพื้นที่แสดงไดอะรี่ นอกจากนั้น ผู้บันทึกยังนำภาพมาประกอบการบันทึกเพื่อให้การบันทึกไดอะรี่ออนไลน์สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และผู้วิจัยยังพบการใช้สัญลักษณ์หลายลักษณะ คือ เพื่อแบ่งใจความเนื้อหาของไดอะรี่ เพื่อเป็นสัญลักษณ์แทนผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ เพื่อเชื่อมต่อข้อมูลไปยังส่วนอื่นของไดอะรี่ออนไลน์ อีกทั้งผู้บันทึกไดอะรี่นิยมใช้สัญลักษณ์ในการสื่ออารมณ์ควบคู่ไปกับการบันทึกเรื่องราวบนไดอะรี่ของตน ซึ่งผู้บันทึกสามารถใช้สัญลักษณ์แสดงอารมณ์ดังกล่าวโดยการสร้างเองโดยตรงจากการใช้ตัวอักษรภาษาอังกฤษบนแป้นพิมพ์คอมพิวเตอร์ และสัญลักษณ์สำเร็จรูปที่ทางเว็บไซต์จัดทำไว้

3) การใช้เพลงบนไดอะรี่ออนไลน์ ผู้วิจัยพบว่า ผู้บันทึกนิยมเลือกเพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับบันทึกวันนั้น ๆ และยังเป็นเพลงที่กำลังได้รับความนิยมอยู่ในช่วงเวลานั้นด้วย

7.1.2 การใช้ภาษาในการนำเสนอตนเองบนไดอะรี่ออนไลน์

สำหรับประเด็น การใช้ภาษาในการนำเสนอตนเองบนไดอะรี่ออนไลน์ นั้น ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ที่มีผู้เข้าชมสูงสุด 10 อันดับ บนเว็บไซต์ <http://www.diaryhub.com/> โดยสามารถสรุปผลการศึกษาและแบ่งการนำเสนอได้เป็น 2 ส่วน ได้แก่ การใช้วัจนภาษาในการนำเสนอตนเองบนไดอะรี่ออนไลน์ และ การใช้วัจนภาษาในการนำเสนอตนเองบนไดอะรี่ออนไลน์ ดังนี้

7.1.2.1 การใช้วัจนภาษาในการนำเสนอตนเองบนไดอะรี่ออนไลน์

จากการวิเคราะห์การใช้วัจนภาษาในการนำเสนอตนเองบนไดอะรี่ออนไลน์ พบว่า ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์มีการใช้วัจนภาษาในการนำเสนอข้อมูลด้านเพศมากที่สุด ทราบได้จากการใช้คำในเนื้อหาที่บันทึก ได้แก่ คำเรียกขาน คำขยาย คำลงท้าย ในขณะที่ผู้บันทึกไม่ระบุอายุที่แท้จริง แต่สามารถทราบวัยได้จากการบันทึกไดอะรี่ออนไลน์โดยรวม ทั้งนี้ ผู้บันทึกไม่มีการนำเสนออาชีพของตนเอง แต่สามารถทราบลักษณะการประกอบอาชีพได้จากเนื้อหาโดยรวมของไดอะรี่ออนไลน์

สำหรับการนำเสนอบุคลิกลักษณะนิสัยนั้น สามารถทราบได้จากการตั้งชื่อไดอะรี่ออนไลน์ ชื่อผู้บันทึก คำโปรย และการใช้คำในเนื้อหาบันทึก โดยผู้วิจัยพบว่า ผู้บันทึกส่วนมากมักนำเสนอ

บุคลิกของตนเองผ่านชื่อไคอะรี โดยพบการใช้วัจนภาษาที่แสดงถึงความเป็นกันเอง อาทิ ทะลึ่ง ปัญญาอ่อน บ๊อง เป็นต้น เพื่อแสดงว่า ผู้บันทึกเป็นคนสนุกสนาน

ประเด็นอารมณ์ความรู้สึก ผู้วิจัยพบการใช้วัจนภาษาที่นำเสนอบุคลิกด้านลบของผู้บันทึกในเนื้อหาไคอะรี ได้แก่ เสรำ รำคาญ เกลียด

ประเด็นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล สามารถทราบได้จากเนื้อหาโดยรวมของไคอะรีออนไลน์ โดยปรากฏลักษณะการใช้วัจนภาษาที่แสดงความสัมพันธ์ 4 รูปแบบ ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้บันทึกไคอะรีออนไลน์กับพ่อแม่ / คู่รัก / เพื่อน ซึ่งเป็นการนำเสนอความสัมพันธ์ด้านบวกของตนเอง คือ รัก คิดถึง ปลอดภัย แบ่งเบาความรู้สึก และสำหรับการใช้วัจนภาษาที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผู้บันทึกไคอะรีออนไลน์กับผู้อ่านไคอะรีออนไลน์นั้น ผู้วิจัยพบว่า เป็นการนำเสนอความสัมพันธ์ทั้งด้านบวกและด้านลบของตนเอง โดยการที่ผู้บันทึกไคอะรีออนไลน์เลือกนำเสนอความสัมพันธ์ด้านลบที่มีต่อผู้อ่านไคอะรีออนไลน์คนหนึ่งนั้น เพื่อแก้ไขความเข้าใจผิดและสร้างทัศนคติด้านบวกของตนเองแก่ผู้อื่น

ผู้บันทึกมีการนำเสนอลักษณะการดำรงชีวิต หรือกิจกรรมส่วนตัวจากเนื้อหาโดยรวมของไคอะรีออนไลน์ แบ่งได้เป็น 4 ด้าน คือ การเรียน การทำงาน การพักผ่อน และกิจกรรมอื่น ๆ โดยการใช้วัจนภาษาที่นำเสนอลักษณะการดำรงชีวิต หรือกิจกรรมส่วนตัวด้านการเรียน ได้แก่ คำว่า เรียน สอบ ด้านการทำงาน ได้แก่ ขาดเสีย ขาดผ้า ประชุมแผนงาน ด้านการพักผ่อน ได้แก่ ดูหนัง ไปสวนสนุก ไปคอนเสิร์ต ไปบางปู (สถานที่ท่องเที่ยว) ด้านการทำกิจกรรมอื่น ได้แก่ เข้าค่าย เล่นเว็บแคม บันทึกไคอะรีออนไลน์

จากการที่ผู้บันทึกไคอะรีออนไลน์มีการนำเสนอประเด็นลักษณะการดำรงชีวิต หรือกิจกรรมส่วนตัวผ่านการบันทึกเนื้อหาในแต่ละวันนั้น สังเกตได้ว่า กิจกรรมดังกล่าวข้างต้นสามารถแบ่งได้เป็น 2 ส่วน ได้แก่ กิจกรรมหลักเพื่อการดำรงชีวิตและกิจกรรมเพื่อการนันทนาการ โดยกิจกรรมหลักเพื่อการดำรงชีวิต คือ การเรียนและการทำงาน กิจกรรมเพื่อการนันทนาการ คือ การพักผ่อน ซึ่งสามารถสะท้อนกิจกรรมที่วัยรุ่นส่วนใหญ่นิยมทำ เช่น การชมภาพยนตร์ การไปสวนสนุก การชมคอนเสิร์ต เป็นต้น รวมถึงการทำกิจกรรมอื่น ๆ อาทิ การออกค่ายอาสา การใช้อินเทอร์เน็ต เป็นต้น

7.1.2.2 การใช้วัจนภาษาในการนำเสนอตนเองบนไคอะรีออนไลน์

จากการวิเคราะห์ลักษณะการใช้วัจนภาษาในการนำเสนอตนเองทั้งสิ้น 5 ประเด็น ได้แก่ ลักษณะทางประชากร บุคลิกลักษณะนิสัย อารมณ์ความรู้สึก ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และ

ลักษณะการดำรงชีวิต หรือกิจกรรมส่วนตัว ผู้วิจัยพบว่า ผู้บันทึกไคอะร็ออนไลน์นำเสนอข้อมูลส่วนตัวในแต่ละประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

ผู้บันทึกไคอะร็ออนไลน์มีการใช้อวัจนภาษาในการนำเสนอลักษณะทางประชากร กล่าวคือ มีการนำเสนอข้อมูลด้านเพศมากที่สุด ทราบได้จาก การใช้สีหลักบนไคอะร็ และการใช้ภาพประกอบหัวไคอะร็ คือ เพศหญิงมักใช้สีวรรณะร้อนซึ่งแสดงถึงความสดใสร่าเริง ส่วนเพศชายใช้สีวรรณะเย็นซึ่งแสดงถึงความเข้มแข็ง ในขณะที่ผู้บันทึกไม่มีการนำเสนออายุ การศึกษา และอาชีพของตนเอง

ผู้บันทึกไคอะร็ออนไลน์มีการนำเสนอบุคลิกลักษณะนิสัยของตนเอง โดยการใช้ภาพประกอบหัวไคอะร็ ภาพถ่ายประกอบเนื้อหาไคอะร็ และสัญลักษณ์แทนผู้บันทึกไคอะร็ โดยพบว่า ผู้บันทึกมักเลือกนำเสนอบุคลิกด้านบวกของตนเองด้วยการใช้ภาพที่กำลังยิ้มอย่างมีความสุข และภาพที่แสดงอารมณ์ขัน ส่วนการใช้ภาพถ่ายของตนเองนั้น เพื่อแสดงการเป็นคนนำเสนอ

ประเด็นอารมณ์ความรู้สึก ผู้วิจัยพบการใช้อวัจนภาษาที่นำเสนออารมณ์ความรู้สึกของผู้บันทึกจากการภาพประกอบหัวไคอะร็ออนไลน์ และสัญลักษณ์แสดงอารมณ์ ได้แก่ สัญลักษณ์แสดงอารมณ์ที่สร้างจากการผสมกันระหว่างตัวอักษรภาษาอังกฤษบนคอมพิวเตอร์ และสัญลักษณ์แสดงอารมณ์สำเร็จรูป โดยพบการใช้เพลงเพื่อแสดงอารมณ์ด้วย

ประเด็นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล สามารถทราบการนำเสนอตนเองได้จากการใช้ภาพประกอบหัวไคอะร็ และสัญลักษณ์แทนผู้บันทึกไคอะร็ โดยผู้วิจัยพบลักษณะการใช้อวัจนภาษาที่แสดงความสัมพันธ์เพียงรูปแบบเดียว คือ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้บันทึกไคอะร็ออนไลน์กับคู่รัก ซึ่งถือเป็นการนำเสนอความสัมพันธ์ด้านบวกของตนเอง และยังพบการใช้เพลงเพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลด้วย

ผู้บันทึกนำเสนอลักษณะการดำรงชีวิต หรือกิจกรรมส่วนตัว จากการถ่ายภาพประกอบเนื้อหาไคอะร็ออนไลน์ ซึ่งส่วนใหญ่พบว่า เป็นเรื่องเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันและการพักผ่อน โดยผู้บันทึกไคอะร็ออนไลน์ใช้อวัจนภาษาที่นำเสนอกิจวัตรประจำวัน คือ การรับประทานอาหาร ส่วนการพักผ่อน ได้แก่ การไปชมงานแสดงต่าง ๆ และการไปเที่ยว

7.1.3 การนำเสนอตนเองบนไคอะร็ออนไลน์

จากการศึกษา การนำเสนอตนเองบนไคอะร็ออนไลน์ โดยนำเสนอความถี่ของการใช้อวัจนภาษาและอวัจนภาษาบนไคอะร็ออนไลน์แยกแต่ละไคอะร็ ผู้วิจัยพบว่า ผู้บันทึกมีการนำเสนอ

ตนเองทั้งสิ้น 5 ลักษณะ ได้แก่ เพศ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล มารยาทสังคม บุคลิกภาพ และ ประเด็นการนำเสนอ ดังนี้

7.1.3.1 เพศ ผู้บันทึกทุกคนใช้คำที่นำเสนอเพศของตนเอง

7.1.3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ผู้บันทึกทุกคนใช้คำที่แสดงความสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่ ตนเองกับคู่รัก ตนเองกับญาติ ตนเองกับบุคคลอื่น และตนเองกับผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์คนอื่น

7.1.3.3 มารยาทสังคม ผู้บันทึกจำนวน 6 คนใช้คำต้องห้าม โดยใช้คำเลียดลักษณะต่าง ๆ ในขณะที่ผู้บันทึกอีก 4 คนรักษามารยาทสังคมโดยไม่ใช้คำต้องห้าม หรือคำเลียดต่าง ๆ

7.1.3.4 บุคลิกภาพ ผู้บันทึกทุกคนมีบุคลิกภาพกล้าแสดงออกจากการนำเสนอภาพของตนเอง อาทิ หัวไดอะรี่ เนื้อหาไดอะรี่ สัญลักษณ์

7.1.3.5 ประเด็นการนำเสนอ ผู้บันทึกทุกคนนำเสนอประเด็นการบันทึกแตกต่างกันออกไป รวมทั้งสิ้น 4 ประเด็น ได้แก่ ประเด็นความรัก ประเด็นการเรียน ประเด็นการทำงาน และ ประเด็นชีวิตประจำวันทั่วไป

7.2 อภิปรายผล

จากการศึกษา การใช้ภาษาในการนำเสนอตนเองบนไดอะรี่ออนไลน์ ผู้วิจัยพบว่า ลักษณะการใช้ภาษาในการบันทึกไดอะรี่มีความน่าสนใจ ทั้งในแง่ของวัจนภาษา อวัจนภาษา การใช้ภาษาในการนำเสนอตนเอง ตลอดจนปัจจัยด้านจิตวิทยาการนำเสนอตนเองที่มีผลต่อลักษณะการใช้ภาษาในการบันทึกไดอะรี่ออนไลน์ กล่าวคือ จากกรณีศึกษาไดอะรี่ออนไลน์ที่มีผู้เข้าชมสูงสุด 10 อันดับ บนเว็บไซต์ <http://www.diaryhub.com/> นั้น กลุ่มตัวอย่างมีการใช้วัจนภาษาและอวัจนภาษาในการนำเสนอตนเองบนไดอะรี่ออนไลน์ซึ่งเป็นไปในทางเดียวกับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ ดังนี้ ผู้บันทึกมีการนำเสนอลักษณะทางประชากร บุคลิกลักษณะนิสัย อารมณ์ความรู้สึก ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ลักษณะการดำรงชีวิต หรือกิจกรรมส่วนตัว โดยสอดคล้องกับปัจจัยด้านจิตวิทยาการนำเสนอตนเองทั้ง 7 ปัจจัย ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ประเด็นการนำเสนอ มารยาทสังคม และวัฒนธรรม ความเท่าเทียมกันและความเหมือนกันในบทบาททางสังคม ความเชื่อใจและความรู้สึกปลอดภัย ความรู้สึกที่ต้องพึ่งพาผู้อื่น และ บุคลิกภาพ

7.2.1 การใช้ภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์

การใช้ภาษาในการนำเสนอตนเองบนไดอะรี่ออนไลน์ ประกอบด้วย การศึกษาลักษณะการใช้วัจนภาษา วัจนลีลา อวัจนภาษา ตลอดจนปัจจัยด้านสังคมที่มีผลต่อลักษณะการใช้ภาษาในการนำเสนอตนเองในการบันทึกไดอะรี่ออนไลน์ และปัจจัยด้านจิตวิทยาที่มีผลต่อลักษณะการนำเสนอตนเองในการบันทึกไดอะรี่ออนไลน์ นั้น มีข้อน่าสังเกต ดังนี้

7.2.1.1 การใช้วัจนภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์

จากการศึกษา การใช้ภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์นั้น ผู้วิจัยพบว่า การใช้วัจนภาษาบนไดอะรี่ออนไลน์มีข้อน่าพิจารณาหลายประการ อาทิ ชื่อผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ คำโปรย และการใช้คำในเนื้อหาที่บันทึก ดังนี้

ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ <http://for-men.diaryhub.com/> ใช้ชื่อผู้บันทึกว่า พอลล่าซัน ซุปเปอร์แซ่บรสทะลึ่ง จากตัวอย่างการตั้งชื่อผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์แสดงให้เห็นถึง คำว่า แซ่บ มีความหมายมากกว่า รสเผ็ดร้อน เปรี้ยว หวาน เค็ม แต่เป็นรสชาติที่เข้มข้นมากกว่ารสชาติปกติ แลเกอร์รี่® พื้นที่สำหรับคนมีสาระ (แน) จากตัวอย่างคำโปรย แสดงให้เห็นถึง คำว่า สาระ และ สาระ (แน) เป็นการซ้ำคำหน้าที่พ้องเสียง แต่ต่างความหมาย โดยคำว่า สาระ มีความหมายในเชิงบวก แต่คำว่า สาระแน มีความหมายในเชิงลบ จากตัวอย่าง เป็นที่น่าสังเกตว่า ทั้งผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ และผู้อ่านไดอะรี่ออนไลน์ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความเข้าใจตรงกัน เพราะภาษาที่ผู้บันทึกใช้ต้องอาศัยความเข้าใจบริบทของสังคมไทย และภาษาไทย ดังตัวอย่างการตั้งชื่อผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์

การใช้คำในเนื้อหาที่บันทึก เป็นสิ่งที่พบมากในการบันทึกไดอะรี่ออนไลน์ โดยมักปรากฏเป็นการใช้คำแบบต่าง ๆ ได้แก่

1) การบันทึกเพื่อเลียนเสียงพูด เพื่อเลียนแบบเสียงหัวเราะรูปแบบต่าง ๆ กัน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงลักษณะการใช้ภาษาของผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ที่ผู้บันทึกไม่จำกัดตนเองว่า การบันทึกไดอะรี่ออนไลน์เป็นภาษาเขียน แต่พยายามแสดงออกให้คล้ายกับภาษาพูดจริงของตนเองให้มากที่สุด เช่น กิกิ คิกิ หุหุ ก้ากกก 555 + การใช้คำเลียนเสียงพูดเพื่อสื่ออารมณ์ อาทิ เสียงหัวเราะ แสดงให้เห็นความแตกต่างของเสียงที่ปรับเปลี่ยนตามบริบทของสถานการณ์ หรือการสนทนานั้น ๆ ไม่ว่าจะเป็นการเลียนแบบเสียงหัวเราะแบบไม่มาก หรือเลียนแบบเสียงหัวเราะแบบมากเป็นพิเศษ ทั้งใน

ส่วนของการเขียนเพื่อเลียนเสียง หรือการใช้ตัวเลขที่ออกเสียงภาษาไทยพ้องกับเสียงหัวเราะ เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อสื่อให้ผู้อ่านเข้าใจสิ่งที่ผู้บันทึกต้องการสื่อออกมาให้มากที่สุด

นอกจากนั้น การบันทึกเพื่อเลียนเสียงพูด มักเป็นคำที่ผู้บันทึกตั้งใจสะกดผิด เพื่อให้ตรงกับเสียงพูดมากที่สุด ไม่ใช่เพราะไม่ทราบคำที่ถูกต้อง ทั้งนี้ เพราะคำในภาษาไทยส่วนมาก มีการถ่ายทอดลักษณะการเขียนคำ คำควบกล้ำ ตัวสะกดต่าง ๆ มาจากหลายภาษา อาทิ บาลี สันสกฤต เป็นต้น จนกระทั่งปรับผสมกลมกลืน พยัญชนะบางตัวจึงมีการพ้องเสียงอ่าน อาทิ โคด โกด ทูเรด ก็เกิด คำเขียนที่ถูกต้องคือ โคตร (โคด) โกรธ (โกรด) ทูเรศ (ทูเรด) จี้เกียจ (จี้เกียด) ตามลำดับ ซึ่ง -ตร -ธ -ศ -จ ล้วนเป็นตัวสะกดแม่กด คือ ออกเสียงท้าย ด เด็ก ทั้งสิ้น นอกจากนี้ ยังปรากฏการตัดพยัญชนะควบกล้ำ ทั้งควบแท้ และควบไม่แท้ อาทิ โกด จึง คำเขียนที่ถูกต้องคือ โกรธ (โกรด) จริง (จิง) จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้บันทึกได้อะไรออนไลน์มักเลือกบันทึกคำเพื่อให้ตรงกับเสียงพูดมากที่สุดเพื่อความสะดวกของตนเอง

แม้ว่าผู้สร้างสรรค์เว็บไซต์มีการกำหนดศัพท์ที่คัดกรองบนเว็บไซต์ไว้บ้าง แต่ทั้งนี้มีการอนุโลมให้ใช้คำสรรพนามบุรุษที่ 1 ว่า กู และบุรุษที่ 2 ว่า มึง แต่ผู้บันทึกได้อะไรออนไลน์ก็ยังคงมีการใช้คำเลี้งเพื่อสื่ออารมณ์ที่หลากหลายออกไป โดยเน้นบันทึกตามเสียงพูดจริง อาทิ

กู กู กูร คำว่า กู มีการปรับสระเสียงยาวเป็นสระเสียงสั้น จากสระอุ ในคำว่า กู ปรับเป็นสระอุ กลายเป็นคำว่า กุ คำว่า กูร มีการเพิ่มพยัญชนะควบกล้ำ จากคำว่า กู เพิ่มพยัญชนะ ร เรือ จึงกลายเป็น กูร มึง มึง เมิง คำว่า มึง มีการเพิ่มเสียงวรรณยุกต์โท เพื่อให้เกิดเสียงสูง เสมือนการขึ้นเสียงในกรณีที่ผู้เขียนต้องการสื่อให้ผู้อ่านทราบถึงอารมณ์ขณะนั้น คำว่า เมิง มีการปรับเสียงสั้นเป็นเสียงยาว คือ จากสระอี ในคำว่า มึง ปรับเป็นสระเออ กลายเป็นคำว่า เมิง เสมือนว่าผู้บันทึกกำลังลากเสียงขณะพูดคำนั้น ๆ จากการใช้คำดังกล่าว แสดงให้เห็นถึงลักษณะเฉพาะและความหลากหลายของภาษาไทย ซึ่งมีการปรับวรรณยุกต์ พยัญชนะ สระ ตัวสะกด คำควบกล้ำ โดยที่ยังสามารถคงความหมายเดิมไว้อย่างครบถ้วน และยังเป็นการทดแทนการแสดงอารมณ์ของผู้บันทึกได้อะไรออนไลน์ซึ่งพยายามคงให้ใกล้เคียงกับการพูดจริงไว้มากที่สุดอีกด้วย

2) การใช้คำสแลง สแลงที่ปรากฏบนได้อะไรออนไลน์ มีทั้งสแลงที่เป็นที่รู้จักของวัยรุ่นทั่วไป และสแลงที่เป็นที่รู้จักของกลุ่มผู้บันทึกได้อะไรออนไลน์ สแลงที่เป็นที่รู้จักของวัยรุ่นทั่วไป เช่น เม็งแตก เด็กแนว ซิลล์ นอย เป็นต้น สแลงที่เป็นที่รู้จักของกลุ่มผู้บันทึกได้อะไรออนไลน์ เช่น อัฟได เมนท์ ซึ่ง คำเหล่านี้เป็นคำที่สร้างขึ้น ซึ่งอาจมาจากการสร้างคำใหม่ หรือการปรับคำและกำหนดความหมายเฉพาะในสังคมนั้น โดยมีความเข้าใจร่วมกันว่าสื่อถึงพฤติกรรม หรือลักษณะอารมณ์แบบใด หากผู้อ่านไม่เข้าใจบริบทสังคม และบริบทภาษาไทยจะไม่เข้าใจความหมาย

3) การใช้คำต้องห้าม ที่ปรากฏมักเป็นคำพวนในกรณีที่สื่อมวลชนทางเพศ อาทิ เอดชด เป็นคำที่ผู้สร้างสรรค์เว็บไซต์ระบุไว้บนการคัดกรองคำว่าเป็นคำต้องห้าม หากปรากฏคำที่มีการสะกดดังกล่าว คำคำนั้นจะถูกเปลี่ยนเป็นสัญลักษณ์อื่นที่ทางเว็บไซต์กำหนด ดังนั้น ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์จึงจำเป็นต้องหาวิธีการปรับคำเพื่อเลี่ยง ซึ่งการใช้คำพวนเป็นลักษณะเฉพาะของภาษาไทยที่ค่อนข้างซับซ้อน หากผู้อ่านไดอะรี่ออนไลน์ไม่มีความรู้ภาษาไทยมากพอ จะไม่สามารถเข้าใจนัยของคำพวนนั้นได้อย่างถูกต้อง

4) การใช้คำเลียนแบบโฆษณา เป็นคำที่ต้องอาศัยบริบททางสังคมไทยเพื่อความเข้าใจ กล่าวคือ หากผู้อ่านไดอะรี่ออนไลน์ไม่เคยรับชมละคร โฆษณา หรือได้ยินคำพูดของพิธีกร จะไม่เข้าใจความหมายและอารมณ์ที่แท้จริงที่ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ต้องการสื่อ ตัวอย่างคำดังกล่าว ได้แก่ *โง่ นี่ เปลี่ยนไป ห่อตัวเป็นหนอนชาเขียว ถูกต้องนะคับ* จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าการใช้ภาษาที่ปรากฏบนไดอะรี่ออนไลน์มีการใช้ภาษาที่เป็นลักษณะเฉพาะ กล่าวคือ การที่ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ซึ่งเป็นคนไทย พยายามปรับรูปแบบการเขียนบันทึกให้ตรงกับลักษณะภาษาที่ตนเองพูดอยู่ในชีวิตประจำวัน

ลักษณะภาษาที่ปรากฏจึงมีการกร่อนคำ การปรับวรรณยุกต์ สระ พยัญชนะ ตัวสะกด เพื่อเลียนเสียงสื่ออารมณ์ให้ตรงกับเสียงพูดมากที่สุด อีกทั้งภาษาไทยเป็นภาษาที่ต้องอาศัยการตีความจากบริบทสังคมไทยเพื่อความถูกต้องชัดเจนของเนื้อหา เพื่อที่ผู้อ่านไดอะรี่ออนไลน์จะทราบและเข้าใจความหมายของคำตามที่ผู้บันทึกต้องการ จึงจะถือว่าการสื่อสารที่ประสบความสำเร็จอย่างแท้จริง

อนึ่ง จากการสัมภาษณ์ผู้บันทึกไดอะรี่ ทำให้ทราบว่า ผู้บันทึกทุกคนทราบหลักการเขียนการสะกดภาษาไทยที่ถูกต้อง แต่การที่ไดอะรี่ออนไลน์มีการใช้ภาษาที่ผิดพลาดนั้น ก็เพราะต้องการบันทึกให้ใกล้เคียงกับลักษณะการสนทนาจริงในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด เหมือนกับการถ่ายทอดเรื่องราวให้เพื่อนรับรู้ โดยข้อมูลดังกล่าวสะท้อนลักษณะการใช้ภาษาของผู้ใช้สื่ออินเทอร์เน็ต ที่แม้การเปลี่ยนแปลงทางภาษาจะเป็นสิ่งที่แสดงถึงพัฒนาการ แต่หากผู้นั้นมีพื้นฐานทางภาษาที่ไม่ดีตั้งแต่ต้นแล้ว อาจส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษาต่อไปในอนาคต

ดังที่ โจอินสัน (2006) กล่าวว่า เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตอนุญาตให้ผู้คนพิมพ์ข้อความใด ๆ ได้ตามใจโดยไม่จำเป็นต้องระมัดระวังรูปแบบของประโยคนั้น ๆ ก่อนเขียน และลักษณะทางภาษาศาสตร์ที่น่าสังเกตคือ ทำเนียบภาษาของการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์นั้นถือเป็นส่วนหนึ่งของลักษณะของวัจนภาษา โดยอินเทอร์เน็ตยังทำให้กลุ่มเด็กที่มีอายุเพียง 10 ขวบซึ่งกำลังพยายามหัดเขียนไม่ใส่ใจต่อทำเนียบภาษา รวมทั้งความผิดพลาดทางไวยากรณ์ และการสะกด อันอาจส่งผลกระทบต่อผู้คนเป็นวงกว้าง

7.2.1.2 วจนลีลาที่ปรากฏบนไคอะร็ออนไลน์

ผู้วิจัยพบว่าการใช้วจนลีลาบนไคอะร็ออนไลน์สามารถแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ วจนลีลาแบบเป็นกันเอง และวจนลีลาแบบสนิทสนม โดยวจนลีลาทั้ง 2 แบบมีความแตกต่างกัน กล่าวคือ วจนลีลาแบบเป็นกันเองมักมีการรวบคำ การกร่อนคำ การละประธานในประโยคโดยใช้รูปศูนย์ (Ø) การใช้คำลงท้ายประโยคเหมือนการสนทนาในชีวิตประจำวัน และการใช้สแลงที่เป็นที่นิยมใช้กันทั่วไป ดังที่ ปิยะ มณีวงศ์ (2544) ศึกษาวิเคราะห์การเล่าเรื่องและวจนลีลาในงานประพันธ์เนื้อร้องเพลงไทยสากลของระวี กังสนารักษ์ พบว่า วจนลีลาแบบเป็นกันเองไม่จำเป็นต้องระวางหลักการไวยากรณ์ มีการรวบคำ หรือกร่อนคำมาก มีการละประธานในประโยค มีการใช้คำลงท้าย รวมทั้งมีการใช้คำศัพท์สแลงปะปนค่อนข้างมาก ซึ่งมักมีที่มาจากคำ หรือประโยคที่คุ้นหูและนิยมพูดกันในกลุ่มวัยรุ่นอยู่แล้ว สำหรับ วจนลีลาแบบสนิทสนม นั้นมีความคล้ายคลึงกับวจนลีลาแบบเป็นกันเอง แต่มีรายละเอียดมากกว่า คือ มักมีการละคำพุดฐานที่เข้าใจและสามารถเดาได้จากบริบท รวมทั้งมีการใช้วจนภาษาประกอบการสนทนาซึ่งกันและกัน

ผลของการศึกษาดังกล่าว ตรงกับข้อสรุปประเด็นวจนลีลาในภาษาไทย ซึ่งปรากฏในวิทยานิพนธ์ของ ปิยะ มณีวงศ์ (2544) ว่า แม้วจนลีลาแบบสนิทสนมและวจนลีลาแบบเป็นกันเองจะไม่อาจแยกข้อแตกต่างกันได้อย่างชัดเจนนัก แต่ข้อแตกต่างประการหนึ่งที่สามารถสังเกตได้คือ วจนลีลาแบบสนิทสนมนั้น ผู้ส่งสารและผู้รับสารจำเป็นต้องมีภูมิหลังเพียงพอในการทำความเข้าใจบริบทเนื้อหาที่ปรากฏ รวมถึงศัพท์เฉพาะกลุ่ม ในขณะที่วจนลีลาแบบเป็นกันเองนั้น ผู้ส่งสารและผู้รับสารอาจอาศัยแค่ข้อมูลที่ใกล้เคียงกันในการทำความเข้าใจระดับภาษา หรือคำสแลงต่าง ๆ เป็นต้น

7.2.1.3 การใช้วจนภาษาบนไคอะร็ออนไลน์

จากการศึกษา การใช้วจนภาษาบนไคอะร็ออนไลน์ ผู้วิจัยพบว่า ผู้บันทึกไคอะร็ออนไลน์มักตั้งใจให้ทุกองค์ประกอบของอวจนภาษาบนไคอะร็ออนไลน์ของตนมีความสอดคล้องและเป็นเอกภาพ ได้แก่ การสร้างสรรค์สีหัวไคอะร็ สีพื้นหลังไคอะร็ และสีบริเวณที่เป็นพื้นที่แสดงไคอะร็ไปในทิศทางเดียวกัน การใช้ตัวอักษรทั้งสีเดียว และหลายสีที่มีสีเข้มกว่า หรือแตกต่างจากสีบริเวณที่เป็นพื้นที่แสดงไคอะร็ รวมถึงการใช้แถบสีเพื่อบ่งชี้ข้อความ การนำภาพตนเองมาใช้เป็นหัวไคอะร็ การนำภาพมาประกอบการบันทึก การใช้สัญลักษณ์ และ การใช้เพลงบนไคอะร็ออนไลน์ ทั้งนี้ นอกจากเพื่อให้การบันทึกไคอะร็ออนไลน์สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ยังเพื่อเพิ่มความน่าสนใจให้แก่ไคอะร็ออนไลน์ของตน ซึ่งจะมีผลต่อความสนใจของผู้เข้าชมไคอะร็ออนไลน์ด้วย

7.2.2 การนำเสนอตนเองบนไดอะรี่ออนไลน์

ผู้วิจัยพบว่า การที่กลุ่มตัวอย่างบน <http://www.diaryhub.com/> ส่วนใหญ่มีการนำเสนอเพศ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลมารยาทสังคม บุคลิกภาพ และประเด็นการนำเสนออื่น ๆ มีเหตุผลคือ ความรู้สึกถึงความเป็นส่วนตัว ซึ่งตรงกับผลการศึกษาของ ฮาฟฟาเกอร์ และ คาลเวิร์ด (2005.) ที่ได้แสดงความคิดเห็น ประเด็นการนำเสนอตนเองของข้อมูลส่วนตัวบนบล็อกส์ ความว่า ... เหตุใดผู้บันทึกบล็อกส์จึงเลือกแสดงตัวตนที่แท้จริงบนโลกเสมือนจริงซึ่งการแสดงอัตลักษณ์เป็นเรื่องที่พลิกแพลงได้ คำตอบอาจเป็นเพราะมุมมองเรื่องการเขียนบันทึกส่วนตัวที่ผลักดันให้ผู้บันทึกบล็อกส์เลือกที่จะนำเสนอว่า ตนเองเป็นใคร หรืออาจเป็นเพราะความรู้สึกต้องการแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกที่ไม่จำเป็นต้องใส่หน้ากากเข้าหากัน

เป็นที่น่าสังเกตว่า ประเด็นการนำเสนอเพศของกลุ่มตัวอย่างผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ ซึ่งจากเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 10 คน ซึ่งประกอบด้วยเพศหญิงจำนวน 6 คน เพศชายจำนวน 2 คน และผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ที่ไม่ต้องการระบุเพศของตนจำนวน 2 คน โดยผู้วิจัยไม่สามารถทราบเพศที่แท้จริงของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ต้องการระบุเพศของตนได้จากการใช้คำในการบันทึกไดอะรี่ออนไลน์

ผลการศึกษาดังกล่าว คล้ายกับผลการศึกษาของ ฮาฟฟาเกอร์ และ คาลเวิร์ด (2005.) ที่ได้แสดงความคิดเห็น ประเด็น อัตลักษณ์ทางเพศของวัยรุ่น ความว่า บนโลกเสมือนจริง ซึ่งการแสดงอัตลักษณ์เป็นเรื่องที่สามารถพลิกแพลงและปกปิดได้ แต่เด็กหนุ่ม – สาวอาจรู้สึกสบายใจมากกว่าที่ได้แสดงออกถึงการเบี่ยงเบนทางเพศของตน ตลอดจนการได้ค้นหาอัตลักษณ์ทางเพศที่ไม่จำเป็นต้องเป็นไปตามเงื่อนไขของสังคม ในสังคมออนไลน์โดยเฉพาะอย่างยิ่งบนเว็บล็อกส์ภาษาที่ใช้ถือเป็นกุญแจสำคัญที่มีความหมายต่ออัตลักษณ์ทางเพศที่ได้แสดงออกและค้นพบ

จากการศึกษา ผู้วิจัยพบว่า ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์มักมีการนำเสนอความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลมารยาทสังคม บุคลิกภาพ และประเด็นการนำเสนอในทางบวก ซึ่งตรงกับผลการศึกษาของ วอลเทอร์ (1996.) ที่กล่าวถึง การนำเสนอตนเองที่เลือกสรรแล้วว่า ในการสื่อสารแบบเผชิญหน้านั้น อวัจนภาษา อาทิ การแสดงออกทางกายภาพ หรือ การแสดงอารมณ์ที่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ และยังยากต่อการปิดบังอีกด้วย ทำให้การนำเสนอตนเองดังกล่าวจะถูกแสดงอย่างจำกัด อย่างไรก็ตาม ในการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์นั้น การที่อวัจนภาษาไม่ถูกนำเสนอออกมา ทำให้แต่ละบุคคลมีการควบคุมบุคลิกของตนเองที่แสดงออกต่อบุคคลอื่น โดยจะนำเสนอตนเองในลักษณะบุคลิกอุดมคติที่สังคมยอมรับ

7.2.3 ลักษณะการนำเสนอตนเองบนไคอะร็ออนไลน์ที่มีผลต่อการสื่อสาร

การสื่อสารผ่านการบันทึกไคอะร็ออนไลน์นั้น หากพิจารณาถึงตัวสื่อเว็บไซต์ที่มีรูปแบบการแสดงผลข้อมูลบนอินเทอร์เน็ตซึ่งถือเป็นสื่อมวลชนรูปแบบใหม่แล้ว อินเทอร์เน็ตถือเป็นการสื่อสารที่มีลักษณะการสื่อสารแบบ 2 ทางและเป็นช่องทางที่สามารถเชื่อมผู้คนให้ใกล้ชิดกันมากกว่าสื่ออื่น (โจอินสัน, 2006) แต่เว็บไซต์ไคอะร็ออนไลน์มีลักษณะการสื่อสารที่แตกต่างจากเว็บไซต์อื่น คือ ความเป็นส่วนตัวของช่องทางการสื่อสารเว็บไซต์ไคอะร็ออนไลน์ที่อาจถือเป็นการสื่อสารถึงมวลชน หรือถึงสาธารณะ ทั้งนี้ เพราะไคอะร็ออนไลน์เป็นเว็บไซต์ที่ขอยืมมาจากเว็บไซต์ที่เปิดให้บริการการบันทึกอีกชั้นหนึ่ง ดังนั้น ผู้ที่จะเข้ารับชมไคอะร็องต่าง ๆ ได้นั้นจำเป็นต้องมีชื่อไคอะร็ที่เป็นชื่อเฉพาะของผู้บันทึก

ลักษณะดังกล่าวข้างต้นของไคอะร็ออนไลน์ ถือเป็นการแสดงว่า ความเป็นส่วนตัวและการนำเสนอตนเองเป็นสิ่งตรงข้ามกันก็ว่าได้ เนื่องจาก ความเป็นส่วนตัวนั้นเป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้คนต้องคำนึงถึงในการนำเสนอเรื่องใด ๆ ก็ตาม และการนำเสนอย่อมนำไปสู่การลดสัดส่วนความเป็นส่วนตัวลงไปตามลำดับ ซึ่งสื่ออินเทอร์เน็ตนั้นถือเป็นการส่งเสริมการนำเสนอและแสดงความใกล้ชิดที่ไม่มีผลใด ๆ ต่อความไม่มั่นคง หรือการสูญเสียความเป็นส่วนตัว (เพ็งอ้าง, 2006)

หากพิจารณาโดยละเอียดถึงเนื้อหาบนไคอะร็ออนไลน์แล้ว การปรับรูปแบบการสื่อสารจากการสื่อสารภายในตนเองนำมาสู่การสื่อสารระหว่างบุคคล กล่าวคือ ผู้บันทึกในฐานะผู้ส่งสารย่อมต้องคำนึงถึงลักษณะการบันทึกไคอะร็ออนไลน์ว่ามี 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนเนื้อหาที่ตนเองทำการบันทึก และส่วนของการแสดงเนื้อหาที่บันทึก ส่วนเนื้อหาที่ตนเองทำการบันทึกนั้น ผู้บันทึกต้องคำนึงถึงตนเอง หรือผู้ส่งสาร และผู้อ่านไคอะร็ หรือผู้รับสาร เป็นสำคัญในการพิจารณาลักษณะภาษาที่ใช้สื่อออกมา ทั้งนี้ เพราะเมื่อการสื่อสารมีการปรับรูปแบบจากการสื่อสารทางเดียว คือ การสื่อสารภายในตนเอง มาเป็นการสื่อสารสองทาง คือ การสื่อสารระหว่างบุคคล และการสื่อสารกลุ่มนั้น ย่อมส่งผลต่อลักษณะการใช้ภาษาที่เปลี่ยนไป

การที่ผู้บันทึกเลือกใช้ไคอะร็ออนไลน์ในการบันทึกเรื่องราวของตนเองแทนที่จะบันทึกลงสมุดส่วนตัว แสดงว่า ผู้บันทึกไม่ได้ต้องการแค่สื่อสารภายในตนเองอีกต่อไป แต่ยังต้องการสื่อความรู้สึก หรือข้อคิดเห็นบางประการให้ผู้อื่นได้รับรู้ด้วย ฉะนั้น ผู้บันทึกจึงจำเป็นต้องพิจารณาการเลือกนำเสนอข้อมูลส่วนตัวมาก หรือน้อยเพียงไร ตลอดจนปัจจัยทางสังคมทั้งของตนเองในฐานะผู้ส่งสารและผู้อ่านในฐานะรับสารอีกด้วย

ข้อสังเกตที่น่าสนใจประการหนึ่งของการใช้วัจนภาษาที่ผู้บันทึกไคอะร็ออนไลน์ใช้ในการนำเสนอตนเอง คือ บางครั้งผู้บันทึกไคอะร็ออนไลน์มีการใช้คำที่นำเสนอความสัมพันธ์ระหว่าง

ตนเองกับคู่รัก และความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับผู้อ่านไดอะรี่ออนไลน์ ทั้งนี้ อาจเพราะในเบื้องต้นผู้บันทึกมักเลือกนำเสนอข้อมูลบนไดอะรี่ออนไลน์แบบทิศทางเดียว คือ เน้นการถ่ายทอดข้อมูลโดยไม่คำนึงถึงผู้อ่านไดอะรี่ออนไลน์ แต่เมื่อผู้บันทึกคาดหวัง หรือต้องการสื่อสารแก่ผู้อ่านไดอะรี่ออนไลน์แบบเฉพาะเจาะจง จึงเลือกนำเสนอข้อมูลให้ผู้รับสารคนนั้น ๆ ได้รับรู้

การใช้วัจนภาษา และอวัจนภาษาที่ปรากฏในการเขียนไดอะรี่ออนไลน์ ล้วนสะท้อนลักษณะสำคัญทางจิตวิทยาการสื่อสาร กล่าวคือ มิใช่ว่าผู้บันทึกต้องการบันทึกข้อความอะไรลงไปตามแต่ใจตนเองได้ทุกอย่างโดยยึดถือว่าเป็นไดอะรี่ส่วนตัวของตนเอง ทั้งนี้ เพราะไดอะรี่ออนไลน์มีลักษณะของการเป็นเว็บไซต์ที่ผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตสามารถเข้ามาชมได้ตลอดเวลา ดังนั้น นอกจากผู้บันทึกต้องตระหนักถึงการใช้วัจนภาษาและอวัจนภาษาเพื่อสื่อความตามที่ตนต้องการ เพื่อให้การสื่อสารดังกล่าวประสบความสำเร็จแล้ว ยังต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของลักษณะเฉพาะของไดอะรี่ออนไลน์ด้วย กล่าวคือ แม้ว่า จุดประสงค์หลักของการบันทึกไดอะรี่ออนไลน์ คือ เพื่อบันทึกเรื่องราวชีวิตประจำวันของตนเอง ระบายความเครียด แสดงความคิดเห็นที่มีต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ แต่เหตุผลประกอบที่ผู้บันทึกเลือกใช้ไดอะรี่ออนไลน์

นอกเหนือจากประเด็นความสะดวกสบายแล้ว คือ การที่ผู้บันทึกต้องการให้ผู้อื่นยอมรับและเข้าใจตนเอง ซึ่งบางครั้งไม่สามารถกระทำได้ในวิถีชีวิตทั่วไปที่สังคมเปลี่ยนแปลงเป็นสังคมเมืองมากขึ้น ทำให้ผู้คนไม่กล้านำเสนอ อารมณ์ ความรู้สึก ต่อคนแปลกหน้าที่ตนเกี่ยวข้องในชีวิตประจำวันได้ จึงเลือกแสดงออกผ่านทางบันทึกไดอะรี่ออนไลน์ คล้ายกับผลการศึกษาศึกษาการสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ของ โจอินสัน (2004) พบว่า การสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์จะมีระดับการนำเสนอตนเองที่สูงเมื่อเปรียบเทียบกับ การสื่อสารแบบเผชิญหน้า และเป็นไปในทิศทางเดียวกับผลการศึกษาของ ทามูระ (2005) ที่พบว่า ผู้คนบนอินเทอร์เน็ตนิยมเล่าเรื่องเพื่อแสดงความเป็นตัวตนตามที่ตนเองต้องการ ทั้งนี้ เนื่องจากเว็บไดอะรี่ถือเป็นโลกส่วนตัว จึงทำให้ผู้คนสะดวกใจที่จะนำเสนอความลับแก่คนที่ไม่รู้จักตนเอง

อย่างไรก็ตาม การที่ผู้บันทึกไดอะรี่ออนไลน์ไม่อาจบันทึกเรื่องราวที่เป็นส่วนตัวมาก ๆ เหมือนการบันทึกลงในสมุด จึงส่งผลต่อการใช้ภาษา ทั้งวัจนภาษา และอวัจนภาษา กล่าวคือ ผู้บันทึกไม่สามารถแสดงความเป็นตัวตนออกมาได้ทั้งหมด เนื่องด้วยเงื่อนไขหลักคือ การเป็นสื่อสารสาธารณะของอินเทอร์เน็ต แต่ผู้บันทึกก็พยายามสื่อความเป็นตัวเองจากการตั้งชื่อไดอะรี่ ชื่อผู้บันทึก คำโปรย หัวเรื่อง การใช้คำในเนื้อหาที่บันทึก รวมถึงรูปแบบอวัจนภาษาต่าง ๆ ได้แก่ การใช้สี การใช้ภาพ และการใช้เพลงประกอบ

ลักษณะดังกล่าวล้วนแสดงถึงความเป็นคนกลุ่มเดียวกัน คือ แม้ว่าไดอะรี่ออนไลน์แต่ละไดอะรี่จะแตกต่างกันตามบุคลิกและความสามารถในการสร้างสรรค์ของผู้บันทึกที่จะถ่ายทอด

ออกมาได้น่าอ่านเพียงใด แต่ทุกไคอะร็ออนไลน์ล้วนมีจุดร่วมเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นการตั้งชื่อไคอะร็ ชื่อผู้บันทึก คำโปรย หัวเรื่อง ตลอดจนการใช้คำในเนื้อหาที่บันทึก ซึ่งส่วนมากมักเป็นการบันทึกชีวิตประจำวันที่บอกเล่าเหตุการณ์ที่แต่ละคนได้ไปพบเจอ รวมถึงลักษณะการใช้วัจนภาษาต่าง ๆ อันได้แก่ การใช้สี การใช้ภาพ และการใช้เพลงบนไคอะร็ออนไลน์ ที่สื่ออารมณ์ ความสนุกสนาน เป็นกันเอง อีกทั้งทุกองค์ประกอบที่ปรากฏในไคอะร็ออนไลน์ยังสามารถสะท้อนภาพลักษณ์ของสังคมสมัยใหม่ได้เป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นความเปลี่ยนแปลงของภาษาที่เกิดขึ้น อาทิ การที่เด็กวัยรุ่นมักใช้ภาษาในการบันทึกที่ปรับเปลี่ยนไปตามสมัยนิยม เพื่อแสดงถึงความเป็นคนกลุ่มเดียวกัน เพื่อให้ผู้อื่นยอมรับตนเอง หรือแม้กระทั่งกระแสความนิยมการนำเสนอตนเองต่อสังคม โดยอาศัยช่องทางใหม่ ๆ ดังที่ปรากฏในการใช้วัจนภาษาในการบันทึกเรื่องราวส่วนตัว และการใช้วัจนภาษาในการนำเสนอตนเองบนไคอะร็ออนไลน์

7.3 ข้อเสนอแนะ

วิทยานิพนธ์ การใช้ภาษาในการนำเสนอตนเองบนไคอะร็ออนไลน์ ผู้วิจัยมีการเก็บข้อมูลวิจัย 2 ส่วน คือ การเก็บข้อมูลเชิงสังเกต และการเก็บข้อมูลเชิงสัมภาษณ์ ประเด็น การนำเสนอตนเองบนไคอะร็ออนไลน์ จากนั้น ผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์ข้อมูล วัจนภาษา และอวัจนภาษา และนำข้อมูลสัมภาษณ์ มาประกอบการวิเคราะห์ข้อมูลด้านภาษา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้ และข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาต่อไป ดังต่อไปนี้

7.3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

ผลการศึกษาครั้งนี้ ทำให้ทราบการใช้ภาษาในการนำเสนอตนเองบนไคอะร็ออนไลน์ว่า การที่ผู้บันทึกไคอะร็ออนไลน์ใช้ภาษาไทยที่ผิดไปจากภาษามาตรฐานนั้น มาจากความตั้งใจของผู้บันทึกเอง ไม่ได้มาจากการไม่รู้หลักภาษาที่ถูกต้องแต่ประการใด โดยส่วนใหญ่แล้ว ภาษาที่มีการแปรไปปรากฏในการใช้ภาษาเพื่อสื่ออารมณ์ของผู้บันทึกเท่านั้น ไม่ได้กระทบต่อโครงสร้างหลักของการสื่อความ ดังนั้น จึงถือว่าผู้บันทึกเพียงแค่ปรับภาษาเพื่อให้เหมาะสมกับสื่อที่ตนนำเสนอเนื้อหาออกไป นอกจากนี้ ยังเป็นที่น่าสังเกตว่า ลักษณะการใช้ภาษาบนอินเทอร์เน็ตกับภาษาที่วัยรุ่นใช้สนทนาในปัจจุบันนี้มีอิทธิพลซึ่งกันและกัน กล่าวคือ ผู้บันทึกนำภาษาที่ตนสนทนาในชีวิตประจำวันมาใช้บันทึกไคอะร็ออนไลน์ และนำภาษาที่ตนได้เรียนรู้จากการอ่านไคอะร็ออนไลน์ของบุคคลอื่นมาใช้สนทนาในชีวิตประจำวันเช่นกัน ซึ่งผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่า ผู้บันทึกควรแยกแยะ

ลักษณะการใช้ภาษาบนอินเทอร์เน็ตและภาษาไทยแบบแผนตามความเหมาะสมของกาลเทศะ ทั้งนี้เพื่อธำรงไว้ซึ่งภาษาไทยที่เป็นเอกลักษณ์ของชาติสืบต่อไป

7.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาต่อไป

1. ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่า ควรทำการศึกษาเพิ่มเติมในส่วนการนำเสนอตนเองบนไดอะรี่ออนไลน์ โดยทำการศึกษาลักษณะการใช้ภาษา ควบคู่ไปกับการทำการศึกษาบริการเสริมอื่น ๆ บนเว็บเพจไดอะรี่ออนไลน์ ทั้งนี้ เพื่อให้ทราบถึงการนำเสนอตนเองบนไดอะรี่ออนไลน์อย่างแท้จริง
2. ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่า ควรมีการศึกษาการใช้ภาษาบนเว็บล็อกส์ เพราะเว็บล็อกส์เป็นเว็บเพจที่มีรูปแบบการใช้งานที่หลากหลายและมีความเป็นสาธารณะกว่าไดอะรี่ออนไลน์ ซึ่งจะส่งผลต่อการเรียนรู้พฤติกรรมการใช้ภาษาของวัยรุ่นปัจจุบัน

บรรณานุกรม

- กิตติ กันภัย.(2543) การสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ในสังคมสารสนเทศ. ใน มองสื่อใหม่ มองสังคมใหม่. กรุงเทพมหานคร: นิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิรวดี บรรพบุตร.(2546) สัญลักษณ์แสดงอารมณ์ที่ใช้ในการสื่อสารผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต. วิทยานิพนธ์ หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล.
- จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และคณะ.(2540) ตำราประกอบการสอนรายวิชา 080 176 ภาษากับการสื่อสาร. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เจตนา จันทรมโน.(2546) ลักษณะภาษาของข้อความสั้นภาษาไทยที่กลุ่มวัยรุ่นใช้ทางโทรศัพท์มือถือ. วิทยานิพนธ์ หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ชัชวดี ศรีลัมพ์.(2544) การใช้ภาษาใน “ห้องสนทนา” ใน วารสารศิลปศาสตร์. ฉบับที่ 1. ปีที่ 1. หน้า 77 – 92.
- ชนกสุ กาญจนพรพงศ์.(2548) คืออะไร ใคร่รู้ มหัทศวรรษบัณฑิตออนไลน์. กรุงเทพมหานคร: เนชั่นบุ๊คส์.
- นิธินา คณานิธินันท์.(2545) ความตระหนักรู้ด้านสิทธิข้อมูลส่วนบุคคลในการสื่อสารผ่านอินเทอร์เน็ตในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ หลักสูตรปริญญาโทศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาวารสารสนเทศ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปราณี กุลละวณิช และคณะ.(2544) ภาษาทัศนนา. กรุงเทพมหานคร: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปริศรา ดันดินาคม.(2538) การศึกษาลักษณะการใช้ภาษาไทยของนักจัดการวิทยุ. วิทยานิพนธ์ หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและภาษาศาสตร์เอเชียอาคเนย์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ.(2531) จิตวิทยาการสื่อสาร. นครปฐม: มหาวิทยาลัยมหิดล. พิมพ์ครั้งที่ 2.
- รัตนาวลี เกียรตินิยมศักดิ์.(2542) มณฑลสาธารณะของการสื่อสารผ่านสื่อกลางคอมพิวเตอร์: กรณีศึกษา www.pantip.com และ www.sanook.com. วิทยานิพนธ์ หลักสูตรปริญญาโทศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ราชบัณฑิตยสถาน.(2546) ศัพท์คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ. กรุงเทพมหานคร:
ราชบัณฑิตยสถาน. พิมพ์ครั้งที่ 6.

สุขุมาวดี ขำหิรัญ.(2545) ภาษาศาสตร์เชิงสังคม. เอกสารคำสอน. สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรม
เพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล. (อัดสำเนา.)

อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์.(2536) ภาษาศาสตร์สังคม. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อมรวิรัช นาคทรรพ์.(2547) ชุมทางไดอารี่ ชีวิตในโลกเสมือนจริงเพื่อโลกจริง. ใน a day weekly. ปี
ที่ 1, ฉบับที่ 10, 23 – 29 กรกฎาคม 2547

ภาษาอังกฤษ

DeVito, Joseph A.(2000) Human Communication. New York: Addison-Wesley Educational
Publishers, Inc.

Fisher, B. Aubrey(1987) Interpersonal Communication. New York: Random House, Inc.

Stephen W. Littlejohn(1995) Theories of human communication. Belmont: Wadsworth, Inc.

Wallace, Patricia M.(1999) Gender issues on the net. In The psychology of the Internet.
Cambridge: The press syndicate of the University of Cambridge.

เว็บไซต์

กตিকা สายเสนีย์. ที่มาที่ไปเว็บไซต์ไดอารี่. [Online] แหล่งที่มา:

<http://keng.travelify.com/forums/index.php?showtopic=20> [2004, April 1.]

ชนกสุ กาญจนพรพงศ์. ทำไมถึงต้องเป็น Diaryhub.com. [Online] แหล่งที่มา:

<http://editor.diaryhub.com/webpage/?w03> [2004, April 1.]

_____. ทำไมต้องมีการจัดอันดับ เขียนไดอารี่นะ ไม่ใช่การแข่งขัน. [Online] แหล่งที่มา:

<http://editor.diaryhub.com/webpage/?w03> [2004, April 1.]

บุษบา สุธีธร. ทฤษฎีการเปิดเผยตนเอง. [Online] แหล่งที่มา:

http://www.stou.ac.th/Thai/Schools/Sca/MA_TEXT/UNIT07.txt [2004, April 1.]

สมพงษ์ เกศนิลพรรณ. ทฤษฎีลิ. ใน บทเรียนผ่านเครือข่าย เรื่อง สื่อกับงานศิลปะ. [Online] แหล่งที่มา:

http://www.thaigoodview.com/library/teachershow/pechburi/somphong_k/type1.html

[2006, February 18.]

สมพงษ์ เกศนิลพรรณ. วังจรัส. ใน บทเรียนผ่านเครือข่าย เรื่อง สื่กับงานศิลปะ. [Online] แหล่งที่มา:

http://www.thaigoodview.com/library/teachershow/pechburi/somphong_k/type1.html

[2006, February 18.]

_____. วรรณะของสี. ใน บทเรียนผ่านเครือข่าย เรื่อง สื่กับงานศิลปะ. [Online] แหล่งที่มา:

http://www.thaigoodview.com/library/teachershow/pechburi/somphong_k/type1.html

[2006, February 18.]

_____. ประเภทสี. ใน บทเรียนผ่านเครือข่าย เรื่อง สื่กับงานศิลปะ. [Online] แหล่งที่มา:

http://www.thaigoodview.com/library/teachershow/pechburi/somphong_k/type1.html

[2006, February 18.]

Hoffman, Donna L. and Novak, Thomas P. Hypermedia Computer-Mediated Environments.

[Online] Available from:

<http://elab.vanderbilt.edu/Research/papers/cmepaper/section2.html> [2006, February 28.]

Huffaker, David A. and Calvert. Sandra L. Gender, Identity, and Language Use in Teenage Blogs.

In Journal of Computer-Mediate Communication. [Online] Available from:

<http://jcmc.indiana.edu/vol10/issue2/huffaker.html> [2005, July 12.]

Joinson, Adam N. Knowing me, Knowing You: Reciprocal self - disclosure in Internet-based surveys.

[Online] Available from: <http://iet.open.ac.uk/pp/a.n.joinson/papers/Reciprocal%20self.PDF>

[2006, February 19.]

Joinson, Adam N. Self – disclosure in computer – mediated communication: The role of self – awareness and visual anonymity. [Online] Available from:

<http://iet.open.ac.uk/pp/a.n.joinson/papers/self-disclosure.PDF> [2004, November 1.]

_____. Self - disclosure in on-line research: media effects, motivated choices and the design of virtual methodologies. [Online] Available from:

<http://iet.open.ac.uk/pp/a.n.joinson/virtualmethods.ppt> [2006, February 19.]

_____. Self - disclosure, Privacy and the Internet. [Online] Available from:

http://www.york.ac.uk/res/e-society/projects/15/PRISD_report2.pdf [2006, February 19.]

Joinson, Adam N. The psychology of Internet behaviour. [Online] Available from:

<http://iet.open.ac.uk/pp/a.n.joinson/site/0333984684.pdf> [2006, February 19.]

Pargman, Daniel. Communities in Cyberspace. In Code begets community: on social and technical aspects of managing a virtual community. [Online] Available from:

<http://esplanaden.lysator.liu.se/svmud/pargman/> [2004, April 1.]

[http:// for-men.diaryhub.com/](http://for-men.diaryhub.com/)

[http:// hatosung.diaryhub.com/](http://hatosung.diaryhub.com/)

[http:// jnewja.diaryhub.com/](http://jnewja.diaryhub.com/)

[http:// oilstory.diaryhub.com/](http://oilstory.diaryhub.com/)

[http:// panta.diaryhub.com/](http://panta.diaryhub.com/)

[http:// praewwy.diaryhub.com/](http://praewwy.diaryhub.com/)

[http:// serendipity.diaryhub.com/](http://serendipity.diaryhub.com/)

[http:// shopaholic.diaryhub.com/](http://shopaholic.diaryhub.com/)

[http:// sign-ton.diaryhub.com/](http://sign-ton.diaryhub.com/)

[http:// zonteen.diaryhub.com/](http://zonteen.diaryhub.com/)

การสัมภาษณ์

for-men. (นามแฝง.) 18 กุมภาพันธ์ 2548.

hatosung. (นามแฝง.) 20 กุมภาพันธ์ 2548.

jnewja. (นามแฝง.) 24 กุมภาพันธ์ 2548.

oilstory. (นามแฝง.) 2 พฤษภาคม 2548.

panta. (นามแฝง.) 18 กุมภาพันธ์ 2548.

praewwy. (นามแฝง.) 5 พฤษภาคม 2548.

serendipity. (นามแฝง.) 20 กุมภาพันธ์ 2548.

shopaholic. (นามแฝง.) 6 กุมภาพันธ์ 2548.

sign-ton. (นามแฝง.) 18 กุมภาพันธ์ 2548.

zonteen. (นามแฝง.) 4 พฤษภาคม 2548.

แบบบันทึกการสัมภาษณ์

เรื่อง การนำเสนอตนเอง (Self – Presentation) บนโคะร็ออนไลน์

ประเด็นการศึกษา

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้บันทึกโคะร็ออนไลน์

1. ชื่อเล่น : _____
2. อายุ : _____ ปี
3. เพศ : ☐ ชาย ☐ หญิง ☐ ไม่ระบุ
4. ระดับการศึกษา : _____
5. อาชีพ : _____

2. ข้อมูลทั่วไปของโคะร็ออนไลน์

1. ชื่อโคะร็ออนไลน์ : _____
2. ชื่อที่ใช้ในการบันทึกโคะร็ออนไลน์ (User Name) : _____

3. ความคิดเห็นที่มีต่อการนำเสนอตนเอง (Self – Presentation) ในการบันทึกโคะร็ออนไลน์

3.1 ความสัมพันธ์ของบุคคล

3.1.1 ความสัมพันธ์ของผู้บันทึกโคะร็ออนไลน์กับผู้บันทึกคนอื่น

- ☐ รู้จักกันมาก่อนที่ตนเองจะบันทึกโคะร็ออนไลน์
- ☐ รู้จักกันเมื่อใช้บริการโคะร็ออนไลน์

3.1.2 ความรู้สึกที่มีต่อผู้บันทึกโคะร็ออนไลน์

3.2 ประเด็นการนำเสนอ

3.2.1 เรื่องราวที่บันทึก : ส่วนตัวมาก / น้อย ยกตัวอย่าง

3.2.2 ภาษาที่ใช้ : ภาษาเขียน / ภาษาพูด / สแลง ยกตัวอย่าง

3.3 ลักษณะทางประชากร

3.3.1 เพศ / อายุ / การศึกษา / อาชีพ กับการบันทึกไดอะรี่ออนไลน์

3.3.1.1 การนำเสนอเรื่องราวส่วนตัว

เพศ: _____

อายุ: _____

การศึกษา: _____

อาชีพ: _____

3.3.1.2 ภาษา

เพศ: _____

อายุ: _____

การศึกษา: _____

อาชีพ: _____

3.4 มารยาทสังคม

3.4.1 เรื่องราวที่บันทึก : ประเด็นสาธารณะ / ส่วนตัว

3.4.2 ภาษาที่ใช้ : ภาษาเขียน / ภาษาพูด / สแลง

4. ความคิดเห็นที่มีต่อการนิยมนันทิกโคอะรีโดยเลือกใช้สื่ออินเทอร์เน็ต

4.1 เหตุผลที่เลือกนันทิกโคอะรีออนไลน์

- ☐ ชอบนันทิกโคอะรีเป็นทุนเดิม
- ☐ ต้องการบอกเล่าเรื่องราวของตน
- ☐ ต้องการระบายความเครียด
- ☐ ต้องการเพื่อน
- ☐ เพื่อนแนะนำ
- ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

4.2 การเลือกใช้สื่ออินเทอร์เน็ตเพื่อบันทิกโคอะรีออนไลน์ มีผลต่อการใช้ภาษาในการบันทึกของท่านอย่างไร

- ☐ ใช้ภาษาที่สุภาพ เพราะอินเทอร์เน็ตเป็นสื่อสาธารณะ
- ☐ ใช้ภาษาที่เป็นตัวของตัวเอง เพราะโคอะรีออนไลน์เป็นเว็บไซต์ส่วนตัว
- ☐ ใช้ภาษาที่เป็นตัวของตัวเอง โดยพิจารณาความเหมาะสมด้วย
- ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

4.3 ความคิดเห็นที่มีต่อความปลอดภัยของการนำเสนอข้อมูลส่วนตัวบนอินเทอร์เน็ต

วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

สถานที่เก็บข้อมูล _____

ตัวอย่างคำคัดกรองบนไดอะรี่ออนไลน์ <http://www.diaryhub.com/>

	คำที่ไม่เหมาะสม	ลักษณะการเลียง		
		การเว้นช่องว่าง ระหว่างพยัญชนะ	การใช้เครื่องหมาย ประกอบ	การเพิ่ม พยัญชนะ
ภาษาอังกฤษ	"ashole"	"a s h o l e"	"a.s.h.o.l.e"	-
	"bitch"	"b i t c h"	"b.i.t.c.h"	-
	"shit"	"s h i t"	"s.h.i.t"	-
	"fuck"	"f u c k"	"f.u.c.k"	-
	"dick"	"d i c k"	"d.i.c.k"	-
ภาษาไทย	"ควย"	"ค ว ย"	"ค.ว.ย"	-
	"คอ วอ ขอ"	-	"คอ-วอ-ขอ"	-
	"เหี้ย"	-	-	-
	"ชาติหมา"	"ชา ตี ห ม า"	"ช.า.ติ.ห.ม.า"	-
	"เย็ด"	-	-	-
	"เย็ดแม่"	-	-	"เย็ดแม่่ง"
	"สัดหมา"	-	-	-
	"สัด"	-	-	-
	"สันดาน"	-	-	-
	"ระยำ"	-	-	-
	"สันตীন"	-	-	-
	"แตก"	-	-	-
	"อีดอก"	-	-	-

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวโสมวรรณ เทียมกิร์กุล
วัน เดือน ปีเกิด	29 กุมภาพันธ์ 2523
สถานที่เกิด	จังหวัดนครปฐม ประเทศไทย
ประวัติการศึกษา	- มหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. 2541 - 2544 อักษรศาสตรบัณฑิต (ภาษาไทย) - มหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. 2546 – 2549 ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาและวัฒนธรรม เพื่อการสื่อสารและการพัฒนา)
ประวัติการทำงาน	- พนักงานพิสูจน์อักษร ฝ่ายเตรียมผลิต บริษัท สรรพสาร จำกัด (พฤษภาคม 2545 – เมษายน 2546) - เจ้าหน้าที่บริหารกลยุทธ์ กองบริหารกลยุทธ์ ฝ่ายประสานงานและติดตามผล สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์
ที่อยู่	148 / 7 ถนนทหารบก ตำบลพระปฐมเจดีย์ อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

EXECUTIVE SUMMARY

Language Usage for Self-Presentation on the Online Diary

1. Introduction

Presently, the Internet is one of the most useful and convenient communication methods for human daily lives. People all over the world can easily share or exchange information, news, or ideas in a short time. There are many websites which have been used for different purposes, for example business, education and entertainment. Using such programs as chatting or web board, people can get to know each other even if they have never met before. All of these websites can fulfill human nature as a social creature who desires to be grouped.

Keeping a diary is an intrapersonal communication which is a good way to express one's feeling. A lot of diary content are about diarists' inner feelings that he/she cannot tell anyone. Therefore, it is bizarre if people have changed their behavior from keeping a traditional diary, or a notebook, to presenting public as a website, or an online diary.

Obviously, an increase of the online diaries presents that it is interesting for people to keep it. One of the online diary's attractiveness is that most online diarists learn themselves and change from no one to be someone, as Amornwit Nakhonthan (2547), gave an opinion that due to psychology, everyone wants to be important. Most teenagers of this generation are lonely and not accepted anymore, so the online diary can serve their needs for several reasons. Firstly, people will not feel lonely because they can exchange their online diaries with other diarists. In addition, it makes people feel like an interesting one.

A study by Adam N. Joinson (2006) assumes that any decrease in public self focus seems to lead to an increase in private self – focus and the environment in which people engage in computer-mediated communication (CMC) that can encourage private self focus. Most CMC are undertaken alone in a quiet room, which may encourage the development of an introspective and / or reflective state of mind. A further alternative is the computer

acts as a mirror that reflects back to the communications themselves, leading to private self focus. Furthermore, the need to express emoticons normally done face to face (e.g. to smile) with a text-based alternative (e.g. :-)) may lead to heighten private self awareness through the act of focusing on one's inner feelings and emoticons to put them down in writing.

Due to the points mentioned above, it is challenging for the researcher to find out the language usage for self-presentation on the online diary, how the online diarists use spoken language text, non-spoken language text, and speech style to present themselves in the public virtual world as a website.

2. Purposes of the study

The purposes of this study are

1. To study the verbal and non-verbal language usage on the online diary
2. To study the self-presentation on the online diary

3. Methodology

This research is content analysis. The procedures are as follows:

3.1 Sampling

The data of this study is purposive sampling. Population include diaries on the website, <http://www.diaryhub.com/>, who are the top ten popular online diaries. This research includes both Thai verbal and non-verbal language of the content shown on the online diaries from December 12, 2004 and other following seven days contents that the diaries of each diarist were posted and updated.

3.2 Instrument of the study

The researcher collected data by using 2 instruments.

1) Observation by assigning data and using table for collecting verbal and non – verbal language on the online diary

2) Interview for analyzing the self – presentation on the online-diary

3.3 Data collection

The data collection procedures are as follows:

As this study is classified into two parts: verbal and non-verbal language on the online diary, so the researcher collected data in a table which presents data details and interviewed the editor of website and ten diarists for further result analysis.

3.4 Data analysis

The data analysis procedures are as follows:

3.4.1 The researcher read all contents of the top-ten popular online diarists, and analyzed the verbal, non-verbal language and speech styles.

3.4.2 The researcher took the data from 3.4.1 and the interview into the result analysis.

4. The result of the study

The result of the study is concluded and discussed in two parts as follows;

1) Descriptive data in verbal and non-verbal language usage and the social factors which affect the language for self-presentation on the online diary

2) Descriptive data in language usage such as gender, personal relationship, social behavior, personality, and topic which affects the self-presentation on the online diary.

4.1 Verbal and non-verbal language usage on the online diary

Verbal and non-verbal language usage on the online diary can be explained into three parts: verbal language, speech style, and non-verbal language as follows:

4.1.1 Verbal language usage on the online diary

Verbal language on the online-diary is divided into five characteristics: name of online diary, name of diarist, heading, topic, and word usage as follows:

1) Name of online diary: All of them are in English in three aspects of name structures: using http:// to begin the online diary website, using the name of online diary in the middle and the name of online diary host website, and using .com/ at the end.

2) Name of diarist: There are seven characteristics of diarist's name: terms of address, name usage, noun with adjective usage, linkage, icon, English word usage, and use of the word of which its sound cut.

3) Heading: There are six characteristics of heading: nickname, name of online diary or name of diarist, English phrase or sentence, icon, noun with adjective usage, and slang.

4) Topic: There are two characteristics of topic: topic which shows relationship between topic and content, and topic which relates to five language usages namely term of address, question, foreign word, loan word, and imitation of spoken language.

5) Word usage: There are six characteristics of word usage: term of address, loanword, imitation of spoken language, imitation of advertisement word, slang, and taboo.

4.1.2 Speech style

Speech style on the online diary is divided into two characteristics: casual, and intimate as follows:

1) Casual: There are four characteristics of casual speech: use the word which is cut its sound, no subject of sentence (๐), final particle, and slang.

2) Intimate: Intimate is similar to casual, but with the use of online diary slang.

4.1.3 Non-verbal language usage on the online diary

There are three types of non-verbal language on the online diary: colors, pictures, and songs which are inserted in the content as follows:

1) Colors: Most diarists put head of the online diary, foreground, and background as theme of their diaries such as pink and blue. As for the text color, they use darker or lighter colors than the theme colors for easy reading.

2) Pictures: Diarists frequently put their own pictures into the head of the online diary and content of their diaries. Furthermore, there are many icons which are used for many aspects like presenting the diarist, dividing the paragraph, linking to other online diary's webpages. In addition, diarists take emoticons to show their diarist emotions.

3) Songs: The online song used by the diarist is related to the content of the diary.

4.2 The self-presentation on the online diary

The self-presentation on the online diary can be explained into five parts: gender, personal relationship, social behavior, personality, and topic as follows:

1) Gender: Most diarists use the words which present their gender

2) Personal relationship: There are four personal relationships which are presented on diaries: diarist and boy friend, diarist and relative, diarist and other person, and diarist and the other diarists

3) Social behavior: There are six diarists using taboo; dirty words and animal abuse word by using the other word such as pun

4) Personality: Diarists frequently present themselves on the online diary by taking some of their pictures on head, content and icons

5) Topic: There are four topics which are presented on diaries: love, study, work and daily tasks

5. Discussion

1) The use of language on the online diary

1.1) The use of verbal language on the online diary can be analyzed that most diarists used several word usage namely imitation of spoken language, slang, taboo and imitation of advertisement word as follows:

1.1.1) Imitation of spoken language: Most diarists try to use the imitation of laughter's sound to show their different laughter levels.

For example

กิกิ (Ki – Ki)

หุหุ (Hu – Hu)

ก้ากกก (Kak)

555 + (Ha – Ha – Ha)

In addition, diarists frequently use the ungrammatical words, do not intentionally imitate pronunciations.

For example

โกด (Kod)

ทุเรด (Thu – Red)

1.1.2) Slang: Slang can show that not only teenager, but also adult use slang, either general slang, or online diary one that the readers required to know the context to understand.

For example: general slang

เด็กแนว (Dek – Na:w)

ชิลล์ (Chill)

นอย (Noid)

For example: online diary slang

อัฟได (Up – Di)

เมนท์ (Ment)

ซิง (Sing)

1.1.3) Taboo: The online diary website does not permit most diarists use taboo but some diarists avoid using dirty words or animal abuse by pun so the readers have to know the context to understand.

For example

เอคยด (Aid – Yod)

1.1.4) Imitation of advertisement word: Diarists uses the phrase or sentence from many media such as advertisement and game show about the readers have to know the context to understand.

For example

โง่นี้ (Gno – Ni)

From the television sit – com series “Bang – rak Soi 9”

เปลี่ยนไป (Plean – Pai)

From the newspaper advertisement “Phoo – Chad – Karn”

ถูกต้องนะคำบ (Tu:k – Thong – Na – Kab)

From the game show “Fan – Phan – Thae”

Although, almost diarists said they use several word usage, namely imitation of spoken language, slang, taboo and imitation of advertisement word only on the Internet as Online Diary, the diarists know the correctly language usage. However they have to pay more attention to language usage because of the transmission of language from daily life to cyber life and from cyber life to daily life which may affect Thai juvenile who don’t sharpen in Thai linguistic language and communication.

1.2) The non-verbal language usage on the online diary: Most diarists unify all parts of their online diary such as color, pictures and song which are inserted in the content. For example, they frequently use the same tone in color of head, foreground, and background as the diary's theme. Furthermore, the unity of colors, pictures and songs make their diaries to be more interesting.

2) The self – presentation on the online diary

After the researcher considered the context of the online diary, it is found that there is communication form is changed from intrapersonal communication to interpersonal. It means the diarists need to know that there are two parts of diaries: part of contexts and the performing part of his/her context. In his/her performing part, the diarists need to realize about himself/herself as sender and reader as receiver since changing from one-way communication to two-way communication can affect his/her language use.

Posting his/her diary on the servicing website instead of in the notebook, it can be thought that they do not only want to do intrapersonal communication but also want to others know his/her feeling and ideas as.

The most observed characteristic of the diarists in the use of non verbal language for presenting themselves is that the diarists sometimes use some words which express their relationship with his/her lovers or readers.

In terms of verbal and non-verbal language usage, it is found that language can always reflect the important aspect of psychological communication. Diarists cannot write everything they want on the public online diary because everyone can come and visit anytime. Apart from comfort, being accepted and understood by others could be one of the reasons why the diarists use the online diary to express themselves to others through the website.

However, the diarists do not prefer to record so much their personal stories in the website as in the notebooks. Thus it can directly affect to the use of verbal and non-verbal language. The diarist cannot express their entire personalities because of being public. Nevertheless, the diarists try to express their personalities through name of online diary, name of diarist, heading, topic, and word usage. In addition to non-

verbal language on the online diary, colors, pictures and songs are also inserted in the content.

6. Suggestions

6.1 This research explores only verbal and non-verbal language on the online diary. Further research is suggested to study the language usage and the online diary's special service such as photo album, etc. to know the self-presentation on the online diary.

6.2 The study of language usage on weblogs is also suggested because of various functions which might show self-presentation and teenagers' behaviors.

